

MAYA BANKS

Dulce supunere

Faith uită de lacrimi și de supărare. Tot ce exista în acea clipă era bărbatul din fața ei. Atingerea lui, sărutul lui și însăși esența lui o invadaseră, umplând-o până la refuz, până când orice altceva dispăruse. Se întinse spre el și își trecu palmele peste umerii lui largi, după care îi cuprinse ceafa cu o mână și îl trase mai aproape. Îi căută și ea buzele cu dinții. Sărut pentru sărut, mușcătură pentru mușcătură, lins pentru lins.

Un geamăt nerostit i se ghemui în piept, apoi în gât, până când scăpă într-un sunet de dulce agonie. Tensiunea dintre ei, care luase în ultimele zile proporții gigantice, explodează într-un șuvoi de lavă încinsă, îi atinse pieptul și își coborî mâinile până la marginea cămășii. Voia să-i simtă pielea goală. Nerăbdătoare, trase țesătura până când aceasta ieși din blugi, apoi își strecură degetele dedesubt și își lipi palmele de abdomenul lui plat. El tresări, cu gura încă pe a ei. Mâinile ei se îndreptară în sus, alunecară peste mușchii pieptului și îi ridicară cămașa până la gât.

Sweet Surrender

Maya Banks

Copyright © 2008 Sharon Long

e

PASSION

Lira, parte a Grupului Editorial Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România tel: 021 319 63 93; 0752 101 777

e-mail: comenzilirabooks.ro www.lirabooks.ro

Dulce supunere Maya Banks

Copyright © 2012 Litera pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Adriana Maieu

Corector: Adrian Crețu

Copertă: Andrei Gamarț

Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BANKS, MAYA

Dulce supunere / Maya Banks: Graal Soft.

— București: Litera Internațional, 2012

ISBN 978-606-21-0094-0

I. Soft (trad.)
821. 1(73)-31135.1

MAYA BANKS
Dulce supunere
Traducere din limba engleză
Dana Purgaru

Lira

PASSION

Capitolul 1

Dallas, Texas

— Nu vreau să te întorci deocamdată la slujbă.

Grayson Montgomery puse cana de cafea pe masa uzată și se uită confuz la Mick Winslow.

— Ce dracu' spui, Mick? Bărbatul mai vârstnic își trecu mâna obosită peste fața brăzdată de riduri, îl sunase pe Gray mai devreme în acea dimineață și îi dăduse întâlnire la o cafea. Gray era programat într-o jumătate de oră la evaluarea fizică și psihologică, ultimul obstacol în calea întoarcerii sale la munca de polițist în Dallas. Era măcinat de îndoieli. Ce om sănătos la cap n-ar fi trecut prin așa ceva? După ce își pierduse partenerul, pe Alex, ezitase îndelung dacă să-și reia activitatea sau nu. Dar, desigur, nu avea încotro. Ucigașul lui Alex trebuia prins. Trebuia să se facă dreptate. Nu-i mai stăteau în cale decât avizul unui medic asupra stării lui fizice și opinia psihologului în legătură cu sănătatea doivleacului de pe umeri. Controlul era floare la ureche. Nu crezi că mai fac față? insistă Gray văzând că Mick nu răspundea.

— Nu asta vreau să spun.

— Atunci ce naiba vrei să spui?

Ochii gri, umbriți de durere, ai lui Mick îl fixară cu tristețe. Părea atât de epuizat... Nu mai avea nimic din

bărbatul solid, cu pieptul ca un butoi, cu vocea tunătoare și o personalitate pe măsură.

— Ascultă-mă. Vreau să-ți cer o favoare, fiule.

Gray tresări. Nu pentru că Mick îl numise fiu, ci pentru că fiul real al lui Mick nu mai era. Amândoi îl pierduseră.

— Vreau să mă ajuți să-l dăm pe ucigașul lui Alex pe mâna justiției.

Ar fi trebuit să se aștepte la asta. Mick era mult mai mult decât frustrat din cauză că investigarea morții lui Alex bătea pasul pe loc. Era de înțeles. Din același motiv era și Gray atât de dornic să-și reia slujba. Ca să-l găsească pe ucigașul lui Alex și să-l facă pe nenorocit să plătească.

— Dar nu vrei să mă întorc la muncă.

— Au aruncat prosopul în ancheta asta, zise Mick aspru. O știm amândoi. Stau cu mâinile-n sân în timp ce ucigașul băiatului meu umblă liber. Nici măcar nu au un suspect. Alex a fost un polițist bun. Un polițist al naibii de bun. Nu merita să fie răpus în felul ăsta.

Gray se încruntă. Nu era un aproape la adresa lui, însă nu-i pica bine faptul că Mick pune la îndoială activitatea departamentului care se ocupa de caz. Nimic din ceea ce văzuse nu-i lăsase impresia că polițiștii nu-și dădeau interesul.

— De ce nu vrei să mă întorc? întrebă el încercând să-l aducă pe Mick la subiect.

Nu voia să discute despre Alex. Nu în acel moment. Nu când îi luase atât de mult timp ca să se poată gândi la partenerul lui fără să simtă un gol în stomac.

O chelneriță se apropie de ei cu o cafetieră și le umplu din nou cămile. Mick flutură iritat din mână ca s-o îndepărteze. Observându-i căutătura severă, femeia se retrase repede.

— Am făcut unele cercetări pe cont propriu.

Gray ridică din sprâncene. Oare de aceea Mick arăta atât de obosit? Își dedicase fiecare oră, fiecare minut încercării disperate de a găsi criminalul?

— Te-ai pensionat, Mick. Lasă munca de polițist în sarcina noastră.

— Mă fac că n-am auzit ce-ai spus, fiule. Durerea îi

umplu ochii de lacrimi.

Gray clătină din cap.

— Ce-ai descoperit?

— Cred că am un indiciu despre cel care l-a ucis pe Alex. Cel puțin s-a aflat la locul crimei în noaptea aia, așa că dacă n-a făcut-o el, cu siguranță știe cine a fost. Dar instinctul îmi spune că el e ticălosul care l-a împușcat pe Alex în spate.

Gray simți că i se întorcea stomacul pe dos, iar toată cafeaua pe care o băuse îl ardea ca un acid. Îi apăsură imagini cu Alex zăcând cu fața în jos, cu sângele șiroind pe caldarâm.

— Dacă ai dovezi, de ce nu te-ai dus la Billings, de ce ești aici cerându-mi să nu-mi reiau slujba?

— Pentru că Billings este un imbecil insuportabil, atât de prost, încât abia se găsește pe el în întuneric, bombăni Mick. Am fost la el când am aflat primele informații despre tipul care a fost acolo. Samuels. Eric Samuels.

— Îi știi numele? interveni Gray, dar Mick ridică mâna.

— Lasă-mă să termin. Știu mult mai mult decât numele ticălosului.

Gray aprobă din cap și încercă să se relaxeze. Se uită la ceas. Avea să întârzie.

— M-am dus la Billings. I-am povestit tot ce știam. El mi-a dat papucii. Mi-a spus că sunt expirat și că trebuie să las investigațiile în seama profesioniștilor. Mi-a spus că în momentul în care ar avea nevoie de ajutorul meu mi-l va cere. Circulă vorba prin departament că vor să-l scoată vinovat pe Alex pentru propria moarte.

— Ce? Cum dracu'?

— Am auzit zvonuri, Gray. Din cât se pare, majoritatea sunt convinși că Alex a acționat nesăbuit și că moartea lui a fost o consecință nefericită a acțiunilor sale. Cuvintele „neglijență în serviciu” au fost rostite de multe ori.

Gray se uită la Mick nevenindu-i să creadă.

— Nu se poate. Am fost acolo. Mi-am predat raportul.

— Ai spune orice pentru a-ți acoperi partenerul. Polițistul își mușcă buza, însă Mick ridică o mână. Asta afirmă ei. Nu eu.

Gray se lăsă pe spătar și trase câteva guri adânci de aer ca să-și calmeze furia care fierbea în interiorul lui. Se uită prelung la Mick. Îl prostea? Încerca să-l enerveze suficient de tare ca să-i accepte planul? Îl știa drept un om dintr-o bucată, dar se putea ca pierderea fiului să-i fi zdruncinat conștiința.

Mick își sprijini coatele pe masă, se aplecă și se uită fix în ochii prietenului său mai tânăr.

— Du-te la evaluare, fiule. Vorbește cu Billings. Dacă tot o să mai crezi că mănânc rahat și după ce te întorci la sediu și stai câteva ore acolo, atunci du-te înapoi la slujba ta și uită că am avut vreodată această conversație. Dar dacă vei vedea că am dreptate, sună-mă după-amiază. O să trec pe la tine ca să stăm de vorbă despre cum îl vom prinde pe nenorocitul care mi-a omorât băiatul. Pe partenerul tău. Pe fratele tău. Mick se ridică și azvârli câteva bancnote pe masă înainte de a ieși.

Îi fusese greu să ceară calm un concediu medical când tot ce voia să facă de fapt era o gaură cu pumnul în perete. Gray se gândise să pice evaluarea psihologică, dar rezultatul urma să fie trecut în dosarul personal pentru totdeauna și nu voia ca acest lucru să-l bântuie în următorii douăzeci de ani.

Stătea în sufrageria apartamentului său și se plimba nervos, mult prea agitat ca să se așeze și să aștepte sosirea lui Mick. Bătrânul nu păruse deloc surprins când îl sunase. Nici măcar nu întrebese ce zvonuri circulau pe la secție. Le știa. Îi relatase totul lui Gray, dar el nu-l crezuse.

Se dusesse acolo ferm hotărât să ignore cererea lui Mick. Pentru el nu conta decât să poată contribui la investigarea cazului, nu să vâneze cai verzi pe pereți. Dar Billings ridicase o barieră solidă. Lui Gray nu-i era permis să se apropie de anchetă. Era prea subiectiv și alte asemenea tâmpenii. De parcă ar fi avut nevoie de prostii psihologice când ucigașul partenerului său era în libertate. Când întrebese deschis despre zvonurile cum că Alex era considerat vinovat, Billings negase categoric, spunând că ancheta era în curs de desfășurare și că departamentul avea să facă tot ce-i stătea în putință pentru a-l aduce pe

criminal în fața justiției.

Gray întrebase și despre Samuels și despre posibila sa implicare în crimă, dar Billings refuzase să comenteze. Când ieșise abătut din biroul șefului, întâlnise o mulțime de priviri compătimitoare ale colegilor lui polițiști. Mulți îi comunicaseră în șoaptă părerea lor, că nu se putea ca Alex să fi greșit. Însă numai faptul că aduceau vorba despre o asemenea posibilitate îl iritase la culme pe Gray. Nu trebuia să existe nicio urmă de îndoială. Acest lucru îi ridica semne de întrebare cu privire la mersul anchetei.

Mick intră pe ușă fără să se deranjeze să bată. În ochii lui se citea o hotărâre de neclintit.

— Deci acum știi, spuse el domol. Ai de gând să mă ajuți?

— Mi-am aranjat un concediu medical de șase luni, zise Gray scurt. Acum spune-mi tot ce ai aflat, astfel încât să-l putem prinde pe ticălos.

Mick se afundă în canapea, uitându-se la Gray cu subînțeleles.

— Am nevoie de tine să mergi la Houston.

— Ce-i la Houston?

— Faith Malone.

Gray își încrucișă brațele la piept.

— Ce treabă are ea cu Eric Samuels?

— Poate niciuna. Dar ea e singurul fir pe care-l avem acum.

— Deci care-i treaba cu ea? Cine e?

Mick se scărpină la ceafă și apoi își ridică privirea.

— Eric Samuels s-a combinat cu mama ei chiar în perioada împrăștiurii. Amândoi au dispărut la doar câteva zile după ce Alex a murit. Nimeni nu i-a văzut. I-am cercetat trecutul. E o pierde-vară la fel ca Samuels. Trece rapid de la un loc de muncă la altul și are în antecedente abuzul de droguri. Fiica ei lucrează pentru

William Malone, tipul care a adoptat-o. El deține Malone. Sons Security. O firmă de mâna întâi. Iese din tipare. Ți-ar plăcea de el. Gray așteptă ca Mick să treacă la subiect. Nu avea importanță dacă l-ar fi plăcut sau nu pe Malone. Tot ce conta era dacă fiica lui îl putea conduce la

ucigașul lui Alex. Se pare că Faith a avut grijă de mama ei cea mai mare parte din viață, urmă polițistul pensionar. Până la urmă, acum câțiva ani, când maică-sa a luat o supradoză, Malone a dus-o pe fată înapoi la Houston. Din câte am reușit să aflu, de atunci femeia a sunat-o foarte rar, de fiecare dată cerându-i bani. Ultima dată a fost în urmă cu un an. Dacă are obiceiul să apeleze la fiică-sa când nu mai are niciun sfanț, s-ar putea să o facă și acum, când Samuels a intrat în peisaj. El e disperat. Are nevoie de bani ca să se poată ascunde, bani pe care femeia nu-i are. Dacă te apropii de puștoaică și adulmecii puțin, s-ar putea să ne conducă la Samuels prin intermediul maică-sii.

Gray dădu aprobator din cap. Până la acel punct, planul avea sens. Mama și iubitul ei erau fugari. Probabil rămăseseră lefteri. Ea o putea contacta pe Faith ca să-i ceară ajutorul. Era posibil ca tânăra să știe exact unde era mama ei.

— Amicul meu Griffin este prieten cu Malone, iar Malone are o datorie la el, continuă Mick. Am aranjat să primești o slujbă la firma lui de pază. El știe că ești polițist și că partenerul tău a fost ucis.

— Dar nimic altceva, nu?

— Doar că ești în concediu medical, afectat de moartea partenerului tău, și că încă nu știi dacă să te întorci sau nu la vechea ta meserie. Mi s-a părut o explicație suficient de plauzibilă, se justifică el văzând privirea întrebătoare a lui Gray.

Nu conta. Nu-i păsa ce credea Malone despre motivele pentru care intrase în concediu.

— Malone are vreun amestec în asta? Are vreo legătură cu Faith și cu mama ei?

Mick clătină din cap.

— Griffin nu știe prea multe. Au fost căsătoriți pentru scurt timp, în urmă cu zece ani. Malone n-a mai avut de-a face cu ea de atunci. Este un om bun. Fiul său a fost în armată. Mai are doi tipi care lucrează pentru el. Unul a activat în Forțele Speciale, iar celălalt a fost polițist înainte ca o rană să-l scoată din circuit. Fac treabă bună împreună.

— Deci trebuie să mă ocup doar de fiica lui?

— Exact.

Părea destul de simplu. Intra, lua informațiile și ieșea. Le dădea apoi pe tavă celor de la departament. Floare la ureche, după toate cazurile cu care avusese de-a face de-a lungul carierei sale. Și da, avea nevoie de o pauză, în plus, asta îl ajuta să uite de gândurile negre.

— Mulțumesc, fiule, spuse recunoscător bătrânul. Știam că mă pot bizui pe tine.

— Chiar nu trebuie să-mi mulțumești, spuse Gray repede. Alex ar fi făcut același lucru pentru mine, fără să clipească.

Se apropie de Mick și se așează lângă el. Niciunul nu spuse nimic vreme îndelungată. Apoi Gray întinse o mână și cuprinse umărul vârstnicului său prieten.

— Lui Alex i se va face dreptate, așa cum merită, Mick. Jur.

Capitolul 2

Houston, Texas

Faith Malone se ghemui lângă brațul moale al lui John și încercă din răspuțeri să țină la distanță valul de dezamăgire care amenința să o copleșească. În cameră nu se auzea decât respirația liniștită și egală a iubitului ei. Acesta o strânse la piept, își trecu degetele prin părul ei și o mângâie pe ceafă. Ea își trase obrazul cât mai departe de el și încercă să se relaxeze. Să găsească o urmă de satisfacție după ce făcuseră dragoste.

— A fost bine și pentru tine? șopti el.

— Da, minți ea.

Nu era chiar o minciună. Avusese parte și de mai rău, iar John era un iubit atent, însă era extrem de pasiv. Oftă, se răsturnă pe spate și se uită la tavan. Ce era în neregulă cu ea? De ce nu putea găsi satisfacție? De ce îi era atât de frică să exploreze?

— Faith, m-am gândit.

Panica o lovi direct în inimă. Cu siguranță nu putea veni nimic bun după ce un bărbat spunea că se gândise la ceva. Bărbații pur și simplu nu gândesc și, cu siguranță, nu sunt

predispuși să discute în pat. El își schimbă poziția corpului și se așază pe o parte, cu fața spre tânăra femeie.

— Și eu m-am gândit, John, mărturisi ea.

— Tu prima, spuse el ridicându-se în cot ca s-o asculte cu toată atenția.

Mintea îi gonea în căutarea celui mai coerent mod de a-și exprima preocupările.

— Ce-ar fi să organizezi tu întâlnirea noastră de mâine seară? Să decizi ce să facem, unde să mâncăm... După aceea, când revenim aici, ai putea, nu știu, să mă legi sau să faci ceva pervers. Orice vrei tu. E alegerea ta.

Ce dezastru! Ar fi putut spune ceva mai penibil? Își mușcă buza așteptându-i răspunsul. Ochii bărbatului se măriră. Era oare uimire sau entuziasm?

— Ăăă, nu sunt sigur că înțeleg, zise el neliniștit.

Categoric nu era entuziasm.

— Vreau să preiei inițiativa, spuse ea încet.

John se ridică și se scărpină în cap.

— Faith, de unde naiba ți-a venit ideea asta? Cu obrazii arzând, Faith înghiți în sec. Dumnezeuule, ce aiurea se simțea! Ești nefericită? Asta încerci să-mi transmiți? stăruie el.

O variantă era să mintă și să dea înapoi. Asta făcuse în ultima relație. Și în cea de dinainte. Dar nu avea să ducă nicăieri.

— Nu aş spune chiar nefericită.

— Atunci ce-ai spune?

— Nu sunt satisfăcută, răspunse aproape în șoaptă.

— Adică sexual?

Faith se uită în ochii lui și îi observă privirea fixă în care licărea o urmă de iritare.

— Nu. Nu e vorba doar despre sex, John. Dacă ar fi fost, poate aş fi putut trece peste asta. E mai mult de atât.

Vreau... Vreau un bărbat care să preia inițiativa. Să ia decizii. Să fie... la cârmă. Și nu doar în dormitor.

— Iar eu nu sunt bărbatul acela.

Ea își frământă degetele, le suci și le răsuci.

— Nu ești.

— Vrei să mă schimb?

— Nu, murmură ea cu tristețe. Nu e corect. Nici pentru tine, nici pentru mine. Cred că... Pur și simplu am sperat că poți fi astfel.

— La naiba, Faith, sună de parcă totul s-a terminat între noi. Ce-i asta? Vreo fantezie la care vrei să reacționez? Foarte bine. Adică, dacă vrei să ne jucăm... dar am impresia că nu vrei doar o chestie temporară.

— Nu, nu vreau. Vreau... mi-e greu să-ți explic. Au fost bărbați care erau mai mult decât dornici să-și petreacă noaptea jucând rolul bărbatului dominator, dar totul se termina acolo. Nu vreau să se termine, zise ea dorindu-și din tot sufletul ca el să înțeleagă. Are sens ce spun?

— Da, are sens, mormăi el frecându-se la ochi somnoros. Când ea vru să-l atingă, se retrase brusc.

— Ești supărat?

Un sunet gutural îi scăpă dintre buze când își goli plămânii de aer.

— Nu. Da. La naiba, nu știu. Mă simt de parcă m-ai fi izbit cu o nicovală în moalele capului. Se întinse spre ea și îi luă bărbia în mână. Privind-o în ochi, îi trecu degetul mare peste obraz. Știam... Știam că nu era ceva în regulă între noi. Nu m-am așteptat la asta, dar știam că nu erai fericită așa cum ai fi putut fi. Sau cum ar fi trebuit să fii. Vreau să fii fericită, Faith. La dracu', vreau să fiu și eu fericit. Și cred că pur și simplu nu ne potrivim, adăugă el cu un zâmbet chinuit.

— Nici tu n-ai fost satisfăcut, constată ea.

— Cred că n-am nimic de pierdut dacă te aprob.

Ea se lăsă pe spate și chicoti.

— Facem o pereche splendidă! Stăm aici goi, după sex, și ne despărțim.

John se aplecă deasupra ei cu o expresie serioasă.

— Ești o femeie extraordinară, Faith. Speram la mai mult între noi și îți admir curajul de a-mi spune ce ai pe suflet.

— Deci nu crezi că sunt o psihopată perversă?

— Nu, dar vreau să-mi promiți să fii atentă. O mulțime de bărbați ar putea profita de contextul pe care ți-l dorești. E posibil să nu le pese deloc de plăcerea și de sentimentele

tale.

— Mulțumesc, John, spuse ea întinzându-se ca să-l sărute.

El se aplecă și o sărută pe obraz, după care se dădu jos din pat și începu să se îmbrace.

Faith stătea la biroul ei de la Malone Sons Security și rodea absentă un creion. În birou era liniște. Pop și ceilalți erau pe teren cu tipul cel nou, iar ea rămăsese singură cu propriile gânduri. Niciodată nu era un lucru bun.

John plecase în toiul nopții, nu rămăsese ca de obicei până dimineața, însă scenele de despărțire aveau întotdeauna darul de a-i face pe bărbați s-o ia la sănătoasa. Măcar se putea consola cu ideea că, aparent, și el fusese la fel de nemulțumit de relația lor; prin urmare, se îndoia că avea inima frântă.

Ea, pe de altă parte, mai avusese puțin ca să se facă de râs. Poate fusese prea subtilă. Prea temătoare. Prea rușinată de nevoile și de dorințele ei. Cu siguranță era ceva despre care nu ar fi discutat vreodată cu prietenele ei – nu că ar fi avut prea multe. Ele ar fi votat probabil pentru excluderea ei din liga femeilor când ar fi auzit la ce tânjea din partea unui bărbat.

Noaptea trecută fusese de fapt prima dată când își exprimase dorințele ascunse care nu-i dădeau pace. Nu că ar fi intrat în detalii. Doar scurta lor menționare îi aprinsese obraji de jenă. Trebuia să-și revizuiască drastic tactica, întrucât subtilitatea nu era punctul ei forte. Nu o dusesse nicăieri cu foștii ei iubiți. Oferea indicii vagi și spera ca respectivii să se prindă. Nu, trebuia să fie mai activă. Mai puternică. Dacă nu spunea clar ce voia, cum putea să obțină satisfacție?

Soneriei telefonului îi întrerupse reflecțiile melancolice; se întinse recunoscătoare spre aparat.

— Malone Sons, zise ea.

— Bună, dragă, sunt mama.

Inima îi plonjă în abis. Simți un gol în stomac și fu nevoită să reziste tentației de a trânti receptorul înapoi în furcă. Dumnezeuule, trecuse un an de când mama ei nu mai dăduse niciun semn de viață. Un an fără istericale, fără

gesturi de martir, fără scuze jalnice.

— Mamă, spuse ea încet. Ce faci?

Ce întrebare stupidă! Mama ei nu făcea niciodată bine. Întotdeauna trecea printr-o criză.

— Am probleme, Faith. Am nevoie de ajutorul tău.

Tânăra femeie închise ochii și își mușcă buza. În receptor auzi vuietul mașinilor care goneau pe autostradă. Oare Celia sunase de la un telefon public? Probabil că nu-și permitea un mobil. „Nu întreba, Faith. Nu pune întrebări. Oricum, nu vrei să știi.”

— Faith, ești acolo?

— Sunt aici, șopti ea. De n-ar fi răspuns la telefon...

— Am nevoie să-mi împrumuți niște bani, draga mea.

Doar puțin, ca să mă ajute până îmi găsesc o slujbă și o casă. Faith își reprimă dezamăgirea și închise ochii pentru a potoli înțepătura lacrimilor care voiau să iasă la lumină. Chiar dacă fusese o prostie să spere că într-o bună zi Celia Martin avea să se adune, ea se agățase totuși de acest gând. De ce nu putea să aibă o mamă? O mamă adevărată... O femeie care să nu fie atât de predispusă să o dea în bară mereu, o femeie cu care să aibă o relație normală de tipul mamă-fică. Faith, chiar am nevoie de ei de data asta, dragă. Ți-i voi da înapoi, desigur.

Desigur. Ce amuzant! Mâna lui Faith strânse receptorul până când simți o durere ascuțită în degete.

— Nu și de data asta, mamă, rosti ea surprinsă de propriul refuz. Liniștea care se lăsase la celălalt capăt al firului o informă că mama ei era la fel de uimită.

— Dar, dragă, am nevoie de bani ca să supraviețuiesc. În vocea Celinei se putea citi o disperare tot mai intensă. Ți-am spus că ți-i voi restitui. Trebuie să-mi găsesc o locuință, să pun benzină și să cumpăr mâncare. De îndată ce mă aranjez și fac rost de o altă slujbă, o să fiu în regulă.

— Asta spui de fiecare dată, doar că nu se mai termină. Nu pot să te salvez la nesfârșit. Trebuie să-ți asumi niște responsabilități.

Înainte ca mama ei să răspundă, Faith puse receptorul în furcă. Mâinile îi tremurau când se ridică de la birou.

— Ești în regulă?

Tresări la auzul acelei voci ciudate. De tocul ușii se sprijinea un bărbat. Și nu orice bărbat, ci unul care ocupa întreg cadrul.

— Cu ce te pot ajuta?

— Sunt Gray Montgomery, se prezentă el apropiindu-se. Tipul cel nou.

Gura ei se rotunji într-un „0”. Își strecură mâna într-a lui și, în loc să io scuture, el o strânse ușor.

— Sunt Faith Malone.

— Știu, rosti el cu un zâmbet. În ochii albaștri se zări o licărire jucăușă.

— Sigur că știi. Doar sunt singura femeie care lucrează aici, așa că nu puteam fi nimeni altcineva.

— Te-am întrerupt? întrebă el dându-i drumul la mână și arătând spre telefon. Păraai supărată.

Faith clătină din cap și continuă să-l fixeze cu privirea. Doamne, era genul intimidând

— Nu-i nimic. Te pot ajuta cu ceva?

Telefonul sună strident, făcând-o să tresară. Senzația de gol din stomac se întoarce cu și mai multă forță. Probabil că era din nou mama ei. Se holbă la aparat nedorind să ridice receptorul și s-o mai audă pe manipuloarea de Celia.

O mână lată înșfăcă receptorul și-l smulse din furcă.

— Malone, zise Gray. Urmă o pauză lungă, în care el se uită la Faith cu o privire plină de subînțeles. Îmi pare rău, dar nu e aici. Să-i transmit un mesaj?

„Te rog, te rog, nu lăsa un mesaj!” Nu putea suporta gândul că istericalele mamei ei aveau să ajungă la urechile unui străin.

Gray așeză receptorul la loc.

— Mulțumesc, șopti ea.

— Nicio problemă. Ești bine? Am impresia că nu voiai să discuți cu persoana care sunase.

Tânăra femeie nu se putea opri din tremurat, conștientă de intensitatea cu care o fixau ochii aceia albaștri.

— Sunt bine. Serios. Așa, ce anume doreai? întrebă ea din nou.

Colțurile gurii lui se curbară în sus, într-un zâmbet amuzat.

— Încerci să scapi de mine?

— Îmi pare rău, sigur că nu, spuse ea roșind. Mă bucur să te cunosc. Am auzit multe despre tine de la Pop și Connor. Te-ai instalat bine? Nu te-am văzut prin birou.

„Taci, Faith.” Ar fi vrut să-și pună capul pe masa de lucru. Pălăvrăgea ca o proastă.

— Și eu mă bucur să te cunosc, Pop și Connor mi-au povestit despre tine. M-am instalat excelent, iar aceasta este prima oară când vin la birou. Ochii lui licăriră în timp ce o privea zâmbind. Ochi frumoși. De un albastru profund, plin. Avea părul scurt și țepos. Probabil că nu trebuia să-și bată prea mult capul cu el, doar să-l frece cu un prosop, să treacă pieptenele prin el într-o singură direcție și era gata de ieșit din casă. Speram să-mi arăți împrejurimile, zise el într-un final.

Ea clipi și, trezindu-se brusc din reverie, tâșni în picioare, dar își lovi genunchiul de birou. Durerea o săgetă, imprimându-i pe chip o grimasă. Gray ridică o sprânceană, dar nu comentă. Faith deschise sertarul de sus al mesei de lucru, scotoci câteva secunde și apoi scoase un set de chei.

— Astea sunt cheile de la birou și de la clădire. Cred că Pop ți-a dat toate codurile de siguranță; dacă nu, o să ți le scriu pe ceva. Îi întinse cheile, iar mâna lui o atinse pe a ei încă o dată. Simți o furnicătură caldă pe piele când degetul lui mare trecu peste degetele ei. Își trase mâna, ocoli masa și se îndreptă spre ușă. Când ajunse în hol, se întoarse și observă că el o scruta intens. Era sigură că se uitase la fundul ei, însă când o văzuse răsucindu-se își mutase imediat privirea spre tavan.

— Dacă mă urmezi, o să-ți arăt biroul tău.

Bărbatul o urmă pe coridor până ajunseră la biroul gol care-i fusese repartizat. Faith deschise ușa, dar nu intră. Făcu un gest cu mâna spre interior.

— Acesta este. Dacă ai nevoie de ceva, să mă anunți.

— Așa voi face.

Trecu pe lângă ea și intră în birou. Gray îi simți privirea și știu că se uita după el. Amândoi se studiaseră reciproc. Când Mick îi dăduse detalii despre Faith Malone, nu se așteptase să fie atât de frumoasă. Și nici să pară atât de

inocentă.

— Eu... ăăă... mă întorc la treburile mele. Ne mai vedem. Dacă ai nevoie de ceva, strigă.

O contemplă din spate în timp ce se îndepărta pe hol. Clătină din cap și zâmbi pentru sine. O intimidase încă de când intrase în biroul ei.

Închise ușa și scoase telefonul mobil ca să-l sune pe Mick.

— M-am întâlnit în cele din urmă cu Faith Malone, zise el de îndată ce Mick răspunse.

— Și?

— Nu este cum m-am așteptat, mărturisi Gray.

— Ce vrei să spui?

Polițistul făcu o pauză și își aminti de imaginea ei stând la birou, cu o mască de tristețe pe față. Supărarea ei îl deranjase mai mult decât voia să recunoască.

— E tânără. Drăguță. Pare de treabă. Foarte frumoasă. Potrivit lui Pop, este extrem de inteligentă și de bună la suflet..

Auzi oftatul de nerăbdare al lui Mick.

— Ai ascultat convorbirile? Ai aflat dacă mama ei a sunat-o?

— Abia am ajuns la birou. O să pun microfoane în telefonul de aici și în cel din apartamentul ei de îndată ce pot intra. Am impresia că maică-sa a sunat-o azi.

Respirația lui Mick se precipită.

— Ești sigur? Ce-a spus?

— Nu știu. Când am ajuns eu, Faith era la telefon, însă n-a spus mare lucru. Dar era vizibil supărată. La un moment dat a închis, iar când telefonul a sunat din nou, ea a refuzat să răspundă. Am ridicat receptorul și o femeie a cerut cu ea, dar n-a vrut să lase un mesaj când i-am zis că Faith nu era disponibilă.

— De ce naiba nu i-ai dat-o pe Faith? întrebă Mick exasperat.

— Pentru că nu ar fi vorbit. Ai răbdare, Mick. Îi dau de capăt. Îți promit. Lasă-mi câteva zile ca să pun microfoanele. Tipii ăștia nu sunt nepricepuți. Trebuie să fiu foarte atent.

— Anunță-mă când afli ceva.

— Așa o să fac.

Închiseră, iar Gray vârî telefonul înapoi în buzunar. Rămase pe loc o vreme, chibzuind la ce avea de făcut. Spre surprinderea lui, îl încolți un sentiment de vină. Îl mușca de fund ca un pitbull.

Îi plăcea de Pop. Îi plăcea slujba, chiar dacă o dobândise sub pretexte false. Se potrivea bine cu echipa lui Pop. Connor, Micah și Nathan erau de vârsta lui și aveau multe în comun. Pentru prima dată se întreba dacă își dorea sincer să revină în poliție. Nimic nu avea să mai fie la fel fără Alex.

„Alex.” Singurul cuvânt care, după ce era filtrat de minte, îi provoca durere. O durere pe care încercase să o blocheze încă de la înmormântare, dar în ultima vreme nu mai fusese capabil.

Închise ochii, gândindu-se la ucigașul lui Alex, care hălăduia liber. Departe de mâna justiției. În cartierul rău famat în care crescuse văzuse destui nenorociți care scăpau. Nu avea s-o îngăduie. De data aceasta era ceva personal.

— Hm, Gray?

Surprins, o văzu pe Faith stând în prag. Privirea lui coborî spre picioarele lungi îmbrăcate într-o pereche de blugi strâmți. Puloverul subțire, pe gât, se curba pe formele ei exact acolo unde trebuia. Se foi stânenit în scaun, străduindu-se să-și alunge din minte imaginea corpului ei.

— Ce s-a întâmplat? Întrebă el pe un ton cât mai firesc.

— A sunat Pop. El, Connor, Nathan și Micah se duc să mănânce și vor să te întâlnești cu ei la prânz la Cattleman's.

— Mersi. O iau într-acolo. Vrei să-ți aduc ceva?

Ea scutură din cap și privi în altă parte, cu obrajii îmbujorați. Dumnezeule, arăta atât de catifelată și de feminină! mai avea puțin și se întindea să-i atingă o şuviță din părul blond. Să verifice dacă era la fel de mătăsos cum părea. La fel de mătăsos ca pielea ei. Se forță să-și controleze privirea, dar când ea ieși din birou, nu se putu abține să-i admire fundul bine proporționat care se îndepărta unduitor.

Era atras de ea. La naiba, ce bărbat în toată firea n-ar fi fost? Argumentele contra erau însă atât de multe, încât le pierdea șirul. Nu era genul de femeie cu care un bărbat să se joace. Nu. Avea cuvintele „relație de durată” scrise pe tot corpul, iar el nu-și permitea o astfel de situație. Oricum, ar fi speriat-o.

Clătină din cap, aruncă cheile dintr-o mână în cealaltă și se îndreptă spre mașină. Trebuia să găsească un moment când biroul era gol ca să instaleze microfoanele pe linia principală. Dacă mama lui Faith fusese cea care sunase mai devreme, în mod evident nu primise un răspuns pozitiv la cererile ei. Asta însemna că avea să mai sune.

Capitolul 3

Gray se rezemă de zidul blocului și o urmări pe Faith, care se luptă să scoată două pungi mari de cumpărături de pe bancheta din spate a mașinii și apoi închise portiera cu șoldul.

Se îndreptă spre ea și se întinse spre pungi când ajunse îndeajuns de aproape. Ochii mari, verzi, îl priviră uimiți când fata își dădu seama de prezența lui.

— Stai, lasă-mă să te ajut, zise el.

Ea dădu drumul la pungi încă holbându-se la el, surprinsă. Deși erau vecini – Pop era proprietarul imobilului, iar Connor, Nathan și Micah stăteau și ei în aceeași clădire –, nu se mai întâlniseră niciodată acolo.

Ajuns în fața ușii ei, se opri așteptând să-i deschidă. Ea își lăsă capul într-o parte.

— De unde ai știut care apartament e al meu?

— De la fratele tău, zise el ridicând din umeri.

— Connor e foarte tăcut de obicei. Mă mir că nu i-a fost teamă că o să intri peste mine și că o să mă omori în somn.

Gray chicoti.

— Vrei să spui că e puțin cam prea protector cu tine?

— Nu, e doar precaut, spuse ea în timp ce introduse cheia în yală. Și secretos. Foarte, foarte secretos. Nu-i stă în fire să dea informații personale.

Deschise ușa și îi făcu semn să între.

— Te deranjează că mi-a dezvăluit unde stai? întrebă

Gray atingând-o cu umărul când trecu prin dreptul ei.

N-am vrut decât să arunc un ochi prin preajmă, pentru că apartamentul meu e în apropiere.

Ea îl urmă și închise ușa.

— Nu, nu mă deranjează.

— Bine, atunci, dacă am stabilit asta, unde vrei să-ți pun cumpărăturile?

— Pe bar, te rog, îi indică ea arătând spre bucătărie. O să le sortez mai târziu.

El nu se grăbi când traversă sufrageria și cercetă interiorul apartamentului. Din impresia pe care și-o făcuse mai înainte, se așteptase la roz, poate galben, în tonuri pastel. La culori și decorațiuni tipic feminine. La obiecte dantelate dintr-un capăt în celălalt. Nici că se putuse înșela mai rău. Apartamentul era decorat în nuanțe pământii, închise. Mobilierul avea o notă clară de masculinitate. Vișiniu, bleumarin și verde. Canapeaua și fotoliul erau din piele maro-închis și păreau confortabile, numai bune de folosit, nu doar de decor. Tânăra femeie reprezenta o contradicție interesantă. Una care îl intriga foarte tare.

Puse jos cumpărăturile și aruncă o privire spre telefon. Părea o linie standard. Microfonul trebuia să fie destul de ușor de montat. Numai că trebuia să între când ea nu era acasă și să se asigure că nu va afla niciodată despre asta.

Adunase îndeajuns de multe informații de la Micah și de la Nathan ca să știe că nu prea ieșea din rutina ei în ceea ce privea plecările și sosirile. Majoritatea week-end urilor stătea acasă. Vinerea și sâmbăta mergea de obicei acasă la Pop. Uneori trecea pe la fratele ei sau pe la Nathan ori pe la Micah, dar în cea mai mare parte a timpului părea o fire foarte singuratică.

Când se întoarse cu fața spre ea, o surprinse studiindu-l circumspectă. Era o curiozitate subtilă în privirea ei, în ciuda rezervei pe care o afișa, de parcă nu-i putea citi caracterul, deși încerca din răputeri. „Bine ai venit printre noi, scumpo.” Nici el nu reușise să-i descifreze personalitatea în scurta perioadă de când se cunoscuseră.

Faith își ținea brațele încrucișate la piept, într-un gest de apărare. Poziția îi scotea în evidență sânii, împingându-i

în sus până la limita la care le-o permitea cămașa. Gray putea distinge conturul sfârcurilor care se profilau prin materialul subțire.

— Vrei ceva de băut? întrebă ea politicos, deși limbajul corpului spunea altceva.

Prezența lui în acel spațiu intim o deranja. El zâmbi.

— Mersi, dar trebuie să plec. Mă întâlnesc cu Micah să bem ceva.

Ea se strâmbă.

— Știu ce înseamnă asta.

— Adică?

— Dacă e vorba de Micah, asta se traduce printr-o mulțime de femei frumoase, râse ea. De obicei, femei frumoase fără creier. Mai precis, femei frumoase, fără creier și pe jumătate dezbrăcate.

— Pare genul meu.

Faith roși din nou.

— Nu am crezut că ești genul de tip care se dă în vânt după femei fără creier.

El zâmbi ușor. Deci îl analizase. Foarte interesant. Și nu i se păruse a fi genul de tip ahtiat după femei fără creier. O observație corectă, deși putea să fi fost doar o încercare norocoasă. Prefera să i se albăstrească testiculele de la abținere decât să se culce cu o tipă având o gaură neagră pe post de intelect.

— Îmi place partea cu „pe jumătate dezbrăcate”, rânji el.

Faith își dădu ochii peste cap.

— Atunci ne vedem mâine.

A, era dat afară. Se retrase. Nu avea sens să o irite. Avea să se vadă cu Micah, dădea pe gât câteva pahare și apoi se întorcea la birou ca să monteze dispozitivul de ascultare în telefonul ei. După ce ea pleca la serviciu avea să se ocupe și de cel din apartament.

În timp ce se îndrepta spre ușă, vocea ei melodiosă îi mângâie urechile.

— Mulțumesc pentru ajutor.

— Oricând.

Faith îl urmări îndepărtându-se, cu răsuflarea

întretăiată. Nu se așteptase să-l vadă atât de repede după prima lor întâlnire, dar se gândi că aveau să se ciocnească mereu, ținând cont că lucrau împreună și erau vecini.

Știa de la Connor că Gray era un polițist din Dallas aflat în concediu medical după ce partenerul lui fusese omorât la datorie. Potrivit lui Nathan, nu era un tip prea vorbăreț. Asta însemna că el și Connor aveau să se înțeleagă de minune, deoarece Connor era foarte zgârcit la vorbă.

Micah și Nathan, pe de altă parte, compensau mai mult decât era nevoie seriozitatea lui Connor. Le plăcea să se distreze. Nu aveau nicio fărâmbă de conștiință. Faith surâse. Cum avea să se integreze Gray în această combinație ciudată rămânea de văzut.

Se întoarse ca să sorteze cumpărăturile, iar când termină, își turnă ceai într-un pahar înalt și se duse la computer. Puse băutura într-o parte, își apropie scaunul de birou și mișcă mouse-ul pentru a readuce la viață monitorul. Deschise programul de navigare și scrise adresa de la Google. Așa, ce să caute? rămase cu ochii la cursorul care clipea, invitând-o să se hotărască. Dar ce voia de fapt? Avea un nume acea nebuloasă care se zvârcolea flămândă în interiorul ei?

Poate că ar fi trebuit să caute pe google ce era de făcut când cineva își pierde mințile. Într-un final, alese să tasteze o varietate de cuvinte. Poate că îngustându-și opțiunile avea să fie asaltată de un val de informații și, cu puțin noroc, avea să găsească unul sau două site-uri care nu erau porno.

„Dominare. Control.” Hmm... Ce altceva? O, da. „Dominare masculină. Control. Supunere.” Nu, nu suna bine.

Bine, avea să încerce deocamdată numai cu „Dominare masculină” și „Control”.

Iisuse! Statistici. Era un forum de statistică? Poate că avea să găsească un profesor bine făcut dornic să o dea gata. Ce perspectivă! Derulă informațiile de pe ecran încercând să suprimă imaginile erotice care-i veneau în cap. Plesnită. Legată de mâini și de picioare. Un bărbat care o domina total. O apleca și o obliga să se supună. Care avea

grijă de ea. Asta era cea mai mare atracție dintre toate.

Oftă în timp ce trecea cu mouse-ul peste nenumărate pagini inutile. Nerăbdătoare, tastă o altă serie de cuvinte.

„Dominare. Control. Sclavie.” Cel puțin acestea păreau mai promițătoare. Analiză subiectele găsite și alese câteva dintre ele. Fruntea i se încreți în timp ce afla tot mai multe informații despre supunerea femeii.

Niciodată nu se imaginase o persoană supusă. Da, voia un bărbat puternic. Cineva care nu trebuia să întrebe. Care era îndeajuns de încrezător ca să acționeze. Dar asta însemna că era supusă? Strâmbă din nas. Ei bine, lectura nu dura. Cel puțin după aceea avea să capete o idee mai limpede despre cum să întâlnească acea pasăre rară: bărbatul dominant.

Dumnezeule, parcă era o specie pe cale de dispariție! Probabil că așa și era în lumea modernă. Masculul adevărat era pe moarte. Castrat de o societate care combătea discriminarea. Splendid. Acum, când își dăduse în sfârșit seama ce anume căuta la un bărbat, urma să constate nu mai exista un astfel de animal.

Apăsase de atâtea ori pe butonul mouse-ului, încât degetul îi amortise. Citi până spre miezul nopții, cu ochii lipiți de informațiile fascinante și totodată bizare. Nu știuse că erau atâția oameni care îi împărtășeau dorințele și în niciun caz nu bănuise că erau atât de multe femei. Dar, în mod ciudat, acest lucru nu o făcu să se simtă mai puțin izolată. Își înăbuși un oftat și trecu la rezultatele altei căutări. Tocmai când era pe cale să o lase baltă pentru acea seară, un anunț de pe una dintre pagini îi atrase atenția. Se aplecă spre monitor. Houston. Adresa era din Houston. Apartinea unui club exclusivist, privat, destinat numai membrilor. „Specializat în teme de dominare, sclavie sexuală și o varietate de alte fetișuri garantate să satisfacă până și cele mai ciudate gusturi.”

Își ridică o sprânceană. Aveau o părere foarte bună despre ei înșiși. Intrigată, apăsă pe anunț și fu transferată spre un site surprinzător de sofisticat. Nu era un site porno obișnuit, care pune accentul pe imaginile șocante. Era unul discret. Un site care ar fi putut reflecta orice altă

activitate. Culori fine. Ușor de citit. Fără anunțuri care săreau în ochi, cu chenare sclipitoare, care s-o anunțe răcnind că tocmai câștigase un ipod.

Pulsul îi crescuse când citi mai departe. Statutul de membru era atribuit unui număr limitat de persoane în fiecare an. Siguranța era o prioritate, iar clubul nu era un sediu cu firmă luminoasă, care ieșea în evidență, în centrul orașului Houston, ci o casă impunătoare, la periferia nordică. Avea porți mari de fier, garduri înalte de protecție și nu se remarca prin nimic. Era, de fapt, un loc de întâlnire destinat indivizilor cu pasiuni comune. Începu să tremure. Să fi fost chiar așa de simplu? Cumva, se îndoia de acest lucru. Dar unde altundeva putea să caute?

Cursorul mouse-ului zăbovi în dreptul numărului de telefon de pe site. Se întinse spre aparatul fără fir pe care îl ținea lângă computer și apăsă pe butonul de pornire. Timp de câteva secunde ascultă tonul de apel. Când auzi țiuitul enervant care o anunța că nu formase niciun număr, închise și se uită la monitorul computerului.

Apoi deschise din nou telefonul. Și îl închise. Și îl deschise din nou. La naiba! Ce rău făcea dacă suna? Nu era ca și cum respectivii ar fi putut ajunge la ea prin telefon, să o înșface, să o lege și să o pună goală pe podea.

Deși, dacă tipul ar fi fost îndeajuns de arătos, nu i-ar fi displicut deloc perspectiva.

Își lipi aparatul de tâmplă și închise ochii. „Fă-o, Faith. Vrei doar informații. Nici nu trebuie să-ți știe numele.” Trase adânc aer în piept, apăsă butonul „Pornit” și formă repede succesiunea de cifre. Duse telefonul la ureche și își strânse pleoapele de groază. Poate că nu avea să răspundă nimeni. Simți un gol în stomac când o voce lină de bărbat o salută.

— Alo? repetă când ea nu reacționează.

— Aăă, alo, zise ea abia reușind să-și desprindă cuvintele de pe buze. Am sunat pentru niște informații. Adică am văzut clubul dumneavoastră, adică, aăă, stabilimentul dumneavoastră de pe internet.

— Cum te numești? întrebă necunoscutul pe un ton vesel.

La naiba! își zise că oricum aveau să afle până la urmă.

— Faith, spuse ea fără să rostească și numele de familie.

— Bună, Faith. Eu sunt Damon și aş fi foarte bucuros să-ți răspund la orice întrebare.

Ea se relaxă puțin.

— Păi, chestia e că, vezi, nu prea știu exact ce să întreb.

— Ah. Bine, atunci lasă-mă pe mine să te întreb.

— Aăă, e-n regulă. Cred.

— Ce dorești să găsești la stabilimentul nostru?

— Nu e cine știe ce întrebare, murmură ea.

Damon chicoti.

— Nu fi timidă, Faith. Nu ai putea spune nimic care să mă șocheze. Sau să mă facă să te judec. Nu te pot ajuta dacă nu ești sinceră cu mine.

Își simți gura uscată. Era momentul adevărului. Cum să-i spună unui străin ce căuta când nici măcar ea nu era sigură?

— Vreau... Mai trase o gură de aer și o luă de la capăt: Vreau un bărbat care să preia controlul. Să-l preia. Nu să-l ceară. În toate privințele. Nu doar pe plan sexual. Se întrerupse, însă Damon așteptă ca și cum simțea că nu terminase. Vreau să aibă grijă de mine, adăugă ea încet.

— Vrei să fii dominată. Cuvântul încă nu o făcea să se simtă în largul ei, dar, în esență, exact asta voia. Încuviință printr-un murmur. Nu ai de ce să te simți rușinată de dorințele tale, continuă Damon cu blândețe. O femeie care știe ce este și ce dorește este cea mai frumoasă ființă din lume. Complimentul o făcu să zâmbească de încântare până când își dădu seama că se topise după o discuție la telefon cu un străin care putea la fel de bine să se masturbeze în timp ce-i asculta fanteziile. Se strâmbă la acea imagine. Statutul de membru este exclusivist și se acordă destul de rar. Dacă vrei, poți să stabilești o programare și să vii să faci un tur. Odată ce vei cunoaște oferta, te poți decide dacă vrei să formulezi o cerere de adeziune.

Ea înghiți în sec.

— Mi-ar plăcea asta.

— Te avertizez. Trebuie să știi în ce te bagi. Nu o să fie o excursie într-un conac în care o să vezi camere goale și

mobilă nefolosită. O să vii la ora de vârf. Și o să vezi totul.

Cu ochii măriți, se întrebă ce însemna oare „totul”. Inima îi zvâcni de câteva ori, semn al entuziasmului. Abia aștepta turul.

— Când putem aranja programarea? întrebă ea.

— Te pot primi vineri la ora unsprezece seara. Pe aici, lucrurile se încing destul de târziu. Dacă-mi dai adresa ta de e-mail, îți pot trimite detalii despre cum să ajungi.

Faith îi dădu adresa de e-mail, iar Damon îi confirmă programarea. Îi mulțumi pentru informații și închise. Așeză telefonul pe birou și se lăsă pe spătar. Își umflă obraji cu aer și suflă prelung. Vineri. La ora unsprezece. Oftă. Avea toată săptămâna la dispoziție ca să nu facă nimic altceva decât să viseze.

Își linse buzele agitată și puse o mână pe abdomen pentru a-și potoli crampele. În ce dracu’ se băgase? Mai grav era că abia aștepta să afle.

Capitolul 4

— Bună, păpușă! o salută vesel Micah Hudson.

Ea zâmbi și lăsă jos receptorul.

— Bună și ție!

El se tolăni în fotoliul de vizavi și întinse picioarele lungi în față. Își arcui șoldurile și pescui din buzunar un pachet de țigări mototolit. Câteva secunde mai târziu îndesă capătul țigării în gură și aprinse bricheta.

Faith oftă văzându-l cum inhala puternic, la fel ca un om care își trage ultima suflare.

— Micah, ce ți-am spus despre fumatul la mine în birou?

Bărbatul îi adresă un rânjet sexy și expiră prelung un nor de fum.

— Haide, Faith. Știi că încerc să mă las. Am ajuns la doar câteva pe zi. Pop îmi face zile amare, așa că nu mai pot fuma lângă el. Ești singurul meu refugiu.

Ea își dădu ochii peste cap.

— Deci pentru că am o fire moale o să mor de cancer din cauza fumatului pasiv.

Scormoni în sertar după o scrumieră veche din plastic pe care o ținea la îndemână și o împinse în fața lui.

— Cel puțin folosește asta ca să nu dai scrum peste tot. Vizitatorul mimă un sărut din vârful buzelor.

Ea dădu din cap. N-ar fi trebuit să se permită ca un bărbat să arate atât de sexy. Micah ea un om căruia nu i se putea spune nu fără un motiv solid. Ce femeie putea rezista unui asemenea farmec șmecheresc?

— Ești cea mai bună, zise el în timp ce scutură scrumul. Cu țigara între două degete, ridică mâna și își așează părul rebel după urechi, scoțând la iveală un cerclu cu diamant. Șuvița deranjată de mișcarea rapidă căzu la loc pe o sprânceană. El își duse mâna liberă la frunte și o împinse ferm pe spate. Când îi dădu drumul, buclele libere căzură înapoi, stârnindu-i un zâmbet cuceritor. Cumva, dezordinea îl făcea să arate bine. Părul răvășit arăta sexy în cazul lui.

— Ce faci azi? L-ai cunoscut pe Gray Montgomery?

Ea înjură în gând valul de căldură care îi invadase obraji și speră ca tenul deschis la culoare, care se înroșea repede, să n-o dea de gol.

— Da, l-am întâlnit ieri. I-am arătat biroul.

— Și?

— Și ce? Întrebă ea ridicând o sprânceană.

— Cum ți s-a părut?

— Aăă, nu mi s-a părut nicicum. Pare de treabă. Liniștit. Poate puțin prea serios. Ar trebui să se integreze bine aici. El și Connor ar putea deveni cei mai buni prieteni.

Micah izbucni în râs.

— Exact ce ne trebuia. Încă un tip serios.

— Păi, cineva trebuia să egaleze scorul. Tu și Nathan îi faceți prea multe prostii lui Connor.

— Cineva trebuie s-o facă. Nimeni n-ar trebui să fie atât de serios.

Faith zâmbi ușor. În cele din urmă, începu să chicotească și ridică o mână ca să-și acopere gura.

— Bine, să zicem că e puțin încordat.

Micah trase din țigară.

— Puțin? Ai putea să spargi nuci pe fundul lui.

— Despre al cui fund e vorba? Întrebă Nathan din prag.

— Aăă, păi, Micah se pare că are un gen de fetiș cu fundul lui Connor, îi comunică Faith cu inocență în glas.

Micah îi arăta degetul mijlociu.

— La dracu', omule, iar ai fumat? întrebă Nathan strâmbându-se. Miroase ca o speluncă.

Faith oftă exasperată, întinse o mână în sertar și scoate un deodorant de cameră. Cei doi bărbați tușiră când împrăstie un nor de spray cu miros floral.

— Mi-aș dori să mă lăsați în pace, bombăni Micah. Fac tot posibilul să mă las.

— Da, așa e, confirmă ea cu sinceritate. Dar pe viitor aș vrea să faci tot posibilul în afara biroului meu. Nathan chicoti și își îndesă mâinile în buzunare. Părul lui bogat cădea în bucle șatene peste urechi și se întindea rebel până la gât. Un cioc îi înconjura gura și bărbia. Avea nevoie de puțină îngrijire. Ochii verzi, veseli, se odihneau sub un set de gene ridicol de lungi. Gene pentru care Faith și-ar fi dat viața. Nu era corect că ochii aceia splendizi erau iroșiți pe un bărbat. Când o să te tunzi? vru ea să știe.

Micah râse. Nathan își trecu o mână prin păr și o privi surprins.

— Ce e în neregulă cu părul meu? Pe Micah nu-l bați la cap să se tundă, și părul lui e mai lung decât al meu.

— Pentru că lui îi stă bine cu părul lung. Ție nu.

— Au! mormăi el și îi aruncă lui Micah o privire plină de resentimente.

Faith clătină din cap.

— Jur că amândoi aveți nevoie de câte o femeie care să vă pună la punct. Și mi-ar plăcea să vă găsiți cât mai repede una, ca să nu mai fiu nevoită să vă dădăcesc.

— Sau ai putea să te oferi voluntară pentru această slujbă cu normă întreagă, sugeră Micah sfredelind-o cu privirea lui sexy. La naiba cu omul ăsta!

— Nu cred că lui John i-ar plăcea oferta ta, comentă Nathan.

Încordată, Faith se lăsă pe spătar.

— Aăă, în legătură cu John...

Două perechi de ochi curioși se concentrară asupra ei.

— S-a întâmplat ceva? întrebă Micah.

În vocea lui nu mai era nicio urmă de tachinare. Stătea aplecat în față, cu o expresie gravă pe chip. Faith uitase cât

de protectori erau. Aceasta era de obicei treaba lui Connor. Dar oricât de mult le plăcea s-o tachineze, Micah și Nathan erau cu ochii pe ea ca niște ulii.

— Nu, nu s-a întâmplat nimic, spuse ea pe un ton cât mai nonșalant cu putință. Doar că eu și John n-o să ne mai vedem. Nathan își ridică o sprânceană, gest ce oglindea o întrebare tacită. Relaxați-vă. A fost decizia mea.

Nu mai mergea. Și să nu vă apucați să-l luați la întrebări. Un alt val de căldură i se ridica de la gât. Ultimul lucru pe care-l dorea era ca John să le dezvăluie motivul despărțirii lor. Și, pentru Dumnezeu, nu-i spuneți lui Connor, mormăi ea.

Amândoi izbucniră în râs.

— Facem un târg, zise Micah cu o licărire drăcească în ochi. Nu te spun dacă nu mă spui nici tu că am fumat.

— Ești așa o ființă manipulatoare...

— Dar știu că mă iubești, rânji el irezistibil.

— Da, te iubesc. Acum ieșiți din biroul meu. Am de lucru. Și voi doi la fel, clovnilor, spuse ea uitându-se la ceas. Pop o să facă un atac de cord dacă află că tăiați frunză la câini.

Telefonul sună, făcând-o să se crispeze. Se întinse să ridice receptorul, dar ezită, încercând să-și alunge senzația de rău. Când își dădu seama că Micah și Nathan o priveau bănuitori, înghiți în sec și ridică receptorul.

— Malone.

Vocea răgușită a lui Pop răbufni de la celălalt capăt al firului.

— Faith, spune-le trântorilor ăloră doi să-și miște fundurile afară din biroul tău și să se ducă la treaba de care ar trebui să se ocupe.

Ea izbucni în râs datorită ușurării copleșitoare pe care o simțea.

— Bună dimineața și ție.

— Bună dimineața, râse el. Totul e în regulă la birou?

— Sigur. Vii pe aici la prânz?

Se auzi un oftat plin de regret.

— Nu. Eu, Connor și Gray avem ceva de făcut. Sistemul ăsta de securitate șchioapătă și cred că o să mai stăm pe

aici.

— În regulă, Pop, atunci o să ne vedem când o să ne vedem.

Închise și puse veselă receptorul în furcă.

— Da, da, bombăni Micah ridicându-se de pe scaun. L-am auzit până aici pe Pop. Jur că a pus microfoane peste tot.

Nathan râse.

— Eu nu l-aș crede în stare pe bătrân.

Îi făcură cu mâna lui Faith și ieșiră. Tânăra se lăsă pe spătar și se uită la tavan.

Trei ani. De trei ani ducea o viață idilică. Uneori îi era greu să-și amintească viața de dinainte ca Pop și Connor să vină după ea. Atunci Pop o adoptase. Da, sigur, era adultă. O femeie în toată firea, dar izbucnise în lacrimi când el îi spusese că dorea să o adopte legal și să devină fata lui. Era primul sentiment de apartenență pe care îl trăise vreodată. Și, mai nou, familia ei îi includea și pe Nathan și Micah. Era o atmosferă în care se simțea în largul ei. Era în sfârșit acasă. Dacă mama ei ar fi dispărut de pe fața pământului ar fi fost și mai bine.

Se uită la telefon, dorindu-și ca acesta să nu mai sune. Cu un plescăit de dezgust se roti în scaun și se ridică. Nu avea să permită ca mama ei să-i strice ziua, săptămâna, luna... bine, anul. Ieși din încăpere și dădu o tură prin celelalte birouri ca să colecteze plicurile ce trebuiau trimise cu poșta. Când avu un teanc voluminos, îl depuse pe masă în așteptarea curierului, apoi își făcu de lucru cu noile contracte și le puse deoparte pe cele care necesitau semnătura lui Pop.

La amiază, scoase prânzul pe care și-l adusese de acasă și-l mănca în timp ce le dădea telefoane potențialilor clienți. Micah sună ca să spună că el și Nathan nu aveau să se întoarcă la birou până târziu, după care Pop o apelă îndemnând-o să se ducă mai devreme acasă; urma să încuie el când se întorcea. Zâmbi și închise. Pop părea să știe când nu se simțea bine. Nu puneă întrebări inoportune, dar se îngrijora la fel de mult. Nimic nu era mai reconfortant ca acel gen de iubire necondiționată.

Telefonul sună din nou, iar ea ridică receptorul așteptându-se să fie din nou Pop. De obicei, se lăsa dus de val și uita ce voia să spună de fapt, iar asta îl făcea să revină în nouăzeci la sută dintre cazuri.

— Malone, spuse ea veselă, pregătindu-se să-l tachineze pe Pop.

— Faith, draga mea, trebuie să vorbim. Închise ochii și simți prânzul ca un ghem în stomac. Faith, ești acolo? Trebuie să discut cu tine.

— Sunt aici, murmură ea.

— Am nevoie de niște bani, zise mama ei trecând peste lingușeala obișnuită. Sunt în rahat, draga mea.

— Nu te pot ajuta de data asta, scrâșni Faith. Aș vrea să nu mă mai suni.

O tăcere șocată se lăsă între ele.

— Faith, nu crezi ce spui. Sunt mama ta. Nu mă poți îndepărta din viața ta. Am nevoie de ajutorul tău. Nu poți să-mi întorci spatele după tot ce-am făcut pentru tine.

Vederea fetei se încețoșă în timp ce mânia i se dezlănțuia în interior.

— Tot ce-ai făcut pentru mine? Ai mult tupeu, Celia. Ce-ai făcut pentru mine? Sunt fericită acum. Am o viață frumoasă. Fără tine. Nu te pot ajuta. Nu te voi ajuta. Nu de data asta. Și niciodată altcândva. Te rog să nu mă mai suni.

Trânti receptorul cu respirația accelerată. Mâinile îi tremurau și simți că era pe punctul de a vomita. Închise gura și trase de câteva ori aer în piept pe nas, dorindu-și ca starea de greață să treacă.

Când stomacul i se liniști, se ridică din scaun și își luă cheile și geanta. Avea nevoie de aer. Avea nevoie să iasă înainte de a se apuca să arunce lucruri în stânga și-n dreapta.

Capitolul 5

Gray intră în Cattleman's Bar and Grill și se îndreptă spre bar cu intenția de a da pe gât o bere rece.

Connor li prezentase localul din vecinătate, în care el și ceilalți băieți se adunau după lucru câteva zile pe săptămână. Fu extrem de surprins să o vadă pe Faith

cocoțată pe un scaun înalt din fața tejghelei. Stătea rezemată într-un cot, iar cu cealaltă mână amesteca într-o băutură cu paiul.

Se apropie, dar ea nu-și ridică privirea. Părea pierdută în lumea ei, care nu era deloc una fericită. Se strecură pe scaunul de alături și îi făcu semn barmanului. Faith se uită la el mirată în timp ce comanda berea.

— Noi doi se pare că ne-am făcut obiceiul de a da unul peste altul.

— Nu te urmăresc, dacă asta sugerezi, zâmbi el. Vin aici în fiecare zi după muncă. Este prima oară când te văd.

Observă fascinat cum tenul ei se colora în roz.

— Nu am vrut să insinuez nimic. Știu că băieții vin des aici, însă am crezut că azi aveți de lucru până târziu.

— Am terminat. Pop a luat-o spre birou ca să închidă, iar Connor s-a dus acasă, spuse el. Își înclină capul cu un aer întrebător. Ce te aduce pe aici?

Faith lăsa preț de o secundă să-i răzbată suferința în privire, după care își plecă ochii.

— N-am avut chef să mă duc acasă, zise ea vag.

Gray înjură în gând. Punea pariu că o sunase mama ei, iar el nu reușise să între în birou ca să monteze microfonul.

— Ai mâncat ceva? întrebă el.

Ea clătină din cap.

— Nu prea am chef de mâncare.

— Te deranjează dacă eu mănânc?

Faith se uită din nou la el și în colțul gurii îi apărură un mic zâmbet. Urmări fascinat cum limba ei trecu peste buza de sus și prinse un strop de băutură.

— Cum vrei. N-aș putea să stau între un bărbat și mâncarea lui.

— Vorbești ca o femeie care știe prea bine care sunt nevoile unui bărbat, zise el lăsând-o să înțeleagă ce dorea din acea afirmație.

Spre încântarea lui, ea roși din nou și își lăsă capul în jos. Era extrem de drăguță când roșea involuntar, în minte îi apărură cele mai bizare fantezii; era curios să afle până în ce zonă a corpului roșea. Oare era timidă în pat? Iubitul ei era nevoit să tragă din greu fiecare obiect de îmbrăcăminte

de pe ea?

Își simți tot corpul încordându-se. Era la fel de dornic ca orice bărbat să aibă în pat o femeie provocatoare, care să țină frâiele și să-i zdruncine lumea, dar ideea de a prelua controlul, de a profita de fiecare clipă seducătoare a lui Faith îi trimise o lovitură de trăsnet în vintre.

Seducție? El nu era acolo ca s-o seducă, deși Dumnezeu știa cât de mult s-ar fi bucurat de fiecare moment. Era acolo să o stoarcă de informații. Să se folosească de ea, prin toate mijloacele necesare, ca să-l prindă pe ucigașul partenerului său.

Îi făcu semn unei chelnerițe și ceru un burger cu cartofi prăjiți, apoi își îndreptă din nou atenția spre Faith.

— Și cum a fost ziua ta la birou? Pari... stresată.

Ea se foi stânjenită în scaun și mai luă o gură din cocteil, după care decise să-și golească paharul.

— La birou a fost bine. N-am dormit bine azi-noapte, zise ea răsucindu-se să-l măsoare din priviri. Cum ți se pare slujba până acum?

O schimbare clasică de subiect. În mod cert ascundea ceva. Până și un idiot și-ar fi dat seama de asta. Dar nu aveau genul de relație personală în care să se poată confesa liniștită, și în mod cert nu avea timp să construiască una.

— Îmi place. Merge bine.

— Connor a zis... Connor a zis că partenerul tău a fost omorât recent. Gray încercă din răspuțeri să nu arate durerea pe care i-o stârnise întrebarea ei. Nu spuse nimic vreme îndelungată. Îmi pare rău. Nu trebuia să fiu indiscretă.

Îl învălui cu o privire caldă în care se citea simpatia. Doamne, ce dulce era! Ar fi pus rămașag pe oricât că și în intimitate era la fel de suavă și delicată pe cum arăta.

— Nu ai fost indiscretă, murmură el. Nu e un secret. Da, partenerul meu, Alex, a fost ucis la datorie.

Fața ei se strâmbă de repulsie.

— L-au prins pe cel care-a făcut-o?

— Nu. Încă nu.

Când se întoarse complet cu fața spre el, părul blond îi căzu peste umeri. Voia să-l atingă și-și imaginează cum ar fi

fost să-și strecoare degetele prin acele șuvițe în timp ce o penetra. Își reprimă un geamăt în coșul pieptului. Bine, era de înțeles că se gândea la astfel de lucruri – nu mai făcuse dragoste de nu mai știa când – dar nu acest lucru era de vină pentru reacția lui față de Faith. Ea avea ceva care pur și simplu îl stimula, îi atingea coarda potrivită. Îi neutraliza toate instinctele de apărare.

Nu se gândea la o partidă de sex fierbinte – bine, poate doar puțin –, ci și-ar fi dorit să facă dragoste cu ea pe îndelete, într-un ritm lent. Genul de act sexual în care bărbatul se roagă la altarul femeii. Unde fiecare gust și fiecare atingere sunt apreciate și savurate. Apoi ar fi putut evolua spre ceva mai dur. „Te-ai gândit la toate, nu-i așa, Montgomery?”

Dădu pe gât berea și se întrebă unde naiba era aerul condiționat.

— Cât timp ai concediu? se interesă ea. Vreau să spun, când o să-ți reiei slujba? Se aplecă în față și îi oferă o imagine fugară a sânilor ridicați de sutienul din dantelă.

— Eu, ăăă, nu sunt sigur încă. O iau ușor. Mă gândesc ce să fac mai departe.

Faith zâmbi, iar ochii lui fură atrași irezistibil de chipul angelic. Nu se putea uita în altă parte. Niciodată în viața lui nu-și dorise cu mai multă ardoare să sărute o femeie.

— Mă bucur că ești aici, zise ea cu dulceață în glas. Pop este un patron minunat. Își tratează angajații ca pe propria familie. Uneori... uneori parcă simți nevoia să fugi de toate, știi? Poate că asta îți trebuie. Puțin timp.

— Tu de ce lucruri vrei să fugi, Faith?

Expresia de pe chipul ei îngheță, marcând o retragere după meterezele sufletești pe care și le construisese cu atâta migală. Pe toți dracii! Chelnerița se întoarse și îi puse farfuria cu mâncare în față, iar barmanul îi împinse încă o bere care alunecă pe bar până la el.

Gray se întinse spre ketchup, deschise capacul și se pregăti să înmoaie burgerul și cartofii. Se opri și se uită la Faith.

— Ești sigură că nu vrei?

Ea zâmbi și luă din cartofii prăjiți.

— Un bărbat tipic. Trebuie să îneci totul în ketchup.

— O să fac o excepție doar pentru tine.

Împinse farfuria între ei, apoi turnă ketchup într-un loc gol de pe aceasta. În timp ce o urmări ciugulind o bucată de cartof prăjit, avu o revelație.

— Te vezi cu cineva aici? Te rețin? Faith îl privi întrebătoare și clătină din cap. El înmuie o felie de cartof în ketchup și o duse la gură. Nu te întâlnești cu prietenul tău, nu?

Din nou apăru nuanța delicată de roșu în obraji ei.

— Nu mai e niciun prieten, spuse ea.

Oare acesta era motivul melancoliei? Dar nu, avea o stare de preocupare care semăna mai mult a stres decât a tristețe. Putea să pună pariu că era vorba de mama ei. Nu-și dorea decât să afle în ce măsură era ea implicată în toată treaba.

— E un idiot, bombăni el.

— Cred că eu sunt idioata. Eu am pus capăt relației.

— Tot idiot e.

Zâmbind, Faith îi făcu semn barmanului pentru o altă băutură.

— Vorbești ca băieții.

— Care băieți?

— Connor, Micah și Nathan.

— Da, dar eu nu te văd ca pe sora mea.

Ochii ei se măriră.

— Dar cum mă vezi?

Era o întrebare extrem de provocatoare. Poate că nu era chiar așa de timidă pe cum părea. Se uita la el fără să clipească.

— Frumoasă. Gray chicoti în timp ce ea roși din nou.

— Ce? Ce-i așa de amuzant?

— Ești adorabilă când roșești, și o faci atât de ușor!

— Adorabilă? se strâmbă ea. Prefer frumoasă.

El se întinse și îi puse mâna pe braț.

— Și dacă eu te găsesc deopotrivă frumoasă și adorabilă?

Faith simți o furnicătură fierbinte când degetele lui îi atinseră pielea. Înghiți nodul din gât. Nu era o virgină

neexperimentată, dar proximitatea unui bărbat care îi spunea că era frumoasă și adorabilă o tulbura nespus.

Îi plăceau subtilele complexități ale flirtului. O incita provocarea de a întâlni pe cineva nou și de a explora acele prime momente stânjenitoare în timp ce se tatonau discret și încercau totodată să facă un pas în față.

— Nu mă deranjează, zise ea pe un ton răgușit.

Gray își retrase mâna și continuă să mănânce. Ea și-ar fi dorit s-o mai atingă. O simplă mângâiere, felul în care o privea, mirosul lui masculin... simți în stomac fluturași de speranță. Îl studie pe când mânca, îi urmări fiecare mișcare. Era puternic și încrezător. Îi plăcea asta. Dar aceste calități se estindeau oare și în pat? Se reflectau și în relațiile lui? Clătină meditativ din cap. Nu avea să mai lase nimic la voia întâmplării. Cu câți bărbați trebuia să se mai întâlnească înainte de a găsi ceea ce dorea? Și care avea să găsească vreodată ceea ce căuta? Ba nu, ceea ce avea nevoie... Ziua de vineri părea la ani-lumină depărtare. O stresa teribil ideea de a intra într-un club de fetiști de una singură. Dar o altă parte din ea se mândrea cu faptul că avea să se aventureze atât de departe de zona ei de confort.

Puternic. Încrezător. Dacă pretindea astfel de calități de la un bărbat, atunci poate era timpul să le manifeste ea însăși. Doar oamenii asemănători sunt atrași unii de alții, nu?

— Aș da berea pe o săptămână ca să aflu ce e în mintea ta acum.

Clipi, reveni la realitate și îl văzu pe Gray uitându-se fix la ea.

— O, scuze. Mă gândeam.

— Cum am zis, mi-ar plăcea să știi la ce.

Nu mai voia să roșească. Nu. Nu mai voia să roșească. Simți că pierdea lupta și valul de căldură i se strecură în sus pe gât. La naiba. Îl acoperi cu un zâmbet și ridică un șervețel ca să se șteargă la gură.

— Roșeața din obraji te-a trădat, scumpo.

— Nu e politicos să-mi tot subliniezi defectele, oftă ea.

Gray se aplecă spre ea și îi atinse bărbia cu degetul.

— Nu e deloc un defect. Mi se pare al naibii de sexy.

Simți un fior pe șira spinării care urcă și îi cuprinse umerii. Sfârcurile i se întăriră, iar mușchii dintre picioare i se contractară. O urmă de ketchup din colțul gurii lui îi oferii o scuză să-l atingă. Doamne, cât de mult voia să-l atingă! Ridică încet arătătorul și șterse delicat picătura de sos. Când era pe cale să-și retragă degetul ca să-l șteargă de un șervețel, el i-l prinse și îl duse iarăși spre gură. Buzele îi cuprinseră vârful, iar limba linse pata de ketchup. Gestul declanșă o undă de șoc în tot corpul ei. Înlemni, uimită de propria reacție.

Încet, el îi dădu drumul la deget trecându-și limba peste el. Când își eliberă mâna, Faith și-o puse repede în poală încercând să-i ascundă tremuratul.

— Ar trebui să plec, zise ea.

Fusese primul lucru care-i venise în minte. Era o minciună. Nu voia să plece, dar nu știa ce să spună sau cum să reacționeze la senzualitatea ostentativă dintre ei.

— Ce-ar fi să te însoțesc? se oferii el. Și eu merg spre casă. Te conduc până la ușă.

— Bi... bine.

Trase de câteva ori adânc aer în piept ca să se liniștească. După ce își luă geanta, căută în portofel și puse câteva bancnote pe tejghea. Gray întinse o mână și îi împinse banii înapoi.

— Plătesc eu.

— Mersi. Așteaptă până ce el plăti și se întoarse apoi cu fața spre ea.

— Mergem? întrebă el arătând spre ieșire.

De ce se simțea ca la o întâlnire între îndrăgostiți? Și de ce era așa de nervoasă? Niciodată nu fusese atât de nesigură, de agitată. Întotdeauna se simțise confortabil cu prietenii ei. Oare tocmai asta era problema? Că nu fuseseră nimic altceva decât prieteni? Băieți buni cu care avusese parte de un sex pe cinste?

Porni înaintea lui, dar el o ajunse din urmă și își puse mâna pe spatele ei în timp ce se îndreptau spre parcare. Era un gest protector, care o făcea să se simtă prețuită. Și îi plăcea această senzație. Îi plăcea mult.

Gray deschise portiera mașinii ei și o ajută să urce.

Faith rămase pe loc privindu-l cum se îndrepta spre camioneta lui. Îi admiră mersul hotărât și felul în care blugii i se strângeau pe fund. Când îl văzu strecurându-se la volan, porni motorul și dădu înapoi.

Cincisprezece minute mai târziu parcă în spațiul rezervat din fața apartamentului, ieși și se sprijini de capotă, așteptând ca Gray să se apropie. Urmă o pauză jenantă când el îi făcu loc stângaci spre ușa blocului. Apoi, ca mai devreme, își puse mâna pe spatele ei și își plimbă degetele într-un gest seducător, de-a lungul șirei spinării, până la mijloc.

Îi veni cumplit de greu să-și păstreze cumpătul. Când ajunseră în fața apartamentului ei, nu-și putu reprima un junghi de frustrare la încetarea mângâierii. Scoase cheia, deschise ușa și se uită la Gray. Privirea lui arzătoare părea focalizată asupra gurii ei. Voia oare s-o sărute?

Își despărți ușor buzele și trase aer în piept.

— Ne vedem mâine.

— Abia aștept. Îi atinse delicat obrazul și își apropie gura la o distanță infinitezimală de a ei. Faith îi putea vedea o venă pulsându-i la gât. El înghiți o dată, de două ori, și într-un final se îndepărtă anevoie, ca și cum ar fi dus o luptă aprigă împotriva propriei persoane.

O năpădi un val de dezamăgire. Nu avea de gând s-o sărute. Zâmbi șovăitor.

— Pa.

Intră în apartament, întorcându-se doar ca să-i facă un gest vag din mână. Gray rămăsese nemișcat, uitându-se la ea până când închise ușa. Odată aflată înăuntru, se rezemă de perete și închise ochii. „Ești o lașă.” Putea să-l fi sărutat ea. Nicio lege n-o obliga să aștepte ca el să facă primul pas. Și voia asta din tot sufletul.

Îi reveni în memorie senzația limbii lui alunecându-i pe deget. Își imagină cu ușurință gura lui pe corpul ei, mișcându-se cu delicatețe peste coaste, spre sâni și apoi pe sfârcuri. Îi scăpă un geamăt când sâni i se întăriră și o furnicătură îi transformă sfârcurile în niște mărgele tari.

Era greu de crezut că în urmă cu două nopți apreciase partida de sex mediocru în compania lui John. În lumina a

ceea ce întrezărea că-i putea oferi Gray, experiența anterioară păli. Și încă nici nu se culcase cu el.

Încă. Un zâmbet destinse chipul în timp ce se îndrepta spre baie. „Încă” însemna intenție.

Capitolul 6

Când ajunse acasă, Gray căscă și își întinse mușchii obosiți. Nu avea să doarmă decât câteva ore. Dacă era norocos. Însă pusese dispozitivul de ascultare în telefonul lui Faith de la serviciu și îi mai rămânea doar să se ocupe și de cel din locuința ei. Un sentiment de vină începu să-l roadă când simți în palmă cheia pe care o luase din biroul lui Pop. În dulăpiorul lui se aflau toate cheile de rezervă, așa că o putuse subtiliza fără probleme pe cea de la apartamentul lui Faith.

Trebuia să între în acea zi, imediat ce ea avea să plece la muncă, și să pună cheia la loc înainte să i se simtă lipsa. În timp ce își scoase cămașa și dădu să se așeze pe canapea, văzu licărind becul de la robotul telefonic. Știind că nu putea fi decât un apel nepreluat de la Mick, apăsă butonul „Play”.

— Gray, Mick sunt. Sună-mă indiferent de oră.

Scurt și la obiect. Nota imperativă din vocea prietenului său îl trezi din starea de letargie. Uitându-se la ceas ridică din umeri și apucă receptorul. Mick spusese că nu avea importanță la ce oră îl suna.

Câteva secunde mai târziu, vocea morocănoasă se revărsă pe linia telefonică.

— Nu te-am trimis acolo ca să petreci. Unde dracu’ ai fost?

Gray oftă nervos.

— Am montat microfonul la birou. Nu este o treabă pe care s-o fac ziua în amiaza mare. Acum, ia zi, ce arde așa?

— Samuels a fost văzut în Huntsville astăzi. Era cu o femeie.

— Crezi că vine aici?

— E foarte probabil. Stai aproape de fată. Pun pariu că Samuels și mama ei se îndreaptă spre ea. Probabil că au aranjat deja o întâlnire ieri, când a sunat-o maică-sa.

Gray se încruntă. De aia era Faith așa de tulburată? Și chiar știa în ce era băgată mama ei, sau doar juca rolul fiicei îndatoritoare?

— O să fiu cu ochii-n patru, Mick. Stai liniștit.

— Am vrut doar să știi, zise Mick îmbufnat. Anunță-mă dacă afli ceva cu ajutorul microfoanelor.

Gray închise. Nu-i plăceau informațiile pe care le aflase. Oare Faith chiar avea vreun amestec în toată povestea, sau era folosită de mama ei manipulatorie? Își trecu o mână prin păr și își frecă obrazul. Ar fi fost o idee să ceară învoire pe motiv de boală. Astfel ar fi putut să se strecoare în apartamentul lui Faith după ce ea pleca la muncă și apoi să revină acasă pentru un pui de somn. Intră în dormitor și fixă alarma la șase dimineața. Două ore. Plănuia să doarmă două ore, să bea o cafea și să aștepte ca Faith să plece.

Când alarma de la ceas sună, Gray gemu și întinse mâna pentru a opri zgomotul supărător. După câteva minute lungi, în care se opuse vehement ideii de a se scula, își trecu picioarele pe o parte a patului și rămase așezat, cu fața îngropată în palme. Știa că Faith pleca la șapte fix, ca în fiecare dimineață, așa că se ridică și se duse la duș.

La șapte fără un sfert îl sună pe Pop pe mobil și îi spuse că se simțea rău. După ce îndură o prelegere despre faptul că trebuia să se odihnească mai mult, închise și își făcu o cafea.

La șapte fără cinci se duse la fereastra livingului, care dădea spre parcare, și dădu draperia la o parte ca să poată vedea mașina lui Faith. Așa cum se așteptase, la ora șapte ea ieși din apartament și se urcă la volan.

Una se dusesese, mai rămăseseră trei persoane. Rămase vigilent la fereastră până când, unul câte unul, Connor, Nathan și Micah ieșiră din bloc și plecară cu mașinile. Știind că trebuia să acționeze rapid, luă de pe masa din bucătărie cheia de la apartamentul lui Faith și ieși din casă.

Nu pierdu vremea uitându-se în jur. Nu voia să trezească suspiciuni. Când ajunse la ușă, strecură cheia în yală și intră. În timp ce explora cu privirea sufrageria, pe chip i se lăți un rânjel. Nu se spunea că femeile sunt paranoice când vine vorba de curățenie? În locuință

domnea dezordinea și, după toate aparențele, proprietara făcuse striptease în drum spre dormitor. Obiectele de îmbrăcăminte erau aruncate alandala, formând o potecă de la ușă spre hol.

Privirea lui se îndreptă spre computerul aflat la câțiva metri distanță. Era așezat pe o măsuță de lemn printre teancuri cu hârtii și cărți în dezordine. Monitorul era încă aprins, iar ceea ce arăta ecranul îi dădu serios de gândit. Porno? Se uitase la site-uri porno? Deși avea de îndeplinit o misiune urgentă, pur și simplu nu putea pleca, ideea că ea accesa site-uri porno nu corespundea nicidecum imaginii afișate.

Se apropie și se aplecă asupra computerului. Hm, nu era un site porno, cel puțin nu unul tipic. Era, de fapt, un site cu informații despre supunere și sclavie sexuală. Cupluri într-o varietate de poziții umpleau ecranul, iar Gray nu se putu abține să nu și-o imagineze pe Faith în locul acelor femei. Avea fantezii bizare? Dulcea și timida Faith manifesta o slăbiciune pentru obscenități. Dihotomia îl intrigă peste măsură.

Se încruntă. Oare se număra printre tipele care erau dispuse să renunțe la control în pat, însă uitau totul a doua zi dimineața? Astea îl enervau la culme. Bineînțeles, erau mai mult decât dornice să joace un rol, unul care se extindea și în dormitor, dar când totul se termina, deveneau complet diferite. El nu era o păpușă pe care s-o manevrezi din sfori și după aceea s-o pui la loc pe raft până când vine iarăși ora de joacă.

Clătină din cap și zâmbi cu tristețe. Se ambala pentru nimic. Și lăsa experiențele din trecut să-i umbrească părerea despre o femeie pe care nu o cunoștea deloc. Cine putea ști ce căuta Faith când se uita la site-uri despre supunere? Nu era treaba lui.

Amintindu-și că avea o misiune de îndeplinit, una care nu includea găsirea a zeci de moduri în care putea face sex cu Faith, se grăbi spre bucătărie. După ce puse microfonul, se duse în dormitor convins că va găsi încă un telefon acolo, dar scotocind prin casă își dădu seama că nu era decât aparatul din bucătărie. Aruncă încă o privire rapidă prin

camere ca să se asigure că nu deranjase nimic, apoi se îndreptă spre ușă, o întredeschise și se uită pe hol. Nu era nimeni, așa că ieși, încuie și se întoarse în propriul apartament ca să doarmă.

Faith ridică mâna ca să bată în ușa lui Gray, dar ezită în ultima clipă.

— Nu fi așa de fraieră, bombăni ea. Doar pentru că nu poți sta lângă el nici două secunde fără să roșești, nu înseamnă că ești o papă-lapte.

Își mută geanta de pe umăr în mână, strânse buzele și ciocăni. Așteptă câteva secunde, apoi bătu din nou, de data aceasta mai tare. Într-un final ușa se deschise, iar Gray – un Gray la bustul gol – apărură în prag. Se rezemă de tocul ușii, dându-i vizitatoarei răgaz să-i cerceteze corpul. Era desculț și nu purta decât o pereche de blugi. Faith îl contemplă fascinată; când bărbatul își încrucișă brațele, nu se putu abține să nu-i admire pectoralii și bicepsii umflați. În dreptul sternului avea puțin păr, care se prelungea într-o linie fină spre buric. Simți o căldură nebunească și știu că roși când ochii ei coborâtă în zona șlițului.

Într-un final își ridică privirea, întâlnind-o pe a lui, care o scruta la fel de intens.

— Eu, aăă, îmi pare rău că te deranjez. Pop a zis că nu te simți bine. Îi întinse o pungă. Ți-am adus niște pui gătit în casă și găluște.

El zâmbi, luă punga și se dădu înapoi.

— Intră, te rog. După o scurtă ezitare, îl urmă înăuntru. Frumos din partea ta. Nu trebuia să vii până aici. Mă simt mult mai bine acum. Lăsă punga pe barul ce separa bucătăria de sufragerie și se uită din nou la ea. Mă duc să-mi pun ceva pe mine și mă întorc imediat.

O luă spre dormitor, iar când dispăru din raza vizuală, Faith oftă prelung. Își îndreptă atenția spre punga de pe bar și scoase cutia de plastic în care se afla mâncarea. Nedorind să stea acolo ca o idioată, ocoli teigheaua, intră în spațiul destinat bucătăriei și începu să caute

O farfurie. Când găsi una, transferă repede conținutul recipientului de plastic în ea și o introduse în cuptorul cu microunde. Îl programează la două minute și se uită după o

lingură.

Exact când se auzi soneria de la cuptor, Gray se întoarse, de data aceasta purtând un tricou. Ea făcu tot ce putu să-și ascundă dezamăgirea.

— Nu trebuie să faci asta, protestă el, când Faith îi făcu semn să se așeze.

— Stai jos, îi spuse ea. E oricum gata preparat. Scoase farfuria și amestecă în găluște înainte să i le servească. Vrei ceva de băut?

El îi puse mâna pe braț.

— Faith, stai jos. Nu trebuie să mă servești.

— Ar fi mai bine să plec, se feri ea.

— Te fac să te simți neliniștită? Întrebă el, privind-o fix.

— De... de ce întrebi asta?

— Pentru că ai obiceiul să fugi de mine.

Se așeză vizavi de el, pe un scaun de la bar, arătând ca un balon dezumflat.

— O, nu, adică, păi, da, mă faci să mă simt neliniștită, își duse mâna la gură speriată. Spusese așa ceva?

— Cel puțin, ești sinceră, chicoti el.

Am făcut un pact cu mine însămi ca să fiu mai directă.
„Doamne, Faith, taci!”

— Atunci poate că o să-mi spui de ce te fac să te simți neliniștită.

— Nu chiar așa de directă, bombăni ea.

El râse și ridică lingura.

— Mmm, e delicios. Nu numai că ești frumoasă și adorabilă, dar ești și o bucătăreasă de excepție. Aș da oricât să aflu de ce ești singură.

Faith se uită în ochii lui provocatori. Îi forța mâna.

— Poate că nu am găsit un bărbat demn de frumusețea mea și de talentul meu culinar, spuse ea veselă.

— *Touché.*

— Chiar ar trebui să plec. Pauza de masă e pe sfârșite și am o mulțime de acte de făcut în după-amiaza asta.

— Ai mâncat ceva?

— O să-mi iau ceva când mă întorc la birou. Am vrut doar să văd cum te simți.

Privirea lui îi învăluie fața cu o expresie intensă.

— Sunt recunoscător. Se ridică nesigură, îndreptându-și cutele inexistente de pe blugi. Căută în buzunar cheile și ocoli barul. Când trecu pe lângă el, Gray se întinse s-o prindă de încheietura mâinii. Un val de căldură îi străbătu brațul în clipa în care degetele lui îi apăsară pielea. Mulțumesc, spuse el răgușit.

Timp de un minut crezu că avea s-o sărute, așa cum crezuse și în ajun. Dar, din nou, fu dezamăgită când degetele îi eliberară încheietura.

— Ne vedem mai târziu, zise ea din pragul ușii.

Capitolul 7

Faith coborî din mașină și intră în sediu. Când coti înspre biroul ei, fu surprinsă să-i vadă pe Connor și pe Pop înfruptându-se dintr-o pizza.

— Hei, exclamă ea încântată. Am crezut că mâncați în oraș azi.

— Păi, am trecut să luăm masa împreună, zise Connor. Dar nu prea erai pe aici.

Emoția o gădilă în obraji și se luptă să-și mențină o expresie neutră.

— I-am dus lui Gray niște pui și găluște. Am vrut să văd dacă se simte mai bine.

— Frumos din partea ta, spuse Pop dând din cap aprobator. Cum o duce?

Faith se duse să deschidă o cutie de pizza și se așeză la masa de lucru.

— Părea să se simtă mai bine. Cred că era în pat când am bătut la ușă, pentru că arăta somnoros.

— Totul e în regulă cu tine? întrebă Connor direct. Ea clipi surprinsă, iar felia de pizza se opri la jumătatea drumului spre gură. O puse înapoi în cutie și se uită la fratele ei.

— Totul e în regulă. De ce naiba mă întrebi?

— Eu și Pop suntem îngrijorați. În ultima vreme pari distantă.

O senzație teribilă de panică îi puse un nod în gât. Oare sunase mama ei cât timp lipsise? Aflaseră că Celia dăduse iar de necaz? Ura astfel de situații. Nu voia ca Pop sau

Connor să regrete vreodată faptul că o primiseră în viețile lor. Nu putea să-i împovăreze cu problemele pe care i le făcea haimanaua de maică-sa. Se săturaseră de Celia.

— Faith? Vocea răgușită a lui Pop îi întrerupse gândurile triste. Ești bine? vru el să știe.

— Da, sunt bine. Voi doi vă faceți prea multe griji, spuse ea și zâmbi, încercând să-i liniștească.

— La asta ne pricepem cel mai bine – să ne facem griji, o informă Connor încruntat.

Faith se concentrează asupra feliei de pizza pe care o mestecă și o înghiți mecanic. Pe unde ar fi scos cămașa dacă mama ei suna când nu era în birou? Dacă răspundea Pop sau Connor? Oare mama ei ar fi închis sau și-ar fi spus păsul oricui era la celălalt capăt al firului? jena, fierbinte și pură, i se strecură în sus pe șira spinării și îi prinse gâtul într-o strânsoare de menghină. De ce tocmai atunci? De ce trebuia să se strecoare – sau încerca să se strecoare – înapoi în viața ei după atâta timp? Sperase că, dacă își vedea de treabă, Celia avea să se țină naibii departe.

— Ce părere ai despre Gray? se interesează Pop.

Faith ridică privirea surprinsă.

— Poftim?

— Pare un tip de treabă, continuă Pop. Păcat de partenerul lui. Pun pariu că Gray era un polițist foarte bun.

— Își dă demisia? întrebă ea curioasă.

Oare Gray se hotărâse să accepte să lucreze permanent pentru Pop? Bătrânul clătină din cap.

— Nu, adică nu știu. Din câte am aflat, ia o pauză.

— A, o spuseseși de parcă nu mai avea de gând să-și reia slujba, sau ceva de genul ăsta...

Connor înghiți ultima bucată de pizza.

— Mie nu mi se pare genul care să renunțe.

Faith era de acord cu asta. Pop ridică din umeri.

— Uneori, un om are nevoie de o schimbare. Asta e părerea mea.

Telefonul sună, iar Faith scăpă felia de pizza. Pop se uită întrebător spre ea în timp ce Connor se îndreaptă către aparat. Faith se întinse și ea spre receptor și îl apucă din prinsoarea fratelui ei.

— Malone, rosti ea atât de veselă pe cât îi permiteau nervii întinși la maximum. Umerii i se relaxară de ușurare când persoana de la celălalt capăt al firului se prezentă și ceru să vorbească cu Pop. Îi dădu receptorul tatălui ei. E pentru tine. Raymond Jarrell.

Pop își șterse mâinile pe un șervețel și se întinse spre telefon. Faith își mută privirea asupra lui Connor și observă că acesta se uita fix la ea, încruntat, parcă încercând să vadă ce era în mintea ei. Se uită în altă parte, apoi strânse cutia goală de pizza și ieși cu ea din birou ca să o arunce în pubela din spate. În timp ce o îndesa în containerul de plastic, mâna lui Connor o prinse de încheietură. Se întoarse și dădu ochi în ochi cu el.

— Ce se întâmplă, Faith? Când plecă privirea, cealaltă mână a lui îi cuprinse bărbia și i-o ridică. Știi că mie îmi poți spune orice, da?

Ea surâse, simțind că-i dădeau lacrimile de emoție.

— Da, știu, frățioare. Totul e în regulă. Pe bune.

Nu păru foarte convins, dar în cele din urmă își lăsă mâna jos.

— Sunt aici când ești pregătită să vorbești despre orice te frământă. Să ții minte asta.

Îi atinse nasul cu un deget, după care intră în clădire. Faith oftă și închise ochii. Ura să-i mintă, dar ura și mai mult ideea că maică-sa reapăruse în viața ei. Știa că Pop ar fi intervenit, că ar fi apărut-o de telefoanele Celiei și că ar fi mers până acolo încât să schimbe numărul de la birou sau să blocheze apelurile, dar ea nu putea permite așa ceva. Era momentul să preia controlul asupra situației, respingând orice tentativă de manipulare din partea mamei ei.

Era odios, dar în sufletul ei recunoștea că s-ar fi simțit mult mai bine dacă maică-sa ar fi dispărut din lumea ei. Dacă nu ar mai fi fost nevoită să se gândească la ea sau să se mire de necazurile în care se băga tot timpul.

Își reținu anevoie lacrimile care îi înțepau pleoapele și scrâșni din dinți iritată. „Nu o lăsa să-ți facă așa ceva. Nu din nou. Ți-a provocat destule chinuri emoționale cât să-ți ajungă pentru o viață.”

Trase de câteva ori aer în piept încercând să risipească valul de emoție și de durere care o copleșise. Nu conta cât de mult se pregătea să reziste căderii nervoase pe care io cauza mama ei, întotdeauna o lovea direct în plex. Prea multă tristețe și prea multe regrete se ascundeau în spatele barierei de protecție pe care o ridicase ca să-și țină mama la distanță.

— N-ai făcut nimic rău, șopti ea. N-a fost vina ta.

Se forță să pășească ferm înspre birou. Avu grijă să adopte o expresie veselă, una care spera să nu oglindească frământările interioare.

Când o auzi intrând, Pop își ridică privirea.

— Noi plecăm, Faith. Vii diseară la cină? Gătesc mâncarea ta preferată.

— Pot să lipsesc de la crenvurștii în aluat cu cartofi prăjiți? zâmbi ea.

— Deșteapto. Fac lasagna și pâine cu usturoi. Vine și Connor, așa că puteți lua aceeași mașină, dacă vreți.

— Sigur, sună minunat, Pop. Abia aștept.

Bătrânul îi puse o mână pe umăr și o sărută pe creștetul capului.

— Ai grijă și du-te acasă devreme. Noi o să lipsim toată după-amiaza, așa că, dacă ai nevoie de noi, sună-ne. Sub impulsul momentului se înalță și îl îmbrățișă, îngropându-și fața în pieptul lui. La început păru surprins, apoi o înconjură cu brațele și o strânse tare. Ne vedem diseară, zise el cu vocea îngroșată de emoție.

Gray mări pasul în timp ce străbătea camera dintr-un capăt în celălalt. Mersul lui nu era încă sută la sută sigur după ce încasase un glonț în picior în noaptea în care fusese omorât Alex, iar corpul lui nu se ferea să io arate. Picăturile de sudoare îi curgeau pe gât și se topeau în tricoul mulat care îi venea ca un al doilea strat de piele. Gândurile la Faith îi acaparau mintea și îl enervau.

De când ajunsese la Houston, se gândise la orice altceva în afară de lucrul care trebuia să-l preocupe cel mai mult: prinderea ucigașului lui Alex. Sentimentul de vină îl apăsa greu pe umeri. De fapt, de când plecase din Dallas, se simțise mai ușor, ca și cum nu mai ducea o mare povară. În

Dallas, realitatea morții lui Alex îl izbea în fiecare zi. Mânca, bea, dormea cu amintirile acelei nopți care îi ricoșau în cap ca o minge de ping-pong.

Dar acolo... Acolo se simțea mai liber. Puțin mai ușurat. Când era cu Faith, uita de Alex și de Mick; însă Faith era singurul jalon care-l putea conduce către Samuels.

Capitolul 8

Corpul lui urla și își dădu seama că alerga cât putea de tare. Mușchii piciorului rănit tremurau și erau încordați. Se forță să încetinească și apoi se opri. Pieptul îl ardea ca și cum tocmai își băgase în gură o făclie aprinsă. Puse mâinile pe genunchi și se aplecă inhalând cu nesaț aerul în plămânii care îl dureau. Autoculpabilizarea nu-l ajuta nicicum. Poate că-l făcea să se simtă puțin mai bine, pentru că în mintea lui considera că o merita, dar tot nu se schimba nimic.

Ridică prosopul pe care îl lăsase jos mai devreme și îl așază în jurul gâtului, ștergându-și fruntea transpirată cu un capăt pe drumul spre vestiar. După un duș rapid, își puse blugii și tricoul, apoi strecură telefonul mobil în buzunar. Nici măcar nu ajunsese până la ușă, că aparatul începu să-i vibreze pe picior. Oftă exasperat și îl scoase din nou. Deschise clapeta și-l duse la ureche.

— Montgomery..

— Bună, Gray. Faith sunt.

Glasul ei diafan îi șopti prin vene, iar umerii i se relaxară în timp ce tensiunea se descolăci din jurul lui și se risipi.

— Hei! zise el, iritat de tonul aspru al propriei voci.

— Te-am sunat ca să văd cum te simți.

Gray simți un junghi de vină. Trebuia să fie acasă, bolnav; în schimb, se antrena la sala de sport în văzul tuturor. Nu era o treabă prea deșteaptă. Acoperi microfonul în timp ce ieși din club și traversă parcare. Se grăbi să între în mașină astfel încât Faith să nu audă zgomotele orașului.

— Perfect, mulțumită mâncării gătite de tine, spuse el.

Ea râse încet, iar sunetul îi trimise spasme de plăcere prin trup.

— M-am gândit să trec mai târziu și să-ți aduc ceva pentru cină. Gray se opri și scutură capul din cauza amețelii care îl cuprinsese la ideea că avea s-o revadă. Suferea ca un puști îndrăgostit. Numai dacă nu te odihnești, adăugă ea repede. Nu vreau să te deranjez.

— Nu, deloc, se grăbi el să o asigure. Am fost treaz toată după-amiaza.

— Bine atunci, o să trec pe la cinci și jumătate dacă e în regulă pentru tine.

— Abia aștept, zise Gray cu sinceritate.

Închise și se uită la ceas. Avea destul timp să ajungă acasă înainte ca Faith să se întoarcă de la muncă.

Devenea un obicei să stea agitată și nerăbdătoare în fața ușii lui Gray. Ceea ce era ridicol, dacă se gândea mai bine. Era doar un bărbat. Bine, poate nu unul de rând. Totuși, ar fi fost grozav dacă nu i-ar mai fi tremurat genunchii ori de câte ori venea în contact cu el.

Bătu la ușă și așteptă, hotărâtă să se stăpânească. Când el deschise, afișă cel mai strălucitor zâmbet și îi întinse caserola.

— Cârnați și cartofi. Garantați să te vindece. Este un fel care te unge pe suflet.

El zâmbi și primi recipientul cald.

— Intră, te rog.

Degetele li se atinseră când ea îi dădu caserola. Atracția dintre ei era incontestabilă, își zise ea. Era acolo chiar și când nu era. Dacă asta ar fi avut vreun sens. Gray puse mâncarea pe blat și se duse la frigider.

— Am făcut niște ceai proaspăt. Vrei?

Ea aprobă din cap, se așeză pe cel mai apropiat scaun de la bar și îl privi cum pune gheață în pahare. Turnă ceaiul peste cuburi, iar gheața pocni și trosni, ciocnindu-se cu un clinchet de pereții de sticlă. Când îi puse paharul în față, Faith luă o înghițitură și savură cu limba licoarea dulce.

— E bun? întrebă el arătând din cap spre pahar.

— Mmm, delicios, spuse ea și-și trecu limba peste buze ca să adune picăturile rămase.

— Este rețeta bunicii mele. Ceaiul soarelui. Când eram

mic, făcea vreo cinci litri și-l lăsa în grădină, la soare, toată ziua. Puteam jura că nu exista ceva mai bun.

— Cred că sunt de acord cu tine, zise Faith sorbind alene.

După ce termină, puse paharul pe tejghea și își lăsă privirea să rățăcească asupra lui Gray.

— Arăți ca și cum te-ai simți mult mai bine, observă ea.

— Într-adevăr. Mulțumită grijii tale.

Faith roși și lăsă capul jos, iar el chicoti de parcă ar fi știut cum avea să reacționeze.

— Te întorci mâine la muncă? întrebă ea scrutându-l pe sub gene.

— Cu siguranță.

Ea puse o mână pe bar și se sprijini ca să se ridice de pe scaun.

— Atunci ne vedem mâine-dimineată.

Gray păru vag întristat, ca și cum nu dorea ca ea să plece. Următoarele lui cuvinte confirmară acest lucru:

— Trebuie să pleci așa de repede?

— Da, i-am promis lui Pop că voi cina împreună cu el și cu Connor. Este seară lasagna.

El dădu ocol barului și se opri la doar câțiva centimetri de ea. Era atât de aproape, încât căldura copului lui

O învălui. Mirosul lui îi umplu nările. Curat. Mirosea a săpun, ca și cum tocmai ar fi ieșit de la duș.

— Sper că în curând n-o să mai fugi de fiecare dată când ne apropiem, șopti el. Ești mai greu de prins decât un porc uns cu ulei.

— Porc? Tocmai m-ai comparat cu un porc?

El râse, iar ochii îi licăriră când își trecu mâna prin părul scurt.

— Ei, nu a sunat prea bine. Ideea e că aș vrea să stai mai mult de două minute. Ori de câte ori suntem împreună, tu ești pe fugă. Încep să o iau personal dacă nu renunți la acest obicei.

Căldura îi cuprinse obraji, iar senzația de plăcere se încolăci ca un tentacul în jurul pieptului și pe șira spinării.

— O să țin cont de asta, murmură ea.

Distanța dintre ei părea să se fi micșorat. Faith își umezi

nervoasă buzele, conștientă că dacă nu pleca avea s-o sărute. Voia asta? O parte din ea, da. Foarte mult. Dar o altă parte a ei iubea așteptarea. Jocul subtil de-a șoarecele și pisica. Atracția dintre ei creștea, nemaifiind decât o chestiune de timp înainte ca vulcanul să erupă.

Bărbatul se apropie și mai mult. Ea închise ochii și se aplecă înainte, dar în loc să o sărute pasional, Gray îi cuprinse ceafa cu mâna și își lipi buzele de fruntea ei. Gestul o făcu să zâmbească. Prin urmare, îi oferea o doză din propriul ei medicament, nu? Se ridică pe vârfuri și își frecă buzele de ale lui, nu îndeajuns de tare încât să arate ca un sărut în toată regula. Apoi surâse văzându-i străfulgerarea din pupilele dilatate.

Se lăsă înapoi pe călcâie și se îndreptă spre ușă. Se răsuci din prag să-l privească.

— Pe mâine, atunci.

Capitolul 9

Faith așeză cafetiera sub filtru exact când începură să se prelingă picăturile de lichid fierbinte. O dată pe săptămână, Pop ținea o ședință matinală pentru a discuta despre îndatoririle fiecăruia. Lunea ar fi fost cea mai logică alegere, dar logica nu era punctul lui forte. Ședințele de acest gen puteau avea loc în orice zi, și de obicei erau anunțate pe la cinci și jumătate dimineața, când Pop își suna echipa convocând-o la birou înainte de șapte.

Faith întotdeauna se grăbea ca să aibă timp să ia gogoși și să prepare cafea proaspătă. Deloc surprinzător, Gray sosi primul. Se uită apreciativ la cutia cu gogoși când intră în biroul ei și se așeză de cealaltă parte a mesei de lucru.

— 'Neața, te simți mai bine azi? El mormăi un răspuns neinteligibil, dar se întinse nerăbdător să ia o gogoasă. Am făcut și cafea proaspătă, îl informă ea.

— Ești o zeiță, spuse el în timp ce se îndreptă spre cafetieră. Luă o cană din șirul ordonat și turnă lichidul tare, aburind. Vrei? o întreabă după ce sorbi o înghițitură.

— Eu nu beau.

Gray se întoarse la scaun și se tolăni în el.

— Nu bei? Sunt destul de sigur că e unul dintre cele

șapte păcate capitale din Biblie.

Ea se strâmbă.

— Niciodată nu mi-a plăcut. Odată am condus toată noaptea din Louisiana în Kansas. Am băut cafele una după alta ca să stau trează. Până să ajung unde trebuia, mi-am vărsat mațele. Acum, numai mirosul îmi face rău.

— Și totuși, o prepari pentru noi, observă el.

— Sunt o zeiță, știu, spuse ea făcându-i cu ochiul provocator.

Privirea lui o măsură încet din cap până-n picioare, iar cercetarea amănunțită îi trimise un val de căldură prin corp. Îi plăcea felul în care o studia, ca și cum ar fi vrut să dezbrace, să o atingă, să exploreze fiecare centimetru de piele.

— Mi-aș da tot salariul ca să aflu ce gândești acum, rosti el rar.

Faith clipi trezindu-se din reverie și îl văzu uitându-se la ea cu ochii aceia albaștri în care licărea interesul vădit. Reuși să-și controleze roșeața din obraji... oarecum.

— O femeie trebuie să păstreze câteva secrete, murmură într-un final.

El chicoti și mai luă o gură de cafea. Privirea tinerei femei se mută spre ușă când intră Micah, urmat îndeaproape de Connor. Micah se uită în jur.

— Nathan n-a ajuns încă?

— Evident că nu, replică Faith. Pe chipul lui Micah apărură un rânjet insinuant. Nici măcar nu vreau să știu ce ai făcut voi doi, spuse ea cu un oftă de exasperare.

— 'Neața, salută Connor rezemându-se pe biroul ei cu o cană cu cafea în mână.

— 'Neața.

Connor sorbi prelung din cafea, închise ochii și oftă.

— Jur că faci cea mai bună cafea, Faith.

— Așa e, spuse Micah cu spatele către ei în timp ce își umplea și el o cană.

— Ea naibii de bună, fu de acord și Gray. De care e? Mi-ar plăcea și mie acasă.

Connor rânji, iar Micah izbucni în râs. Gray se uită la ei derutat.

— Noi o tot întrebăm de doi ani, se strădui Connor să explice.

— Nu ne spune. Tot ce știm este că o comandă de pe undeva.

Faith chicoti.

— Băieți, dacă v-aș spune, v-ați cumpăra singuri cafeaua și n-ați mai avea motiv să treceți pe la mine, ceea ce înseamnă că nu v-aș mai vedea.

— Nu ne-ai mai vedea? pufni Micah. La naiba, tu conduci locul ăsta! În cea mai mare parte din timp tu ne spui când să sărim și cât de sus s-o facem.

— Ar fi trebuit să spui că nu ai suporta să treacă o zi fără să mă vezi, bombăni ea încruntată.

Connor se întinse ca să-i ciufulească părul.

— Păi, asta e de la sine înțeles, puștoaico.

O undă de iritare i se propagă pe șira spinării. Nu era prima oară când Connor îi spunea puștoaică, dar acum, în fața lui Gray, nu voia să atragă atenția asupra diferenței de vârstă. Nu că ar fi fost una imensă, dar ultimul lucru pe care și-l dorea era ca el să o privească ca pe o puștoaică. Sau, și mai rău, ca pe o surioară. Se uită nervoasă la fratele ei.

Un zgomot al ușii îndreptă atenția tuturor în acea direcție, iar sprâncenele lui Faith se uniră a surprindere când îl văzu pe Nathan purtând o șapcă cu sigla echipei de baseball Astros. Nu șapca era o ciudățenie, doar el era un mare fan, însă nu era nicio urmă de păr sub ea. Niciuna!

Scoase un icnet în timp ce Micah chicoti, iar Connor îngăimă:

— Ce dracu'?

Faith sări în picioare, ocoli biroul și nu se opri decât când ajunse în fața lui Nathan. Se ridică pe vârfuri și îi smulse șapca, dar, de uimire, o scăpă din mână. Accesoriul ateriză cu un zgomot înfundat pe podea.

— Ce naiba ți-ai făcut?

Nathan oftă și își trecu mâna peste cap. Peste capul lui chel. Micah nu se mai putu abține și izbucni în hohote de râs. În curând i se alăturară Connor și, în final, Gray. Nathan se aplecă să-și ia șapca și și-o puse la loc.

— Păi, la dracu', Faith, ai zis că aveam nevoie de un tuns.

— N-am spus să te razi în cap, chicoti ea.

Connor veni în spatele ei și îi puse o mână pe umăr.

— Te protestește, Faith.

— Da, zi-i de ce te-ai ras de fapt, spuse Micah amuzat. Fata îi dădu din nou șapca jos și făcu un pas înapoi ca să-l studieze. După ce șocul inițial trecuse, trebuia să recunoască faptul că Nathan nu arăta rău deloc. Ciocul lui era proaspăt tuns și frumos aranjat. Fără părul neîngrijit care îi cădea peste urechi, arăta chiar al naibii de sexy.

— Taci, Micah, murmură Nathan.

Faith se învârti și se uită fix la Micah.

— Dacă știi așa de multe, atunci dă-i drumul.

Micah rânji ca un nebun.

— O, nu. N-aș vrea să pierd pentru nimic în lume povestea spusă de Nathan.

Ea se răsuci înapoi către Nathan, care părea resemnat. Gray era încă tolănit în scaun, contemplând amuzat scena.

— Da, spune-ne, insistă Connor.

— Am pierdut un pariu, recunosc Nathan.

— Un pariu? întrebă ea și apoi se întoarse spre Micah amenințându-l cu degetul. De ce naiba l-ai făcut să se radă în cap pentru că a pierdut un pariu?

Ochii lui Micah se măriră, cu o privire inocentă.

— Ce te face să crezi că am vreo legătură cu asta?

Ea își puse mâinile în șolduri și se încruntă.

— O, te rog. Precis te-ai răzbunat pentru data aceea când te-a făcut să ieși cu fata guvernatorului.

Connor și Nathan izbucniră amândoi în râs. Connor fu nevoit să-și pună cana cu cafea pe biroul lui Faith ca să-și șteargă lacrimile din ochi. Micah se încruntă, iar sprâncenele lui Gray se ridicară a mirare.

— Fata guvernatorului? întrebă el. Nu știam că poate să obțină o întâlnire. Din câte am auzit, tatăl ei a trebuit să facă eforturi deosebite ca ea să aibă un însoțitor.

Nathan râse și mai tare.

— Nu poate. Bine, cu excepția lui Micah. A făcut pe dracu-n patru ca să iasă cu ea.

Micah se încruntă la colegul său.

— Taci dracu' din gură, chelule!

— Asta e o poveste pe care aş vrea s-o aud, zise Gray.

Faith îşi dresese glasul.

— Nu că nu-mi place să-l văd pe Micah în corzi, dar deja ştim povestea cu fata guvernatorului, spuse ea cerându-i iertare din priviri. Sunt sigură că Nathan o să-ţi povestească bucuros mai târziu. Ce vreau să ştiu este de ce a trebuit să se radă în cap.

— Pentru că a făcut pariu cu mine că Astros nu aveau să piardă meciul de ieri după-amiază, explică Micah.

Connor se uită la Nathan cu o expresie neîncrezătoare.

— Ai pariat că vor câştiga, deşi aruncătorul lor cel mai bun era pe tuşă cu o rotulă în piuneze?

— N-am ştiut asta când am pus pariul.

— O, dar Micah a ştiut, spuse Faith.

— Cum putea să ştie? întrebă Nathan.

Micah strânse ferm umărul fetei.

— Chiar aşa, cum? Pur şi simplu a fost o încercare norocoasă.

— Ştii ceva ce noi nu ştim, surioară? întrebă Connor.

— Doar că Micah se întâmplă să fie prieten foarte bun cu doctorul echipei. El a fost cel care le-a înlocuit sistemul de securitate anul trecut.

— Nenorocitul! exclamă Nathan. Se lansă spre Micah, care se lăsa în jos şi dădu înapoi exact când colegul său se repezea pe lângă Faith ca să-l apuce de cap. Ai ştiut! Ai ştiut tot timpul. De-aia ai făcut pariul cu mine.

Micah nu încetă să râdă nici atunci când Nathan îl puse la podea.

— Şmecheria pe care mi-ai făcut-o cu fata guvernatorului a fost mult mai nasoală, aşa că nu mă prosti.

— Ți-a zis-o aici, se hlizi Connor. Şi eu aş prefera să mă rad în cap decât să trec prin ce a trecut Micah.

— Băieţi, chiar că m-aţi făcut curios, bombăni Gray.

Micah se ridică de jos, iar Nathan îl bătu pe spate pe Gray.

— O să-ţi povestesc tot azi la prânz.

— Ticălosule! murmură Micah.

— Ei bine, dacă te consolează cu ceva, să știi că arăți trăsnet, spuse Faith.

Nathan se uită la ea surprins.

— Pe bune?

— Da. Îmi place. Ești teribil de sexy.

— Ei, la naiba, atunci să plecăm de aici și să mergem la mine.

Connor se încruntă la Nathan.

— Nu-i amuzant, să știi. Nu-i amuzant deloc.

— Nu mai ai nevoie decât de un cerceș, adăugă Faith. Tânărul o privi oripilat.

— Un cerceș? Vorbești serios? Ca să arăt ca fătălăul ăla de acolo? Întrebă el arătând în direcția lui Micah.

Faith ridică din umeri.

— Cerceșul lui e super. Și ți-ar sta și ție bine cu unul la fel. Cap ras, cioc, un diamant în ureche sau un cerceș de aur, unul mic... Hmm, mă ia cu fiori numai când mă gândesc...

Nathan își masă lobul urechii între degete.

— Mă protestezi? Chiar crezi că aș arăta bine cu un cerceș?

Faith aprobă din cap.

— Da, tot ce ți-ar mai trebui ar fi o tentă de bronz pe scalpul alb ca brânza; ai fi o adevărată bombă pentru tipe.

— Spune-mi drept, Faith. Din perspectiva unei femei. Sincer, chiar crezi că aspectul meu de acum e atrăgător? Întrebă Nathan plin de îndoieli.

— Ești vanitos ca un păun, îl tachină Connor.

— Păi, la dracu', dacă Faith îl place pe Nathan acum că e chel, mă duc să-mi fac o programare la frizer, interveni Gray cu un râșet șiret.

Connor și Micah se întoarseră amândoi încruntați. Chiar și Nathan se uită la el printre pleoape. Faith își dres glasul din nou.

— Da, Nathan, începu ea prefăcându-se că nu auzise declarația provocatoare a lui Gray. Îți stă bine chel. Nu mi-a plăcut niciodată aspectul neîngrijit. Niciodată nu am crezut că o să-mi placă un tip chel, dar chiar arăți trăsnet.

Nathan râșe, o apucă de umeri și o sărută ușor pe

obraz.

— Ești o dulceață.

— Ia-ți dracului mâinile de pe fata mea, mormăi Pop din ușa.

— 'Neața, Pop, zise Faith în timp ce Nathan se dădu un pas înapoi.

Pop răspunse la salut printr-un gest degajat și se îndreptă spre filtrul de cafea să-și umple o cană.

— Mi-ai scos la imprimantă programarea?

Faith se duse la birou, deschise un sertar și scoase paginile pe care le listase mai devreme. I le dădu lui Pop.

— Avem câteva contracte noi, zise el. Nimic complicat, dar câteva sunt foarte importante. Nathan, vreau ca tu și Connor să vă ocupați de primul. Este spectacolul unui mare șmecher care vine în oraș peste câteva luni. Oamenii lui vor să pună la punct din vreme toate aspectele legate de securitate, astfel încât totul să meargă uns. Vreau să aflați ce vor și apoi să elaborați o propunere pe care să le-o prezentăm.

Connor aprobă din cap.

— Nicio problemă, Pop.

Patronul se uită la Micah și la Gray.

— Vreau ca voi doi să luați celelalte două contracte, să vă întâlniți cu potențialii clienți și să faceți tot ce se poate ca să încheiați afacerea. Apoi vreau să vă ocupați de treburile A și B de pe listă. Eu o să preiau C și D, iar Nathan și Connor o pot lua pe ultima. Astea ar trebui să ne țină ocupați săptămâna următoare. Se întrerupse, zâmbind în direcția fetei. Iar tu o să ne organizezi, ca de obicei. Să rămâneți mereu în contact cu Faith, le ceru el celorlalți. Raportați-i tot timpul, astfel încât să fie la curent cu mersul lucrurilor. Dacă apar probleme, să o anunțați imediat, ca să mi le poată prezenta. Apoi, de parcă tocmai atunci observase, i se adresă nedumerit lui Nathan: Ce naiba ai pățit, băiete? Te-ai luat la bătaie cu o mașină de tuns iarba?

Capitolul 10

Faith trecu pe la Cattleman's după serviciu ca să vadă dacă Micah și Gray erau acolo. Știa că Nathan și Connor

mai aveau de lucru, așa că nu se aștepta să-i găsească. Vorbise cu Micah mai devreme și acesta dăduse de înțeles că ar fi avut o întâlnire, ceea ce însemna că Gray putea fi singur. Sau poate se dusesese direct acasă.

Intră în parcare și se uită după camioneta argintie Chevrolet. Când o zări, se grăbi să parcheze în apropiere. Ieși, își trecu mâna prin părul lung și își așeză șuvițele rebele după urechi. Nu-și putu reprima nervozitatea când îl văzu pe Gray la bar, cu spatele la ea. Pentru un moment, îl scrută, intenționând să se ducă la el și să pretindă că se întâlniseră întâmplător. Dar de ce să apeleze la asemenea tertipuri? Nu de mult își promisese că avea să fie mai directă. Asta nu însemna să practice jocurile prostești de pe vremea liceului.

Într-un final, se decise să se așeze discret pe scaunul de lângă Gray.

— Hei, zise el și un zâmbet îi lumină fața. Mă bucur să te văd din nou pe aici.

Niciodată nu se chinuise să-și ascundă roșeața din obraji așa cum o făcea de când îl cunoscuse.

— Am vrut să te văd, rosti ea simplu.

Se felicită în gând pentru stăpânirea de sine și tonul absolut firesc. Fusesse directă. Nu se mai prostea. Gray ridică dintr-o sprânceană și își înclină capul într-o parte.

— Da? întrebă el încet.

Faith își ascunse mâinile în poală ca să controleze tremurul degetelor. Când barmanul se opri în fața ei, comandă o cola.

— Ce-ai mai făcut azi? se interesă ea cât mai nonșalant posibil.

— Tocmai am avut parte de o surpriză extraordinară. Bărbatul rânji văzându-i roșeața din obraji. Îi atinse delicat colțurile buzelor, care îi răspunseră deschizându-se un centimetru. Degetul lui mare îi frecă buza de jos înainte să se retragă încet. Încercam să mă lămuresc ce gust ai, explică el.

Ea înghiți în sec și își umezi buzele. Ce să spună la așa ceva? Să-l invite să afle. La naiba, de ce trebuiau să fie într-un loc public? Și încă o dată la naiba, de ce trebuia să aibă

programare la coafor într-o oră?

— M-aș gândi să organizez o degustare, murmură ea.

— Mi-ar plăcea. Mi-ar plăcea mult. Barmanul îi împinse cola de-a lungul barului, iar ea o luă recunoscătoare; acum avea un mijloc de a-și ține în frâu creșterea galopantă a temperaturii. Deci care-i treaba cu Micah și fata guvernatorului? întrebă Gray schimbând brusc subiectul.

— Nathan n-a apucat să-ți povestească, nu? zâmbi ea.

— Nu, încă nu.

— Aia doi sunt o figură, îți jur. De când Micah a venit să lucreze cu noi, el și Nathan își fac glume după glume. Micah s-a mutat aici din alt stat, așa că nu avea idee cine era fata guvernatorului. Pop a obținut contractul pentru asigurarea pazei la balul dat de guvernator aici, în Houston. Numai că fiică-sa avea nevoie de un însoțitor după ce al ei îi trăsese clapa. Era de ales între Connor, Micah și Nathan. Connor, desigur, era responsabil de supravegherea securității; prin urmare, n-ar fi putut nici dacă ar fi vrut. Nathan a început imediat să spună cât de frumoasă era fata guvernatorului și cât de corect era ca ei doi să dea cu banul, dar că spera mult să câștige deoarece, din câte auzise, tipa nu era doar superbă, ci și nimfomană. Acum, că îl cunoști pe Micah, îți imaginezi că a mușcat momeala. Atâta l-a lingușit și implorat, încât în final Nathan i-a cedat mărinimos rolul de cavalier servant.

— O, la naiba! râse Gray. Mi-ar fi plăcut să fiu o muscă pe perete ca să văd așa ceva.

— A fost destul de amuzant, recunosc Faith. Ea a stat lipită de Micah tot timpul. Și-a petrecut aproape toată seara pe ringul de dans cu mâinile lipite de fundul lui și cu buzele pe unde a nimerit. Am crezut că Micah avea să-l omoare pe Nathan a doua zi.

Gray chicoti și scutură din cap.

— Băieții ăștia doi sunt foarte simpatici.

— Da, sunt grozavi.

— Deci crezi că e sexy chelia, să înțeleg?

Ea ridică privirea surprinsă.

— A, păi, la el arată bine.

Ochii lui licăriră.

— Trebuie să mă rad în cap ca să salivezi după mine la fel?

Spre imensa ei iritare, roși din nou.

— Ei, ăăă... Se chinui să-i abată atenția de la deruta care o cuprinsese. Am vorbit destul despre mine. Cum e cu tine?

— Ce e cu mine?

— Ai o prietenă? Adică ai pe cineva acasă, la Dallas?

— Nu.

— Mi-e greu să cred, spuse ea încruntată.

— Da? De ce?

— Arăți prea bine ca să nu ai cel puțin o femeie care să te aștepte.

— Ei bine, mă bucur că așa crezi, dar nu e nicio femeie, surâse el. Pe cuvânt de onoare. Adevărul e că nu m-a preocupat încă ideea de a căuta pe cineva.

— Și ce vei căuta atunci când te va preocupa? vru ea să știe.

Gray păru surprins de abordarea ei directă. Se foi stângenit pe scaun și își puse cotul pe bar, apoi se întoarse și se uită la ea cu o expresie gânditoare, ca și cum se întreba dacă să-i spună sau nu.

— Moale și feminină. Nu prea moale, dar nici dură, preciză el cu un zâmbet melancolic. Cineva care nu simte că feminitatea este o povară.

Ea își rezemă obrazii în palme, fixându-l cu privirea.

— Te-ai gândit mult la asta, nu-i așa?

— Nu prea, ridică el din umeri. Doar că știu ce vreau.

„Asta înseamnă că amândoi știm”, își zise ea. Voia un bărbat puternic, de neclintit, un bărbat care putea să aibă grijă de ea, un bărbat căruia nu-i era teamă să ia decizii. Oare putea el să fie acela?

Coborî ochii la șervețelul de sub pahar și se jucă absentă cu marginile lui. Gray radia o putere naturală. Ca o a doua piele pe care se simțea foarte bine să o poarte.

— Vrei să-mi auzi celălalt mare secret? întrebă el.

— Desigur.

— Vreau o femeie care să mă lase să preiau frâiele. Faith se uită la el șocată, neputând să formuleze un

răspuns. Secundele ticăiră cât timp tăcerea se lăsă între ei. Gray își dresă glasul. Te-am șocat. Este greu să faci o asemenea declarație și să nu pari un om de Neanderthal. De altfel, nu văd prea multe femei stând la coadă după mine.

— Depinde. Apucă paharul strângându-l atât de tare, încât încheieturile degetelor i se albiră.

— De ce anume?

— De ce ești dispus să-i oferi în schimb unei femei.

Privirile li se întâlniră. Putea vedea licărirea din ochii lui. Dacă îi oferea vreo urmă de încurajare, aveau să sfârșească fără îndoială în apartamentul ei făcând sex. Își linse din nou buzele.

— Și ce crezi că ar vrea în schimb o femeie? întrebă el suav.

— Majoritatea femeilor nu s-ar supăra dacă ar cânta cocoșul în casă, cum se zice, dacă el nu și-ar abandona responsabilitățile. Trebuie să-și ia responsabilitățile în serios, adăugă ea, învinuindu-se imediat pentru tonul moralizator.

El aprobă încet din cap.

— Da, logic.

Fără să se poată abține, ea continuă:

— Când un bărbat nu e dispus să-și asume responsabilitățile, o femeie nu are încotro decât să preia frâiele. De multe ori trebuie să se gândească la copii. La ea. La familie. Drept urmare, femeile și-au dat seama nu numai că sunt capabile, dar de multe sunt mai pricepute la conducerea gospodăriei decât bărbații.

— Sună de parcă bărbații ar fi o specie care a aruncat prosopul, remarcă el sec.

— Femeile și-au încasat partea lor de lovituri. Doamne, trebuia să tacă înainte ca Gray să-și bage coada între picioare și să fugă mâncând pământul. Lăsa impresia unei scorpii care ura bărbații. Nimic nu putea fi mai fals. Dar abia începuse să-și pună ordine în sentimente când era vorba de relații. Se afla la marginea unei noi lumi ciudate, unde încerca să se întindă și să apuce ceea ce-și dorea. Se simțea îndrăzneată și nerăbdătoare, dar, mai grav, anticipa

un eșec răsunător. Bat câmpii, murmură ea. Ar fi trebuit să-mi țin gura. Parcă aş fi un piranha ce urăște bărbații, când, de fapt, tot ce vreau e...

Se întrerupse oripilată de mărturisirea care era cât pe ce să-i scape. El o privi iscoditor.

— Ce vrei, Faith?

— Hei!

Se întoarseră la unison și îl văzură pe Micah îndreptându-se spre ei. Ea nu era sigură, dar i se păruse că Gray înjurase în barbă. Micah o sărută pe obraz și se interpușe între ea și Gray în timp ce îi făcu semn barmanului să-i dea ceva de băut.

— Ce faci? îl întrebă ea. Am crezut că ai o întâlnire.

Micah rânji.

— Am. Mai târziu, însă. Ne vedem în altă parte.

— Sună foarte misterios, comentă ea.

Gray își dresă glasul.

— Tocmai voiam s-o întreb pe Faith dacă vrea ceva de mâncare. Vrei să ni te alături, sau mănânci mai târziu?

Faith se uită la ceas și se strâmbă.

— Îmi pare rău, dar am o programare la coafor. Nu menționez faptul că se epila și se pune la punct pentru programarea de vineri. Trebuie să plec dacă vreau să nu întârziu, adăugă.

Gray îi luă mâna când se ridică de pe scaun.

— Mi-ar plăcea să continuăm conversația asta, spuse el cu o undă de regret.

Ea roși și surprinse cu coada ochiului privirea curioasă a lui Micah.

— Sigur. Altă dată, poate.

Cu reticență, își retrase mâna din a lui și zâmbi în direcția lui Micah înainte să iasă agale din bar.

Capitolul 11

— Ai montat camerele de supraveghere? întrebă Pop din spatele lui Gray.

Acesta se ridică din poziția ghemuită și se întoarse cu fața spre șeful său.

— Da, tocmai am pus-o în funcțiune pe ultima, îl sun pe

Connor imediat ca să mă asigur că sunt toate conectate.

Pop aprobă din cap și își duse la rândul lui telefonul la ureche.

Gray formă numărul lui Connor.

— Totul e montat la mine, zise el când îi răspunse. Vezi dacă poți obține imagini de la fiecare.

Connor era sus, în camera de supraveghere, unde fusese instalat sistemul computerizat pentru monitorizarea camerelor. El era expertul în computere. Un adevărat geniu când venea vorba de tehnologie. Gray era mai mult un muncitor de teren. Știa destule despre instalarea camerelor de supraveghere și a microfoanelor, dar lucrurile mai sofisticate le lăsa în seama celor care înțelegeau astfel de aiureli.

— Da, se pare că avem imagini bune din toate colțurile. Deși camera B trebuie calibrată în sus cam doi centimetri. Dacă faci asta, nu numai că o să văd mai bine holul, dar o să pot monitoriza și ușa de la capătul lui.

— Nicio problemă.

— Spune-i lui Pop că o să mai stau pe aici, așa că o să ne vedem mai târziu, zise Connor.

Gray confirmă și închise. Își îndesă telefonul înapoi în buzunar, ieși din cameră și traversă clădirea spre locul în care era montată camera B. După ce ajustă unghiul, îl sună pe Connor pentru o ultimă verificare, apoi plecă să-l caute pe Pop.

— Am terminat, îl anunță el. Connor a spus că mai are treabă la sistemul computerizat și să nu-l așteptăm.

— Atunci hai să mâncăm de prânz.

Douăzeci de minute mai târziu, cei doi stăteau într-un separeu mic și își beau cafelele în timp ce așteptau să vină mâncarea. Gray voia să întrebe despre Faith și despre relația ei cu maică-sa, dar nu știa cum să abordeze subiectul fără să trezească suspiciunile lui Pop. Poate că acesta era vesel și generos, dar Connor nu dobândise întâmplător un fel de a fi atât de taciturn. Totuși, trebuia să afle tot ce putea despre Celia Martin și despre orice posibilă legătură a ei cu Faith.

— Îți place slujba? întrebă Pop spărgând astfel tăcerea.

Gray încuviință din cap.

— Da. Chiar îi plăcea. Chiar mai mult decât se așteptase. La început, când Mick mi-a sugerat să fac unele schimbări în viața mea, am fost plin de îndoieli, dar, privind înapoi, plecarea din Dallas s-a dovedit benefică.

— Mick e tatăl fostului tău partener, nu-i așa?

Gray aprobă iarăși din cap și înghiți nodul care i se formase brusc în gât. Pop scoase o exclamație de compasiune.

— Știu cât de greu e să-ți pierzi partenerul. Și eu am fost polițist cu mult timp în urmă. Să pierzi pe cineva drag... Ei bine, e ca și cum ți-ai pierde fratele.

— El era fratele meu, zise Gray trist. În toate sensurile, mai puțin fizic.

Crâmpie din copilărie îi fulgerară prin minte. Alex râzând. Amândoi fugind pe stradă. Aruncând mingea de baseball. Nopti petrecute la el acasă, mama lui care gătea pentru ei... Partide de lupte corp la corp cu Mick în curtea din spate. Toate lucrurile de care nu avusese parte cu propria familie. Alex și Mick erau familia lui. Singura lui familie.

— Uneori nu sângele contează, spuse Pop înțelegător. Faith este o fiică minunată, ca și când ar fi sânge din sângele meu, cum e Connor. Îi iubesc enorm pe amândoi. Gray căută în minte dacă vreun coleg îi spusese că Pop o adoptase pe Faith. Aflase din investigația lui Mick, dar nu era o sursă pe care s-o poată da în vileag. Pop îi interpretează tăcerea drept confuzie, astfel că explică: Am adoptat-o pe Faith. În urmă cu trei ani.

— Dar era adultă, zise Gray ridicând din sprâncene.

— E adevărat, însă am vrut să poarte numele meu.

Am vrut să aibă parte de dragostea și de acceptarea care i-au lipsit toată viața.

— Nu pare să fi avut o copilărie prea veselă, observă tânărul polițist în șoaptă.

Era un lucru ce părea să-i lege.

— Am fost însurat cu mama ei acum mulți ani, spuse Pop dând din mână într-un gest dezgustat, de parcă ar fi vrut să șteargă acea parte a vieții lui.

— Ce s-a întâmplat cu mama ei? întrebă Gray pe un ton firesc. Presupun că e moartă.

— Mama ei este un parazit, pur și simplu, rosti Pop întunecându-se la față. Se folosește de oameni, inclusiv de propria ei fiică, iar când obține ceea ce dorește se mută pe spinarea altcuiva.

— Deci Faith nu are nicio legătură cu ea?

— Nu, și după mine asta e un lucru al naibii de bun. Faith este prea sufletistă. Și-a petrecut ani întregi dădăcind-o pe Celia. Ani în care ar fi trebuit să-și ducă viața ca un copil normal, cu un părinte care ar fi trebuit să aibă grijă de ea, nu invers. Furia clocotea în vocea bărbatului. Înghiți și sorbi prelung din cafea. M-am însurat cu Celia când Faith avea paisprezece ani. Era o copilă tare dulce, liniștită. I-a luat ceva timp ca să mă placă. Connor tocmai terminase serviciul militar. Era clar că lucrurile nu aveau să meargă între mine și Celia, dar nu am vrut să pun punct relației din cauză că mă îngrijora soarta lui Faith. Voiam să-i ofer un cămin. Dar apoi maică-sa a plecat pe nepusă masă și a luat-o cu ea. Am înnebunit căutând-o. Abia după cinci ani am primit un telefon la miezul nopții. Celia luase o supradoză. Eu și Connor ne-am dus să o luăm pe Faith. Își petrecuse ultimii ani muncind pe brânci ca să se întrețină.

Am adus-o acasă și de-atunci e fiica mea în toată puterea cuvântului.

— N-a fost ușor, murmură Gray.

— Da, zise Pop inspirând adânc și trecându-și mâna prin părul încărunțit. Nu ar trebui să te plictisesc cu toate astea. Doar că în ultima vreme îmi fac griji pentru Faith. Vreau să fie fericită.

— Ți-ar spune dacă ar avea ceva pe suflet? întrebă Gray precaut.

— Sigur că da. Îmi spune absolut tot. Mi-a luat ceva vreme până să câștig încrederea puștoaicei, dar a făcut foarte mari progrese din ziua în care eu și Connor am adus-o acasă.

— Deci mama ei a dispărut și după aceea nu a mai căutat-o niciodată? Mi se pare josnic.

Gray se trezi că își ținea răsuflarea. Spera că Faith i se

confesase tatălui adoptiv, însă atunci n-ar mai fi părut atât de misterioasă.

— Ultima oară când a sunat mama ei a fost în urmă cu un an, spuse Pop aplecându-se în față și fixându-l cu o căutătură hotărâtă. Faith nu știe asta, așa că să nu-i spui. Lui Gray îi stătea pe vârful limbii să întrebe de ce Pop îi făcea aceste dezvăluiri lui, un străin, dacă nu voia ca Faith să știe. Dar bătrânul părea supărat și poate că simțea nevoia să-și ușureze povara apăsătoare. Când am aflat că Celia o suna pe Faith și îi cerea bani, am urmărit-o și am plătit-o. I-am spus să nu se mai apropie niciodată de ea. Pop își frecă obrazul într-un gest de îngrijorare. Nu sunt mândru de ce-am făcut, te asigur de asta, însă nu aveam de gând s-o las să revină în viața fetei când tocmai reușise să-și găsească echilibrul.

— Deci a luat banii și a acceptat să se retragă?

Pop aprobă din cap.

— A dracului notă de plată dacă îți vezi propriul copil doar ca pe un tichet de masă și nimic altceva.

Gray se strâmbă. Dacă mama fetei primise bani de la Pop înainte, nu avea să dispară complet. Ceea ce putea fi bine pentru el și Mick – întrucât Samuels trăgea sforile Celiei, disperarea ei avea să crească în fiecare zi. Disperarea îi făcea pe oameni să fie neglijenți. Din datele pe care le obținuse Mick, Samuels fusese văzut în Huntsville. Dacă femeia reușise să obțină bani de la Pop datorită legăturii cu Faith, atunci avea să repete manevra de extorcare. Putea însă la fel de bine să i se adreseze direct fostului soț.

— Nu vreau să sufer, continuă Pop. A avut parte de destulă suferință în copilărie. Vocea îi deveni mai profundă. Se aplecă și se uită fix la Gray. Pari să fii interesat de Faith.

În sfârșit, Gray se lămuri de ce îi relatase toate acele lucruri. Era un fel de avertisment. Să nu-i rănească fata în vreun fel. Nu mușcă momeala, ci rămase pe scaun și își așteptă interlocutorul să continue.

— O să te întorci la munca ta după terminarea concediului. Am mai văzut tipi ca tine. Te admir. Ești un polițist al naibii de bun. **Nu** mă îndoiesc de asta. Dar nu

vreau să te prostesti cu fata mea sau să te folosești de ea ca de o simplă distracție, după care să te întorci fluierând la Dallas.

Modul său de a pune problema îl irită la culme pe Gray.

— O spui de parcă ar fi o nenorocită de jucărie. Îmi place de Faith. Este o fată foarte dulce.

Pop aprobă din cap.

— Chiar este. O să fie o soție pe cinste. O să aibă o droaie de copii. O casă frumoasă și o viață sigură.

Accentul pus pe ultimul cuvânt îi spuse limpede lui Gray ce voia de fapt Pop pentru fata lui. Era ceea ce-și doreau majoritatea taților pentru ficele lor.

— Înțeleg, zise el calm.

Expresia lui Pop se înmuie.

— Îmi place de tine, băiete. Îmi place mult. Nu vreau să mă înțelegi greșit. Fără îndoială, Faith ar putea găsi pe cineva mult mai rău decât tine, dar nu văd că drumurile voastre s-ar putea întrepătrunde. Atâta tot.

— Nicio problemă.

Nu voia să menționeze că niciodată nu își exprimase intenția de a avea o relație cu Faith. Nu avea rost să-l supere pe bătrân.

Capitolul 12

Faith ȝopăia prin birou cu un entuziasm pe care nu reușea să-l ascundă. Era agitată, bucuroasă și îngrijorată – toate la un loc – în legătură cu întâlnirea din acea seară. Visa cu ochii deschiși la sex și nu putea decât să fie recunoscătoare că avea parte de o zi liniștită la birou.

Tensiunea sexuală dintre ea și Gray fierbea ca un cazan sub presiune și o făcea chiar și mai hotărâtă să-și exploreze cele mai ascunse dorințe. El îi stârnise toate fanteziile care îi veniseră vreodată în cap, ba chiar și unele la care nu se mai gândise niciodată.

Îl voia. Aceasta cu siguranță nu era una dintre dorințele ei secrete. Nu era nimic ocult. Iar el trebuia să fie cu adevărat bătut în cap să nu realizeze că ea voia să facă sex cu el. Dar. Exista mereu un dar. Voia un bărbat puternic, priceput. După toate aparențele, Gray era acela. Știa să

vorbească, dar Faith mai avusese câțiva iubiți care se pricepeau la vorbe. Și care o dăduseră în bară în pat. „Iar ăsta e motivul pentru care te duci diseară acolo. Ca să găsești și să iei ce vrei.” Simțea că acesta era primul mare pas, după care avea să fie ea însăși, fără să mai privească înapoi.

Oftă ușor, în timp ce aranja un teanc de contracte pe birou. Apoi intră pe internet și deschise un e-mail de la Damon, bărbatul care îi aranjase programarea. Purtaseră o corespondență susținută de când sunase prima dată, în urmă cu câteva nopți. O liniștise cu atitudinea lui prietenoasă și deschisă. O încurajase să pună întrebări (și, în schimb, îi dăduse o mulțime de informații despre ce se întâmpla acolo și despre lucrurile la care se putea aștepta în timpul turului de prezentare.

Într-un moment de confuzie totală, după ce petrecuse cinci ore holbându-se la poze cu oameni cu aspect de klingonieni, îmbrăcați în piele, îi trimisese un e-mail lui Damon interesându-se cu ce să se îmbrace. Dacă se așteptau ca ea să se ducă acolo purtând un costum din latex negru mulat, cu fesele la vedere și găuri în dreptul sânilor, puteau s-o pupe în fund. Fundul gol.

Parcursese e-mailul zâmbind când își aduse aminte de avertizarea că mediul în care se pregătea să între era dur și fără menajamente. Simți un fior de excitație până în vârful degetelor. Era pregătită pentru vizită. Sau așa își imagina că era. Văzuse nenumărate site-uri, cercetase toate link-urile pe care i le trimisese Damon și chiar avusese tupeul să se furișeze în apartamentul lui Micah, unde dădu o raită prin colecția lui de filme porno. Cu siguranță își făcuse plinul. Se părea că pornografia soft nu exista în vocabularul lui Micah. Rânji când revizui în minte lista cu scenarii și poziții pe care voia să le încerce. Tot ce îi trebuia era să găsească un partener doritor și, poate, să-și înțeleagă mai bine dorința lăuntrică. În legătură cu aceasta din urmă, spera că Damon și restul puteau să-i dea mai multe lămuriri.

Se răsuci cu scaunul, simțindu-se puțin amețită și ceva mai mult decât ridicolă. Își puse mâna pe birou ca să se

oprească din mișcare când sună telefonul. Stăpânindu-și un chicotit, se întinse spre receptor.

— Malone, zise ea dintr-o suflare.

— Faith, trebuie să vorbim. Vocea stridentă a mamei îi zgârie urechea ca o creangă pe un acoperiș de tablă. Am nevoie de bani, adăugă aceasta. Am nevoie să mă ajuți. Trebuie să mă ajuți.

În vocea ei nu mai era nicio urmă de linguseală, încercând să preîntâmpine orice impuls de a-și înmuia răspunsul negativ, Faith apucă și mai strâns receptorul.

— Ți-am zis să nu mă mai suni.

Când era pe cale să pună receptorul în furcă, un sunet îndepărtat o făcu să se cutremure. Apăsă din nou receptorul de ureche și ascultă cu atenție.

— ...spune-i nenorocitei să dea banii sau o să vă pară rău la amândouă.

— Mamă, cine-i acolo? întrebă Faith.

— Nimeni, zise Celia cu o voce nesigură. Nu e nimic pentru care să-ți faci griji.

O tristețe familiară se lăsă asupra fetei, umplându-i mintea cu regretele întregii sale vieți. Celia nu avea să se schimbe niciodată, trebuia să accepte acest lucru. Acceptase, dar conștientizarea n-o alina defel.

— Lasă-mă să-ți spun ceva, ca să fie perfect limpede, începu ea cu glas șovăitor. Nu mă mai suna. Tonul îi deveni mai puternic și mai calm pe măsură ce permitea mâniei să se reverse. Nu am nimic să-ți spun. Nu te pot ajuta. Nu pot fi mai clară de atât. Vocea i se înecase la final, în timp ce expira nervoasă. Te iubesc, mamă, șopti ea într-un final, ștergându-se la ochi cu dosul palmei.

Dar urăsc ce ai devenit, ceea ce ai fost mereu. Nu mai vreau nimic din vechea mea viață. Din viața mea alături de tine. Acum sunt fericită. Îmi pare rău, dar nu mai am nicio dorință de a te revedea, de a-ți permite să te folosești de mine.

Auzi un oftat și nu își putu da seama dacă acesta îi aparținuse Celiei sau ei înseși. Închise telefonul cu mâinile tremurânde, apoi își îngropă fața în palme, cu coatele pe birou. Umerii i se zgâlțâiră și simți lacrimile curgându-i pe

brațe. Când telefonul sună din nou, se întinse, smulse firul din perete și îl azvârli cât colo. Își coborî din nou capul și plânse. Suspinele zgomotoase, puternice, îi torturau trupul. Durerea, mânia și trădarea se încolăceau în pieptul ei ca un șarpe nervos gata să atace. De ce îi dădea atâta putere Celiei? De ce îi oferea capacitatea de a o răni atât de ușor?

O mână fermă o prinse de umeri, făcând-o să înțepenească.

— Faith, ce s-a întâmplat?

Întrebarea lui Gray făcu o spărtură în ceața roșie care îi învăluise mintea. Încet, își ridică privirea, rușinându-se de izbucnirea necontrolată. Dacă ar fi intrat Pop sau Connor? Ar fi avut mult de furcă să le explice de ce plânsese la birou.

Se șterse nerăbdătoare la ochi și se uită în altă parte, hotărâtă să-și ascundă lacrimile cât mai bine. Scaunul i se mișcă încet, iar când aruncă o privire cu colțul ochiului, văzu că el îngenunchease lângă ea. Degete blânde i se strânsură în jurul bărbiei și îi traseră fața în sus, obligând-o să se uite direct în ochii lui.

— Ești bine? Un alt suspin îi scăpă de pe buze; le strânse cu putere ca să nu se întâmple încă o dată. Nu, nu ești bine. Asta e evident, spuse el mângâind-o pe obraz și dându-i părul după urechi. Ce s-a întâmplat? Întrebă din nou.

— Nu e nimic, răspunse ea nesigură. Pe bune. Mă simt ca o idioată. M-am enervat și am reacționat exagerat.

— Sigur că e ceva. Nu ești genul care să reacționeze exagerat. Ce te-a supărat atât de rău?

Nu, nu era prost, iar ea îi insulta inteligența negându-și supărarea.

— Bine, e ceva, dar nu vreau să discut despre asta. Poți înțelege? Îl imploră din ochi să nu insiste.

— Da, pot. Îi șterse o lacrimă din colțul ochiului cu degetul mare. Privirile li se întâlneau și rămăseră așa, suspendate într-un ecou atemporal. N-ar trebui să fac asta, șopti el cu o voce groasă și crispată.

— Ce să faci? murmură ea ca răspuns.

— Să te sărut.

— Da?

În loc să-i răspundă, se apropie de ea, iar buzele le atinseră precaute pe ale ei. Faith nu apucă decât să tragă puțin aer în piept înainte ca gurile să li se întâlnească. Palmele lui îi înconjurau fața în timp ce buzele lui se apăsau și mai tare de ale ei. Limbile li se împletiră. Ea găfâi din lipsă de aer, dar nu voia să se retragă.

O consuma. El o consuma. Gura lui se mișcă mai sus, până când dinții îi apucară buza superioară. O trase ușor o supse și o linse, după care limba lui se mută în colțul gurii ei delicate.

Faith uită de lacrimi și de supărare. Tot ce exista în acea clipă era bărbatul din fața ei. Atingerea lui, sărutul lui și însăși esența lui o invadaseră, umplând-o până la refuz, până când orice altceva dispăruse. Se întinse spre el și își trecu palmele peste umerii lui largi, după care îi cuprinse ceafa cu o mână și îl trase mai aproape. Îi căută și ea buzele cu dinții. Sărut pentru sărut, mușcătură pentru mușcătură, lins pentru lins.

Un geamăt nerostit i se ghemui în piept, apoi în gât, până când scăpă într-un sunet de dulce agonie. Tensiunea dintre ei, care luase în ultimele zile proporții gigantice, explodă într-un șuvoi de lavă încinsă. Îi atinse pieptul și își coborî mâinile până la marginea cămășii. Voia să-i simtă pielea goală. Nerăbdătoare, trase țesătura până când aceasta ieși din blugi, apoi își strecură degetele dedesubt și își lipi palmele de abdomenul lui plat. El tresări, cu gura încă pe a ei. Mâinile ei se îndreptară în sus, alunecară peste mușchii pieptului și îi ridicară cămașa până la gât.

Gray își ținea mâinile înfipite în părul ei, iar cu degetele mari îi mângâia obraji. Atingerea lui emana o forță după care ea tânjea, de care avea nevoie și pe care și-o dorea mai mult decât orice. Gemu lipită de buzele lui, fără să întrerupă sărutul pasional. Corpul lui se încordă sub degetele ei, scoțându-i în evidență mușchii puternici.

— Gray, șopti ea.

El se retrase și închise ochii. Sentimentul de vină care pluti în aerul dintre ei distruse momentul. Își desprinsе mâinile de pe ea și se îndreptă, iar tensiunea se scurse din el precum nisipul dintr-o sită. Își duse o mână la ceafă și și-

o frecă agitat.

— Dumnezeule, Faith, îmi pare rău. Nu ar fi trebuit să se întâmple așa ceva.

Ea se uită la el confuză.

— Îți pare rău? Eu am vrut să se întâmple. Tu ai vrut să se întâmple. Nu înțeleg de ce trebuie să-ți pară rău.

El ocoli biroul și se opri cu mișcări nesigure, în mijlocul încăperii. Apoi își întoarse privirea spre ea. În ochii lui ardeau sentimente contradictorii. Dorința încă licărea luminoasă, așa că Faith se liniști din acest punct de vedere. Dar era și regret și... dezgust față de propria persoană?

— Nu trebuia să se întâmple asta, spuse el clătinând din cap. Am profitat de tine într-un moment de slăbiciune. Asta mă face să fiu un ticălos.

Ea se ridică de pe scaun. Genunchii îi tremurau. Își puse palmele pe birou ca să-și mențină echilibrul.

— Ceea ce s-a petrecut între noi în ultimele zile ne-a adus aici. O știi și tu și o știu și eu. A fost la fel de inevitabil ca respiratul. Nu-mi spune că nu trebuia să se fi întâmplat când știu perfect că ai vrut-o la fel de mult ca mine.

— Am vrut? pufni el. La naiba, Faith, te vreau atât de mult, încât mă doare. Dar nu trebuia să se fi întâmplat. Nu trebuia să las să se întâmple.

Cu aceste cuvinte, se întoarse pe călcâie și ieși din birou, lăsând-o să reflecteze la ciudățenia declarației lui. Epuizată, se trânti înapoi în scaun, privi la firul telefonului și oftă prelung. În cele din urmă, se duse să recupereze cablul telefonic pe care îl aruncase în accesul de furie. Probabil că pierduse o groază de apeluri în timp ce se lăsase în voia pasiunii.

După ce se luptă cu firul timp de câteva secunde, îl puse la loc în priza din perete, apoi se uită ezitant la telefon sperând să nu sune. Când se convinse că nimic nu avea să întrerupă tăcerea, umerii i se destinseră.

Nu mai putea continua așa. Stresul continuu cauzat de telefoanele Celinei trebuia să înceteze. Oare avea să priceapă mesajul și să nu o mai sune? Se îndoia, dar până atunci nu reușise niciodată să-i țină piept mamei ei. Probabil că era la fel de șocant pentru Celia cum era și

pentru Faith. „Ai o viață. Nu-i datorezi nimic. În sfârșit, ieși din cochilia ta și îți accepti dorințele și nevoile. N-o da în bară acum.”

Discursul motivațional continuă. Nu era cel mai bun, dar nu conținea nicio minciună. Chiar avea o viață. Una de care era mulțumită. În fine, își desfăcea aripile și își lua zborul din negura trecutului, în fine, se îndrepta spre ceea ce-și dorea. În fine, nu-i era teamă să înfrunte acea latură a cărei existență o negase multă vreme.

Poate că Gray nu era bărbatul de care avea nevoie. Poate că acela era undeva, dincolo de atingerea ei, dar aproape. Poate avea să afle în acea noapte. Nu putea ști până nu făcea pasul cel mare.

Simțindu-se mai calmă după ieșirea nervoasă de mai devreme, își îndreaptă umerii și făcu un pact tacit cu propria persoană. Nu avea să o lase pe Celia să o tragă înapoi.

Capitolul 13

Gray trase camioneta în fața clădirii unde lucra și opri motorul. Era târziu. Ora zece, vineri seara. Mai mult ca sigur că toată lumea avea planuri care nu includeau ore suplimentare la slujbă. Tocmai de aceea se întorsese. Ieși din mașină și se uită preocupat în stânga și-n dreapta. Nu se obosise să parcheze în spate, deoarece, în cazul în care l-ar fi văzut cineva, nu voia să lase impresia că avea ceva de ascuns. Dacă Pop sau vreun coleg se întâmpla să fie în zonă, putea spune că își uitase ceva.

Aerul rece îl lovi direct în față când intră în clădirea întunecată. Dezactivă sistemul de securitate și apoi, fără să se mai obosească să aprindă lumina, se îndreptă pe hol înspre biroul lui.

Așteptarea era enervantă, dar nu putea asculta înregistrarea conversației lui Faith până ce nu era al naibii de sigur că nu risca să fie descoperit. Se duse la birou și introduse o cheie în încuietoarea pe care o schimbase, astfel încât numai el să aibă acces la ea.

Se așază și scoase un dispozitiv mic, digital, de înregistrare. Sări peste câteva telefoane de rutină înainte să dea de ceea ce căuta. În timp ce vocea mamei lui Faith se

răspândea în încăpere, se aplecă străduindu-se să descifreze fiecare sunet, fiecare cuvânt.

Când ajunse la partea în care Faith o întreba pe mama ei „Cine-i acolo?”, opri înregistrarea și o derulă înapoi ca să mai asculte o dată. La a treia încercare, reuși să distingă vocea masculină din fundal și amenințarea pe care o exprimase. Samuels. El trebuia să fie.

Ascultă mai departe și tresări când auzi emoția din vocea lui Faith și suspinele înăbușite ce se filtrau în noaptea tăcută din jurul lui. Fără urmă de îndoială, Faith nu participa de bunăvoie la planul pe care Celia Martin și Samuels îl puseseră la cale. Ideea îl liniști, dar totodată îi amplifică remușcările, pentru că înșela o femeie nevinovată. Era folosită de mama ei, iar acum era folosită și de el. La dracu'!

Vări aparatul în sertar și îl încuie. Cu brațele sprijinite pe masă, își trecu mâinile prin păr și închise ochii frustrat. Oare Celia era în drum spre ei? Avea să profite de faptul că Pop o mai plătise în trecut? Și avea să-și mai implice fiica sau intenționa să se ducă direct la fostul ei soț?

Ce încurcătură! Atâtea vieți în joc... Și trebuia să se facă dreptate. Alex era mort. Ucigașul lui trebuia să plătească, iar asta justifica utilizarea oricăror mijloace. Chiar și păcălirea lui Faith. Totuși, dacă era cu adevărat convins de asta, de ce simțea că vina îl apăsa așa de tare? De ce îi veneau mereu în cap imaginea cu Faith zâmbind, amintirea senzației pe care o încercase la atingerea pielii și a buzelor ei? Și de ce își dorea să repete experiența cât de curând? Era o prostie și o inconștiență să o atragă într-o poveste romantică. Pufni. Romantică? Cine spusese ceva de romantism? Ultima oară când verificase, dorința de a i-o trage unei tipe nu avea mare legătură cu romantismul.

Avea multe la care să se gândească. Trebuia să-l sune pe Mick și să găsească împreună cel mai bun plan de acțiune. Gray nu era încă pe deplin convins că el și Mick procedau cum trebuia, dar, cum Billings freca menta și nu utiliza resursele de care dispunea ca să-l aducă pe ucigașul lui Alex în fața justiției, nu vedea o altă variantă.

Își împinse scaunul înapoi, se ridică și o luă spre ușă,

dar când ajunse lângă biroul lui Faith se opri. Se gândi să verifice că microfonul se afla încă la locul lui pentru cazul în care mama ei avea să mai sune. Se mișcă încet, ocoli pe bâjbâite masa de lucru și aprinse veioza ca să poată vedea totuși ceva. Cercetă telefonul și se asigură că totul era satisfăcător. Când se întinse să stângă lumina, privirea îi căzu pe agenda deschisă.

O notiță încercuită cu roșu. „*Casa*. Ora 23.00. Vineri seara.” Data corespundea zilei curente, iar mai jos era trecută o adresă din nordul orașului. Numele îi era familiar și începu să caute în minte de unde. Putea jura că era clubul deocheat la care Micah se dusesse într-o zi la prânz. Dar de ce naiba își făcuse Faith planuri ca să-l viziteze, în cazul în care era vorba despre același loc?

Deschise sertarul și scoase un pix și o foaie de hârtie dintr-un carnetel. Notă adresa, apoi șterse orice urme ale trecerii sale. După ce stinse lumina, se grăbi înapoi în biroul lui, unde porni computerul. Bătu darabana în timp ce aștepta ca acesta să se deschidă. Imediat ce ecranul se aprinse și apărură iconițele de pe desktop, deschise pagina de căutare pe internet unde scrise numele și adresa pe care le notase din agenda lui Faith. Când apăsa pe primul link afișat, își reprimă o înjurătură. „*Casa*” lui Faith și clubul lui Micah erau unul și același.

Își dădu seama că Faith nu era membră, pentru că în mod sigur acest lucru nu i-ar fi scăpat lui Micah. De ce naiba își făcuse programare la un nenorocit de club deocheat? Oare chiar nu știa ce se petrecea acolo? Pe toți dracii, el nu pusese niciodată piciorul în acel stabiliment, dar lucrurile pe care i le povestise Micah erau mai mult decât suficiente ca să-și facă o imagine clară despre activitățile desfășurate în spatele porților impunătoare.

Ceea ce nu însemna decât că ea nu avea idee în ce se băga. Iar gândul că un alt bărbat avea s-o atingă îi stârni un val de gânduri ucigăse. Nici măcar nu voia să se gândească la motivele acelei excentricități.

— Dumnezeuule mare, murmură el. Revino-ți!

Ar fi trebuit să-l sune pe Pop sau pe Connor și să le spună să se ocupe de situație, însă renunță la fel de repede

cum îi venise acest gând în minte. **Nu** era un puștan care dădea fuga să pârască, pentru numele lui Dumnezeu! Faith era o femeie în toată firea. Poate că făcea un experiment. Nu avea rost să o pună într-o situație jenantă trimitându-l pe fratele ei să o recupereze dintr-un asemenea loc. Prin urmare, rolul salvatorului îi revenea lui. Nu o putea lăsa de izbeliște. Era o tânără delicată. Mult prea inocentă pentru ceea ce oferea „Casa” clienților săi. La dracu’, știind cum îi era norocul, risca să devină o nenorocită de sclavă sexuală în acea noapte!

Acest gând îl propulsă din scaun. În doar câteva secunde ajunse la ușă. Introduse repede codurile de securitate înainte de a ieși în parcare, la camionetă. Deschise telefonul și tastă numărul lui Micah. Blestematul acela de club era exclusivist, astfel că nu putea intra fără ajutorul lui, ba chiar era posibil să nu între deloc! Dar avea să facă pe dracu-n patru ca să reușească.

Încercă la numărul de acasă al lui Micah și apoi pe telefonul mobil, însă fără succes. Mormăind nervos, apăsă pe accelerație și se îndreptă spre casă. Câteva minute mai târziu, când ajunse, văzu camioneta lui Micah parcată în fața blocului, însă mașina lui Faith lipsea. Se repezi în goană spre ușa lui Micah, bătă tare și așteptă. Pentru că nu se auzi nicio mișcare, lovi cu și mai multă putere. Peste câteva secunde, ușa se deschise, iar Micah apăru în prag purtând un prosop în jurul taliei. Se încruntă la colegul său.

— Ar fi bine să merite, Montgomery. Înainte ca Gray să apuce să răspundă, dinăuntru se auzi o voce de femeie care îl întreba pe Micah cine era. El se întoarse și ridică o mână. Doar un minut, iubito. Gray oftă. Faptul că-l întrerupea pe Micah în timpul unei partide de sex nu putea fi atât de ieșit din comun, ținând cont că tipul era în fiecare zi cu câte o fată. Nu avea timp de prostia asta. Micah se răsuci cu o căutătură feroce. Așa, ce dracu’ vrei?

— Vreau să mă ajuți să intru în „Casă”, sau cum naiba se cheamă locul ăla.

Micah clipi de câteva ori. Gura i se deschise și o expresie de neîncredere îi apăru pe față.

— Ai venit până aici la ora unsprezece noaptea pentru

că ai o mâncărime și vrei să te scarpini?

— Nu eu, prostule. Se pare că Faith are programare acolo. Chiar acum!

Expresia lui Micah se schimbă instantaneu de la enervare la interes.

— Uau! Stai puțin. Faith se duce la „Casă”?

— Asta încerc să-ți spun, zise Gray nerăbdător. Crezi că poți să mă bagi înăuntru?

Micah ignoră întrebarea și scutură din cap confuz.

— Ce dracu’ poate să caute acolo? Nu e un loc pentru o fată ca ea. Gray dădu din umeri și oftă frustrat. Bine, bine, fii atent, continuă celălalt. Lasă-mă să mă îmbrac. Mă duc acolo să văd ce naiba se întâmplă.

— Nu. Micah se uită la el surprins. Mă duc eu. Doar ajută-mă să intru, spuse Gray pe” un ton răspicat, în plus, ai companie. O să mă ocup eu de Faith.

Micah se uită la el prelung, cu o privire bănuitoare. Se încruntă.

— Ce dracu’ se întâmplă între tine și Faith?

Gray oftă. Pierdeau timp prețios.

— Nimic nu se întâmplă între mine și Faith. Doar că am devenit îngrijorat când am aflat unde se duce. Nu cred că are idee în ce se bagă. Nu vreau să pățească ceva.

— Aici suntem de acord. Du-te acolo. Știi unde e?

Polițistul aprobă din cap.

— Bine, du-te. O să sun acolo și o să aranjez ca să intri. Sunt prieten bun cu patronul.

Gray se întoarce pe călcâie fără să răspundă și se grăbi înapoi spre mașină. Se simțea cam aiurea că făcea o asemenea tevatură și că apelase intempestiv la Micah, dar nu putea suporta ideea că Faith era implicată în așa ceva.

Capitolul 14

Faith opri mașina în dreptul porții care păzea aleea ce ducea la casa mare care se contura pe deal. Când văzu cutia interfonului, deschise geamul, se aplecă și apăsă pe buton.

— Cu ce vă pot ajuta? întrebă o voce politicoasă.

Ea respiră emoționată.

— Am o programare. Numele meu e Faith Malone.

— Vă rog să intrați, domnișoară Malone.

Poarta se deschise încet, iar ea porni înainte, accelerând pe alee până văzu o parcare dosită, ce nu se observa de la intrare. Un zid mare acoperit cu iederă o separa de pajiștea din față. Conduse într-acolo și parcă lângă un Mercedes. Ieși din mașină și cercetă zona plină de automobile foarte scumpe, după care se uită la Honda ei Accord.

„Ce fel de oameni se adună aici? Oare cu toții sunt tipul de indivizi bogați, plictisiți, în căutare de aventuri ieftine?”

— Gata cu generalizările radicale! bombăni ea în timp ce se îndrepta spre intrarea somptuoasă.

Înainte să apuce inelul masiv și să bată, ușa se deschise și în prag apăru un bărbat frumos și îmbrăcat elegant. Bine, nu doar frumos, ci foarte frumos.

— Trebuie să fii Faith, spuse el zâmbind larg și întinzându-i mâna. Eu sunt Damon.

Ea îi strânse mâna și îi răspunse la zâmbet, simțind că tensiunea începea să i se risipească.

— Îmi pare bine să te întâlnesc. Mă simt ca și cum te-aș cunoaște după toate e-mail-urile pe care ni le-am scris în ultima săptămână.

El chicoti și îi făcu semn să poftească înăuntru.

— Te rog, intră. Foaierul era decorat cu gust, iar atmosfera era călduroasă și primitoare datorită iluminatului difuz. Damon o ajunse din urmă și îi puse o mână pe umăr. Vino pe aici. Prima noastră oprire va fi în salon, unde poți să te relaxezi și să bei ceva.

O conduse într-o încăpere de dimensiuni mai mici. Interiorul avea un aspect clasic, însă părea confortabil. Un covor mare, oriental, se întindea de-a lungul podelei lustruite până la o canapea din piele cafenie. În dreapta erau două fotolii masive, de genul celor care te înghițeau cu totul când te așezai.

— Ia loc. Vrei un pahar cu vin? Faith dădu aprobator din cap și se îndreptă spre unul dintre fotoliile ispititoare. Apropo, îmi place foarte mult ce ai ales să porți.

Ea se întoarse, iar obrajii începură să o ardă în timp ce

observă că privirea lui o măsoară din cap până spre picioarele fără ciorapi. Damon, schițând un surâs, se duse la perete și apăsă un buton.

Faith privi în jos, la fusta mulată care se termina cu câțiva centimetri mai sus de genunchi. Pantofii erau de-a dreptul spectaculoși. Îi cumpăraseră într-un moment de slăbiciune și dăduse o mulțime de bani pe ei, însă o făceau să se simtă sexy, energică și puțințel rea. Bine, foarte rea! Rânjind ușor, se cufundă în fotoliul din piele moale și se strădui să se relaxeze.

Câteva secunde mai târziu, după ce Damon se așeză pe canapeaua amplasată vizavi de fotolii, ușa se deschise și intră un bărbat desprins parcă dintr-un film englezesc plictisitor. Se aplecă și, de pe tava pe care o purta cu solemnitate, îi oferă un pahar înalt de cristal. Tânăra femeie se uită zâmbind la majordomul impecabil. Era doar puțin dezamăgită că nu avea accent englezesc.

Luă paharul, îl ridică spre nas și inhală aroma vinului. Majordomul îi oferă lui Damon al doilea pahar, apoi înclină din cap spre Faith și ieși din încăpere.

— Cred că majoritatea clienților voștri sunt foarte bogați, remarcă ea, înainte de a sorbi din vin.

— Totul ține de aparențe, râse el. Dacă vrei să atragi clientela potrivită, trebuie să fii la nivelul ei.

— Cel puțin hainele tale sunt, observă ea privind cămașa din mătase scumpă și pantalonii de firmă.

— Te simți confortabil aici?

Faith clipi când el schimbă brusc subiectul. După o clipă de reflecție, își dădu seama că nu mai era la fel de neliniștită pe cât fusese la început. Dar probabil că aceasta era și ideea, să-l amețească cu băutură pe potențialul membru până când acesta era prea relaxat ca să-și mai facă griji în legătură cu situația în care se băga. La acel gând îi scăpă un chicotit. Damon o privi amuzat.

— Ești la fel de încântătoare în carne și oase așa cum ai fost la telefon și în e-mail-uri. Mă așteptam să fiu dezamăgit. Mă bucur că nu sunt.

Faith simți cum i se încingeau obraji. El se aplecă și puse paharul pe măsuta de cafea din mahon.

— „Casa” e împărțită pe două niveluri. La parter au loc întâlnirile de socializare. Ne place să menținem o atmosferă relaxată și destinsă. Camerele sunt destinate clienților ca să stea de vorbă și să se cunoască. Pe de altă parte, etajul este guvernat de reguli stricte. Faith duse paharul la gură și sorbi prelung din vin. Simți fluturași în stomac în timp ce asculta. Era real. Chiar era acolo, pe cale să se arunce cu capul înainte în... ce? Nici măcar nu știa sigur. La etaj se petrece cu adevărat acțiunea, ca să zic așa. Există o varietate de camere. Unele dintre ele sunt private. Altele sunt deschise publicului. Este o cameră principală, destul de mare, unde spațiul e împărțit în două secțiuni distincte. Aceea e zona comună, unde vei găsi o multitudine de activități concentrate într-un singur loc. Unii dintre clienții noștri preferă să vadă și să fie văzuți, alții însă vor și pretind intimitate. Noi le oferim pe amândouă.

Faith se aplecă înainte, interesată și extrem de curioasă.

— Și ce se întâmplă în locurile acelea publice?

Damon zâmbi.

— Totul și orice. Trebuie să fii pregătită pentru orice.

„Casa” este un loc în care inhibițiile nu-și au rostul. Când pășești dincolo de ușa noastră, ești liberă să devii o cu totul altă persoană sau, cum cred că e cazul tău, să fii așa cum ești de fapt. Nimeni nu e judecat aici. Suntem foarte deschiși și acceptăm orice stil de viață.

— Și condițiile de admitere în club? Ai spus că sunt foarte stricte. Asta înseamnă probabil că membrii sunt urmăriți și că „activitățile” sunt monitorizate, ca măsură de siguranță.

— O întrebare excelentă, spuse Damon, iar în ochi îi licări o scânteie de aprobare. Membrii noștri trec printr-un proces de monitorizare destul de strict. În plus, verificăm trecutul fiecăruia. Nu este acceptată nicio persoană care are cazier, indiferent de tipul condamnării. Toate încăperile sunt supravegheate de personalul nostru. În cazul zonelor publice, oamenii noștri sunt prezenți. Cât despre membrii care preferă intimitatea, ei bine, nu au parte de o intimitate deplină, deoarece avem camere de luat vederi instalate peste tot, iar un angajat îi monitorizează îndeaproape în

permanență. Nu numai că oferim un mediu în care membrii noștri să-și ducă la îndeplinire fanteziile și preferințele, dar garantăm siguranța absolută a fiecărui participant.

Ea îl privi uimită.

— Garanțiile mi se par cam multe.

— Da, dar suntem sută la sută dedicați misiunii de a ne ține acest angajament. Nu ezităm să intervenim dacă simțim că situația este nesigură pentru unul sau mai mulți dintre membrii noștri. Faith era impresionată de atitudinea lui autoritară și încrezătoare. După acea discuție nu se mai simțea ca o ciudată care se furișă într-un sex-club obscur pentru a se bucura de flori ieftini. Ești pregătită pentru tur? întrebă el.

— Da. Da, cred că sunt, spuse ea așezându-și paharul pe măsuță.

Capitolul 15

Bărbatul se ridică și îi oferi mâna. Ea o acceptă și-l lăasă să o ajute, întrucât nu-i era ușor să se extragă din fotoliul moale. Picioarele îi tremurau și se chinuia să-și țină genunchii țepeni ca să nu se lovească unul de altul, își dădu seama că nu mai era neliniștită, ci încântată.

Și intrigată. Și mai ales excitată.

— O să fiu cu tine la fiecare pas. Dacă ai nedumeriri sau îngrijorări, o să fiu mai mult decât încântat să-ți răspund.

— Bine, atunci sunt gata, zâmbi ea.

Damon o luă de mână, i-o puse sub braț și o conduse afară din salon.

— Mai întâi o să dăm un tur prin camerele de socializare de la parter. Așa o să-ți poți face o idee în privința stilului extrem de relaxat de aici. Nimeni nu se așteaptă să interacționezi sau să saluți, așa că, dacă nu vrei, poți să nu o faci. Toți cei prezenți aici sunt obișnuiți cu privirile circumspecte.

Faith îi strânse brațul, făcându-l să se oprească și să-i arunce o privire întrebătoare.

— Apreciez foarte mult tot ce-ai făcut ca să mă liniștești. Dacă faci asta cu toți membrii, atunci înțeleg de ce clubul are un succes așa de mare.

El zâmbi și o bătu afectuos pe mână.

— Sper să găsești ceea ce cauți.

„Și eu la fel”, își spuse ea.

Intrară într-o cameră mare, unde stăteau de vorbă câteva persoane. Era o atmosferă festivă, însă nu de petrecere gălăgioasă, ci mai curând de cocteil șic. În fundal se auzea muzică de pian, cu efect liniștitor, iar un ospătar se plimba printre participanți și servea pahare cu vin și aperitive. Câțiva dintre cei prezenți își întoarseră privirile și îi zâmbiră lui Damon, dar niciunul nu se apropie de acesta.

— Asta e camera principală de întâlnire. De aici, oamenii pleacă acasă ori urcă la etaj pentru alte treburi. Nu este mereu vorba numai de sex sau de joacă. Mulți dintre membrii noștri vin aici doar ca să-i întâlnească pe alții asemenea lor și ca să-și petreacă serile într-un mod plăcut.

Timp de câteva momente, dădură un ocol prin încăpere, iar Faith încercă din răspuț să nu-i studieze pe ceilalți; totuși, nu putu rezista să nu arunce câteva priviri pe furis.

Era o adunătură interesantă. Unii erau îmbrăcați la patru ace, alții adoptaseră o ținută mai lejeră, cu blugi, tricou și pantofi sport. Ea era încântată că optase pentru un compromis între stilul prea lejer și cel pedant. Spre satisfacția ei, costumele din piele în stil klingonian erau absente, deși se așteptase să le întâlnească din abundență. Spre surpriza ei și mai mare, cei prezenți arătau ca niște oameni obișnuiți. Crezuse că va întâlni replici ale ciudățeniilor pe care le găsisese în timp ce navigase pe internet, dar în mod cert astfel de exemplare nu se aflau acolo.

Damon o atinse ușor, aducând-o cu picioarele pe pământ.

— Ești gata să mergem mai departe?

Ea încuviință din cap și se lăsă condusă către o altă încăpere, mai intimă. Majoritatea oamenilor de acolo stăteau așezați în grupuri mici, apropiate. Doi bărbați sedeau pe o canapea, iar o femeie era cocoțată în poala unuia din ei și participa la discuție. Al doilea bărbat își trecea mâna în sus și în jos pe piciorul ei, în timp ce mâinile celuilalt se odihneau pe soldurile voluptuoase.

Obrajii lui Faith se înroșiră din nou. Era evident că femeia se bucura de atenția ambilor bărbați. Zâmbetul de pe buzele perfect conturate îi oglindea satisfacția. Privirea lui Faith era atât de atrasă de scena din fața ei, încât cu greu reuși să-și îndrepte ochii spre ceilalți ocupanți ai camerei.

Un bărbat solid, aflat la câțiva metri distanță, se întoarse spre ei, iar la vederea lui Damon zâmbi larg. Îi salută cu mâna și le făcu semn să se apropie. Când Damon o luă înaintea, Faith intră în panică, însă el îi adresă un zâmbet liniștitor, murmurând:

— E în regulă.

Merseră împreună spre bărbatul care o studia pe Faith cu un interes vădit. Era mai în vârstă. Nu bătrân, dar mai în vârstă decât ea. Îi dădu în jur de patruzeci de ani.

— Damon, mă bucur să te văd.

— Plăcerea e de partea mea. Faith, vreau să ți-l prezint pe Tony. Tony, ea e Faith. Este oaspetele meu special în noaptea asta.

Faith simți un fior când Tony o măsură din cap până în picioare, după care îi întinse mâna încet.

— Îmi pare bine să te cunosc, Faith. Când își strecură mâna în palma lui, în loc să i-o strângă protocolar, Tony io ridică și îi sărută dosul palmei, provocându-i inevitabila îmbujorare. Bărbatul chicoti încântat când îi eliberă mâna. Ador o femeie care roșește.

— Nu te mai reținem, i se adresă Damon. Trebuie să continui turul.

— Mi-a făcut plăcere, Faith. Sper să te revăd, îi zise Tony cu voce joasă.

Invitația ostentativă îi făcu pielea de găină. Crispată din cauza anxietății, fu recunoscătoare când ghidul o trase de acolo. Degetele ei se strânseseră puțin mai tare în jurul brațului lui Damon în timp ce acesta o conduse spre scară. Pe drum trecură pe lângă alte două camere unde cei prezenți erau împărțiți în grupuri mai mici și vorbeau.

— Ești gata? întrebă el când ajunseră la prima treaptă.

Ea trase adânc aer în piept și încercă să-și liniștească fluturașii din stomac.

— Gata.

Când ajunseră sus, Faith constată cu surprindere că ușa era închisă. Damon se întinse spre clanță.

— Pereții de aici sunt capitonați. Ca să împiedice orice distragere a atenției.

Când deschise ușa, murmurul de voci ajunse la urechile ei. Se strădui să audă mai mult în timp ce străbăteau coridorul. Trecură pe lângă câteva uși închise, însă Damon nu făcu niciun gest pentru a le deschide. Probabil că erau încăperile intime de care vorbise. Ar fi dat orice să știe ce se întâmpla în spatele acelor uși.

În scurtă vreme, alte sunete îi gâdilară urechea. Sunete curioase. Gemete, câteva răsuflări grele, plesnete. Acestea se tot intensificară până când Damon se opri în pragul unei camere mari împărțite în mai multe secțiuni prin modul de amplasare a mobilierului. Decorul era și el diferit, în funcție de segment.

Înăuntru erau câțiva membri de ambele sexe, unii dezbrăcați, alții nu, unii adânciți în îmbrățișări pasionale, alții în poziții al căror sens ea nu-l pricepea.

Damon păru să își dea seama că avea nevoie de timp; imaginile veneau prea tare și prea rapid ca să le poată asimila în voie.

— Hai să începem din dreapta, zise el. O să dăm un ocol.

Ghidul se apropie când un bărbat îi atinse mâna și se aplecă să-i șoptească ceva. Se părea că era unul dintre angajați, deși nu putea fi sigură. Damon se încruntă și puse o mână pe spatele ei.

— E un telefon la care trebuie să răspund. Nu lipsesc decât o clipă. Joseph o să stea cu tine aici până mă întorc.

Îi strânse mâna, apoi se îndepărtă pe hol. Joseph rămase atent lângă ea în timp ce privirea ei scruta camera. Erau atât de multe lucruri acolo, încât abia dacă reușea să le perceapă. Imediat în dreapta ei, de unde Damon intenționa să înceapă turul, doi bărbați erau cuprinși într-o îmbrățișare pasională pe un pat de scânduri care-i amintea de dormitoarele tipic japoneze. Deși se sărutau nebunește, grăbit, înflăcărat, își scoteau hainele cu mișcări încete, măsurate. Când își dădu seama cât de intens se holba, își

îndreptă privirea în altă parte, rușinată de interesul vădit pe care-l manifestase.

— E în regulă, îi șopti Joseph la ureche. Nimeni din încăperile comune nu se supără dacă e privit. Mulți dintre clienții noștri obișnuiți asistă la astfel de scene. Voyeurismul este o plăcere sexuală legitimă.

O senzație de căldură i se strecură pe gât și îi arse urechile. Cuvântul voyeur sunase urât, ba de-a dreptul dezgustător. Joseph îi zâmbi cu blândețe, ca și cum i-ar fi înțeles disconfortul. Dar, deși avea remușcări pentru privirea cercetătoare aruncată celor doi bărbați, se uită din nou la ei. Vederea unui cuplu masculin într-o asemenea îmbrățișare erotică o fascina. Ochii ei se măriră și mai mult când unul din parteneri îi coborî pantalonii celuilalt eliberându-i penisul erect.

Buzele ei se deschisera din cauza șocului și a respirației precipitate. În clipa în care primul bărbat își trecu buzele ușor peste membrul celuilalt, pulsul i-o luă la goană. Priveliștea ar fi trebuit să-i creeze repulsie. Ceva îi spunea că așa trebuia să se întâmple, dar la fel de rapid îndepărtă acea idee absurdă. Ochii bărbatului se mutară asupra ei și pentru o clipă privirile lor se întâlniră. Trebuia să se uite în altă parte, dar pur și simplu nu putea face asta. Un zâmbet ușor, intim, apără pe fața lui în timp ce își plimba gura în sus și în jos pe membrul partenerului său. Necunoscutul îi făcu lasciv cu ochiul, iar Faith îi răspunse aidoma, certându-se imediat pentru îndrăzneală.

Tresări când Damon o atinse pe braț. Nici nu-și dăduse seama că se întorsese.

— Îmi cer scuze. A trebuit să răspund unui telefon de la unul dintre membrii noștri. Ești pregătită să continuăm?

Privirea ei se întoarse asupra celor doi bărbați care făceau dragoste pe patul dur, acoperit cu mătase, apoi aprobă din cap. În zona următoare erau două cupluri, unul pe o canapea, iar celălalt pe jos, înconjurat de perne. Femeia de pe canapea se lăsă pe spate, cu picioarele desfăcute în fața bărbatului îngenunchiat. Capul lui se lăsă spre sexul ei, iar mâna ei îi cuprinse părul și îl apropie și mai mult de ea. Femeia de pe jos stătea în patru labe, iar

bărbatul din spatele ei o pătrundea pasional.

— Schimb de parteneri, explică Damon cu voce joasă.

Faith se uită la el mirată.

— O, adică „swinging”?

— Poți să-i spui și așa, zâmbi el. Îi cuprinse cotul în palmă, iar cu cealaltă mână arătă spre colțul camerei. Cred că următoarea scenă te-ar interesa mai mult.

Când privi într-acolo, gura i se uscă pe dată. O femeie era ținută de pat, cu brațele întinse deasupra capului, legate de tăblia metalică. Ochii îi erau acoperiți cu o eșarfă și avea căluș. Un bărbat îi ținea picioarele depărtate, cu gleznelor sprijinite pe umerii lui, și se împingea repetat în ea. În ciuda călușului, Faith putea auzi gemetele ei de plăcere. Amestecate cu plesniturile corpului masculin pe pielea coapselor ei, sunau incredibil de erotic.

Simți în stomac un fior care-i coborî între picioare și îi tensionă clitorisul. Sfârcurile i se întăriră și se transformară în două vârfuri încordate. Își petrecu brațele peste piept ca nimeni să nu-i vadă reacția la spectacolul care se desfășura în fața ei.

Se uita fix și nu-și putea abate atenția de la priveliștea și sunetele cuplului. Clipi surprinsă când un alt bărbat se apropie cu o mână pe mădularul în erecție. Primul se retrase din trupul partenerei sale, iar nou-venitul se așeză între picioarele ei și o pătrunse dintr-o zvâcnire. Celălalt începu să se joace cu sfârcurile ei, ciupindu-le între degete, apoi se aplecă și le supse și le mușcă în timp ce al doilea tip părea foarte hotărât să i-o tragă nebunește femeii care se zvârcolea de plăcere.

Ochii lui Faith erau lipiți de frânghiile care strângeau încheieturile necunoscutei. Imaginându-se în aceeași postură, simți cum în piept i se cuibărea o dorință ciudată.

— Îți place asta, remarcă Damon încet. Faith aprobă din cap, nedorind să confirme cu voce tare. Atunci haide, mai am și altceva să-ți arăt.

Ea îl urmă, deși nu prea îi venea să plece de lângă acel trio. Voia să vadă până la capăt. Până când bărbații se domoleau și o eliberau pe femeie.

Se îndreptară spre partea din spate a încăperii. Faith

întinse gâtul, dornică să-l vadă mai bine pe bărbatul care tocmai își împingea partenera în genunchi în fața lui. Acesta duse mâna la fermoarul pantalonilor și câteva secunde mai târziu își scoase mărul. Cu mâna liberă apucă bărbia femeii și îi dădu capul pe spate astfel încât gura să fie în dreptul lui.

— Deschide, comandă el.

Ea se supuse ascultătoare. Bărbatul își arcui soldurile în față și-i introduse penisul adânc în gura ei ținând-o în continuare de bărbie. Cu mâna cealaltă îi cuprinse ceafa, iar degetele i se agătară de păr în timp ce se împingea în ea și mai tare. Câteva secunde îndelungate nu se auzi alt sunet în afară de plescăitul ritmic din momentele în care soldurile i se loveau de obraji ei.

Pentru Faith, imaginea conta mai mult decât acțiunea în sine. Vedeau un bărbat care preluase controlul asupra femeii. Nu era gălăgios sau nesuferit; își rostea comenzile încet, dar autoritatea din vocea lui îi trimitea fiori pe șira spinării.

Necunoscutul se trase înapoi brusc.

— Ridică-te, îi comandă partenerii săi.

Aceasta se ridică pe picioarele nesigure, iar sânii ei goi, se legănavă în timp ce încerca să-și recapete răsuflarea. Bărbatul se întinse spre o paletă din lemn de pe o masă din apropiere și apoi îi făcu semn femeii. Faith o urmări ducându-se înspre un obiect din metal, căptușit cu piele, având o formă ciudată. În mijloc avea o zonă scobită care-i aminti lui Faith de o șa întoarsă invers. Rolul acesteia deveni evident când femeia se aplecă, iar concavitatea îi cuprinse abdomenul. Cu picioarele sprijinite de suportul ca un „V” întors al leagănului, își ajustă rapid poziția. Capul îi căzu în partea cealaltă, iar mâinile îi atârnavă, însă apoi se agăță de bază pentru a se echilibra.

Privirea lui Faith se mută asupra bărbatului, care veni în spatele femeii cu pași înceți și măsurăți. Degetele lui țineau paleta din lemn care semăna cu bețele folosite pe vremuri pentru disciplinarea școlarilor. Apucă fesele goale cu mâna, apoi le lovi cu paleta. Faith tresări când auzi zgometul loviturii. Și femeia făcu la fel, după care scoase un

geamăt ușor când se lipi iarăși de aparat.

— Nu scoți niciun sunet, îi comandă el.

O lovi din nou, de data aceasta pe cealaltă jumătate a fundului. Sângele urcă vertiginos în capul lui Faith, iar pulsul îi lovea tâmpile. Își strânse degetele tremurânde în pumni și le ținu deo parte și de alta a corpului.

Bărbatul continuă spectacolul de dominare, nelăsându-i timp vizitatoarei să-și analizeze reacția extremă. Era prea preocupată s-o savureze și să trăiască emoția neclară pe care o simțea.

— Spune-mi, ai vrea să încerci? se interesă Damon.

Capitolul 16

Faith se holbă la el surprinsă.

— Adică?

— Ai vrea să fii în locul ei? întrebă el arătând spre femeia care era plesnită. Dintre toate, se pare că cel mai mult ești atrasă de această scenă. Te afli aici să-ți explorezi dorințele. Ce modalitate e mai bună decât experiența directă?

— Se poate asta?

— Nu luăm decizii în numele membrilor noștri sau al posibililor membri. Ai venit aici ca să stabilești dacă asta face parte din lucrurile pe care ți le-ai dori. Eu nu vreau decât să te ajut la luarea deciziei. E ca atunci când testezi o mașină înainte s-o cumperi.

Ea râse. Nu se putea abține. Ideea de a compara dezbrăcatul în fața străinilor cu testarea unei mașini i se păru ridicolă. Dar apoi se uită la oamenii din preajmă. Nimeni nu părea să dea mare importanță nudității. Ea era singura care se uita cu gura căscată, precum un copil într-un magazin de dulciuri.

— Ce să fac? șopti ea.

Doamne, oare putea face asta? Chiar voia s-o facă. Nu era nicio îndoială. Totuși, simplul gând îi dădea o senzație de leșin. Damon îi atinse obrazul într-un gest liniștitor.

— O să fiu aici tot timpul. O să te ajut să te dezbraci și o să stau lângă tine. Poți să faci oricât de mult sau de puțin dorești. Sunt aici ca să veghez, să mă asigur că nu ești

rănită și că nimeni nu te va obliga să faci ceva ce nu vrei. Acestea sunt singurele reguli. Orice altceva e permis.

Faith își înghiți nodul din gât, închise ochii, apoi îi deschise din nou și îl văzu uitându-se la ea. Încuviință din cap.

— Bine. Da. Vreau din tot sufletul.

— Bine, zâmbi el. Vezi, deja preiei controlul asupra dorințelor tale.

Privirea lui Faith se plimbă din nou prin încăpere. Spre ușurarea ei, nimeni nu părea să-i dea vreo atenție. Se temea că toată lumea avea să se oprească dintr-odată ca să o studieze.

Damon îi făcu un semn bărbatului, iar acesta se opri, atinse umărul femeii și o ajută să se ridice. Spre surprinderea lui Faith, se aplecă și o sărută înainte de a o lăsa să se îndepărteze.

— Nu deranjez, nu? întrebă ea ezitând.

Damon scutură din cap și își puse ambele mâini pe umerii ei.

— O să te dezbrac acum. Ești sigură că vrei să mergi mai departe?

„O, la naiba, te rog, te rog, nu vomita”, își spuse ea. Trase adânc aer în piept și confirmă. Damon își coborî mâinile către talia ei.

— Întoarce-te, îi ordonă încet.

Faith se supuse, tremurând la auzul vocii ferme. Oare el știa cât de mult o excita autoritatea? Bineînțeles. Fusese singurul ei confident în această călătorie, ceea ce era ciudat, ținând cont că erau de fapt străini. Mai corect, erau deja prieteni virtuali, după toată corespondența pe care o purtaseră.

Un chicotit nervos îi gădila gâtul, dar se strădui să-l reprime. Degetele lui îi desfăcură nasturele și fermoarul fustei, care alunecă la podea. Faith nu se uită în jos.

Nu voia s-o facă. Nu avea nicio dorință de a se vedea pe tocuri înalte, numai în lenjerie și cămașă.

— Întoarce-te, veni iarăși porunca. Se roti lent, plecându-și ochii. Bărbatul prinse marginile inferioare ale bluzei și le ridică. Mâinile deasupra capului! Faith se

conformă, lăsându-l să-i scoată cămașa. Închise ochii și își încrucișă brațele în față ca să acopere cât de mult putea. Mâinile jos! Din nou, vocea lui îi trimise fiori în tot corpul. Își lăsă brațele pe lângă corp și rămase în fața lui numai în chiloți și sutien. Deschide ochii! Uită-te la mine, îi ceru Damon. Ea deschise mai întâi un ochi, apoi și pe celălalt. În planul secund, bărbatul cu paleta o contempla cu interes. Ești o femeie frumoasă, Faith. Acceptă asta. Nu fi rușinată de acest lucru.

Trase bretelele sutienului până când acestea îi alunecară pe umeri. Se apropie de ea, întinse mâinile în spate și îi desfăcu piesa de lenjerie, care căzu pe jos. Prima ei reacție fu să se acopere cu mâinile, însă Damon o apucă de încheieturi.

— Nu. Simplul cuvânt o străfulgeră și rămase așteptând, cu genunchii tremurând. Dă-ți jos pantofii, rosti el calm.

Și-i scoase și îi împinse cu degetul mare de la picior. Mâinile lui alunecară pe șoldurile ei, prinzându-i marginea din dantelă a chiloților. Încet și metodic, trase în jos țesătura până când căzu pe podea.

O, Doamne, era goală! Se simțea încinsă din cap până în picioare și putea pune pariu că avea obraji roșii ca para focului. Mâinile lui Damon reveniră pe șolduri, îi mângâiară ușor pielea și urcară. Prinse în palme sâni carnoși și își trecu degetele mari peste sfârcuri până când acestea se întăriră. Căldura umedă dintre picioarele ei se accentuă și, mai mult ca orice, Faith ar fi vrut să-și strecoare degetele pe clitoris ca să-și potolească dorința arzătoare. El îi prinse mâna și se întoarse spre bărbatul care stătea în spatele lui.

— E a ta, Brent. Faith înghiți în sec și așteptă comanda. Brent se încruntă în timp ce o studia. Îi simți privirea atingându-i părți ale corpului care deja o furnicau și pulsau.

— Vino încoace, spuse el. Faith se apropie cu pași ezitanți. El îi arată dispozitivul pe care stătuse femeia mai înainte. Burta jos, brațele în lateral, picioarele desfăcute și aliniat cu suporturile scaunului.

Ea își mușcă buza, dar se supuse, culcându-se pe leagănul cald din piele. Se aplecă înainte și simți mâinile lui Damon pe spate în timp ce o ajuta să se poziționeze.

— Dacă dorești să se oprească, poți să anunți în orice clipă, îi zise el la ureche. Eu sunt aici.

Altă mână, nefamiliară, îi mângâie fesele. Simplul fapt că un străin o atingea atât de intim ar fi trebuit să fie excitant. Deși picioarele îi tremurau și păreau de gelatină, contactul cu palma lui Brent nu-i trezi simțurile. Fără niciun avertisment însă, paleta îi atinse pielea cu o plesnitură zgomotoasă. Faith tresări speriată, apoi se încruntă. Își imaginase că va simți o înțepătură, o senzație de biciuire, însă atingerea ușoară a paletei fusese mai curând o mângâiere.

Paleta o lovi din nou, de data aceasta pe cealaltă parte a fundului, așa cum i se întâmplase și femeii de dinainte. Asta era tot? Își simțea nervii întinși la maximum de dorință. Voia... Nu, avea nevoie de ceva, deși nu știa exact ce. Mai mult, mai tare. Nu doar o atingere ușoară.

La următoarea plesnitură, lacrimile de dezamăgire îi umeziră ochii. Își săltă capul, pregătită să-i spună lui Damon să-l oprească pe Brent, când ochii îi rămaseră pironiți la ușă. Îi scăpă un icnet care nu avea nicio legătură cu lovitura primită pe spate. În prag, cu privirea ațintită asupra ei, era Gray.

Capitolul 17

Gray stătea în cadrul ușii, cu brațele încrucișate și o expresie feroce pe chip. Ce naiba căuta acolo? Pe Faith o cuprinsese o senzație de groază când el continuă să se holbeze la ea, emanând o furie devastatoare. În cele din urmă, scutură din cap. Nu, nu avea de ce să se simtă rușinată. Nu avea nici cea mai vagă idee despre motivul prezenței lui și nici nu-i păsa. Îl privi sfidătoare, hotărâtă să nu dea înapoi rușinată.

Își lăsă capul în jos și închise ochii dezamăgită când o altă plesnitură îi ateriză pe fese. Nu era real. Nimic nu era real. O lacrimă i se scurse pe obraz și atinse podeaua. În mod clar totul era doar pentru spectacol, un show destinat mai mult observatorului decât participantului. Sau poate că pur și simplu nu i se potrivea. Avea impresia că se apropiase foarte mult de țintă. Pielea îi urla de nevoie. Se

simțea nervoasă, neliniștită și se săturase de tot.

Încă o dată își ridică privirea și deschise gura ca să ceară oprirea experienței, însă rămase blocată când îl văzu pe Gray la doar un metru distanță, cu o promisiune stranie lucindu-i în ochi. Ce îi promitea?

Brent făcu un pas înapoi și se apropie de Gray. Cu colțul ochiului, Faith îi zări pe cei doi bărbați discutând în șoaptă, după care polițistul se întoarse spre Damon.

— Pot? întrebă el arătând spre paleta din mâna lui Brent.

— În niciun caz, veni răspunsul hotărât.

— Întreab-o pe ea, rosti Gray cu o voce de oțel. Întreab-o pe ea dacă vrea.

Ochii lui albaștri îi mângâiau fața, o provocau, o mușcau. Doamne, chiar voia s-o plesnească? Corpul ei se trezi la viață, iar sângele i-o luă la goană prin vene ca un râu navalnic. Înghiți în sec, încercând să respire pe lângă limba tot mai grea.

Damon se uita când la ea, când la Gray cu o expresie întrebătoare.

— Faith? Vrei asta? El nu este un membru al clubului. O să fie condus afară. Nu trebuie decât să spui. Ea își linse buzele încercând disperată să găsească tupeul necesar pentru a merge atât de departe pe cât dorea. Într-un final, aprobă din cap. Nu, Faith, trebuie să aud. Spune-mi dacă vrei, insistă Damon.

— Da, spuse ea în șoaptă. Da, repetă mai tare. Te rog.

Glasul îi cedă și își relaxă o clipă gâtul, pentru că legăturile care îi țineau capul erau inconfortabile. Era nebună. Asta punea capac. Dar Brent nu o stârnea. De fapt, după cât de excitată fusese după ceea ce văzuse, imediat ce Brent o atinsese devenise la fel de plată ca o cola veche de o zi.

Ideea că Gray avea s-o atingă, s-o domine... Tremură și simți că se udă între picioare. O mână fermă îi cuprinse bărbia și îi săltă capul. Întâlni ochii lui Gray și clipi când el o pătrunse cu privirea.

— Reziști, Faith? O provoca. Se încruntă indignată. Nu te juca, murmură el. Te duc unde vrei să ajungi, dar trebuie

să-ți dorești să ajungi acolo. Se uită la ea încă o secundă înainte de a-i da drumul. Leagă-i mâinile, îi ordonă el lui Damon.

Tânăra femeie icni surprinsă și vru să protesteze, dar își mușcă limba. Nu, asta era ceea ce-și dorea. Și știa că Damon avea să oprească totul dacă se pune pe scâncit.

Damon se aplecă și îi legă o încheietură de suportul leagănului cu o fâșie de piele. Apoi o prinse și pe cealaltă.

— Și gleznele, zise Gray.

Ea închise ochii, înnebunită de nerăbdare. Doamne, cât de vulnerabilă se simțea! Cu mâinile și picioarele legate, cu fundul în aer și cu zona intimă expusă în fața tuturor. Iar acest lucru o stârnea mai mult ca orice experimentase vreodată.

Îi auzi pașii când se mișcă în jurul ei. Un deget îi urmări valea dintre fese și se opri puțin mai sus de intrarea în vagin.

„Atinge-mă. O, te rog, atinge-mă.”

Dar el nu o făcu. Își retrase mâna, după care paleta o lovi într-o plesnitură usturătoare. Corpul ei săltă înainte, iar ochii i se deschiseră din cauza șocului.

— Așteaptă, murmură el în spate.

Fierbințelii de la nivelul feselor îi luă curând locul o senzație neclară care i se răspândi violent prin tot trupul. Până să se poată lămuri, el o lovi din nou. Îi scăpă un geamăt în timp ce arsura i se întindea pe piele. Din nou, paleta căzu. Pe o parte. Pe cealaltă. Corpul ei era de acum scaldat într-un fluviu de lumină fierbinte.

O plesnea strategic, niciodată nu atinge de două ori același punct. Faith își încordă trupul imobilizat și aproape izbucni în plâns din cauza dorinței de a se elibera prin orgasm. Voia mai mult, tânjea după mai mult, și totuși nu era sigură că putea suporta mai mult. Ce se întâmpla cu ea? Zece lovituri? Douăsprezece? Pierduse șirul. Apoi nimic. Se lăsă tăcerea. Aerul rece îi învăluie fesele. Scânci implorator.

— Te rog!

Bărbatul se aplecă deasupra ei. Îi putea simți cămașa pe umeri.

— Ce vrei, Faith? îi șopti el. Spune-mi ce vrei.

— Vreau orgasm, gâfâi ea.

Degetele lui îi atinseră vaginul. Imediat ce ajunseră în dreptul clitorisului, Faith se aprinse ca o torță. Arcuindu-și gâtul, tipă în timp ce explozia îi zdruncină tot corpul. El continuă să o maseze și să se joace până când ea îi strigă să se oprească. Se prăbuși, mușchii i se destinseră și rămase pe scaun, moale ca o cârpă.

Mâini blânde îi dezlegară încheieturile, iar când deschise ochii, îl văzu pe Damon uitându-se la ea întrebător.

— Ești în regulă?

Ea încuviință din cap, nereușind să scoată vreun sunet. Gray o cuprinse pe după umeri și o ridică, ajutând-o să stea lângă el. Când își reveni în fire, văzu în ochii lui o combinație de confuzie, dorință și furie.

— Îmbracă-te, mormăi el.

Damon îi dădu hainele, iar ea își puse bluza și fusta fără să-și mai dea osteneala cu lenjeria.

— Merge acasă, îl informă Gray pe reprezentantul clubului.

Damon ridică din sprâncene, așteptând o confirmare din partea lui Faith. Aceasta, reprimându-și un zâmbet, se aplecă și îl sărută pe obraz.

— Mulțumesc, șopti ea. Cred că am găsit exact ceea ce voiam.

Capitolul 18

Gray o trase din încăpere pe holul întunecat. Imediat ce ajunseră departe de ochii iscoditori, o împinse în perete și îi ridică mâinile deasupra capului, apăsându-și buzele pe ale ei într-un sărut nestăpânit.

Corpul ei, încă nesigur după orgasmul exploziv, era pe cale să se prăbușească. Bărbatul îi lăsă mâinile în jos și își trecu palmele pe talia ei și apoi mai sus, spre sâni.

— Am vrut să-i ating, spuse el răgușit. Am vrut să te ating peste tot.

Îi ridică bluza până ce mâinile îi găsiră sâni. Îi luă în palme și își trecu degetele mari peste sfârcurile sensibile, după care se aplecă și le supse. Genunchii ei cedară. Se agăță de umerii lui, își încrucișă degetele pe ceafa lui și îl

trase mai aproape. Atmosfera din jur căpătă proprietăți ciudate. Scânteii luminoase și jucăușe păreau să stea suspendate în aer.

Fiecare nerv era încă tensionat de la orgasmul de mai devreme, iar gura care îi gusta sânii îi provoca un Infern nebunesc prin tot corpul. Măinile lui alunecară spre marginea fustei și o ridicară, dezvelindu-i coapsele și sexul. Îi supse un sfârc, după care își mută atenția spre celălalt, jucându-se ritmic.

Îi depărtă coapsele cu mâna și își strecură degetele între pliurile umede. Dubla senzație pe care o percepea atât dintre picioare, cât și la sfârcuri o făcu să geamă. Gray îi eliberă sfârcul și se uită în ochii ei în timp ce o pătrunse cu două degete. Degetul mare îi găsi clitorisul și începu să-l frece.

— Haide, mârâi el. Mai dă-mi unul.

În timp ce degetele o penetrau tot mai adânc, un tremur incontrollabil îi cuprinse corpul. Pornea din străfundurile pântecelui și radia în afară. Se tensionă până simți că mai avea puțin și exploda. În clipa următoare se produse deflagrația, smulgându-i un țipăt animalic. Gray îi căută curbura gâtului, o sărută și îi mușcă pielea de după ureche. O săltă cu mâna liberă în timp ce cealaltă intra și ieșea din ea. Faith închise ochii la revărsarea bruscă de plăcere. Era prea mult și totuși nu era destul.

— O, Doamne! găfâi ea.

Se agăță disperată de el în timp ce se agita pe valurile orgasmului. Bărbatul o sărută pasional, sălbatic, luându-i tot ce avea și oferindu-i în schimb una dintre cele mai amețitoare experiențe sexuale ale vieții ei.

Când tremurul se diminuează, iar el își scoase mâna dintre picioarele ei, începu să scâncească. O lăsă în jos încet, până când picioarele îi atinseră podeaua. Privirea ei se îndreptă spre pantalonii lui. În umbrele holului nu putu distinge umflătura prin blugii închiși la culoare, dar o simțise mai devreme. Își coborî mâinile și îi cuprinse penisul deja umflat.

— Arată-mi cum să te satisfac, îi ceru.

El ezită, apoi își puse o mână pe umărul ei. O împinse în

jos, în genunchi, în timp ce se lupta cu nasturele și fermoarul pantalonilor în cele din urmă, își strecură degetele înăuntru și își scoase sexul. Un alt val de dorință i se năpusti prin vene. O prinse de păr și îi luă ceafa în palmă. Cu cealaltă mână își ghidă sexul spre gura ei.

— Ia-l adânc, spuse cu voce groasă. Faith își deschise gura și îl lăsă să se strecoare între buze. O, da, așa, gâfâi el. Se împinse înainte, își scoase degetele din părul ei și își propti ambele mâini pe perete. Ea îl gustă, curioasă, dorind să-i absoarbă aroma, esența, tot ceea ce-l făcea atât de puternic. Îi plăcură textura aspră a membrului și capătul moale, catifelat, care se freca ritmic de limba ei.

Acolo, în hol, în văzul oricui ar fi trecut, el i-o trăgea în gură. Se afla pe o culme de pe care nu s-ar mai fi coborât niciodată. În viața ei nu mai trecuse printr-o experiență atât de îmbătătoare și de exaltantă.

Gray se împinse mai adânc, obligând-o să-și relaxeze mușchii gâtului ca să-l poată cuprinde. Când îl trase mai aproape strângându-i în palme fesele musculoase, își înfipse degetele în părul ei și o ținu ferm în timp ce o pătrundea cu mișcări prelungi. Apoi îi luă fața în mâini.

— Înghite. Tot.

Faith închise ochii în timp ce el se tensiona și mai mult în gura ei. Mișcările lui deveniră din ce în ce mai rapide, mai scurte și mai brutale. Apoi se afundă până la capăt, cu picioarele și fesele încordate sub palmele ei. Prima pulsație fierbinte o lovi adânc în gât, iar ea înghiți repede ca să nu se înece. Gray se retrase puțin, apoi reveni pentru asaltul final, umplându-i gura cu mosc.

Mâinile lui se relaxară, dar continuă să o țină de păr în timp ce se mișca înainte și înapoi în gura ei. Gesturile lui, deși adevărate mostre de forță, aveau totuși o notă deloc neglijabilă de blândețe. O combinație ce crea dependență.

Se îndepărtă ezitant, își vârî penisul semierect în pantaloni și se încheie. Ea rămase îngenunchiată, prea uimită, prea buimăcită ca să se ridice. Oricum, nu era sigură că avea puterea s-o facă. Bărbatul o apucă de brațe și o trase în picioare.

— E timpul să plecăm de aici, spuse el morocănos.

O cuprinse cu mâna pe după talie și o conduse spre trepte. Când ea se uită în urmă, îl văzu pe Damon în pragul ușii camerei principale. De cât timp stătea acolo? Văzuse totul? În mod ciudat, nu simți nicio urmă de panică la acel gând.

Gray o grăbi în jos pe scară, apoi trecură pe lângă încăperile de socializare și ieșiră pe ușa ce ducea în mica parcare. O rafală de aer rece și umed îi biciui chipul scoțându-i aerul din plămâni. Nu că ar fi avut prea mult de dat. Abia când pășiră pe alee constată că nu-și luase pantofii. Se opri, înăbușindu-și un hohot de râs.

— S-a întâmplat ceva? se interesă el privind-o chiorâș.

Faith îl studie mirată. Părea foarte nervos. Parcă nu era el.

— Pantofii mei, explică ea. I-am uitat. Trebuie să mă întorc.

— Nu te întorci acolo. Deschise gura ca să protesteze, dar el o făcu să tacă printr-o simplă privire. O să-ți cumpăr altă pereche. Nu te întorci.

O parte din ea voia să-l trimită la dracu', dar altă parte, cea precaută și inteligentă, o avertiză să nu întindă coarda. Gray o împinse înainte, ținând-o de cot, și o ghidă între mașina ei și camioneta lui, dar în loc să-i deschidă portiera ca să se urce la volan, o invită deloc ceremonios în camionetă, pe locul pasagerului.

— Urcă, îi comandă el.

— Și mașina mea?

— Ți-o aduc mai târziu. Urcă. O să te duc acasă.

Oftă resemnată, se așeză și închise portiera. Rămase neclintită, uitându-se în gol până când el ocoli mașina și deschise portiera șoferului. Se strecură lângă ea și introduse cheia în contact. Se uită la el cu coada ochiului, dar nu reuși să realizeze contactul vizual. Gray ieși cu spatele din parcare și se îndreptă spre aleea lungă, cu privirea în față.

— Vrei să-mi spui ce s-a întâmplat? îl întreabă ea când ajunseră pe autostradă.

Drept răspuns auzi un mormăit. Nu voia să lase tăcerea să persiste, așa că se răsuci către el.

— Nimic, bombăni în cele din urmă.

Pe fața ei apăru o expresie de neîncredere.

— Nimic? Încă pot simți urmele pe care mi le-ai lăsat pe fund și degetele tale în mine. Încă mai am gustul tău în gură.

El îi aruncă o privire surprinsă.

— Nu folosi cuvinte tari. Nu-ți stă bine.

— De ce ai apărut acolo? De unde ai știut că voi fi acolo? Pentru că eu nu cred în coincidențe. El se uită prin parbriz, cu maxilarele încleștate. Gray?

— Ți-am văzut agenda, mormăi el.

— Asta nu explică de ce ai apărut acolo, de ce ai intrat, de ce...

— Bine, am prins ideea. Pe bune. Putem s-o lăsăm baltă?

Ea își supse obrajii până când buzele i se ȣuguiară. Apoi, clătinând din cap, se întoarse cu spatele la el să se uite pe fereastră. Lumina Houstonului, din depărtare, se reflecta în geam și umplea noaptea cu o strălucire difuză. Își imaginase toate astea? Pentru că în acea clipă totul părea a fi rezultatul unor vise extrem de realiste. Vise plăcute, dacă tot veni vorba. Foarte, foarte plăcute.

Din păcate pentru ea, bărbatul din spatele acelor /ise o trata ca un coșmar. Ce naiba se întâmplase acolo? Și care era problema lui Gray? Părea gelos, dar ea nu reprezenta nimic pentru el. Un sărut fugar nu-i dădea dreptul s-o plesnească la fund. Chiar dacă ea se bucurase de fiecare clipă.

— Ai nevoie de ajutor, murmură ea.

Genul de ajutor oferit pe canapeaua din piele a unui psihiatru.

Își puse fruntea pe geamul cald și închise ochii. Cum naiba luaseră lucrurile o asemenea întorsătură? Nici măcar nu putea da vina pe el. De fapt, o salvase de la ceea ce urma să se transforme într-o dezamăgire totală. De ce reacționase la el și nu la Brent? Pentru că simțea ceva pentru Gray. Nu se prefăcea. Nu era un spectacol pentru ochii publicului. Brent nu făcuse altceva decât să se joace cu ea. Îi oferise doar iluzia dominării. Gray? Cu el era altă poveste. O poveste fascinantă, plină de seducție. Una pe care i-ar fi

plăcut să o urmărească în desfășurare, și încă deținând rolul principal. Nu știa ce naiba se întâmpla cu el, dar aflase destul de multe în acea noapte. În special faptul că obiectul căutărilor sale frenetice se aflase tot timpul chiar sub nasul ei. Numele lui era Gray. Și era mai mult decât capabil să-i satisfacă cele mai întunecate și secrete dorințe.

Când ajunseră în parcare, Faith nu ieși imediat. Gray coborî, ocoli mașina și îi deschise portiera, însă ea rămase acolo.

— Faith, zise el întinzându-i mâna. E timpul să te duci acasă.

Pieptul ei tresări când începu să râdă. Apoi se întoarse și se uită la el.

— O să ignori tot ce s-a întâmplat?

Coborî, se așeză față în față cu el și își dădu capul pe spate ca să-l privească în ochi.

— Gray, noi nu doar ne-am sărutat, ne-am pipăit și gata. Cum nu obținu nicio reacție, continuă: A fost mai mult de atât, iar tu pretinzi că nu s-a întâmplat?

— Trebuie să mă duc să-ți recuperez mașina, zise el, evitându-i cu obstinație privirea. Du-te înăuntru. Ne vedem mâine.

— Cum o să-mi aduci mașina? întrebă ea exasperată.

— Faith, te rog. Du-te înăuntru.

Învinsă, o luă spre intrare. Orice îl deranja nu avea să afle în noaptea aceea. Dar, la dracu', a doua zi trebuia să-i explice! Învârti cheia în yală și deschise ușa furioasă, dar o mână o atinse pe umăr când făcu primul pas. Se răsucii și, văzându-l pe Gray, fu învăluită de o undă de speranță.

— Am nevoie de chei, rosti el simplu.

Ea se încruntă, i le aruncă în piept și, fără să mai aștepte ca el să le apuce, se întoarse pe călcâie și îl lăsă în prag. Trânti ușa în spatele ei spumegând de nervi. Își puse mâinile în șold și se îndreptă spre baie.

O baie lungă și fierbinte era prima pe lista de priorități. Avea să sorteze mai târziu întâmplările acelei seri incredibile.

Capitolul 19

Gray se duse la apartamentul lui Micah încercând să-și stăpânească emoțiile. Nici măcar nu-și putea explica modul în care reacționase la nenorocitul acela de club. Habar n-avea ce demon îl posedase ca să sară calul cu Faith. Tot ce știa era că ea îi pusese simțurile pe jar într-un fel în care nu o mai făcuse nici o altă femeie.

Niciodată nu și-ar fi imaginat că ea va fi atât de receptivă. Intenționase să-i dea o lecție. Să-i dovedească că a fi plesnită peste fund nu era ceea ce dorea cu adevărat. Dumnezeu știa că nu simțise nicio plăcere cu individul acela așa-zis priceput. Se cutremură când își aminti cât de tare îi lovise fundul. Simțind că penisul i se întărea din nou, scoase un geamăt de furie.

Se așteptase ca ei să nu-i placă, să-l implore să se oprească; atunci i-ar fi spus să se îmbrace și să plece din locul acela și să nu se mai întoarcă niciodată. În schimb, ea reacționase nebunește, își dorise mai mult. Iar când o atinsese... Iisuse! Se eliberase imediat, iar suculele albe al vaginului ei îi inundase mâna. Nu voia să se gândească la semnificația acestui lucru.

Bătu la ușa lui Micah știind că avea să fie înjurat din nou pentru că îl deranja. Câteva minute mai târziu, prietenul său deschise ușa cu o expresie de resemnare. Spre surpriza lui Gray, era îmbrăcat.

— Ai găsit-o pe Faith?

— Da, e acasă, zise Gray vârându-și stingerul în buzunare. Uite ce e, știu că probabil te întrerup din nou, dar am nevoie să mergi cu mine la nenorocitul ăla de club și să aduci mașina lui Faith aici. A venit în camioneta mea.

— Nu mă deranjezi, am trimis-o acasă după ce ai venit prima oară. Gray ridică surprins o sprânceană. Faptul că mi-am imaginat-o pe Faith acolo mi-a risipit tot chef, bombăni Micah. Stai să-mi iau portofelul și te ajung din urmă.

Gray dădu aprobator din cap și se întoarse la camionetă. Îi pierise chef? Și-ar fi dorit și el să-i piară chef atunci când o văzuse pe Faith aplecată, cu fundul în aer. În schimb, îi stârnise cele mai deochete fantezii.

Câteva secunde mai târziu, Micah alergă spre el și se

strecură pe scaunul pasagerului. Tăcerea dintre ei nu dură prea mult.

— Ai de gând să-mi spui cum a fost?

Gray se uita în față, iar degetele i se albiră pe volan.

— Nu.

— Haide, omule. O să aflu eu mai târziu, oricum.

— Cred că dacă Faith și-ar fi dorit ca tu să știi ce treabă avea acolo ți s-ar fi confesat, se încruntă polițistul.

Micah se încruntă și el.

— Nu-mi aduc aminte să ți se fi confesat ție, domnule Dau-buzna-o-iau-pe-sus-și-o-scot-afară. Gray oftă. Micah avea dreptate, oricât de mult îl durea să o recunoască. Uite ce e, nu vreau să știu decât dacă trebuie să caftesc pe cineva de acolo. Ea e bine?

O parte din iritarea lui Gray se diminuează când auzi tonul îngrijorat din vocea prietenului său.

— E bine. Am intervenit înainte să se întâmple ceva.

Micah clătină din cap.

— Nu știi ce-a apucat-o pe fata aia. Nu te-ai aștepta nici măcar să aibă habar despre clubul ăsta, darămite să-l viziteze.

Gray se întrebă cât de multe știa Micah sau oricare dintre băieții de la firmă, inclusiv Pop, despre Faith. Fata reprezenta o contradicție, asta era sigur. Față de înger, dulce, inocentă și foarte feminină, și un corp care ar fi împins pe oricine în păcat. Dar nu asta își dorea orice bărbat? O femeie frumoasă și timidă în public și o fiară sexy în pat? Nu-i păsa ce voiau alții, dar știa că acest scenariu îi convenea de minune.

— Ești prea tăcut, remarcă Micah. Ce dracu" s-a întâmplat acolo în seara asta?

— Nu prea sunt sigur, răspunse celălalt cu sinceritate. Tăcerea căzu din nou peste ei. Gray văzu cu coada ochiului că Micah îl privea din când în când. Era doar o chestiune de timp până când avea să devină băgăcios, așa cum făcuse și Pop, mai mult sau mai puțin subtil.

— Deci, ce-i între tine și Faith? întrebă Micah aparent detașat.

Gray își încleștă maxilarele și răsuflă zgomotos.

— Nu e nimic între noi..

— Rahat. Sunt sigur că Pop ți-a ținut predica despre grija pe care i-o poartă - nu te aștepta să te dăscălesc și eu. Faith e femeie în toată firea. Îmi place bătrânul, dar o tratează de parcă ar fi din sticlă. Este mult prea protector, și îl înțeleg, ținând cont de porcăriile pe care le-a avut ea de înfruntat în viață, dar fata e tare. Mult mai tare decât crede Pop. Deși nu-mi place ideea că dă târcoale pe la „Casă”, sunt convins că e foarte capabilă să-l aleagă pe tipul cu care se încurcă.

— Mersi pentru sprijin, zise Gray sec.

Micah ridică din umeri.

— Întrebam și eu, doar atât. Oricum, Faith e trăsnet.

No să găsești o tipă mai bună. Numai un fătălău n-ar fi atras de ea, măcar puțin.

— Putem să terminăm cu sentimentalismele? Parc-ai fi o muieră.

— Hei, voiam numai să știu dacă o vrăjești. Dacă nu ești interesat de ea, mă bag imediat pe fir.

— Sub nicio formă, bombăni Gray. Imediat ce vorbele îi ieșiră din gură, își dădu seama că picase în plasă. Celălalt izbucni în râs. Du-te naibii!

— Nu-ți place când o femeie reușește să-ți sucească mințile? Întrebă Micah printre hohote.

Gray strânse pleoapele enervat. Totul era o porcărie. Iar el nu avea deloc chef de glumele tâmpite ale lui Micah. Bine că era vineri. Se uită la ceas. Sau sâmbătă dimineață. Nu avea să se vadă cu Faith până luni. Dar chiar și atunci, nu era sigur cum o putea privi în ochi.

— Am dato rău de tot în bară, mârâi el săgetându-și a prietenul cu o căutătură aspră.

— Sigur nu vrei să-mi spui ce s-a întâmplat acolo?

— Băgăciosule.

— Nu poți condamna un om pentru că încearcă.

Ghinionul meu că n-am vrut să trec pe la club în seara asta.

— Da, ar fi fost nemaipomenit, spuse Gray cu amărăciune. Faith n-ar mai fi putut de fericire să te vadă acolo.

— Bine că s-a bucurat să te vadă pe tine, rânji Micah

răutăcios.

— Taci din gură, mormăi Gray. Hai s-o lăsăm baltă. Sper că Faith n-o să aibă chef să discutăm despre asta.

Capitolul 20

Ce femeie ciudată și sucită putea fi dacă în momentul în care se trezise dimineața cu o ușoară durere în zona feselor percepușe un fior de plăcere? Faith se dădu jos din pat, se întinse și își încordă mușchii de probă. Simți o furnicătură caldă în zona intimă la amintirea nopții precedente. Ordinele ferme pe care i le dăduse Gray, modul în care o adusesese la orgasm.

Își aminti fiecare plesnitură pe fund, cu echilibrul delicios dintre durere și plăcere. Dar, mai mult de atât, își aminti că reacția ei nu fusese doar la stimuli, ci la persoana lui Gray. Altfel, Brent ar fi reușit s-o stârnească la fel de repede.

Căscă și se îndreptă spre baie, unde deschise apa de la duș, dând jetul fierbinte la maximum. Zece minute mai târziu, ieși cu un prosop în jurul capului, îmbrăcată într-un tricou și în pantaloni scurți. În timp ce se foia prin bucătărie, se gândi la dilema presantă pe care trebuia s-o înfrunte: Gray.

Nici dacă apuca o sută de ani nu avea să-i înțeleagă pe bărbați. Despre femei se spune că sunt niște enigme, dar ei? Mare parte sunt niște nenorociți imposibil de mulțumit. O femeie cu sindrom premenstrual nici nu se compară cu un bărbat. În timp ce femeile au toane o dată pe lună, bărbații suferă de sindromul lor în fiecare zi. El o voia. Putea citi asta în ochii lui, în limbajul corpului. Practic, nevoia de a o posedea urla în el.

Se cutremură numai la gândul testosteronului care se ascundea în spatele acelor mușchi impresionanți. Deci care era problema lui? De ce o respinsese de parcă era fiica lui Satan imediat după ceea ce se petrecuse pe holul clubului?

Își turnă un pahar cu suc de portocale și se duse în sufragerie, unde se aruncă pe canapea. Se uită la telecomandă preț de trei secunde înainte să se strâmbe și să privească în altă parte. Nu avea chef de televizor. Voia să-și

stoarcă mintea ca să-și dea seama ce se întâmpla între ea și Gray. Ordinul lui de a sta departe de „Casă” ar fi trebuit s-o enerveze, dar nu putu să nu-i dea dreptate. În plus, nu avea nicio intenție de a se mai întoarce vreodată acolo. De ce ar fi făcut-o, când găsisse exact ceea ce voia?

După toate căutările, se lămurise care era obiectul dorințelor ei. Din întâmplare, era vorba de un bărbat ursuz de un metru nouăzeci. Un bărbat pe care mu reea să-l guste din nou. Să-l simtă în gură. În corp. I se făcu pielea de găină, închise ochii și își duse degetele între picioare.

În sfârșit. În sfârșit găsisse un bărbat care era convingător. Puternic. Care nu se scuza. Un bărbat care nu cerea. Care lua ceea ce voia. Acum trebuia să-și dea seama cum să-l îmbrobodească. Tocmai când începu să se mângâie, auzi o bătaie în ușă. Se aplecă repede în față ca să pună paharul pe măsuta de cafea și se ridică.

Pe drum își dădu seama că-și ținea răsuflarea, sperând că era Gray, dar când deschise, nu el se afla în prag. Era Damon. Damon de la club. Zâmbind, îi arătă pantofii pe care-i ținea în mână.

— M-am gândit că poate îi vrei înapoi, spuse el.

Ea roși, apoi se bâlbâi și într-un final își strânse buzele și se rugă fierbinte ca un ciocan imens să cadă din cer și să-l zdrobească. Pot să intru?

— Nu. Oripilată de faptul că se exprimase cu voce tare, își dresе glasul. Adică, da. Da, sigur. Făcu un pas înapoi și deschise ușa mai larg. Îl conduse în sufragerie. Vrei să bei ceva? Suc sau apă?

El scutură din cap.

— Nu, nu stau mult. Faith se așeză pe canapea în timp ce el ocupă fotoliul de vizavi. Așteptă, neștiind cum să pornească o conversație normală. Ce putea spune? „Ți-a plăcut spectacolul? M-ai văzut când i-am supt-o lui Gray în hol, după ce m-a plesnit peste fund?” Simțind unda fierbinte care i se strecură în obraji, strânse din pleoape. Damon puse pantofii pe podea, iar sunetul o făcu să-și ridice privirea. Am vrut să mă asigur că ești bine.

În ochii lui se citea o îngrijorare autentică. Faith se relaxă puțin și îi zâmbi ușor.

— A fost foarte frumos din partea ta, Damon, dar nu trebuia să-ți faci griji pentru mine. Sau să vii până aici ca să-mi aduci pantofii. Deși îi ador.

Se uită la ei cu afecțiune, bucuroasă că îi recuperase. Damon chicoti.

— Măcar atâta lucru să fac și eu. Am impresia că noaptea trecută nu a fost așa cum ai vrut. Cel puțin, nu a mers așa cum plănuisem.

Faith se foi pe canapea și își frământă mâinile în poală.

— Nu, n-a fost cum mă așteptam. Uitându-se direct în ochii lui căprui, continuă: Dar mă bucur că lucrurile s-au petrecut așa. Mi-au demonstrat... mi-au demonstrat multe.

Refuză să între în detalii, dar el părea să înțeleagă. Dădu din cap aprobator.

— Mi-am dat seama de asta. Trebuia să mă asigur însă. Ea își mută din nou privirea asupra propriilor degete.

— Ai... ai văzut ce s-a întâmplat aseară?

Nu-și dădea seama ce demon o împinsese să întrebe. Se uită la el cu coada ochiului și îi observă zâmbetul fin.

— Cu asta mă ocup, să urmăresc ce se întâmplă, spuse el nonșalant. E treaba mea să veghez ca nimeni să nu pățească nimic rău.

— Și ce părere ai avut?

— Este evident că nu-ți era străin, murmură Damon după o clipă de gândire. Părea să știe de ce aveai nevoie cu adevărat, în timp ce tu nu erai sigură. Ai reacționat la gesturile lui, pe când Brent te-a lăsat rece. Ea trase aer în piept, surprinsă, dar vizitatorul urmă: Faith, văd o mulțime de oameni pe culmile pasiunii. În mod cert, tu nu erai așa. Erai frustrată și dezamăgită. Dacă bărbatul tău misterios nu venea atunci, eram pregătit să intervin. Se părea că nu era experiența la care te așteptaseși sau pe care o voiai.

— Te-ai supăra dacă ți-aș spune că nu mai vreau să mă întorc acolo?

— Nu, râse el. Cred că ai avea de furcă cu un bărbat foarte nervos dacă mai pui piciorul vreodată în club.

Își exprimă slab indignarea, dar știu că Damon avea dreptate. Gray și-ar fi ieșit din minți dacă s-ar mai fi aventurat vreodată la club. Pe de altă parte, dacă el ar fi

reacționat cum o făcuse prima oară... Un fior delicios îi străbătu corpul la acel gând.

Damon se ridică și își netezi pantalonii eleganți, făcând-o să-i observe înfățișarea pentru prima oară de când îl găsisese pe neașteptate în prag. Arăta ca un om cu bani. Era întruchiparea rafinamentului. Se părea că nu era doar un rol pe care îl juca pentru slujba de la club.

— Ar trebui să plec, zise el. Am vrut să-ți aduc pantofii și să văd ce faci după întâmplările prin care ai trecut noaptea trecută.

Se ridică la rândul ei și zâmbi.

— Mersi, Damon. Apreciez.

— Să mă ții la curent, da? Spune-mi cum merge căutarea.

— Aăă, bine, sigur. Am e-mailul tău.

Se aplecă să o sărute pe obraz, apoi se îndreptă spre ieșire. Faith închise ușa cu un oftat, după care se cuibări din nou pe canapea și răsufă ca un balon pe cale să se dezumfle. De ce nu se simțea atrasă de Damon? Părea destul de deschis la ceea ce își dorea ea. La naiba, o văzuse când o făcea cu un alt bărbat și, dintr-un motiv inexplicabil, acel lucru nu o înspăimânta. O excita într-un mod ciudat. Poate era o obsedată sexual. Bine, nu chiar obsedată. Un act în public nu-i dădea statutul de nimfomană.

Ce o surprindea era reacția pe io stârniseră diversele scene la care fusese martoră noaptea trecută. Văzuse lucruri care, pe bună dreptate, ar fi trebuit să oripileze. În schimb, urmărise totul cu uimire, pe nerăsuflăte, descoperindu-și niște trăiri lăuntrice de care nu avusese cunoștință. Dar. Se ivi proverbialul „dar”. Nu era sigură că își dorea prea tare să le experimenteze. Adică nu ca la un spectacol de bâlci.

Clubul, deși oferea multe lucruri, nu era exact ceea ce căuta. Își dorea să fie purtată într-o călătorie asemănătoare, dar voia ca aceasta să fie reală. Nu doar un show pentru public. Și își dorea un bărbat care să-i cunoască și să-i îndeplinească fiecare nevoie. Un bărbat precum Gray.

Indiferent cât se învârtea, mereu sfârșea înapoi în focarul gândurilor ei: Gray. I se părea incredibil de clar că

era cel mai potrivit din atât de multe puncte de vedere. Rămânea o singură problemă: el nu părea să fie de acord. Se lupta din răputeri cu atracția pe care o simțea față de ea. De ce? Asta nu știa, însă era hotărâtă să afle răspunsul.

Capitolul 21

Căutarea răspunsului se dovedi și mai frustrantă decât își imaginase. Dacă Faith era hotărâtă să-l afle, Gray era și mai hotărât să evite. Se înființase la apartamentul lui la scurt timp după vizita lui Damon. El nu răspunsese la ușă, chiar dacă ea știa al naibii de bine că era acasă. Era un laș.

Mai târziu, se dusesse la Cattleman's știind că el trebuia să se întâlnească cu Micah și cu ceilalți. Însă când ajunsese acolo, Gray se închisese în carapace și bombănise ceva despre o întâlnire de care uitase. Iar Micah o scrutase cu o privire intensă, arătându-i că era la curent cel puțin cu o parte din ce făcuse.

La naiba! Cel puțin aflase cum îi adusesse Gray mașina înapoi. Măcar nu îl rugase pe Connor să-l însoțească. Asta ar fi fost îngrozitor. Faith alesese să rămână și să bea câteva pahare cu Nathan, Connor și Micah, altfel ar fi părut suspect dacă pleca pe urmele lui Gray. Micah no scăpase din ochi toată seara, ca și cum ar fi încercat să absoarbă fiecare secret din capul ei. Nu știuse cum să iasă mai repede de acolo.

Ziua de duminică fusese aproape la fel. Se dusesse la apartamentul lui Gray devreme, însă el o lăsase să stea în fața ușii fără să-i deschidă. Îl văzuse ieșind la prânz și fusese tentată să se ducă după el, dar își dăduse seama cât de exagerat ar fi părut. Avea să-l prindă la muncă. Nu o putea evita pentru totdeauna.

Luni dimineața se asigură că ajunse prima la serviciu. Puse în funcțiune filtrul de cafea, aranjă gogoșile și îl așteptă să-și facă apariția. El intră cu Micah, însă nu o privi în ochi. Micah fu mai mult decât fericit să ia o cană de cafea și să înfulece o gogoasă, dar Gray se retrase la el în birou.

Afișând o expresie hotărâtă, își umplu cana cu băutura fierbinte, luă o gogoasă și se îndreptă spre biroul lui,

jurându-și că, dacă ușa era încuiată, avea să cheme pe cineva so spargă. Nu era încuiată, dar îi veni foarte greu să se descurce cu mâinile pline. În timp ce se chinuia so manevreze cu cotul, Gray își ridică privirea de la masa de lucru.

— Ce naiba încerci să faci, vrei să te arzi? exclamă el, grăbindu-se să-i ia cafeaua din degetele șovăielnice.

Faith îi trânti gogoșa pe birou și se încruntă la el.

— Am încercat să fiu drăguță. Prietenoasă. Știi tu, sociabilă. Ceea ce nu pot spune și despre tine.

— Uite ce e, Faith, oftă el, ar fi de preferat dacă am uita ce s-a petrecut vineri noapte. Nici nu știu cum să-ți spun cât de rău îmi pare că am sărit calul așa.

Ea se încruntă și își puse o mână în sold.

— Ei bine, mie nu.

— Nu ce? Bărbatul clipi derutat.

— Nu-mi pare rău, rosti ea printre dinți. Își puse ambele mâini pe masă, aplecându-se până când ajunse la nivelul ochilor lui. Faptul că pretinzi că nu s-a întâmplat nu schimbă nimic. S-a întâmplat, Gray, și vreau să vorbim despre asta. Nu pot uita.

El îi apucă bărbia.

— Faith, las-o baltă. Te rog. N-are niciun rost să readuci totul pe tapet. Am vrut să-ți dau o lecție. M-a scos din sărite să te văd la club. Ești o fată extraordinară. Țin enorm la tine și sper foarte mult să nu te mai întorci acolo. Nu trebuia să-ți placă.

Faith se înroși atât de tare, încât capul mai avea puțin până să-i dea în clocot și să explodeze. „Fată extraordinară. O lecție. Țin enorm la tine. Ce dracu' este toată abureala asta?” Încercă să vorbească, dar nu reuși. Enervarea o împiedica să formuleze până și o propoziție incoerentă. Într-un final dădu din mâini, scoase un geamăt de neputință și ieși valvârtej din biroul lui. Micah se dădu repede din calea ei când o văzu. Băiat deștept.

Când rămase singură, făcu un lucru care nu-i stătea în obicei: închise ușa, un semn clar pentru oricine să nu între. Putea număra pe degetele de la o mână de câte ori recursese la un asemenea gest drastic de când era angajata

lui Pop. De data aceasta era o situație care cerea măsuri drastice.

Aruncă gogoșile și scurse cafeaua în chiuvetă, deși nu era supărată și pe ceilalți. Dar trebuiau să-i îndure mânia în aceeași măsură ca bărbatul acela înfumurat. Când mânia i se mai risipi, se prăbuși în scaunul rotativ cu ochii la tavan. Avea nevoie de o vacanță. De o pauză. Ceva. Între mama ei care o făcea să-și piardă mințile, incursiunea riscantă la sex-club și Gray care o înnebunea, mai lipseau doar oamenii îmbrăcați în alb care să o lege într-o cămașă de forță și să o ducă într-o încăpere cu pereți capitonați.

Fuga nu era ceva ce o tentase vreodată. Toată viața se luptase, chiar dacă lupta însemnase să aibă de-a face cu o mamă incapabilă și vicioasă. Nu, Faith nu renunța ușor. Avea prea multă etică în gene. Singurul moment când îi venise realmente să-și ia lumea-n cap fusese când mama ei luase o supradoză, însă atunci Pop și Connor o salvaseră.

Dar acum? Să scape de nebunia care pusese stăpânire pe viața ei în ultimele săptămâni era o idee foarte tentantă. Poate că ar fi trebuit să-i ceară lui Pop câteva zile libere. Știa că el avea să accepte într-o clipită, pentru că nu-și luase niciodată concediu.

— Termină cu exagerările, bombăni ea.

O vacanță suna însă extrem de ispititor. Trebuia să se gândească serios la asta. Auzind o bătaie precaută în ușă, se întrebă care nebun risca să cadă victimă nervilor ei.

Nathan își vârî timid capul înăuntru și o privi întrebător.

— 'Neața, Faith. Eu, ăăă, am vrut să văd dacă ești bine.

— Sindrom premenstrual, zise ea, știind că asta avea să-l pună pe fugă.

Și avu dreptate. Nathan nu știa cum să o tullească mai repede. Faith chicoti când el închise ușa într-o nanosecundă. Bărbații erau așa niște fătălăi.

— Ce naiba ai făcut de-ai enervat-o așa de tare, pe lângă teribila gafă de a-i întrerupe plăcerile hedoniste? se interesă Micah din spatele volanului. Tocmai se urcaseră în camionetă ca să se ducă într-o misiune. Întinse mâna în torpedou și scoase un pachet de țigări. Aprinse bricheta și inhală adânc, închizând ochii pentru un scurt moment.

— Cred că nu te-ai lăsat încă, observă Gray.
— Ai de gând să-mi răspunzi la întrebare? Micah coborî geamul și aruncă scrumul.

— O evit, și se pare că acest lucru o scoate din minți.

— Nu-mi pot da seama de ce, comentă Micah sec.

— E mai bine așa.

Micah trase prelung din țigară și se uită trist la vârful ei aprins.

— Porcăriile astea o să mă omoare, dar am petrecut prea mulți ani fumând la slujbă. E al dracului de greu să renunț la obicei.

— De ce ai renunțat? întrebă Gray curios.

— La slujbă sau la țigări? glumi celălalt.

Gray râse. Expresia prietenului său redeveni serioasă.

— Mă săturasem.

Pentru un moment, Gray putu jura că citise o tristețe adâncă pe fața lui Micah. Acesta aruncă țigara pe fereastră și se întinse imediat după alta. Degetele îi tremurau când bâjbâi după brichetă.

Își dădu seama că la mijloc era mai mult decât faptul că „se săturase”, dar nu-i venea să insiste mai mult, iar Micah nu părea înclinat să dea explicații suplimentare. Merseră în liniște câteva minute înainte ca Micah să se întoarcă și să-l privească.

— Nu o poți evita la nesfârșit, să știi. Și, oricum, merită mai mult de atât.

Gray nu răspunse. Ce-ar fi putut spune?

Faith oftă când auzi că cineva bătea în ușa biroului. Pentru că nu răspunse, ușa se deschise, iar Nathan își strecură capul prin deschizătură.

— E în regulă dacă intru? întrebă el.

— Pleci dacă spun nu?

— Aăă, nu, am nevoie să-mi faci o favoare, zise el cu un zâmbet fermecător.

— Fie ești foarte curajos, fie foarte prost, bombăni ea.

— Mama mi-a spus mereu că sunt cel mai deștept dintre copiii ei.

— Frații tăi sunt din cale-afară de proști? replică ea pe un ton sec.

Nathan își luă o figură rănită și își duse mâinile la piept. Veni agale și se așeză pe scaunul din fața biroului încă ținându-și mâinile la piept, de parcă primise o lovitură mortală.

— Ce favoare? întrebă ea resemnată.

Spre surprinderea ei, Nathan se întunecă la față. Faith ridică o sprânceană, intrigată de reacția lui.

— Eu, ăăă, mă întrebam dacă vrei să vii cu mine ca să-mi dau gaură în ureche, mormăi el.

— O faci până la urmă? Pe bune?

— Da, așa cred. Își duse mâna la urechea stângă și își freca lobul. Dar nu știu unde să merg. Cel puțin, nu vreau un loc în care să mă simt un prost.

— Știu eu locul potrivit, spuse ea întinzându-se spre telefon. Te duc la salonul meu de înfrumusețare și o rog pe Julie să-ți facă asta. Fetele de acolo o să te adore.

— Fete? întrebă el vizibil revigorat.

— Da, este un loc pentru fete, râse ea.

În mod clar devenise interesat, dar apoi se încruntă.

— Nu spui la nimeni, da?

— Îmi rămâi dator, și nu, n-o să spun la nimeni. Poate te programez și la o ședință de bronzare, astfel încât chelia ta să fie la fel ca restul corpului.

Faith își plimbă privirea apreciativă peste brațele lui bronzate, apoi îi atinse afectuos scalpul. Nathan se încruntă.

— Sper că n-o să mă transformi într-un fătălău metrosexual, nu?

— Nici gând. Îmi pare rău că nu te dai în vânt după tehnicile de relaxare. Julie face un masaj grozav.

— Masaj?

— Da, dar va trebui să te dezbraci, spuse ea mușcându-și buza ca să nu izbucnească în râs.

— Sunt și femei dezbrăcate acolo? Faith nu mai rezistă și începu să râdă. Tu te dezbraci când te duci la masaj? continuă el ca și cum tocmai îi venise ideea.

— De parcă ți-aș spune.

— Hai, Faith. Dă-mi o speranță.

— Vrei s-o sun pe Julie și să-i spun să te programeze

pentru un pachet complet?

— Nu sunt sigur, mormăi el. S-ar putea ca penisul meu să-mi aducă revocarea din liga bărbaților adevărați dacă se află.

Faith își dădu ochii peste cap.

— Cine să afle? Ai putea ajunge și mai rău decât să te lași mângâiat de o femeie superbă timp de o jumătate de oră.

— Superbă?

— Te-ai răzgândit, îl tachină ea.

— Juri că nu spui o vorbă nimănui?

Ea ridică două degete.

— Jur.

Capitolul 22

Se gândise toată noaptea. Ideea îi venise în timp ce stătea la salonul de înfrumusețare cu Nathan și, odată ce i se cuibărise în minte, n-o mai putuse alunga. Pusese la punct toate detaliile și în mod cert avea să funcționeze. Era perfect.

A doua zi așteptă ca toată lumea să plece din birou astfel încât să se strecoare la Pop și să ia cheia de la apartamentul lui Gray. Desigur, tocmai atunci se găsisese și Connor să aibă o întâlnire cu niște clienți în sala de ședințe. Se uită la ceas știind că era presată de timp dacă voia să între în casa lui Gray înainte ca el să-și încheie misiunea de pe teren.

Respiră ușurată când auzi voci pe hol. Câteva secunde mai târziu, Connor și cei trei clienți cu care se întâlnise trecură pe lângă biroul ei. Se foi în scaun până ce fratele ei se întoarse.

— Hei, zise el băgându-și capul pe ușă. Nu trebuia să rămâi.

Ea zâmbi veselă.

— O, nu-i nicio problemă. Am câteva chestii de terminat. O să plec în câteva minute.

— Vrei să te aștept? se oferă el.

— Nu, te rog, du-te. Nathan și Micah te așteaptă la Cattleman's.

— Atunci ne vedem mâine.

Așteptă până ce se asigură că plecase, după care se repezi în biroul lui Pop. Bâjbâi prin sertarul în care ținea toate cheile de rezervă până când dădu de cea pe care era înscris numărul apartamentului lui Gray. Triumfătoare, o ascunse în palmă și se duse înapoi în biroul ei ca să-și ia geanta. Pe drum își scoase telefonul mobil și apăsă numărul lui Micah.

— Hei, scumpo!

— Ești cu Nathan? întrebă ea.

— Da, de ce?

— Nu-l lăsa să vadă că vorbești cu mine.

Tonul lui deveni serios.

— Ce se întâmplă?

— Am nevoie de-o favoare. O favoare fără întrebări.

— Aăă, bine.

— Poți să scapi de Nathan și să ne întâlnim la apartamentul lui Gray acum?

— Vin imediat, spuse el.

— Mulțumesc. Ne vedem acolo.

Închise telefonul recunoscătoare că-i satisfăcuse rugămintea fără să pună întrebări. Nu că nu l-ar fi măcinat curiozitatea, dar cel puțin nu și-o manifestase de față cu Nathan. Conduse direct acasă și parcă pe locul ei. Se uită îngrijorată la locul de parcare al lui Gray, care era gol, și speră ca el să rămână prins la treabă pentru încă o jumătate de oră, așa cum trebuia. Rămase în mașină, bătând darabana cu degetele pe volan până când îl văzu pe Micah parcând la câteva locuri mai încolo.

— Bună, păpușă, ce se-ntâmplă? întrebă el cu un aer îngrijorat.

Îl luă de mână și îl trase până la ușa lui Gray.

— Îți spun când intrăm în apartamentul lui.

— O, intrare prin efracție. Știi să te distrezi, fato.

Ea râse. Zăpăcitul. Ridică în aer cheia când ajunseră în dreptul ușii.

— Nu e intrare prin efracție dacă ai cheie.

— Ne furișăm. Și mai bine. Peste câteva secunde, se strecurară în vestibulul întunecat, iar Micah închise ușa și o

încuie. Bine, păpușă, am intrat. Acum ai de gând să-mi spui pentru ce risc să ajung la închisoare?

Ea înghiți în sec și se jucă agitată cu bareta genții.

— Vreau să... să mă legi de patul lui Gray. Goală.

Se încordă așteptând răspunsul lui Micah. Nu dură mult până îl văzu holbându-se la ea cu gura căscată.

— Cum? Stai puțin. Ce vrei să faci?

— M-ai auzit, bolborosi ea.

— O, Doamne. Își împinse în spate șuvița de pe frunte și rămase cu degetele înfipite în clăia de păr dezordonat. Faith, scumpo, ești sigură că știi ce vrei să faci?

Ea se uită la ceas și începu să între în panică.

— Uite ce e, poți să te joci de-a psihologul în timp ce mă legi de pat? Nu mai am timp. O să vină în curând și aș prefera ca tu să nu fii aici.

— Este valabil și pentru mine, bombăni Micah. Ia-o înainte.

Faith se opri în dreptul ușii deschise de la dormitor. Când se uită înăuntru, constată ușurată că patul era același model ca al ei. Sperase că Pop mobilase la fel toate apartamentele. Dacă patul lui Gray nu ar fi avut stâlpi în cele patru colțuri, ar fi trebuit să recurgă la niște improvizații. Îl conduse pe Micah înăuntru și se întoarse cu fața spre el.

— Știu că e ciudat, dar nu îl puteam ruga pe Nathan. Îmi este mai mult ca un frate, știi, cum e Connor. Dar tu... tu măcar mă privești ca pe o femeie, nu ca pe o surioară. Micah își ridică neconvingător o sprânceană. Te-am văzut când te uitai după fundul meu, adăugă ea. E bine să știu că măcar unul dintre băieții mei mă găsește atractivă, pe mine sau cel puțin fundul meu.

— Ei bine, recompensa pentru toată aventura asta va fi să te văd dezbrăcată, râse el. Pot să-mi șterg de pe listă măcar una dintre fantezii. Chicotind, Faith își dădu poșeta jos de pe umăr și căută sfoara pe care o cumpăraseră cu o noapte în urmă. I-o aruncă lui Micah, care o desfăcu când ea începu să se dezbrace. Știi, dacă vrei să-i atragi atenția, ceea ce presupun că e motivul din spatele întregii povești, ar mai fi și alte moduri, mai puțin drastice, decât să te leg

de patul lui. Faith își duse mâinile la spate ca să-și desfacă sutienul. Stai să te ajut, se offeri el.

Îi desfăcu abil copcile în timp ce ea își ținea cupele sutienului pe sâni.

— Spune-mi, Micah, dacă ai intra în dormitorul tău și ai găsi o femeie legată de pat, la ce te-ai gândi?

— Că am fost un băiat foarte cuminte în viața anterioară?

Ea clătină din cap.

— O femeie legată, goală, care se oferă unui bărbat, transmite un semnal clar. Este a lui, iar el poate să-i facă tot ce vrea. El deține controlul.

Ochii li se întâlniră, dându-i prilejul să observe excitarea masculină în stare pură. Da, Micah înțelegea perfect.

— Ce s-a întâmplat la club, Faith? întrebă el încet. Ce ai căutat acolo? Intensitatea privirii lui o făcu să tremure. În clipa următoare se urcă în pat și lăsă sutienul să cadă pe podea. Îl simțea holbându-se și avu o senzație de vulnerabilitate. Trase adânc aer în piept, se întinse spre chiloți și îi trase jos pe picioare. Îl văzu pe Micah stând în picioare lângă ea, cu sfoara în mâini. În ochii lui era o flăcărie ciudată, ca și cum ar fi văzut-o pentru prima oară. Ce s-a întâmplat la club? repetă el.

Întrebarea suna ca o comandă. O senzație reală, puternică, o furnică.

— M-am dus să caut ceva, șopti ea. Ceva ce voiam. L-am găsit pe Gray.

Micah îi luă o mână, i-o puse deasupra capului, făcu o buclă în jurul încheieturii și o legă de tăblia patului.

— Și ce cauți? Vocea lui lină îi mângâie corpul și îi îndepărtă sentimentul de vulnerabilitate, excitând-o. Își linse buzele în timp ce el ocoli patul ca să-i lege cealaltă mână. Aștept, spuse el după ce termină.

— Control, rosti ea simplu. Să fiu dominată de un bărbat.

Îl auzi pe Micah trăgând aer în piept. În tăcere, îi luă glezna și i-o prinse de stâlpul patului.

— Mă surprinzi, Faith, zise el într-un final. Trase ușor, până când ambele picioare erau îndeajuns de depărtate

unul de altul. Părțile intime erau expuse, iar acest gând o făcu să închidă ochii jenată. Micah nu putea să nu observe cât de excitată era. Faith, uită-te la mine, îi ordonă el.

Deschise ochii când el se apropie pe lateral. Îi putea vedea umflătura din blugi. Degetele lui, într-o atingere ca de pană, dansară peste buricul ei și apoi mai sus, spre sâni. Îi cuprinse un sân în palmă și își trecu arătătorul peste sfârcul tare. Începu să tremure și se arcui. Ce naiba era cu ea?

— N-am știut că vrei un bărbat dominator, murmură el. Oricine ar înnebuni să aibă parte de o supunere atât de dulce. Îl privi neajutorată, confuză, excitată și curioasă în legătură cu perspectiva care se reflecta în ochii lui negri. El se aplecă deasupra ei până când gura îi atinse buricul, pe care îl sărută și îl învălui senzual cu limba. Fiorii tot mai intensi o înnebuneau. Nu trebuie să rămâi aici, spuse el. Își plimbă mâna în jos pe abdomenul ei, pe pelvis, până când degetele îi ajunseră la cârlionții 1 dintre picioare. Ai putea să vii cu mine. Pot să-ți dau ce vrei, Faith.

Degetele lui se strecurară în locul umed, iar senzația de plăcere o făcu să țipe. Era tentată. Atât de tentată să opteze pentru cea mai ușoară cale. Gray o evita. Bărbatul acesta, nu. Micah o voia, părea să-i înțeleagă dorințele. Și cu toate că mintea ei era destul de confuză, corpul nu părea să manifeste vreo rezervă față de oferta lui Micah. Dar de Gray îi plăcea mai mult, în mai multe privințe. Dacă ar fi fost vorba numai de sex, atunci da, putea să uite planul acela nebunesc și să meargă acasă cu Micah chiar în acea clipă. Dar era mai mult decât atât. Era atrasă de Gray la un nivel emoțional pe care nu-l prea înțelegea.

Degetul lui Micah se mișcă încet pe clitorisul ei. Era bine. Corpul ei răspundea, dar nu putea să accepte eliberarea fizică pe care ar fi primit-o de la el.

— Nu pot, șopti ea. Poate că o să mă dea afară din casă. Poate că n-o să-mi accepte oferta sau nu e capabil să răspundă cererii mele. Dar trebuie să aflu.

Micah îi apucă un sfârc în gură în timp ce degetele îi găsiră punctul fierbinte. Mai avea puțin până la orgasm, și arcui soldurile; își dorea din răspuțeri, avea nevoie să se

elibereze din acea tensiune insuportabilă. Exact când ara cât pe ce, el se retrase și o lăsă fremătând de dorință.

Apoi își apropie buzele de ale ei și o sărută delicat.

— Dacă te dă afară din casă este un prost, li atinse obrazul cu degetul în timp ce ea încerca să-și liniștească respirația agitată. Sper să obții ceea ce vrei, zise el. Dar dacă nu, știi unde să mă găsești.

Fără să arunce o privire înapoi, ieși din dormitor.

Capitolul 23

Gray era bucuros că ziua se încheiase și că se putea retrage acasă. Unde nu avea nicio șansă să dea de Faith. Îl înnebunea. Tot timpul îi simțea mirosul, chiar dacă nici măcar nu era în apropiere.

Îl urmăreau imaginile cu ea legată de dispozitivul pentru biciuit, cu fesele în aer, ademenitoare. Poziția aceea îl tenta în multe feluri. Putea să i-o tragă atât în vagin, cât și în fund. Amândouă erau deschise și accesibile. Putea s-o plesnească peste bucle goale până când căpătau o tentă roșiatică. Își imagina o mulțime de scenarii în care exercita controlul, dar nu avea să ajungă acolo. Nu voia să fie jucăria unei femei.

Parcă și observă că atât Faith, cât și Micah erau acasă. Coborî din mașină și se îndreptă spre ușă, gata de un duș și o bere rece. Intră și aruncă setul de chei pe bar. În timp ce păși pe hol, i se zbârli părul pe ceafă, își duse o mână acolo și se frecă în timp ce intră în dormitor. Când își ridică privirea și o văzu pe Faith pe pat, aproape căzu din picioare. Goală. Legată de patul lui. Ce dracu'?

Se uita la el printre gene cu o combinație de nervozitate și de excitare. În acel moment, toate senzațiile i se concentrară în vintre. Penisul i se umflă în blugi până când fu sigur că a doua zi urma să aibă o iritație.

Într-un final, când își simți din nou picioarele, se apropie îndesându-și mâinile în buzunare. Spera să-și poată masca erecția.

— Ce faci aici?

În momentul următor se simți un mare nătărău: pusese întrebarea care avea cel mai evident răspuns din lume.

Femeile nu se dezbrăcau și nu se legau de patul unui bărbat fără să aibă o idee clară despre deznodământul la care se așteptau.

Faith își umezi buzele, iar vârful roz al limbii ieși puțin în afară, făcându-l să-și înăbușe un geamăt când își aminti limba aceea pe penisul lui, buzele dulci care îi înconjurau carnea și senzația pe care o trăise când ejaculase în gâtul ei.

Își scoase mâinile din buzunare și își flexă degetele. Voia să atingă. Să facă sex cu ea. Mai mult decât orice, voia să-și dea jos blugii și să se adâncească în ea, trup și suflet. Să se elibereze în căldura ei lichidă. Își strânse mâinile în pumni ca să-și controleze tremuratul.

— Atinge-mă, șopti ea. Te rog.

Stătea acolo și-l implora, cu buza de jos plină și umflată ca și cum și-ar fi mușcat-o. La fel arătase după ce i-o trăsese la club. Arăta tocmai bună de sărutat.

Se așeză pe pat lângă ea și se aplecă să sărute. Ea îl întâmpină flămândă, deschisă, dornică. Limba lui se frecă de a ei și înghiți gustul ei dulce, pe care îl simți apoi în piept. Întețindu-și sărutul, se întinse să-i mângâie curba soldului. Nu respira. Plămânii țipau după oxigen, dar nu putea sub nicio formă să se desprindă de atingerea ei ca de lavă.

Degetele îi parcurseră pielea cu blândețe până ajunseră la umflătura delicată a sânilor. Își desprinse gura de a ei și amândoi traseră cu nesaț aer în piept. Gray reluă sărutul încă și mai apăsător și îi bău cu nesaț aroma. Buzele îi alunecară în colțul gurii ei, apoi pe bărbie, iar respirația îi deveni aspră, frenetică. Micul lob al urechii îl tentă. Îl supse cu dinții. Ea gemu și se răsucii neliniștită sub el. O linse și apoi își încolăci limba în jurul urechii. O simțea tremurând lângă el și văzu că i se făcuse pielea de găină.

Urmări o linie imaginară pe pielea excitată până la sâni. Pentru o vreme se uită la protuberanțele ca niște corali. Sfârcurile ei erau perfecte. Nu prea ascuțite. Moi, catifelate și rotunde. Voia să le guste. Voia mult de tot. Își trecu limba peste vârful mătăsos. Ea tresări, iar el se mută la celălalt și îl lipăi de parcă era un desert delicios. Apoi îl mușcă

aplicând îndeajuns de multă presiune încât să-i provoace o ușoară durere. Faith scoase un sunet de satisfacție deplină, făcându-l să zâmbească.

Îi mângâie pielea moale de pe abdomen, după care se mută mai jos ca să se joace cu cârlionții dintre picioarele ei. Se adânci între pliurile ei și despărți carnea umedă cu degetele. Cu degetul mijlociu găsi clitorisul și îl mângâie. Dinspre buzele ei se auziră suspine dulci. Delicate, ca și ea. Nu voia decât să-i ofere și mai multă plăcere ca să-i asculte murmurele de încântare.

Își duse degetul mai jos, încercui intrarea și marcă traseul din exterior, subliniindu-și promisiunea. Din pieptul ei tâșni un geamăt de mulțumire. Ca răspuns, își adânci degetul, iar ea aproape că se ridică de pe pat.

Pereții vaginului se convulsionează și se strânseră în jurul degetului, atât de umezi, atât de strâmți, ca o mătase fierbinte. Închise ochii și își imaginează că îi cuprindeau penisul.

— Încă nu, scânci ea.

Deschise ochii s-o privească. Avea capul dat pe spate, iar părul blond ca mierea era împrăștiat pe pernă. Mușchii picioarelor tresăreau spasmodic. Era aproape de orgasm. De ce voia să se oprească?

— Vreau să mă plesnești ca noaptea trecută, gemu ea. Vreau să mă legi și să preiei controlul. Apoi... Nu o lăsa să termine. Se ridică brusc și se îndepărtă enervat. Faith îl urmări confuză, cu ochii arzând de frustrare. Ce s-a întâmplat? De ce te-ai oprit?

Gray înjură în barbă și se blestemă pentru că fusese atras în capcană.

— Lasă-mă să ghicesc. Ai un adevărat scenariu. Mai întâi vrei să mă joc cu tine. Să te pun puțin pe jar. Eu să fiu stăpânul, iar tu – sclava. Apoi vrei să-ți plesnesc fundul și să-ți-o trag nebunește.

Cruzimea vorbelor o făcu să tresară, dar nu se simți vinovată. Încet, aprobă din cap.

— E așa de rău? șopti ea. Adică, dacă nu mă vrei, spune asta. Am crezut... Am crezut că e ceva între noi, o energie pozitivă.

Energie? La naiba, era destulă energie sexuală ca să asigure electricitatea pentru tot Houston-ul. Își trecu o mână prin păr făcând eforturi supraomenești să nu-și lase privirea să alunece spre sfârcurile ei și pe cârlionții blonzi de mai jos. Tenta rozalie dintre picioarele ei desfăcute îl ispiti să-și treacă limba peste pliurile pielii și s-o guste.

— Cred că nu faci altceva decât să te minți singură, spuse într-un final.

Obrajii ei se înroșiră ca expresie a enervării.

— Nu mă lua de sus. Nu-mi spune mie ce vreau sau ce nu vreau.

— Lasă-mă să termin. Lasă-mă să văd dacă am înțeles bine. Vrei să te supui unui bărbat. Vrei ca un bărbat să te domine. De-asta te-ai dus la club și l-ai lăsat pe un străin să te plesnească peste fund. În public.

Roșind, își îndreptă ochii spre peretele de lângă el.

— Faith, uită-te la mine. Ea se supuse. Am dreptate? Vrei să predai frâiele în mâinile unui bărbat? Ea aprobă ușor din cap. Dar nu asta faci, îi explică el.

— Ce vrei să spui?

— Oricât de mult spui că vrei ca un bărbat să dețină controlul, te agăți de fiecare rămășiță de control pe care o ai, zise el arătând spre mâinile și picioarele ei legate. Tu ai organizat scena așa cum ți-ai imaginat. Tu ai scris scenariul, rolul meu, și tu ai decis cum se va desfășura totul. Te-ai ocupat de fiecare detaliu. Tu deții controlul în totalitate. Nimeni altcineva. Eu nu sunt decât o păpușă care atârână de sfori și așteaptă ca tu să-mi comanzi ca eu să-ți comand și ca tu să-mi spui cum să-ți comand. Gura ei se deschise șocată. Pupilele i se măriră. Eu nu funcționez așa, Faith, zise el încet. Ți-am spus ce vreau. Vreau o femeie care să accepte fericită ca eu să țin frâiele. Tot scenariul ăsta te pune pe tine în postura de a dicta cum să procedăm. Se întinse și îi desfăcu legăturile, apoi îi eliberă mâinile. Se ridică din pat și se uită în jos la ea. Mă duc să fac un duș. A fost o zi lungă.

Faith îl urmări îndepărtându-se. Încet, își trecu picioarele peste marginea patului și își adună hainele. Nu se mai obosi cu sutienul și chiloții. Își trase pe ea blugii și

tricoul și se așază la loc într-o stare de prostrație.

Corpul o durea din cauza excitării constante stârnite de Micah și continuate de Gray. Dar nu-și găsisese eliberarea. Cuvintele lui Gray o făcuseră să se prăbușească de pe culmile orgasmului. De ce nu-și dăduse seama mai înainte? El avea dreptate. Tânjea după dominația unui bărbat. Voia ca un bărbat să aibă grijă de ea, dar îi scrisese rolul în amănunt. Avusese o idee clară despre cum să va desfășura totul. La naiba, dacă ar fi avut ocazia, i-ar fi dat o listă cu fiecare lucru pe care voia ca el să i-l facă.

Își puse fața în palme. O, Doamne, ce proastă era. Nu voia un bărbat dominator. Ba din contră. Tânjea după o păpușă fără creier. Dar nu asta voia, nu? Nu, în mod sigur nu. De fapt, ce voia era un bărbat care nu trebuia să fie instruit. Voia pe cineva care să pătrundă în mintea ei, să-i scoată de acolo fanteziile și să i le îndeplinească. Atât emoțional, cât și fizic.

Chiar și când căutase o păpușă fără creier fusese demnă de milă. Își petrecuse mai mult timp intuind decât exprimându-și dorințele. Nu era de mirare că o măcina frustrarea sexuală. Ce harababură crease! Nu voia decât să se ducă acasă și să plângă. Găsisese bărbatul perfect, care își dorea aceleași lucruri ca și ea, dar înțelesese totul pe dos. Acum el credea că era o idioată care nu avea habar pe ce lume se află, dar încerca stângaci să-l manipuleze.

Era atât de abătută, încât nici nu sesiză când Gray se întoarce și își puse o mână pe umărul ei. Se uită în sus și îl văzu stând lângă ea cu un prosop în jurul taliei.

— Ești bine? întrebă el încet.

— Ai avut dreptate. Nici măcar nu eram conștientă de ceea ce făceam, dar ai avut dreptate. Am orchestrat totul. Asta am făcut în toate relațiile de până acum. Nu e de mirare că sunt distrusă.

El se așază lângă ea ținând prosopul cu o mână.

— Nu ești distrusă, Faith. Și nu e nimic rău dacă vrei să-ți orchestrezi fanteziile sexuale. Eu doar am sugerat că ar putea să existe o diferență între ceea ce crezi că vrei și ceea ce vrei. Poate că, de fapt, îți dorești să preiei inițiativa și să controlezi situația.

— Dar tocmai asta e, Gray, oftă ea. Nu asta este ceea ce vreau. Știu că sunt confuză, dar vreau un bărbat puternic. Unul căruia nu-i este teamă să exercite controlul. Vreau... vreau pe cineva care să aibă grijă de mine, care să prețuiască darul supunerii. Poate că sună oribil de demodat, dar sunt sătulă să caut ceva ce în mod clar nu există. Poate că am procedat complet greșit, dar asta nu schimbă situația. Eu știu ce vreau. Doar că încă nu mi-am dat seama cum să găsesc așa ceva. Simți dintr-odată nevoia de a pleca dracului de acolo. Până la urmă, se făcuse de râs îndeajuns de mult pentru o zi. S-ar fi putut duce să plângă pe umărul lui Micah. Sau poate ar fi fost mai bine să meargă direct acasă, încercând să uite ce se întâmplase. Îi mai aruncă o privire și îl văzu uitându-se la ea perplex. În ochii lui era o expresie ciudată, ca și cum încerca să-i deslușească afirmațiile. Asta nu o surprinse, din moment ce totul era atât de complicat. Îmi pare rău, șopti ea. Sincer.

O luă spre ușă nerăbdătoare să se îndepărteze cât mai mult de ceea ce descoperise înlăuntrul ei.

— Faith, așteaptă, strigă el.

Ea nu se opri însă. Mări pasul și se grăbi spre ieșire, lăsându-l să se frământa cu gândurile lui. Oare înțelesese totul pe dos? Faith păruse atât de pierdută și de confuză, după care își exprimase dorințele cu o asemenea tărie. Crezuse că doar se juca. Că visa la senzații perverse fără urmă de realitate. Dar în timp ce o ascultase vărsându-și năduful devenise conștient de faptul că o judecase greșit.

Era oare posibil să fi găsit femeia care voia aceleași lucruri ca și el de la o relație? Părea nesigură, puțin dezorientată, ca și cum tocmai își desfăcea aripile și se pregătea să zboare într-un spațiu necunoscut. Iar el tocmai o doborâse.

Ce porcărie. Nu-și permitea să se combine cu ea, cel puțin nu înainte de a se rezolva toată situația cu Samuels și cu mama ei. O exploata pur și simplu, ceea ce, în esență, era lucrul de care o acuzase pe ea. Se strâmbă la gândul acestei ipocrizii.

Capitolul 24

Pentru prima oară în viața lui, simți o îndoială reală cu privire la o femeie. Avea nevoie să-și schimbe perspectiva. Să-și amintească de ce venise de fapt acolo. Un telefon dat lui Mick l-ar fi putut ajuta. Oricum, trebuia să afle noutăți despre caz, întrucât nu se gândise la asta în ultimele zile.

Se ridică din pat și lăasă prosopul pe podea. Se duse gol la sertarul cu lenjerie și scormoni după o pereche de boxeri, apoi luă pe el o pereche de blugi și un tricou. Câteva secunde mai târziu formă numărul lui Mick și așteaptă ca acesta să răspundă.

— Ai vreo veste pentru mine? întrebă Mick fără nicio introducere.

— Speram ca tu să ai ceva pentru mine. În afară de o conversație la telefon, nu am nimic. Maică-sa nu a mai sunat de atunci.

Mick mormăi.

— Ultimul raport pe care l-am primit anunța prezența lor la Huntsville. Asta a fost acum câteva zile, așa că precis au luat-o din loc de atunci.

— De unde primești rapoartele, Mick? S-au apucat să-l investigheze pe Samuels?

— Ce insinuezi, băiete? rosti bărbatul mai vârstnic după o clipă de tăcere.

Gray clipi surprins.

— Nu mi-am dat seama că insinuam ceva. Am vrut să știu dacă cei de la secție și-au revenit și acum îl investighează pe Samuels. Cum stau cu cercetările?

— Sunt niște nenorociți, bombăni Mick dezgustat.

— Poate că ar trebui să dau un telefon și să aflu ultimele noutăți.

— Nu, zise Mick repede. Se presupune că ești în concediu. Dacă se prind ce faci, o să fii în pericol. Am un contact acolo, un vechi prieten care mă ține la curent cu ce se întâmplă. Sau cu ce nu se întâmplă în cazul ăsta.

— Ei bine, nici eu nu prea vin cu nimic. Deși sunt convins că mama lui Faith e combinată cu un nemernic, nu sunt sigur că el e cel care l-a împușcat pe Alex. Nu am nicio informație în sensul ăsta.

— Îmi faci o favoare, îl întrerupse bătrânul. Asta e tot ce trebuie să știi. Știu că blestematul ăla mi-a împușcat fiul. Dacă lăsam investigația în seama lui Billings, încă ne-am chinui să căutăm un suspect. Gray își mușcă buza. Știa că emoțiile lui Mick erau sincere, dar nu avea chef în acea clipă de atitudinea lui iritantă. Mai ales că el era cel care se învârtea în jurul cozii. Ceea ce îl aduse la întrebarea de bază: de ce era acolo investigând o bănuială? Mick nu-i dăduse nimic substanțial, însă Gray îi era dator, iar Alex fusese partenerul lui. Dacă Mick avea dreptate în privința ucigașului, iar cei de la secție nu făceau nimic în legătură cu asta, el nu avea de gând să dea înapoi. Uite ce e, băiete, continuă Mick pe un ton mai blând, știu că nu ți-e ușor să te ții după o muiere care e probabil la fel de brează ca maicăsa. Știu că abia aștepți să te întorci la muncă. Mai stai puțin, totuși. Instinctul îmi spune că Samuels se duce acolo. Mai stai în umbra fetei câteva zile. Dacă nu apare nimic, poți să te întorci acasă și să dai totul uitării.

Gray își încleștă dinții. Nu avea de gând să o apere deloc pe Faith, întrucât n-ar fi făcut decât să-l stârnească pe bătrân.

— Te țin la curent.

— Mersi, băiete, zise Mick.

Generozitatea lui Gray ajunsese însă la limită. Nu aprecia deloc modul în care Mick se folosea cu subtilitate de tandrețe pentru a-l manipula. Închise, mai nervos ca oricând. Își duse o mână la ceafă și își masă mușchii încordați. Ce naiba avea să facă? Nu prea mai credea în cauza pentru care venise acolo. Ar fi rămas totuși să vadă dacă mama lui Faith își făcea apariția cu trântorul de Samuels.

Apoi se putea întoarce la slujbă, să dea uitării amintirea lui Alex și, cu puțin noroc, să aline durerea lui Mick. Și poate și pe a lui. O senzație ciudată în piept și un val de tristețe îl luară prin surprindere. Nimic din ce făcea în ultima vreme nu era bine. Nu-și putuse salva partenerul și tocmai rănise o femeie frumoasă. Da, viața era minunată.

Capitolul 25

În ultimele trei zile, Faith avusese un comportament sexual mai aventuros decât în tot restul vieții de până atunci. De asemenea, se făcuse de râs în fața unui număr mai mare de bărbați decât avusese în pat. Ceea ce era destul de trist, dacă se gândea bine.

Se afundă și mai mult în cadă și se uită la unghiile de la picioare date recent cu oă, dar nici măcar rozul vesel și luminos nu reuși să-i îmbunătățească starea de spirit. Vorbele lui Gray i se întorceau din nou și din nou în cap, o litanie nesfârșită despre cât de proastă fusese. Din dorința ca partenerul ei să preia controlul, îi dăduse o listă de activități pe care să le ducă la îndeplinire. Putea la fel de bine să angajeze un gigolo și să-i înmâneze un scenariu. Dar, dincolo de asta, un gând incitant luă naștere și creșcu în mintea ei. Cu bărbatul potrivit nu avea de ce să mai dea indicații, însă ea pur și simplu nu găsise bărbatul potrivit. Măcar lucrul ăsta era cât se putea de evident. Răspunsese din frustrare în singurul mod în care știuse. Pe de altă parte, Gray se împotrivise planurilor ei subtile de dominare. Era un bărbat obișnuit să facă lucrurile în felul lui. Ar fi fost perfect pentru ea dacă nu l-ar fi convins că era o neghioabă manipulative.

Era mai derutată ca oricând. Când dădu cu ochii de telefonul fără fir pe care îl luase cu ea în baie, își dădu seama că avea două opțiuni. Îl putea suna pe Micah, însă era sigură că avea să răspundă cu o invitație, iar ea nu era pregătită pentru așa ceva. Sau putea să-l sune pe Damon și să-i ceară părerea. Părea destul de deschis, iar discuțiile cu el îi dădeau o stare de bine.

După un moment de ezitare, ridică telefonul și sună la numărul particular pe care i-l dăduse.

— Damon, sunt Faith. Sper că nu te-am prins într-un moment nepotrivit.

— Sigur că nu, spuse el plin de căldură. Cu ce te pot ajuta?

Ea ezită o secundă lungă.

— Trebuie să stăm de vorbă. Am putea să ne întâlnim să bem ceva? Adică, dacă nu ești ocupat, se grăbi ea să

adauge.

— Trimit șoferul să te ia.

— Șofer? Pot să vin eu.

— Nu e nicio problemă. Îl trimit, să zicem, peste o oră? Ai suficient timp? Știu un loc potrivit în cealaltă parte a orașului; acolo putem avea intimitate.

— Da, acceptă ea într-un final. Într-o oră e bine.

— Minunat. Ne vedem atunci.

Lăsă telefonul să-i alunece din degete, apoi se ridică din cadă ca să se șteargă. Un șofer? Cine naiba trimite un șofer? Suna decadent, în sensul pozitiv. Slujba de manager de club era chiar atât de bine plătită, sau era vorba de mașina firmei? O invitase într-un loc intim, aflat în cealaltă parte a orașului. Asta, pe lângă detaliul cu șoferul, o îndemnă să aleagă o ținută ceva mai elegantă decât blugii și pantofii sport.

Exact o oră mai târziu se duse să răspundă la ușă. Optase pentru o rochie neagră scurtă cu bretele fine și își pusese pantofii sexy pe care Damon îi adusese cu câteva zile în urmă. Își strânsese părul în creștetul capului și alesese cerceii cu diamante în formă de lacrimă. Își verifică rujul în oglinda din hol înainte să deschidă. Fu întâmpinată de un bărbat masiv într-un costum sobru. Purta ochelari de soare, deși era trecut de nouă seara.

— Doamna Malone?

— Da, eu sunt, zise ea zâmbind ușor.

El îi întoarse zâmbetul și îi oferă mâna.

— Domnul Roche vă așteaptă. O să vă conduc la destinație.

Ochii ei se măriră când văzu mașina. Poate că s-ar fi așteptat la o limuzină, dar Bentley-ul o dădu gata. Cine naiba avea la dispoziție un Bentley? Sex-cluburile erau chiar așa de profitabile?

Șoferul o ajută să se urce în spate, apoi închise ușa în spatele ei. Se afundă în canapeaua moale din piele și închise ochii mulțumită. În timp ce porneau, se uită la ferestrele fumurii ale camionetei lui Gray. Oftă tristă și își îndreptă atenția spre interiorul mașinii.

Acordurile în surdină ale unei melodii clasice umpleau

atmosfera. Se întoarse ca să admire din nou pe geam luminile orașului. Treizeci de minute mai târziu, Bentley-ul trase în dreptul unei marchize, unde un portar deschise ușa mașinii și întinse mâna ca s-o ajute pe Faith să iasă.

— Pe aici, doamnă Malone, spuse el.

Ea ridică o sprânceană surprinsă și impresionată de toată această pompă. Statutul lui Damon o intriga mai mult ca oricând. Fu escortată într-un restaurant întunecos, intim, unde o întâmpină șeful de sală, care făcu o plecăciune și îi sărută mâna, apoi o conduse înăuntru.

Mobilierul evidenția caracterul exclusivist al localului. Își dorea să fi fost mai atentă când parcaseră în față, deși se îndoia că i-ar fi recunoscut numele. Singurul restaurant pe care-l frecventa era Cattleman's, unde nu avea nevoie de rezervare.

Spre uimirea ei, șeful de sală o conduse spre o încăpere mai mică din spate. Când intrară, Damon se ridică de la masa din colț și zâmbi. Întinse o mână spre ea și-i făcu semn bărbatului.

— Mulțumesc, Phillip.

Acesta surâse și ieși fără zgomot. Damon trase un scaun și îi făcu semn să se așeze, după care ocoli masa și își reluă locul. Își lărgi nodul cravatei și descheie nasturii de la mânecile cămășii.

— Sper că nu te superi dacă mă fac comod.

— Deloc.

— Arăți foarte bine.

Ea se mișcă stingheră pe scaun. Nu știa de ce, dar simțea că acel Damon cu care vorbise, pe care îl întâlnise la club, nu era același bărbat care stătea acum vizavi de ea. Făcuse o prostie sunându-l și cerându-i o întâlnire.

— Ce-ai vrea să bei? întrebă el. Au o ofertă excelentă de vinuri sau, dacă preferi, poate ceva mai tare.

Ea oftă.

— Presupun că nu se găsește pe aici o sticlă de *root beer*¹. Ultimul lucru de care avea nevoie era alcoolul.

Capul îi era îndeajuns de amețit și fără băutură. El râse,

¹ ? Băutură populară, slab sau deloc alcoolizată, dulce, cu o aromă distinctă de sasafraș, plantă aromatică din America de Nord (n.red.)

iar dinții lui perfecti sclipiră.

— Atunci asta să fie.

Făcu un semn unui chelner pe care Faith nu îl observase. Când tânărul se apropie de Damon, acesta ceru un vin cu care Faith nu era familiarizată și o sticlă din cel mai bun sortiment de root *beer*. Ospătarul nici nu clipi.

— Sunt îngrozitor de stângace, murmură ea, încercând să se scuze.

— Ești încântătoare, zâmbi Damon. Ți-e foame?

Ea scutură din cap știind că stomacul ei nu ar fi tolerat mâncarea după toată nebunia de peste zi. O tăcere ciudată se lăsă între ei, iar Faith își făcu de lucru cu șervețelul ca să-și mascheze nesiguranța. Când chelnerul se întoarse cu băuturile, luă grațios paharul rece. Ia zi, ce te frământă?

Sorbi din licoare și puse paharul pe masă oftând.

— Mai întâi trebuie să-mi spui cum e posibil ca un om despre care am crezut că e un simplu manager de club să se transforme într-un fel de Mr. GQ.²

El zâmbi ironic.

— Nu cred că am pretins vreodată că sunt un simplu manager de club.

— Într-adevăr. Bentley-ul a fost poate prea mult, totuși.

— Bine, recunosc, am încercat să te impresionez.

A mers?

Faith ridică din umeri.

— Cred că sunt mai mult confuză decât impresionată, dar se pare că înot într-o mare de confuzie în ultima vreme.

Scânteia de amuzament din ochii lui se stinse, luându-i locul o îngrijorare sinceră. Întinse o mână și o puse peste a ei.

— Spune-mi dacă te pot ajuta cu ceva, Faith.

Ea își retrase încet mâna și o puse în poală.

— E drept, aveam câteva lucruri pe care voiam să le discut cu tine, ținând cont de experiența ta, dar acum...

— Acum, ce?

— Acum mă întreb cât de mult din rolul tău de așa-zis manager al clubului este doar un joc, la fel ca restul. Mi-e greu să-mi dau seama ce e real și ce nu.

² Tipul bărbatului elegant și sexy, după revista cu același titlu (n.tr.)

— A!

— Ce înseamnă asta? întrebă ea, frustrată de privirea atotștiutoare de pe fața lui.

Damon se lăsă pe spate și trase adânc aer în piept.

— Faith, „Casa” îmi aparține, așa că postul meu de manager sau de proprietar este foarte real. „Casa” este evadarea mea. Este un loc în care sunt liber să fiu eu însumi sau să mă bucur de un stil de viață diferit.

— Deci e un hobby?

— Supărarea ta e justificată. Acum te simți dusă cu preșul, mințită și jucată pe degete. Sprâncenele ei se ridicară. Da, o nimerise la fix. De fapt, se simțea mai degrabă prinsă într-un fel de tărâm fantastic în care toată lumea se ghida după un scenariu ca acela despre care Gray o bătuse la cap. Te admir, Faith. Serios.

— A?

— Știi ce vrei și nu te mulțumești cu mai puțin; pe deasupra, ești dispusă să faci greșeli în timpul căutărilor tale. Ea râse. Nu se putu abține. Știa ce voia? Ar fi vrut ea! Ar fi ușurat foarte mult lucrurile. Poate că acum ești confuză, urmă el, dar în interior știi ce vrei. Doar că încă nu ai aflat cum să îl obții. De-aia ai venit la club. Nu pentru că nu știai ce voiai, ci pentru că nu știai unde să găsești așa ceva.

— Sau cum să procedez, spuse ea tristă.

— Cine era tipul? întrebă Damon curios. Cel care a apărut la „Casă” și părea că voia să-l facă țândări pe Brent.

— Îl cheamă Gray.

— Pare să știe destul de multe despre tine, zise el simplu.

— Cred că mă înțelege prea bine, oftă ea.

— Adică?

— E o poveste lungă. Lungă și întortocheată.

— Am toată noaptea la dispoziție, rosti el pe un ton leneș.

Faith ezită o clipă, după care îi povesti totul, de la despărțirea de John până la întâlnirile cu Gray, mai întâi la club și apoi în apartamentul lui.

— Iar partea tristă este că el are dreptate, spuse în

încheiere. Damon o privi gânditor în timp ce își reumplea paharul cu vin. Speram să mă luminezi. Mă joc? Adică practic acel lucru care mi-a plăcut cel mai mult la „Casă”? Vreau ceva ce nu există în afara rolurilor și a scenariilor?

El se aplecă și îi atinse obrazul.

— Eu nu cred asta. Cred, așa cum am zis și mai înainte, că ești o femeie care știe prea bine ce vrea. Încă nu te-ai prins cum să procedezi sau nu ai găsit încă bărbatul potrivit, unul care să nu aibă nevoie de sfaturi, indicii ori scenarii.

— Sunt indecisă?

— Nu. Ești o femeie la care visează mulți bărbați.

Printre ei mă număr și eu. Petrec mult timp la „Casă”, în mare parte pentru că și eu caut. Ce, încă nu sunt sigur, dar știu că depășește jocurile nevinovate care se practică în spatele ușilor închise. Nu încurajez excesele sexuale ale nici unui client. Sunt foarte hotărât să ofer un mediu sigur în care să-ți poți pune în valoare cele mai bune fantezii.

— Tu ce îți dorești? întrebă ea încet.

El zâmbi și clătină din cap.

— Te-ar șoca.

— Dacă faptul că m-ai văzut făcând sex oral cu un tip nu m-a șocat, nu văd ce altceva ar putea-o face.

El se înecă și luă un șervețel cu care își acoperi gura. Lui Faith îi luă un minut să-și dea seama că de fapt râdea.

— Ești extraordinară, nu pot să te înțeleg deloc. Ai cel mai feminin mod de a roși, dar ești extrem de directă.

— Ei? Ai de gând să-mi spui ce fel de femeie cauți?

O studie un moment, apoi puse șervețelul la loc pe masă.

— Tu și femeia visurilor mele aveți multe calități în comun, cred. Dar eu aș duce lucrurile mai departe.

— Acum mă intrigi.

— Vreau o femeie care să fie complet supusă. Cred că în unele cercuri ar putea fi numită sclavă.

Ochii lui Faith se măriră.

— O sclavă?

— Am zis în unele cercuri, zise el sec. Vezi tu, oamenii

țin prea mult la etichetă. Vreau o femeie care fie devotată în totalitate mie și nevoilor mele. În schimb, aş avea grijă de ea și i-aş îndeplini orice dorință. Dar eu aş deține controlul.

— Dar asta e ceea ce vreau eu, murmură ea.

Damon dădu aprobator din cap.

— Știu. E trist, nu-i așa? Iată-ne, un bărbat și o femeie. Amândoi vrem aceleași lucruri, și totuși nu ești atrasă Iile mine.

Faith începu să protesteze, dar el zâmbi trist.

— Haide, știi că e adevărat. Da, ai răspuns atingerii mele. Dar când Gray a intrat, ei bine, a fost o cu totul altă poveste.

Nu avea replică..

— Deci crezi că nu am nicio șansă cu Gray? Adică pare la fel ca tine. Vrea o femeie supusă, fără jocuri și alte lucruri de acest gen. Cum îi demonstrez că vreau leva tot atât de serios?

Damon clătină din cap.

— Nu știu ce să-ți spun. Mie mi se pare că el se luptă cu atracția față de tine. De ce, nu știu. Dacă tu mi-ai arăta cel mai mic interes, ți-aș pune zgardă și te-aș lega de pat în două secunde. Faith simți căldura care-i năvăli pe șira spinării și i se ridică în obraji. Te atrage ideea, nu-i așa? o tachină el.

— Nemernicul, bombăni ea. La naiba, de ce mă agăț de el? Ce are deosebit? Știi, de când am început aventura asta a căutării unui bărbat care să aibă grijă de mine, am primit mai multe oferte decât am avut toată viața.

— Bărbaților le plac femeile supuse. Chiar și când afirmă contrariul. O femeie frumoasă și vulnerabilă, care așteaptă de la ei să o protejeze și să aibă grijă de ea, le trezește instinctele la viață.

— Se pare că există și multe posibilități de a face abuz de această putere, remarcă ea.

— Așa e. Dacă bărbații s-ar purta cu mai multă responsabilitate, atunci femeile nu s-ar da în lături să le încredințeze controlul.

— O, Doamne! Nu-mi vine să cred! Asta am zis și eu! I-am spus lui Gray săptămâna trecută! Că dacă bărbații nu și-

ar abandona responsabilitățile, femeile ar fi mult mai dispuse să le cedeze locul conducător. Damon îi zâmbi și, din nou, ea blestemă faptul că Gray îi domina gândurile și dorințele. Iată încă un bărbat dornic să-i ofere lucrurile pe care le căuta. Și din nou avea să plece cu mâna goală. Îi venea să urle de frustrare. Am nevoie de o vacanță, mărturisi într-un târziu. Am nevoie să-mi dau seama ce naiba voi face cu viața mea.

El îi luă mâna și o mângâie delicat.

— Am o casă pe plajă. Ți-aș putea da cheia. Poți să stai câteva zile acolo, să ai parte de puțin timp numai pentru tine. Nimeni n-o să te deranjeze. Era tentată să-i accepte oferta. Câteva zile la plajă păreau o perspectivă desprinsă din rai. Și avea s-o împiedice să-l vadă pe Gray până când reușea să se întâlnească. O să-l rog pe șoferul meu să te ducă cu Bentley-ul, adăugă el cu șiretenie.

Ea râse.

— Bine, s-a făcut. Damon, chiar nu știu cum să-ți mulțumesc.

— Nu-mi mulțumi mie. Eu am un motiv ascuns.

— Da?

— Mda. Dacă lucrurile nu merg bine între tine și Gray, sper să vii la mine.

Un fior cald îi străbătu mâinile în timp ce degetele lui o mângâiau în continuare în palmă.

— O să țin cont de asta.

Și vorbea serios. Dacă îi oferea o șansă lui Damon, ar fi putut să-și dea seama că erau compatibili.

— Când vrei să pleci? întrebă el. Spune, și îl pun pe șoferul meu să te ducă acolo.

Ea se uită la ceas.

— Sincer, nu am niciun chef să merg acum acasă, așa că se pare că trebuie să mă mai distrezi o vreme. Și dacă șoferul tău n-o să fie prea obosit, ar putea să mă ducă acasă mai târziu și să mă aștepte să împachetez. O să pot dormi cât vreau când ajung acolo.

— Foarte bine, rămâne stabilit. Acum, pot să-ți mai ofer o *root beer*?

Capitolul 26

Gray petrecu o noapte agitată. La primele ore ale dimineții renunță la ideea de a dormi și își făcu o cafea. Oare dăduse cu piciorul oricărei șanse de a fi împreună cu Faith? Și când începuse, de fapt, să cocheteze cu ideea unei relații? O luase complet razna.

În primul rând, o mințea și se folosea de ea. Era doar un mijloc. Pe de altă parte, viața lui, așa cum era, se desfășura la Dallas. Deși nu se gândise prea mult la cariera lui de când venise la Houston, nu se ferea să afirme că era un polițist al naibii de bun.

„Nu e niciun motiv pentru care să nu poți da lucrurile pe față. Spune-i adevărul. Este o femeie inteligentă. Oricum nu vrea să aibă de-a face cu mama ei. Nu mai găsi scuze! Vrea același lucru ca și tine.” Așa, totul părea foarte simplu. Nu trebuia decât să-i mărturisească de ce se afla acolo. Apoi, după ce scăpa de grija asta, nu-i rămânea decât să spere că ea va coopera. Putea investiga implicarea lui Samuels în moartea lui Alex, după care el și Faith erau liberi să-și exploreze atracția reciprocă. Atracție. La naiba. Cuvântul nu sugera nimic bun.

Mick avea să-și iasă din minți, dar trebuia să se descurce. În joc nu era fundul lui, ci al lui Gray. Atât timp cât se făcea dreptate, bătrânului nu ar fi trebuit să-i pese cum se sfârșea totul.

După ce își stabilă cursul de acțiune, deveni nerăbdător să ajungă la muncă și să găsească o modalitate de a i-o comunica lui Faith. Nu avea nici cea mai vagă idee cum va reacționa, însă nu voia să ducă înșelătoria și mai departe. Nu când își dorea să între sincer într-o relație. Iar apăruse cuvântul acela nenorocit. În sinea lui însă, era conștient că voia mai mult decât doar sex, iar genul de relație la care făcuse ea referire corespundea pe deplin căutărilor lui, până atunci zadarnice.

Își luă cheile și se îndreptă spre camionetă cu o veselie pe care n-o mai simțise de mult. Se uită la mașina lui Faith, încă parcată, lucru ce i se păru ciudat ținând seama că în general ajungea prima la serviciu. O privire rapidă aruncată la ceas îl lămură însă că el ieșise mai devreme decât de

obicei.

Se gândi să treacă pe la ea, dar probabil că se pregătea de plecare și nu voia s-o agaseze. Cu siguranță avea s-o prindă singură în birou.

Când sosi la muncă, Pop și Connor erau deja acolo. Pop își ridică privirea când Gray intră în birou și îl strigă ca să-l oprească din drum. Gray dădu înapoi și își vârî capul pe ușă.

— Ce-i?

— Faith nu vine azi, îl informă patronul. Eu și Connor mergem la o licitație, iar Micah și Nathan ajung mai târziu. Poți să sortezi corespondența și să stai pe aici ca să răspunzi la un telefon pe care-l aștept? Trebuie să mă întorc pe la zece pentru o teleconferință cu un client important, așa că aș avea nevoie de ajutor.

Gray clipi surprins.

— Faith nu vine?

— Mda, știu. Nimeni în afară de ea nu se descurcă pe aici, bombăni Pop. Ne-a răsfățat pe toți. O să ne fie foarte greu.

— Se simte bine? întrebă Gray temându-se de posibilul răspuns.

O supărase? Era o întrebare prostească. Sigur că o supărase, dar oare acesta era motivul pentru care nu venise la lucru? Pop ridică din umeri.

— N-a zis nimic și eu n-am avut de ce să insist, e prima dată când lipsește.

— Sigur, pot să mă ocup de corespondență și să stau pe aici, spuse Gray. Nu-i nicio problemă.

— Mersi. Aștept un telefon de la Sherman Winston. Când sună, fă-i legătura la mobilul meu. Plănuisem să fiu aici, dar a apărut licitația asta și trebuie să mă ocup de ea.

Gray se îndreptă spre biroul lui. Bănuia că Faith se săturase de felul în care se purtase cu ea. Nu o putea condamna. Avea să-și ceară multe scuze, asta dacă mai voia să vorbească cu el după ce avea să-i dezvăluie motivul pentru care se afla acolo.

La ora nouă, poștașul intră cu o mulțime de scrisori într-o cutie albă și se îndreptă spre biroul lui Faith. Gray îi mulțumi, luă plicurile și începu să separe facturile de

scrisori. Ajunsese la mijlocul teancului când dădu peste un plic adresat lui Faith Martin. Se încruntă văzând numele și adresa mângălite nervos. Nu era nicio adresă la expeditor și în mod evident nu avea legătură cu serviciul.

Faith Martin? Martin era numele de fată al maică-sii. Nimeni nu i-ar fi spus altfel decât Malone. I se zburli părul pe spinare. Fără a simți vreun dram de vină pentru că îi viola corespondența, strecură un cuțitaș într-un colț și tăie partea de sus a plicului. Nu voia să distrugă zona în care era lipit, ca să poată fi luate mostre de ADN.

Când își trecu privirea peste scrisul de mână aproape ilizibil, simți că îl luau cu asalt valuri roșii și fierbinți de furie. „Dă-ne banii, nenorocito. Bătrânul tău are destui, din câte am auzit, și punem pariu că ar renunța la o parte din ei ca să-și știe fata în siguranță. Putem rezolva cu binele sau cu forța. Oricum o să facem rost de bani. E alegerea ta.”

Gray îndesă foaia în plic, apoi îl îndoi și îl vârî în buzunar. Ticălosul naibii tocmai o amenințase pe Faith. Trebuia să ajungă numaidecât în apartamentul ei. Să se asigure că era bine și că nu rămânea singură. Nu era un moment mai bun pentru a-i spune ce avea pe suflet.

Faith se lăsă pe spate pe bancheta din piele și contemplă cu o privire leneșă peisajul înverzit care defila pe lângă ei. Era o dimineată superbă și caldă, cu un soare strălucitor. Cu cât se îndepărtau mai mult de Houston, cu atât cerul era mai albastru.

Trecură prin Galveston și o luară spre vest. Traficul și casele se împuținau pe măsură ce înaintau. Într-un final, parcară pe aleea din fața singurei case pe o rază de câțiva kilometri de coastă.

Ieși din mașină și respiră aerul sărat. Era perfect. Avea parte de intimitate deplină. Nimeni nu avea s-o deranjeze. Se afla în paradis. Sam, șoferul, îi urcă valiza pe trepte și descuie. Puse bagajul jos lângă ușă, după care scoase din buzunar o carte de vizită.

— Aici e numărul meu. Dacă aveți nevoie de ceva, sunați-mă.

Ea luă dreptunghiul de carton și zâmbi.

— Mulțumesc, Sam. Apreciez foarte mult.

Bărbatul făcu un semn din cap, coborî treptele și se întoarse la Bentley, lăsând-o singură în casa spațioasă. Traversă sufrageria spre spatele locuinței și deschise ușile glisante din sticlă. Briza îi răvăși părul și i-l dădu pe spate. Sunetele blânde ale valurilor îi linișteau nervii. Își ridică umerii și apoi se relaxă oftând prelung.

Zărind un șezlong, nu putu rezista tentației de a se așeza pe el. Își puse picioarele sus și se uită la apa albastră a golfului. Amintindu-și că trebuia să-l sune pe Pop și să-i dea o explicație pentru absența de la serviciu, căută telefonul în buzunar cu speranța că avea semnal, deși era destul de departe de Galveston.

— De ce mă suni pe mobil? întrebă Pop când răspunse.

— Pentru că nu sunt acasă.

— Totul e în regulă? Am presupus că ești bolnavă. Nu pari bolnavă, dar nici într-o stare prea bună.

— Sunt în regulă, reuși ea să spună cu o voce tremurândă. Doar că am nevoie... am nevoie de o vacanță, Pop. Sper că nu te superi dacă-mi iau câteva zile libere. Știu că ar fi trebuit să mă organizez din timp, dar...

— Nu trebuie să-mi justifici o vacanță, fetițo, o întrerupse el. O meriți din plin. Nu vreau să te văd pe aici pentru cel puțin o săptămână.

— Ești sigur?

— O să ne descurcăm. Cafeaua n-o să mai fie la fel, dar o să supraviețuim. Faith râse.

— Mersi, Pop. Ești cel mai tare.

— Să ai grijă de tine. În ultima vreme parcă nu prea ai fost în apele tale.

— Te iubesc, spuse ea încet.

— Și eu, fetițo.

Gray ieși din clădirea de birouri și demară în trombă, de parcă se îndrepta spre un incendiu. Trebuia să-l sune pe Mick pentru a-l informa că lucrurile evoluaseră și că Samuels se apropia cu pași mari de Houston, dar mai întâi trebuia să se asigure că Faith era bine și să pună lucrurile în ordine cu ea.

Observă că mașina ei era tot în parcare. Sări din camionetă, urcă în goană până la apartamentul ei și bătu.

Fiindcă nu primi niciun răspuns, insistă.

— Faith, sunt Gray. Deschide ușa. E important.

Din interior nu se auzea nicio mișcare. Îngrijorarea îi săgetă pieptul. Mașina ei era acolo. De ce nu răspundea la ușă? Bătu încă o dată, în caz că ea era la duș, și așteaptă câteva secunde îndelungate. Apoi făcu ce ar fi făcut orice polițist în situația lui. Sparse ușa.

Aceasta cedă și se lovi de perete. Intră repede înăuntru, dorindu-și să fi avut pistolul. Locuința era cufundată în beznă. Nu era aprinsă nicio lumină. Singurul sunet pe care îl putea auzi era bâzâitul frigiderului.

Dădu repede un ocol, căută în fiecare cameră, dar nu găsi nimic. Valul de panică din stomac îi dădu o senzație de greață. Unde naiba dispăruse? Oare Samuels pusese deja mâna pe ea? Alergă înapoi la camionetă și își scoase telefonul mobil. Îl sună pe Mick pe drum spre birou. Spera că Pop sau Connor avea să-i explice motivul pentru care mașina lui Faith se afla în fața apartamentului, iar ea nu era acasă.

Când Mick răspunse, Gray îi povesti repede despre scrisoarea pe care o interceptase. Respirația bătrânului se precipită.

— Am știut că ticălosul n-o să reziste și o so preseze pe fată pentru bani. Este ocazia perfectă, **Gray**. O putem folosi ca momeală, să-l facem pe Samuels să iasă **la** lumină și să-l prindem.

— Hei, stai puțin, Mick. Nu o folosim pe Faith ca momeală. Este o victimă nevinovată în povestea asta. No so pun în pericol.

— Mai gândește-te. Este cea mai bună șansă ca să-l prindem pe nenorocit. Nici măcar nu ar trebui să clipești. Știi că este cea mai bună soluție.

Gray fu nevoit să-și înghită replica furioasă. Trase aer în piept și încercă să rămână calm.

— Mick, ești epuizat. Trebuie să te calmezi și să gândești rațional. Prinderea lui Samuels nu merită ca o femeie nevinovată să fie rănită.

— Gândești cu mădularul, îl repezi Mick.

— No so amestec pe Faith în treaba asta, rosti Gray

hotărât. Cel mai bine e să mă duc la Pop și să-i spun totul. Să am ajutorul lui. Are o fată de protejat, iar noi avem de prins un criminal. Putem să anunțăm autoritățile locale și să facem toată treaba ca la carte. Un șuvoi de înjurături țâșni din receptor. Gray își încleștă dinții și numără până la zece. Am dreptate, și știi asta, Mick. Nici măcar nu-mi vine să cred că ai avut o asemenea idee. Ți-ai ieșit din minți. Cred că ar trebui să te dai deoparte și să mă lași pe mine să mă ocup.

Se lăsă tăcerea între ei.

— Nu, nu, ai dreptate, desigur. Fă ce trebuie să faci. Vin acolo. Cam în cinci ore. **Te** sun când ajung.

Gray începu să spună că nu era necesar și că era mai bine ca Mick să rămână în Dallas, dar acesta închisese deja. Își reprimă o înjurătură și aruncă telefonul pe scaun. O dăduse în bară. Cum de se lăsase convins să se bage într-un asemenea plan nebunesc? Dar o voce mică din cap îi reaminti că Faith ar fi fost oricum în pericol. Un pericol despre care nimeni nu ar fi știut dacă Gray nu s-ar fi aflat acolo. Trebuia să găsească înaintea lui Samuels – dacă nu cumva pusese deja mâna pe ea – și să îndrepte lucrurile. Și să facă totul pentru ca ea să fie în siguranță.

Când ajunse la serviciu, goni spre biroul patronului și izbi ușa de perete, spre iritarea lui Pop, Connor și Nathan.

— Unde e Faith?

Pop apăsă repede pe butonul de microfon al telefonului, ridică receptorul -și îl acoperi cu mâna, încruntându-se la Gray.

— Este o convorbire foarte importantă, se răsti el.

Gray își puse mâinile pe birou, ignorându-i pe

Nathan și pe Connor, și se aplecă în față.

— Faith ar putea fi în mare pericol. Știi unde e?

— Te sun eu imediat, zise Pop înainte să închidă.

Connor și Nathan se ridicară în picioare în același timp cu bătrânul.

— Despre ce vorbești? Tocmai am discutat cu Faith.

Părea destul de bine.

Polițistului i se înmuia picioarele de ușurare. Se lăsă pe un scaun din apropiere și oftă prelung.

— Trebuie să știi unde e.

Connor își încrucișă brațele pe piept și îl scrută amenințător.

— Nu înțeleg de ce te privește unde e, dar tare aș vrea să aflu de ce te interesează.

— Eu aș vrea să revenim la partea cu pericolul, interveni Pop.

Ca răspuns, Gray scoase scrisoarea și o puse pe masă.

— Cu grijă, zise el când Pop se întinse spre ea. Este o dovadă.

Pop se încruntă, scoase hârtia din plic și o despături atent. Fruntea i se încreți în timp ce citea, iar Nathan și Connor se aplecară peste umerii lui ca să vadă mai bine.

— Ce dracu'? exclamă Nathan.

Mâna lui Pop tremura când lăsă jos scrisoarea.

— Ce știi despre asta și de unde o ai?

Gray se strâmbă, știind că trebuia să dea totul pe față.

— Mama lui Faith a sunat-o și i-a cerut bani, zise el hotărând să înceapă cu informația cea mai convingătoare. Avea să ajungă imediat și la partea rea.

— S-o ia naiba, se enervă Connor. Știam că era ceva ce o deranja pe Faith.

— Dar ce-are a face mama ei cu toate astea? întrebă Nathan. Doar nu crezi că ea...

Polițistul dădu din cap.

— Celia e combinată cu un individ care e suspectat de uciderea partenerului meu.

Trei perechi de ochi îi sfredeleau craniul.

— Am impresia că n-o să-mi placă ce-o să aud, zise Pop aproape răstindu-se.

— Nu, probabil că nu am venit aici ca să-i fac o favoare tatălui partenerului meu. Alex, colegul meu, a fost omorât la datorie. Investigația nu duce nicăieri și sunt o mulțime de degete îndreptate chiar spre victimă. Mick a făcut unele cercetări pe cont propriu și a aflat de Eric Samuels, un tip care s-a încurcat cu mama lui Faith chiar înainte de crimă. Apoi amândoi au dispărut.

— Asta nu explică de ce-ai venit aici, stăruie Nathan.

Gray îi întâlnește privirea, după care se răsuci în direcția lui

Pop.

— Investigația lui Mick a mai scos la iveală că atunci când Celia Martin ajungea la strâmtoare îi cerea bani lui Faith.

— Asta-i adevărat, bombăni Pop. Blestemata! Trebuia să-mi dau seama că nu va ieși din viața lui Faith pentru totdeauna.

— Deci ai venit aici, aproape de Faith, sperând că Celia va apărea, rosti Connor pe un ton amenințător.

Gray trase aer în piept și se aventură în ultima parte a povestirii.

— Mick a aranjat să primesc o slujbă aici profitând de faptul că un amic de-al lui îl știa pe Pop. Am pus dispozitive de ascultare la telefonul lui Faith de acasă și de la birou și am așteptat ca mama ei să sune. A sunat în prima zi, dar încă nu instalasem microfonul.

— Ticălosule, se răsti Connor. Și nu aveai de gând să ne spui nimic?

— Te-ai folosit de ea, observă Nathan. Am știut că se întâmplă ceva ciudat între voi doi. Cât de mult te-ai apropiat de ea în această investigație?

Connor făcu un pas înainte, amenințător, dar Pop întinse mâna ca să-l oprească.

— Nu acum, la naiba! Vreau să aud restul poveștii.

Gray se ridică pentru a răspunde la provocarea nerostită a lui Connor.

— La câteva zile de la primul telefon, ea a sunat din nou și am găsit-o pe Faith în birou, extrem de supărată. Mai târziu, când am ascultat înregistrarea, l-am auzit pe Samuels în fundal făcând remarci amenințătoare la adresa femeii. Mick mi-a spus că el și Celia fuseseră văzuți în Huntsville, așa că ne-am gândit că se îndreptau înapoi. Pop își reprimă o înjurătură, fapt care nu-i stătea în fire. De dimineață am găsit asta în corespondență, urmă Gray arătând spre scrisoarea de pe birou. Ticălosul e aici; din cauza asta trebuie s-o găsesc pe Faith și să mă asigur că n-o să aibă probleme.

Connor își strânse pumnii pe lângă corp, iar mușchii gâtului i se umflară.

— Ea nu s-ar fi aflat în pericol dacă ai fi fost sincer cu noi de la început. E cam greu să o protejăm când suntem ținuți în întuneric.

Pop luă mobilul și apăsă un buton cu degetele tremurânde. Duse telefonul la ureche, așteptând nerăbdător. Câteva secunde mai târziu, își reprimă o altă înjurătură înainte de a închide.

— Mi-a intrat porcăria de căsuță vocală.

— Nu știi unde e? Întrebă Gray, nevenindu-i să creadă.

— Nu, nu știu unde este! M-a sunat să-mi spună că are nevoie de un concediu, l-am spus că e în regulă. Nu m-am gândit să o întreb unde este. La acel moment nu mi s-a părut important. Bătrânul se lăsă pe spate în scaun și își trecu o mână prin păr. Am nevoie de un minut să mă gândesc, fir-ar să fie.

— Știi pe cineva la departamentul de poliție din Houston? Apartamentul lui Faith trebuie pus sub urmărire. Poate va trebui chiar să folosim o sosie. Probabil că Samuels se va duce acolo după ea și va fi cu ochii în patru. Faith are o rutină de la care nu se abate niciodată.

— Da, tu știi asta, nu-i așa? mormăi Nathan.

— Putem să-l atragem în capcană, spuse Connor. Din cât se pare, e disperat.

— Așa m-am gândit și eu, zise Gray. Trebuie să o găsim pe Faith, să-i spunem ce se întâmplă și să o ascundem într-un loc sigur.

Pop clătină din cap.

— Nu. Cei trei bărbați îl priviră surprinși. Nu vreau să știe nimic din toate astea.

Gray scutură capul confuz.

— Cum vrei să păstrezi secretul? Și de ce? Are dreptul să știe.

— Dă-mi un minut să mă gândesc, mârâi Pop. Își sprijini capul pe mâini și se uită în jos o vreme.

— Am un plan, murmură Gray, iar fruntea i se încreți în timp ce își dezvoltă ideea abia apărută.

— Poate că ar trebui să ne lași pe noi să ne ocupăm de asta, zise Connor pe un ton acid. Până acum nu-mi place planul tău.

Pop ridică mâna.

— Nici eu nu mă dau în vânt după el, dar cel mai important lucru este siguranța lui Faith. Orice altceva mai poate să aștepte.

Gray își dresă glasul stânjenit și continuă:

— Eu nu mă pot implica în asta, adică nu oficial. Aflăm unde e Faith și mă duc la ea. Stau cu ochii pe ea până când se rezolvă lucrurile. Puteți să cooperați cu poliția din Houston și să găsiți împreună o cale de a-l prinde pe Samuels. Poate chiar să folosiți o sosie, cum am mai zis. O să-i spun lui Faith ce se întâmplă și ne puteți ține la curent cu evoluția situației.

— Nu vreau ca ea să știe nimic despre astea, repetă Pop.

— Trebuie să știe, stăruie Gray. Nu ai cum să păstrezi secretul.

— Nu mă înveți tu ce să-i spun și ce nu fetei mele! Explodă Pop. În clipa următoare, buzele i se strânseseră și încercă să-și recapete controlul. Uite ce este, Faith are un suflet extraordinar. Chiar și după tot ce i-a făcut Celia, i-ar frânge inima să știe că mama ei a fost implicată în așa ceva. Nu pot lăsa să i se întâmple din nou. Nenorocita aia a dezamăgit-o deja de prea multe ori.

— Nu o poți proteja de toate, îl contrazise Gray.

Pop se uită direct în ochii lui și ridică un deget.

— O protejez cât de mult pot. Nu e niciun motiv ca ea să afle. E în concediu. I-am spus să-și ia o săptămână liberă. O să descoperim unde este și apoi te poți duce să veghezi asupra ei.

— Mie nu-mi place, îl întrerupse Connor. Nu vreau să se apropie de ea.

— Nici eu nu sunt mai fericit decât tine, dar Gray are dreptate. Nu se poate implica în investigație, iar eu am nevoie de tine, de Nathan și de Micah aici ca să-l prindem pe ticălosul ăla. Cineva trebuie să o protejeze pe Faith, spuse el uitându-se la tânărul polițist. Pot să contez pe tine pentru asta?

— Nu-mi place s-o mint, răspunse el printre dinții încleștați. Nu în legătură cu asemenea lucruri.

— Dar ai mințit-o cu toate, sublinie Nathan agresiv.
Palmele lui Gray se strânseseră în pumni.

— Am făcut tot ce am putut ca să-l găsesc pe individul care mi-a ucis partenerul. Aveam responsabilitatea să-l aduc în fața justiției. Nu mi-a plăcut să vă înșel încrederea și nu vreau s-o mint pe Faith mai mult decât am făcut-o până acum. Eu...

— Ce? îl întrerupse Connor, dar Gray îl ignoră și privi în ochii lui Pop.

— Țin mult la fiica ta. Am făcut tot posibilul să nu se întâmple asta. Am încercat să mă țin departe de ea. Eu sunt motivul pentru care și-a luat nenorocitul ăsta de concediu. Am supărat-o rău, iar acum este timpul să îndrept lucrurile. Și nu pot face asta dacă o mint în continuare.

Bătrânul nici măcar nu clipi.

— Poți îndrepta lucrurile când ticălosul care o amenință este în spatele gratiilor. Nu are sens să o superi degeaba. Celia i-a provocat îndeajuns de multă suferință. Dacă află ce-a făcut proasta de maică-sa, no so poți ține departe de locul ăsta. O să-și facă griji pentru ea. Ar putea dura câteva zile până să-l prindem pe nenorocit. Nu are sens să stea ca pe ghimpi.

— Nu-mi place, zise Gray.

— Nici mie nu prea-mi place, mormăi Connor.

— Nu e un copil, sublinie Gray observând privirea furișă pe care Connor io aruncase tatălui său.

— Se pare că nu ai avut remușcări când i-ai ascuns adevărul ca să-ți atingi scopurile, spuse Pop ridicând iarăși vocea.

Gray se uită exasperat în tavan. Pierdeau minute prețioase într-un meci ridicol, aruncându-și vina de la unul la altul. Trebuiau so găsească pe Faith și să vegheze asupra ei.

— Uite ce e, când am ajuns aici, n-am avut nici cea mai mică idee că Faith era nevinovată. Cum aş fi putut? Știam că ea cunoștea foarte bine situația maică-sii. Am fost nevoit să o tratez ca pe orice posibil suspect. Acum știu că nu e implicată și nu-mi place s-o mint mai mult decât am făcut-o.

— Iar eu nu vreau să sufere, zise Pop. E fata mea. O

iubesc. Dacă pot să-i ascund faptul că mama ei i-a permis acelui individ să șantajeze, atunci jur pe Dumnezeu că o voi face!

Gray închise ochii.

— În regulă. Bine.

Ce situație imposibilă! Căuta frenetic o rezolvare. Cum putea să apară la ușa lui Faith, oriunde s-ar fi relaxat în concediu, și să pretindă că venise așa, fără motiv? Sperase să-i poată mărturisi adevărul; când colo, urma să o mintă și mai și.

Dar în rest trebuia să fie sincer. Trebuia să-i arate ce era real. Iar acest lucru era atracția incontestabilă, nevoia de a vedea dacă aveau vreo șansă împreună în genul de relație pe care și-l doreau amândoi. Oare putea să folosească asta drept justificare pentru că o urmărise? Nu era o minciună. Voia din tot sufletul ca Faith să devină iubita lui. Numai că era nevoit să atace problema invers. Întâi să acționeze și apoi să dea lucrurile pe față.

Capitolul 27

Peste numai o oră, clădirea părea să găzduiască întâlnirea lunară a forței de intervenție rapidă. Polițiști, prieteni de-ai lui Pop, umpleau birourile firmei, iar zgomotul a zeci de conversații diferite răsună prin tot imobilul. Micah intră cu grijă prin acel haos cu o expresie uimită.

— Ce naiba se întâmplă aici? întrebă el din pragul biroului lui Pop.

Toți cei patru bărbați se întoarseră cu telefoanele mobile la urechi. Patronul îl puse pe-al lui deoparte.

— Știi unde e Faith?

O expresie ciudată străbătu fața lui Micah.

— Aăă, de ce întrebi? Ce se întâmplă?

Gray se ridică și înaintă spre el.

— Dacă știi unde s-a dus, spune-mi, te rog. Este în mare pericol.

Privirea lui Micah se îngustă. Își coborî vocea astfel încât numai Gray să audă și murmură:

— Este la casa de pe plajă a lui Damon.

— Cine dracu' e Damon? scrâșni Gray.

— Este managerul de la „Casă”, tipul care a ajutat-o pe Faith cu vizita acolo. Probabil că l-ai văzut când te-ai dus după ea.

— Da, l-am văzut, bombăni polițistul. „Ce naiba face ea cu tipul de la sex-club?”, se întrebă el.

— E singură, preciză Micah de parcă i-ar fi citit gândurile.

— Nu vreți să ne spuneți și nouă? ceru Connor. Micah, dacă știi unde e Faith, ar fi bine să torni tot.

— Știu unde e. Acum, cine mă lămurește și pe mine de ce mișună sticleții peste tot și care-i treaba cu pericolul în care s-ar găsi Faith?

Gray îl puse la curent; când termină, Micah îi aruncă o privire asasină.

— Deci în tot timpul ăsta ne-ai dus de nas?

— Am avut ceva de făcut, oftă celălalt. Ai fost polițist. Tu înțelegi.

O umbră se așternu peste privirea lui Micah.

— Da, înțeleg.

O mișcare pe hol îi făcu pe toți să-și ridice privirile. Câteva secunde mai târziu, Mick dădu buzna printre polițiști. Nu se mai bărbierise de cel puțin o săptămână și arăta ca naiba.

— La dracu’, Mick, ce faci aici? se răsti Gray.

— Unde altundeva să fiu? răspunse el hotărât. Acum spune-mi ce se întâmplă.

— Eu nu pot fi implicat în asta, Mick, și nici tu. O să-ți dau cheia de la apartament. Poți să te duci să stai acolo. Poliția o să te anunțe când se va efectua o arestare.

— S-o creadă ei! Și tu unde naiba te duci?

— Eu o să veghez asupra lui Faith. Să sperăm că totul se va termina curând.

— Pleci? întrebă Mick nevenindu-i să creadă. Lași o gagică să te împiedice să-l prinzi pe ucigașul partenerului... fratelui tău?

Într-o fracțiune de secundă, Connor trecu pe lângă Gray și îl împinse pe Mick în perete, cu mâna încleștată în cămașa lui.

— Ascultă-mă, nenorocitul! Vorbești despre sora mea!

De ce nu faci ce ți-a zis Gray și să ieși dracului de aici?

Pop interveni și îl dădu la o parte. Deși părea calm, în privirea lui se citea mânia.

— Dă-te, băiete. Eu și domnul Winslow de aici avem ceva de discutat. Și apoi o să părăsească biroul, zise el și își mută privirea către Gray. Mai ești aici? Nu trebuia. Să-mi protejezi fata?

Gray începu să caute cheia de la apartament în buzunar, dar Pop îi făcu semn cu mâna.

— O să mă asigur că domnul Winslow are unde să stea. Tu concentrează-te la ce ai de făcut și noi vom face la fel. Ținem legătura; o să te anunț cum merg lucrurile și când o să fie sigur să vă întoarceți acasă.

Gray dădu aprobator din cap și se întoarse spre Micah.

— Trebuie să-mi spui unde e.

Micah îl însoți spre ieșire, luă o bucată de hârtie și un pix și notă o adresă. Rupse hârtia și i-o dădu lui Gray.

— Ține-o drept pe Seawall Boulevard până ieși din oraș. Nu ai cum să n-o vezi. Exact când o să crezi că ai mers prea departe spre celălalt capăt al insulei, ai ajuns.

— Mersi. Ține-mă la curent, da? N-ai fost aici dimineată, și băieții sunt destul de supărați. Nu-i condamn, însă am nevoie să fiu informat, iar Pop insistă ca Faith să nu afle nimic din toate astea. Bag mâna-n foc că nu o să dea prea multe telefoane.

Micah aprobă din cap.

— Se face. Anunță-mă dacă ai nevoie de ceva.

Până când Gray ajunse la casa de pe plajă, soarele era aproape la apus. Viră pe alee și parcă lângă treptele ce duceau către ușa din față. Când ieși, își aminti de bagaje, însă hotărî să le lase pe mai târziu.

Urcă scara în fugă și bătă la ușă. Avu o senzație de déjà-vu când se gândi că făcuse exact același lucru la apartamentul ei dis-de-dimineată. De data asta însă, neprimind răspuns, nu mai pierdu timpul și intră ca să se asigure că ea era teafără. Decorul masculin din sufrageria spațioasă îi stârni mirarea. În mod clar era locuința unui burlac. Nu avea nicio tentă de feminitate. Iritat, se întrebă dacă Damon avea cumva de gând să i se alăture lui Faith

acolo.

Când se uită înspre ușile vitrate care dădeau pe terasă, văzu o mână ce atârna peste un șezlong. Brațul lui Faith căzuse și atingea podeaua. Se năpusti spre ea, însă de aproape constată că era cufundată într-un somn adânc. Încet, să n-o trezească, ieși afară și închise ochii de plăcere când briza golfului îi suflă în față. Dar când își coborî privirea asupra trupului adormit, plăcerea i se amplifică. Era frumoasă. O mână atârna de pe șezlong, iar cealaltă era îndoită sub bărbie. Pieptul ei se ridica și cobora ușor, iar briza jucăușă îi ridica în aer şuvițe din părul blond.

Pe drum luase decizia de a-i spune adevărul, indiferent de planurile lui Pop. Dar în acel moment, când se uita la ea, atât de fragilă și de inocentă, înțelese de ce bătrânul voia să o protejeze. La naiba, el însuși voia s-o protejeze! Să o ascundă sub un clopot de sticlă și să aibă grijă ca nimic să nu o rănească.

Faith voia un bărbat care să aibă grijă de ea, și cine ar fi refuzat-o? Era dulce, moale și delicată în toate locurile potrivite. În timp ce o contempla, ea se mișcă pe șezlong. Miji ochii, clipi derutată și apoi se holbă surprinsă.

— Gray? Întrebă ea adormită. Ce faci aici?

El se aplecă și își trecu un deget pe brațul ei.

— Sper că nu ai stat așa toată ziua. O să te arzi.

— Am stat la umbră, mormăi ea. Ce faci aici? De unde ai știut unde sunt?

Se ridică, continuând să-l privească somnoroasă.

— Am vrut să vorbesc cu tine. Expresia ei oglindea neîncrederea. Știu că m-am purtat ca un nenorocit, spuse el. De fapt, adevărul e că m-ai prins în laț.

Îngenunche pe podeaua din lemn și își mută greutatea ca să-și micșoreze disconfortul. Ea îi puse un deget pe buze și îl reduse la tăcere.

— Hai să mergem înăuntru. El se ridică și îi întinse mana ca s-o ajute. Părul ei, răvășit după somn, fu zburlit de briză, iar el se întinse să apuce o şuviță, neputând rezista tentației de a atinge firele mătăsoase. Faith intră în casă, iar Gray, din spate, îi urmări mersul unduios și se imaginează între coapsele ei, cu mâinile încleștate pe șolduri, în timp ce o

penetra. Mușchii gâtului i se încordară și înghiți, în ciuda senzației neplăcute. Faith se opri în prag și îl privi peste umăr. Vii?

El se conformă, crispându-se la gândul călătoriei în care urma să se îmbarce. Continua lanțul înșelătoriei, în loc să-i pună capăt, și voia să înfiripe o relație pe baza acelor minciuni.

Aerul rece din interior îl izbi când intră. Faith lipăi cu tălpile goale în bucătărie și deschise frigiderul.

— Vrei ceva de băut? Bere, vin, suc?

— Nu, mersi.

Ea își turnă un pahar cu suc și reveni în camera de zi.

— Și despre ce voiai să vorbești cu mine?

Îi observă ușorul tremur al buzelor, pe care încercă să-l ascundă ducându-și paharul la gură. Era agitată. La naiba, așa era și el, dar trebuia s-o liniștească. Se întinse și o apucă de braț.

— Hai să stăm jos.

Îl privi ca și cum se temea de ceea ce avea să audă. Gray nu se mai putu abține și se aplecă în față, îi puse o mână pe ceafă și o trase spre el. Paharul îl apăsa pe abdomen, strivit între corpurile lor, în timp ce îi captură buzele într-ale lui și îi preluă geamătul de surpriză. Gustă aroma de portocală a limbii ei și o savură cu fiecare atingere în profunzime.

Când se îndepărtă, privirile li se întâlniră, iar în adâncurile ochilor ei putu citi confuzia. Gura ei, umedă de la sărut, îl tentă din nou. „Mai târziu”, își spuse. Avea să guste fiecare bucățică a pielii ei. O împinse înapoi până când ajunse la marginea canapelei, unde o ajută să se așeze. El se dădu câțiva pași în spate și începu să se plimbe prin încăpere, neputând să controleze energia care îi curgea impetuos prin vene.

— Am făcut o greșală când te-am îndepărtat, mărturisi într-un final. Ochii ei verzi se măriră. Lăsă paharul pe marginea mesei, își puse mâinile în poală și își strânse degetele până se albiră. Gray se opri în dreptul ei. Vreau ce vrei și tu, Faith. Pe tine, în pat, în brațele mele, în felul meu. Obrajii ei se colorară când îi auzi declarația îndrăzneată.

Bărbatul se apropie și, îngenunchind în fața ei, îi luă mâinile într-ale lui și îi purtă degetele la buze. Nu sunt ușor de acceptat, Faith. O să te forțez. O să-ți cer lucruri pe care poate nu ești sigură că vrei să mi le dai. Dacă facem asta, o să-mi dai totul. În schimb, o să prețuiesc darul tău. O să-ți îndeplinesc toate dorințele. O să am grijă de tine.

O flăcăruie începu să ardă în ochii ei în timp ce îl studia.

— Vrei asta? întrebă ea cu voce răgușită. Mă vrei? Nu este vreun rol pe care crezi că vreau să-l joci?

Îi luă bărbia în mână și se uită în ochii ei.

— Fără jocuri. Ești liberă o săptămână. Se pare că și eu la fel. Avem ocazia perfectă ca să explorăm această relație. O simți înfiorându-se și își trecu degetul mare peste buzele ei catifelate înainte să se ridice și să ia din nou la pas încăperea. Sunt câteva lucruri pe care trebuie să le înțelegi, Faith. Dacă facem asta, o să dețin controlul complet. Fără cuvinte de siguranță, fără roluri, fără sfaturi din reviste. Astea sunt porcării. Nu am trăit niciodată după regulile cuiva și cu siguranță nu m-am luat după sfaturile unor scriitori turbați care scuipă idei despre ce ar trebui și ce nu ar trebui să facă oamenii. Dacă la asta te aștepti, renunță acum. Poți uita despre tot ce ai citit sau trăit până în acest moment, întrucât ceea ce-ți voi cere eu nu seamănă cu scenariile din jocurile sexuale. Făcu o pauză astfel ca vorbele lui să i se întipărească bine în minte, apoi îngenunche iarăși în fața ei. Îi puse mâna în păr, răsucindu-i şuvițele în jurul degetelor pe când îi mângâia creștetul capului. O să fii a mea. A mea. O să-mi dai totul, iar în schimb eu o să-ți ofer mai mult decât ți-ai imaginat vreodată. O să am grijă de tine, o să îți fac toate plăcerile și o să te întrețin.

— Uau, zise ea după ce inhală nesigură.

— Asta înseamnă da?

Încet, Faith își urcă mâna pe pieptul lui și apoi în jurul gâtului. Degetele ei îi cuprinsesă ceafa și i se înfipseră în păr.

— Da, șopti ea.

Gray îi luă fața între palme, atingându-i delicat obrajii, și o sărută. Când se retrase, amândoi respirau accelerat,

deși sărutul fusese tandru. Își plimbă degetele pe umerii ei și pe brațe, bucurându-se de senzația atingerii.

— Hai să mergem la Galveston, într-un loc frumos, să mâncăm. Când ne întoarcem, putem s-o luăm de la capăt.

— Bine, răspunse ea cu voce răgușită.

Capitolul 28

Faith făcu repede un duș. Stomacul ei era foarte agitat și nu era convinsă că va putea mânca ceva. Își uscă părul lung, apoi îl pieptănă și îl lăsă liber peste umeri. Știa că lui Gray îi plăcea așa.

„A mea.” Declarația lui încă îi răsuna în minte și îi provocă scânteii în părțile intime când își aminti privirea posesivă cu care rostise acele cuvinte.

Alese o pereche de blugi și un tricou roz, se îmbracă și caută o pereche de pantofi cu toc. Se mai uită o dată în oglindă, după care intră în sufragerie, unde o aștepta Gray. El stătea în dreptul ușii vitrate, cu degetele mari vârâte în buzunare; când o văzu, în ochii albaștri se ivi o licărire admirativă.

— Arăți superb.

— Sunt gata.

El caută cheile în buzunar și îi întinse mâna. Faith își strecură palma mică într-a lui, iar degetele lui o strânsură. Împreună merse la camionetă și, așa cum făcuse în acea noapte la club, o ajută să se așeze pe scaunul pasagerului.

Pe drumul spre Galveston rămaseră tăcuți, dar Gray îi luă mâna și i-o mângâie cu degetul mare. Gestul intim îi făcea plăcere, o liniștea, de parcă ar fi fost o întâlnire ca oricare alta. Imediat ce acest gând îi trecu prin minte, îi veni să râdă. Nu semăna cu nici o altă întâlnire. Asta era ceea ce căutase, ceea ce așteptase, ceea ce-și dorise.

— Ce părere ai de niște fructe de mare? întrebă el, întrerupând tăcerea.

Faith încuviință din cap.

El încetini, o luă la stânga și parcă mașina. Strângându-i mâna, o privi în ochi, se aplecă peste scaun și o sărută cald, ușor, fără pic de agresiune, apoi se întoarse și ieși din

camionetă.

Când intrară, Gray vorbi încet cu tânăra de la recepție, care îi zâmbi aprobator, după care se uită peste umărul lui la Faith și zâmbi din nou. Luă două meniuri și îi rugă să o urmeze.

— Ce i-ai spus? șopti Faith în timp ce pășeau în urma ei.

— Doar că vrem puțină intimitate.

Se așezară într-un separeu din spatele restaurantului. Cei mai apropiați clienți erau la cel puțin șase mese distanță. După ce li se luă comanda de băuturi și rămaseră în sfârșit singuri, Gray se întinse peste masă și își împreună degetele într-ale ei.

— Noi... mă rog, eu am petrecut prea mult timp evitându-te. Lucrurile au luat-o razna, s-au întâmplat prea repede. Vreau să o luăm mai încet ca să aflăm mai multe unul despre altul.

O senzație de mulțumire se cuibări în pieptul ei.

— Mi-ar plăcea asta. Nu știu prea multe despre tine. Numai ce mi-a spus Pop. Că ești polițist. Că stai în Dallas. Că ți-ai pierdut partenerul la începutul anului și că ți-ai luat o pauză ca să pui lucrurile în ordine. Aș vrea să cunosc mai multe. El păru puțin stânjenit, de parcă s-ar fi așteptat ca Faith să fie prima care să se destăinuie. Când s-a încheiat ultima relație pe care ai avut-o? se interesă ea.

— Relație? Nu sunt sigur că pot numi astfel contactele mele cu persoanele de sex opus.

Ea ridică o sprânceană.

— Cum le-ai numi atunci?

— Sex, zise el direct.

— Și eu asta sunt pentru tine? Doar sex? întrebă ea încet.

— Nu, rosti el după un moment de gândire. Și asta mă sperie al naibii de tare. De asta am încercat să stau cât mai departe de tine.

— De ce se oripilează bărbații atât de mult la ideea că o femeie poate însemna mai mult decât sex? E de-a dreptul un clișeu. Mama ta nu te-a îmbrățișat niciodată?

Ochii se măriră de surprindere, după care începu să râdă.

— Nu, nu pot da vina pe mama pentru problemele astea. Am cunoscut-o prea puțin ca să mă influențeze în privința relațiilor interumane. Faith așteptă ca el să continue pentru a se lămuri asupra cărei părți a declarației lui să insiste. Gray îi dădu drumul la mână și, rezemându-se de spătar, duse paharul la buze și sorbi prelung înainte de a-l așeza înapoi pe masă. Problemele mele vin din frustrarea că nu găsesc ceea ce vreau.

— Se pare că avem asta în comun.

El aprobă din cap.

— Am văzut la tine lucruri care îmi plac. Am văzut o femeie pe care mi-am imaginat-o perfectă, dar mi-a tot venit în minte vechea zicală potrivit căreia ești prea bună ca să fii adevărată.

— Sper să nu te dezamănesc, zise ea pe un ton glumeț. Nu pot decât să fiu eu însămi. Așa cum tu nu vrei un scenariu, nici eu nu vreau.

— N-aș vrea niciodată să te schimb, Faith. Îmi placi așa cum ești. Chiar dacă nu ne-am înțelege.

— Dar nu știi nimic despre mine, sublinie ea.

— Dimpotrivă, știu că ești frumoasă. Loială. Inteligentă. Feminină. Știi exact ce vrei și nu te mulțumești cu mai puțin. Nu ți-e teamă să te supui unui bărbat, spuse el, fixând-o cu privirea. Sunt două tipuri de femei cu care n-am putut niciodată să mă combin. Ea își lăsă capul într-o parte, măcinată de curiozitate. Avea acces la substratul minții unui bărbat... ei bine, asta cu siguranță merita prețul. O femeie care se dedă la jocuri, urmă Gray. Jocuri ale minții, jocuri sexuale, nu contează. Vreau o femeie cinstită, nu una care să se ascundă în spatele unei măști. Din a doua categorie fac parte cele care nu sunt suficient de puternice ca să se supună. Se aplecă la rândul ei în față, din ce în ce mai curioasă. Nu vreau ca femeia cu care am o relație să devină o păpușă fără creier, la fel cum nici eu nu vreau să devin așa ceva. E nevoie de o femeie cu totul și cu totul specială ca să se supună unui bărbat, dar să-și păstreze latura care o face puternică și unică. Propria ei personalitate.

— Te-ai gândit mult la asta, se amuză ea.

— Asta e ceea ce vreau, murmură el ridicând din umeri.

— Și în afara dormitorului? Controlul tău se extinde în toate aspectele relației? Am înțeles că femeile care practică jocuri, de care vorbești, sunt cele care vor numai sex deocheat și ies din rol la fel de repede cum ies din dormitor.

— Nu am nicio intenție să fiu un tiran, spuse el cu privirea încărcată de seriozitate. Doar că mă cunosc. Sunt nebun în ceea ce privește controlul. Mă simt bine când iau decizii. Din cauza asta, femeia de care sunt cel mai atras este una blândă, feminină, pe care să o protejez și de care să am grijă. Poți spune că sunt în căutarea unei relații în care eu să țin frâiele în pat și în afara lui. Asta te sperie?

— Nu, surâse ea. Par slabă dacă recunosc faptul că vreau un bărbat care să știe să aibă grijă de mine?

O scânteie de satisfacție licări în ochii lui. Aprecierea i se oglindea în fiecare trăsătură a feței.

— Cred că ești una dintre cele mai puternice femei pe care le-am întâlnit până acum, Faith.

Ea se simți copleșită de lauda și de admirația din vocea lui. Și ar fi trebuit să fie oarbă să nu-i vadă dorința din ochi. De fiecare dată când Gray se uita la ea, era ca și cum o dezbrăca centimetru cu centimetru. Așteptase o veșnicie un bărbat care să o privească astfel. De parcă ar fi fost singura femeie din lume. Nu, nu se simțea slabă. În acea clipă se simțea incredibil de puternică.

Fură întrerupți de chelnerul care le aduse mâncarea. Se relaxară și începură să mănânce. Din când în când, Gray îi oferea din felurile lui, încântat s-o hrănească. La final, chelnerul le luă farfuriile și lăsă nota de plată, însă ei mai zăboviră o vreme la masă.

O nelinișteea ideea că aveau să se întoarcă la casa de pe plajă, însă nu într-un sens rău. Nu știa precis la ce să se aștepte, dar era în același timp ușurată că inițiativa nu cădea în sarcina ei. În mod cert, aceea era treaba lui Gray.

Vorbiră despre lucruri nevinovate. Gray îi povesti despre cum crescuse într-un cartier unde domnea criminalitatea, fapt care îi influențase decizia de a deveni polițist. Îi spuse despre partenerul său și despre Mick, personajul care juca rolul de tată-surogat. Ea bănuise deja că Gray era genul alb-negru, și după ce îl auzi vorbind

despre slujbă, dreptate și moartea partenerului, se convinsese și mai mult că nu era deloc genul care să observe nuanțele. Fiecare lucru era ori bun, ori rău.

Gray îi făcu semn ospătarului să le reumple paharele, apoi o fixă cu o privire intensă în timp ce sorbi din băutură.

— Când te-ai dus la sex-club...

Ea tresări la această descriere. I se păru josnică.

— La „Casă”, îl corectă.

— Bine, când te-ai dus la „Casă”, ce ai fi vrut să se întâmple?

— Credeam că era evident. Ai văzut ce s-a întâmplat.

— Eu am stat numai câteva minute, pe când tu veniseși de ceva vreme. Ceea ce ai văzut acolo ți-a stârnit interesul?

— O parte, recunosc ea simțind fierbințeala urcându-i în obraji.

El ridică o sprânceană.

— Ce parte?

— A fost oarecum șocant. Adică am văzut filme porno, dar nu am văzut sau trăit nimic de genul acela pe viu.

— Te-a excitat?

Încet, foarte încet, ea încuviință din cap.

— Foarte mult.

— Linele lucruri mai mult decât altele? Din nou ea aprobă. Ce ți-a plăcut cel mai mult? insistă el.

Faith își simți limba greoaie. Făcu eforturi să-și domine stânjeneala.

— Când am ajuns acolo la început, în camerele de jos, era o femeie care stătea între doi bărbați. Aceștia îi acordau toată atenția. Era evident că amândoi o voiau. M-am simțit geloasă pe ea.

El o urmărea cu un interes crescut.

— Continuă.

— Apoi am urcat la etaj, unde erau doi bărbați. Nu am mai văzut până acum doi bărbați făcând sex, nici măcar în filme. A fost șocant, și totuși eram așa de absorbită, încât nu m-am putut uita în altă parte. A fost una dintre cele mai erotice scene pe care le-am văzut vreodată, în altă cameră, o femeie făcea sex cu doi bărbați. În acea clipă, mi-am dorit foarte mult să fiu în locul ei.

— Te tentează să fii cu doi bărbați? Ea roși. Nu te jena. Te-ar surprinde să afli că mulți bărbați au fantezii cu femeia lor și cu încă un bărbat?

Intrigată, își ridică privirea.

— Pe bune? Și tu?

Gray ridică din umeri.

— E ceva primitiv, ca să nu mai spun erotic și excitant în a-i permite unui alt bărbat să posedă ceea ce-ți aparține, să umple mai mult de un orificiu al femeii, în același timp. Fața ei deveni și mai fierbinte. Te excită ideea, observă el..

— Pe care femeie n-ar excita-o? îi scăpă ei.

— Ce altceva ai mai văzut la „Casă”?

— Plesnitul.

— Ți-a plăcut.

— N-a fost numai plesnitul. A fost controlul exercitat de tip asupra femeii. Autoritatea lui. A fost atât de interesant și de sexy! Mi-a stârnit o asemenea dorință, încât m-am simțit de parcă îmi întorceam pielea pe dos.

— Și totuși, când i-ai luat locul, plesnitul nu ți-a oferit nimic, remarcă el.

— De unde știi?

— Era evident. Ți-am putut citi pe chip dezamăgirea și frustrarea. Aveai nevoie de mai mult decât îți oferea el.

— Da, șopti ea. Nu era real și am știut-o.

Gray se aplecă spre ea, îi atinse bărbia și i-o luă în palmă. Privirile li se întâlneau și rămaseră conectate.

— Asta o să fie real, Faith. Eu nu mă joc.

Ea se cutremură în timp ce promisiunea îi acapără trupul.

— Știu.

Rămaseră o vreme în tăcere, sorbind din pahare. Faith se relaxă și o parte din tensiune se risipi. Seara fusese perfectă. Ideea că aveau o săptămână întreagă la dispoziție ca să se exploreze reciproc îi dădu fiori. Abia aștepta să descopere dacă Gray era într-adevăr bărbatul care îi putea oferi lucrurile la care visase.

La un moment dat, Gray lăsă jos paharul și o privi cercetător din nou, stârnindu-i curiozitatea.

— Iei pilule? întrebă el direct.

— Da, răspunse ea calmă.

— Ultima mea experiență sexuală a fost acum șase luni. De atunci mi-am făcut analizele. Chestia e că nu folosesc prezervative când fac sex cu o femeie.

Ea se foi pe scaun puțin stânjenită.

— Păi, ultimele analize mi le-am făcut în urmă cu câteva luni. Tipul cu care am fost până recent își făcuse analizele înainte să se culce cu mine. Dar am folosit prezervative.

Gray aprobă din cap.

— Întrebarea mea este dacă accepți să nu le folosim.

O mulțime de imagini colorate îi răsăriră în minte.

Ideea de a-l simți pe Gray în corpul ei, piele pe piele, era teribil de excitantă.

— Nu ai folosit niciodată prezervativ?

— Nu. Și dacă vrei, pot să cer rezultatele ultimelor analize prin fax mâine-dimineață. Nu sunt un puștan excitat care este în stare să spună orice ca să-ți între în chiloți.

— Te cred. Și eu aș prefera să nu ne încurcăm cu prezervativele, zise ea cu o grimasă. Fără o cantitate considerabilă de lubrifiant mi se par extrem de inconfortabile. Dar trebuie să fiu sinceră. Ultima oară am făcut sex chiar înainte ca noi doi să ne cunoaștem. Am folosit prezervativ. Suntem amândoi curați, dar meriți să știi în ce te bagi.

— Îmi doresc foarte mult să simt fiecare centimetru delicios dintre picioarele tale, spuse el cu o voce răgușită. Un fior incontrollabil o străbătu. Gray se uită la ceas, iar ea știu că cina se sfârșise. O bântuiau atâtea sentimente contradictorii! Dorință. Excitare. Curiozitate. Teamă. Mâinile ei tremurau când le puse în poală. Ești gata? întrebă el.

Ea dădu din cap aprobator și amândoi se ridicară. Bărbatul își puse mâna pe spatele ei și o conduse către ieșirea din restaurant. Briza caldă și sărată îi lovi imediat ce pășiră afară. În depărtare, amestecată cu zgomotul traficului, muzica în surdină a oceanului umplea noaptea.

— Hai să ne întoarcem, îi șopti el la ureche.

Ea dădu din cap și se urcă în camionetă.

Capitolul 29

Când ajunseră la casa de pe plajă, Gray își lăsă cheile pe masă și o urmări cu privirea pe Faith, care se dusesese la geam să se uite afară. Era agitată. Limbajul corpului ei urla de nesiguranță.

Se îndreptă spre baie, lăsând-o singură un moment. Îngenunche lângă imensa cadă și fixă dopul, apoi deschise robinetul și își trecu degetele pe sub jet ca să regleze temperatura. Când fu mulțumit, se ridică și reveni în sufragerie.

Ea era tot acolo unde o lăsase. Se apropie din spate și, dându-i părul într-o parte, își apăsă buzele de ceafa ei. Faith tremură sub atingerea lui, lăsând să-i scape un geamăt ușor.

Gray își ridică privirea și se uită la luna care răsărea. Era aproape plină și se reflecta în apă, în depărtare. Era o noapte perfectă.

— Hai cu mine, murmură el prinzând-o de talie, îți pregătesc o baie.

— Sună minunat, spuse ea.

Își strecură degetele în blugii ei și o trase mai aproape. Se luptă puțin cu nasturele până îl desfăcu. Coborî fermoarul și începu să-i tragă pantalonii în jos pe șolduri. Când căzură într-un final la picioare, își plimbă cu blândețe palmele mângâind linia curbată, delicată, a corpului ei. Tricoul se ridică odată cu mâinile lui, descoperindu-i treptat trupul.

— Ridică mâinile, îi ceru.

Când ea se supuse, îi trase încet tricoul peste cap și îl aruncă deoparte. Faith ieși din blugi scoțându-și gleznele pe rând. Gray se uită în jos la lenjeria ei de dantelă, feminină. Suten și chiloți de culoare lila-deschis. Transparenti. Frumoși ca ea. Îi trase ușor bretelele, lăsându-le să alunece peste curba umerilor, până când se opriră pe brațe. Se întinse apoi în spate și desfăcu atent copcile, iar sutienul căzu.

Globurile pline ale sânilor străluciră timid în lumina lunii. Nu putu rezista să nu-i atingă. Îi prinse între degete, răsucind vârfurile tari, după care își coborî mâinile înspre marginea chiloților. Își strecură degetele înăuntru până

când atinseră micii cârlionți dintre picioarele ei și trase în jos piesa de dantelă. În sfârșit, Faith rămase goală în fața lui, cu trupul luminat de strălucirea lunii. Arăta ca o zeiță. Numai a lui.

— A mea, murmură el.

Fiorii care o străbăteau în toate sensurile îi făceau pielea de găină. Gray o mângâie ca să-i potolească furtăciunile. Știind că probabil cada se umpluse, se aplecă și o luă în brațe, smulgându-i un icnet. O reduse la tăcere printr-un sărut și se îndreptă de-a lungul holului către baie.

Cada era plină, așa că o lăsă încet în apa aburindă și apoi întinse o mână ca să oprească robinetul. Faith își sprijini capul pe marginea de faianță și scoase un sunet de satisfacție în timp ce apa caldă îi mângâia corpul. Gray îngenunche lângă jacuzzi și se întinse după o sticlă cu șampon.

— Întoarce-te ca să te pot spăla pe cap, îi indică el.

Ea se repositionă în cada pătrată astfel încât să stea cu spatele la Gray. Simți cum acesta îi udă părul, apoi își turnă șampon în căușul palmelor și o masă cu mișcări blânde. Degetele lui îi atinseră fiecare centimetru al scalpului, până când o făcu să se relaxeze complet, lăsându-se în voia atingerii binefăcătoare. În cele din urmă, o împinse ușor în față și începu să-i clătească spuma din păr. Când termină, o apucă de umeri și îi șopti să se întoarcă în poziția inițială.

Faith roși puțin când sâni îi apărură deasupra apei. Ochii bărbatului coborâtă pe corpul ei, iar ea se trezi sperând că mâinile lui aveau să urmeze aceeași cale. Gray se întinse după sticla de săpun lichid și, în loc să folosească unul dintre bureții de pe marginea căzii, își turnă direct în palmă. Cu mâna cealaltă dădu drumul apei să se scurgă, urmărind cum i se dezgolea treptat trupul.

Când pieptul ieși la lumină, îi săpuni sâni frecând-o ușor. Îi prinse în palmă un sân, apoi și pe celălalt, îi mângâie și îi ciupi fiecare sfârc. Pe măsură ce apa cobora și mai mult în cadă, îi masă pielea din jurul buricului. Când mâinile se întoarseră la sâni, Faith gemu și își arcui spatele. Degetele lui trasară cercuri în jurul sfârcurilor tari și le apucară vârfurile. Fiecare atingere a lui îi trimitea săgeți

direct între coapse.

Faith începu să se zvârcolească. Picioarele i se depărtară, iar apa caldă dădu buzna între pliurile pielii și îi atinse clitorisul. În scurt timp, apărură cârlionții blonzi. El turnă din nou săpun în palmă, cuprinzând ușor zona intimă și fierbinte.

Mâna lui găsi centrul sensibil și îl atinse cu precizie. Faith își depărtă și mai mult picioarele.

— Te rog, șopti ea. O, te rog!

Degetele lui se mutară mai jos, până când înconjurară deschiderea. Vârful indexului pătrunse și se împinse puțin înăuntru. Încordată, Faith simți o durere insuportabilă în zona pelvisului.

— Seara asta e numai a ta, murmură el. Totul este pentru tine.

La aceste cuvinte, degetul lui mare îi găsi clitorisul, în timp ce restul degetelor se afundau și mai mult în vagin. Cuprinsă de spasme, își mușcă buzele.

— Nu te opri! strigă ea.

Din fericire, el nu se opri.

Degetul lui mijlociu mângâie peretele vaginului pe când policarul îi masa micuța excrescență care fremăta. Apoi pătrunse mai adânc și găsi punctul „G”. Lumea ei explodează într-un caleidoscop de culori și senzații.

Orgasmul se năpusti asupra ei cu viteza unui tren scăpat de sub control. Se sprijini cu palmele de peretele căzii și ar fi alunecat dacă el nu ar fi prins-o cu mâna liberă de ceafă. Trecură câteva secunde până să redevină conștientă de ceea ce se afla în jur. Se lăsă pe spate și trase cu nesaț aer în piept, în timp ce lumea revenea la normal.

Își întoarse lent privirea și îl văzu uitându-se la ea cu ochi strălucitori. Ochi care oglindeau posesiunea primară. Ochi revendicativi. Începu iarăși să tremure, deși își simțea mușchii lipsiți de orice vlagă.

O ridică în brațe și o duse la duș, unde dăți spuma ce îi mai rămăsese pe corp. Apoi o uscă meticulos din cap până în picioare, fiecare atingere fiind blândă și totuși posesivă. În cele din urmă, o duse în dormitor, unde o ajută să-și pună halatul, legându-i cordonul în față. O lăsă un moment, cât se

schimbă și el de tricoul ud. Când se întoarse, îi luă palmele într-ale lui.

— Hai să mergem pe terasă. O să te pieptăn.

Faith îl urmă nesigură pe picioare. Orgasmul o făcuse la fel de ascultătoare ca o pisicuță. Tot ce voia era să se cuibărească în brațele lui. Gray deschise ușa vitrată și își puse o mână pe spatele ei ca s-o ghideze afară. Briza caldă a mării îi flutură prin părul încă ud. Închizând ochii, inhală adânc aerul sărat. Era o noapte superbă.

Gray se așeză pe șezlong și o trase în fața lui, în poală. Câteva minute, se sprijini de pieptul lui și își rezemă capul sub bărbia fermă. Savură contactul intim; îi plăcea să se afle cât mai aproape de corpul lui masiv. Trupul ei murmură, iar prin vene îi curgea o dulce dorință, în acea clipă, totul părea minunat. Ca și cum nimic nu ar fi putut strica momentul perfect.

Luna arunca o lumină strălucitoare peste suprafața calmă a golfului. Ca o foaie de sticlă, apa era perturbată doar de câteva unde. În apropiere, valurile mici se loveau de țărm și aruncau o cascadă de spumă peste nisipul umed.

Mâna lui Gray îi cuprinse părul, îi separă șuvițele cu degetele și le trase în jos. Se întinse după peria din poala ci și zăbovi puțin în dreptul nodului de la halat ca și cum s-ar fi gândit să-l dezlege. Își retrase încet mâna.

Faith gemu încet când el îi pieptănă părul ce începuse deja să se usuce. Cu gesturi mângâietoare, prindea între degete capetele șuvițelor și apoi le dădea drumul să alunece, una câte una. Fiecare clipă în care o trăgea ușor o făcea să toarcă de plăcere.

— Ai un păr așa de frumos, zise el. Ți se potrivește perfect. Plin de viață. Liber. Moale.

Ea își întoarse capul și se uită la el peste umăr.

— Sunt tentată adesea să-l tund scurt.

Mâna lui împietri.

— N-ai face-o.

— Uneori poate fi o pacoste, zise ea ridicând din umeri.

— Abia aștept să-l văd cum se răsfiră pe pat în timp ce te pătrund, spuse el cu voce răgușită.

Clitorisul ei fremătă, iar sfârcurile i se întăriră și îi

trimiseră fiori de plăcere prin tot corpul.

— Într-un vis de-al meu, ești deasupra mea, iar eu sunt adâncit în tine. Părul ți se revarsă ca o perdea pe pieptul meu, apoi eu ți-l despart cu ambele mâini ca să-ți pot vedea chipul în timp ce mă călărești.

Ea trase aer în piept și închise ochii, imaginându-și scena pe care i-o descrisese. Gray își continuă mângâierile cu peria, fiecare atingere trimițând-o mai departe în sfera subconștientului.

— Vrei să știi însă care este fantezia mea preferată? Îi șopti el la ureche. Tu stai în genunchi, sprijinită pe palme, iar eu îți fixează capul ținându-te de păr și ți-o trag pe la spate.

Era oare posibil să aibă orgasm doar de la acele cuvinte erotice și de la pieptănat? Nu știa, dar voia să afle. Gray tăcu și, din nou, se mai auzi doar sunetul îndepărtat al oceanului. Faith se relaxă sprijinită de el, în timp ce își strecura degetele prin părul ei și apoi trecea peria prin şuvițele lungi. Se lăsă pe spate, cu bărbia în sus, și închise ochii. La fiecare respirație îi scăpau sunete de plăcere. Nici nu-și mai aducea aminte când mai fusese atât de mulțumită sau când mai avusese un bărbat care să se concentreze asupra ei. Bucuria, satisfacția și temerea o invadară simultan.

— De ce nu vorbești niciodată despre mama ta? întrebă el.

Faith se încordă, blestemându-și optimismul.

— Nu-mi place să vorbesc despre ea. Peria coborî prin părul ei, atingându-i ușor pielea spatelui. Întristată, se gândi că nu proceda corect. Ea îi pusese întrebări personale. Dacă aveau de gând să continue relația, trebuia să fie sinceră. Chiar dacă o înfiora gândul că el va afla amănunte din copilăria ei și despre Celia. N-a fost cinstit din partea mea. Îmi pare rău. Doar că nu suport nici măcar să mă gândesc la maică-mea.

— Înțeleg.

— E o poveste așa de lungă!

— Avem toată noaptea la dispoziție.

Acceptarea tacită din vocea lui o îndemnă să se

deschidă. Nu o presa să dea mai mult decât era dispusă, și tocmai asta o făcea dornică să ofere mai mult. El lăsă peria jos, dar continuă să se joace cu părul ei. Apoi își afundă degetele în el și îi masă scalpul.

— Mmm... Dacă o ții tot așa, o să-ți spun tot ce vrei să știi. Chicotind, Gray își duse mâinile spre ceafa ei și apoi pe umeri. Ea oftă mulțumită. Pop nu este tatăl meu adevărat. Stai, greșesc. De fapt, chiar este tatăl meu adevărat... singurul tată pe care l-am cunoscut. Dar nu este tatăl meu biologic. Dacă Gray fusese surprins, acest lucru nu se observă la exterior. Își continuă masajul relaxant, destinându-i mușchii. Nu spuse nimic, nu reacționează, așteptând urmarea poveștii. Mama mea... nici măcar nu știu cum s-o descriu exact. Toată viața ei a trăit cu capul în nisip. Pentru ea, luarea deciziilor greșite e ceva firesc. Este impulsivă, nesăbuită și pur și simplu nu poate accepta consecințele propriilor fapte.

— Seamănă cu mulți dintre cei pe care îi cunosc, remarcă el.

Faith încuviință din cap.

— De la o vârstă fragedă, eu am fost sprijinul emoțional pentru așa-zisa noastră familie. La acea vreme nu am înțeles că relația noastră era foarte diferită de una normală. Mă străduiam din răspuțeri să fiu cea mai bună fiică din lume. Când nu aveam ce mânca, îmi luam o slujbă mizeră sau făceam pe dădaca pentru vecini. Îmi aduc aminte cum îi țineam capul când vomita după o noapte de beție. Sigur, nu-mi dădeam seama că acolo se duceau toți banii.

Gray se strâmbă dezgustat.

— Iisuse, Faith... câți ani aveai?

Ea ridică din umeri.

— Nouă, zece... nu-mi amintesc exact. Mâinile lui i se strânsă mai puternic pe umeri, iar masajul deveni mai liniștitor, ca și când el ar fi înțeles cât de greu îi venea să discute despre mama ei. Când aveam paisprezece ani, l-a întâlnit pe Pop și s-a măritat cu el. Am fost așa de fericită! Mi-a plăcut de Pop la prima vedere. S-a purtat foarte frumos cu mine. M-a acceptat ca pe propriul copil. M-am îndrăgostit de Connor. Ce fată de paisprezece ani n-ar fi

făcut-o? El avea douăzeci și patru de ani, tocmai ieșise din armată și era drăguț cu mine. Nu mă trata ca pe un nimic. Pentru prima oară, m-am gândit că aveam familia pe care mi-o dorisem.

— Ce s-a întâmplat apoi?

Faith oftă. Amintirea acelei nopți încă o durea. Fuseseră cele mai urâte clipe din tinerețea ei. Mult mai urâte decât toate dezamăgirile pe care i le provocase Celia de-a lungul timpului.

— Mamei i s-a pus pata. M-a trezit în toiul nopții și am plecat. Eram devastată. Nu am vrut să plec. Ba chiar am întrebat-o dacă pot rămâne. M-a obligat să merg deoarece știa că nu avea cine să aibă grijă de ea. Asta m-a scos din fire. Pop era bun cu ea. S-ar fi ocupat de ea dacă l-ar fi lăsat. Dar, ca de obicei, a dat-o-n bară. De câte ori ni se întâmpla ceva bun, strica totul.

Măinile lui se opriră din mângâiat, iar degetele i se împlântară în carne. Se aplecă în față și o sărută apăsător pe gât.

— Și unde v-ați dus?

Lacrimile îi inundară genele.

— Înapoi la vechea noastră viață. Ne mutam o dată la câteva luni, când eram evacuate. Nu m-am putut întoarce la școală. Eram prea ocupată să muncesc de dimineața până seara ca să avem o bucată de pâine și un acoperiș deasupra capului. Gray înjură. Un an mai târziu, a început să se drogheze. Nu am fost surprinsă. Trebuia să ascund banii, altfel i-ar fi tocat pe toți pe droguri. O uram. Voiam s-o părăsesc.

— De ce n-ai făcut-o?

— Eram prea tânără. Speriată. Nu aveam unde să mă duc. Nu aveam pe nimeni pe care să pot conta. Mai presus de toate, era totuși mama mea. Nu o puteam părăsi, deoarece știam că n-ar fi supraviețuit fără mine.

Gray își trecu brațele în jurul ei și o trase spre el. Se lăsă apoi în jos până când amândoi stăteau pe spate uitându-se la cerul înstelat. Ea închise ochii și savură puterea îmbrățișării sale. Confortul și acceptarea. Înțelegerea.

— Și mai departe?

Faith știa că era curios să afle cum ajunsese acolo, cu Pop, departe de mama ei. Buzele îi tremurau la amintirea acelei nopți.

— La douăzeci de ani aveam două slujbe, așa că nu mă prea puteam ocupa de ea. Cumpăram mâncare, plăteam facturile și nu-i dădeam niciodată bani. M-am gândit că, dacă procedam așa, nu avea cum să cumpere droguri. Nu mi-am dat seama cât de departe era în stare să meargă ca să obțină ce voia. Într-o zi, când m-am întors acasă de la a doua slujbă, am găsit-o leșinată în sufrageria micuțului nostru apartament. Nu respira. Am sunat la urgențe și i-am aplicat măsurile de prim-ajutor pe care mi le aminteam. Când a ajuns ambulanța, au reușit să o resusciteze și să o ducă la spital. Îmi aduc aminte că stăteam în sala de așteptare a spitalului și mă simțeam vinovată pentru că nu eram sigură că doream să supraviețuiască. Faith se cutremură încercând să alunge sentimentul de vină pe care încă îl mai simțea. Cât de oribil poate fi să-ți dorești moartea propriei mame?

Brățele lui Gray se strânseseră în jurul ei.

— Nu e oribil. Este uman.

— Au găsit numărul de telefon al lui Pop în geanta ei și l-au sunat. Când el și Connor au apărut, am plâns pe umărul lui Pop. Connor m-a dus la hotel și a stat cu mine cât timp Pop a rezolvat cu mama. A internat-o la reabilitare, însă ce a mai făcut habar n-am. La acea vreme nici nu-mi păsa. Eram prea ușurată ca să mă mai preocupe. El și Connor m-au luat la Houston și mi-au spus că făceam parte din familia lor. Pop mi-a ținut o prelegere despre faptul că trebuie să întrerup orice legătură cu mama, cerându-mi să o las în plata Domnului. Se întoarse încet, astfel încât obrazul să se rezeme de umărul lui. Privirea lui Gray era plină de compasiune. Nici nu știi cât de bine m-am simțit auzind că era timpul să mă desprind de mama. Sună protest, dar aveam nevoie să mi se spună că era în regulă, că nu eram o persoană rea dacă procedam astfel.

Gray dădu din cap aprobator și îi atinse bărbia cu un deget.

— Majoritatea oamenilor nu ar fi făcut câte ai făcut tu pentru ea.

— Când Pop mi-a spus că voia să mă adopte... țin minte că m-am holbat la el, uimită. Apoi am izbucnit în lacrimi și am plâns o grămadă. El a crezut că m-a supărat, dar era cel mai frumos lucru pe care îl făcuse cineva pentru mine. Pentru prima oară făceam parte dintr-o familie. Aveam douăzeci de ani și mă simțeam din nou ca un copil.

Gray o sărută pe frunte și o mângâie pe obraz, urmărind cu degetele niște linii invizibile de la maxilar până la ureche.

— Și ești cu Pop de atunci?

Ea încuviință cu un gest delicat, nedorind să-i alunge mâna de pe față.

— El m-a ajutat să mă mut într-unul dintre apartamentele lui, mi-a dat o slujbă la Malone. Sons și mi-a ținut o predică despre faptul că nu trebuia să-i mai permit mamei să mai între în viața mea.

— Dar ea te-a sunat, spuse el încet.

Faith se încordă, însă, cum el continua să o mângâie pe obraz, se relaxă treptat.

— Da. Aceeași rutină. Vrea bani. Am ajutat-o întotdeauna, chiar și după ce Pop mi-a zis să nu-i mai dau nimic. Avea el o vorbă, dacă-i dai unui câine un os nu te va mai părăsi niciodată. Și a avut mare dreptate. Numai că ultima oară am refuzat s-o mai ajut. Își coborî vocea și se uită în altă parte. Gray îi atinse celălalt obraz, pe care-l întorsese spre el ca să privească oceanul. Ea are necazuri, iar eu nu-mi doresc decât să mă lase-n pace. Am încercat s-o ignor. Nu i-am spus lui Pop despre telefoane, pentru că dacă ar ști s-ar simți rănit și supărat, în plus, n-am vrut să-l împovărez cu problemele mele. A făcut destule pentru mine. Știam că venise vremea să trag linie. Numai că de data asta chiar are nevoie de ajutor.

— Nu-i poți repara viața. Pop are dreptate, dacă vei continua să o scoți din necazuri, n-o să te lase niciodată în pace. E foarte posibil să nu se poată lăsa de droguri, în cazul ăsta ce vei face? Vei fi mereu salvarea ei.

— Știu. Îmi tot spun asta, dar când îmi aduc aminte că

este totuși mama mea... Dacă nu mai am pe nimeni altcineva pe lume, măcar o am pe mama, nu?

— Nu ai pe nimeni? Îl ai pe Pop, îl ai pe Connor, Nathan, Micah... mă ai pe mine.

O rază de lumină răsări în interiorul ei, îi crescui în piept și se răspândi până când îi cuprinsese sufletul. Avea dreptate, nu era singură. Se uită la el, dar lacrimile îi împăienjneau vederea. Se ghemui pe o parte în brațele lui și întinse o mână să-i atingă fața.

— Trebuia să-i spun lui Pop despre telefoane, acum îmi dau seama de asta. Dar o parte din mine se teme încă să clatine barca și să provoace necazuri. Nu vreau ca Pop să regrete vreodată că m-a acceptat. Mi-a dat atât de multe...

— Ți-ai acordat vreodată un răgaz ca să te întrebi cât de multe i-ai oferit tu?

Îl privi perplexă.

— Nu, eu...

— Te adoră, Faith. La naiba, toată lumea te adoră. Connor, Micah și Nathan. Și să nu crezi cumva că n-ai contribuit la această relație. Acolo nu e un centru caritabil. Ești la fel de importantă pentru ei cum sunt și ei pentru tine.

— Le știi pe toate, nu-i așa? zâmbi ea.

— Dar este un lucru evident. De când sunt aici, am observat cât de mult însemni pentru ei. Sunt foarte protectori cu tine.

Cuvintele lui îi încălziră inima.

— Îți mulțumesc din suflet. Aveam nevoie să aud așa ceva. Am fost extrem de stresată din cauza telefoanelor și mi-am făcut o mulțime de griji întrebându-mă dacă am luat decizia corectă.

El o reduse la tăcere cu un deget.

— Nu-ți mai face atâtea griji. Săptămâna asta ne aparține. În plus, cine știe? Poate până ne întoarcem lucrurile se vor rezolva.

Afirmația lui criptică avusese rolul de a o liniști; într-adevăr, se simți optimistă și își permise să se bucure de încrederea pe care o percepuse în vocea lui.

— Mă faci să uit de necazuri, mărturisi ea.

— Foarte bine. Vreau ca timpul pe care îl petrecem împreună să nu fie stresant. Vreau să-ți îndepărtez toată nefericirea. Vreau să strălucești. Pentru mine.

Faith îi înconjură umerii cu brațele, cuibărindu-și fața în curbura gâtului. Pulsul lui bătea în fruntea ei.

— Ești gata să te duc înăuntru? murmură el. O, cât îi plăcea felul în care o spusese! încuviință fără să stea pe gânduri. O lăsă la o parte din poala lui și se ridică de pe șezlong, după care se aplecă și o luă în brațe, purtând-o până în dormitor, unde o așeză pe patul imens. Mă duc să fac un duș. Când mă întorc, vreau să te găsesc goală.

Faith simți un fior în stomac când îi văzu dorința sălbatică din ochi. El o privi câteva clipe, apoi se întoarse și intră în baie.

Porni dușul și imediat își desfăcu blugii. Avea să sufere contracții permanente în zona intimă din cauza faptului că fusese excitat toată seara, iar pantalonii erau așa de strâmți, încât avusese niște dureri insuportabile.

Când penisul în erecție se eliberă în sfârșit, avu o senzație extraordinară de ușurare. Cum naiba avea să supraviețuiască nopții care urma? În mod cert, nu putea dormi cu o erecție de mărimea Texasului.

Când păși în cabina de duș, apucă penisul tare și începu să-l frece din dorința de a îndepărta tensiunea. Apa caldă i se scurgea pe corp în timp ce trecea pielea moale înainte și înapoi peste capătul umflat. Închise ochii, își îndreptă fața spre jetul de apă și simți testiculele întărindu-se. Orgasmul i se ridică în vintre. Își întetă strânsoarea mâinii în jurul membrului rigid și mai făcu două mișcări. Un jet de spermă erupse din vârf și fu repede luat de apă. Își aplecă fruntea și trase câteva guri de aer în timp ce pulsul îi bubuia în tâmplă. Continuă să-și mângâie penisul ce se înmuia treptat până când valurile de plăcere se estompară.

Își săpuni corpul repede și se dăți, apoi ieși de la duș și se întinse după un prosop. După ce se șterse, își puse o pereche curată de boxeri și se întoarse în dormitor. Când o văzu pe Faith în pat, cu părul desfăcut pe pernă, la fel ca în fanteziile lui, sub lumina veiozei de pe noptieră, penisul i se întări din nou. Înjură în gând. Se dusesse naibii planul de a-și

alunga tensiunea lăuntrică.

Se așază lângă ea. În ochii ei frumoși licărea dorința, dar, mai mult decât atât, se zărea o încredere neclintită. O trase în brațele lui, apoi o înveli cu pătura. Știa că ea se aștepta să facă dragoste în acea noapte, dar mai știa și cât de important era să nu grăbească lucrurile. Puteau începe relația sexuală a doua zi, iar noaptea aceea aveau să găsească nivelul de confort comun și încrederea reciprocă.

Se simțea ca un ipocrit pentru că dădea atât de multă importanță încrederii, când o mințea în fiecare clipă. Dar în această privință relația lor avea să fie complet sinceră. Nu putea decât să spera că în final avea să cântărească îndeajuns de mult.

O ținu strâns, bucurându-se de senzația conferită de trupurile lor goale.

— Culcă-te, zise el încet. Avem tot timpul din lume.

Simți cum încordarea o părăsea când trupul ei se topi în al lui. O sărută pe creștet și se întinse în spate ca să stângă lampa.

Capitolul 30

Gray deschise ochii și primul lucru pe care îl văzu fu părul mătăsos, blond, care îi gădila obrazul. Clipi și se trase ușor în spate. Faith stătea ghemuită la pieptul lui, în siguranță, sprijinindu-și capul sub bărbia lui. Părul îi era împrăștiat pe pernă, păstrând mirosul slab al șamponului pe care îl folosisese el când o spălase pe cap.

Camera era cufundată încă în întuneric. Își ridică mâna ca să se uite la ceas. Nu era chiar atât de devreme, trebuia să se lumineze în curând. Cu grijă să nu trezească, se desprinse de lângă ea și se dădu jos din pat. Trebuia să dea un telefon, iar aceasta era prioritatea numărul unu.

Își luă blugii de pe podea și căută în buzunar telefonul mobil, apoi ieși din dormitor. Deschise clapeta și tastă numărul lui Mick în timp ce deschidea ușa vitrată, ieșind în briza dimineții.

— Unde dracu' ești? se răsti Mick fără altă introducere.

— Bună dimineața și ție, zise Gray iritat.

— Bună dimineața, pe naiba! Ar trebui să fii aici, să ajuți

la prinderea ucigaşului lui Alex, nu să ți-o tragi cu fata.

— Mick, nu începe din nou, îl avertiză Gray. Am sunat să văd ce se întâmplă. Poate că nu-ți convine cum am decis să procedăm, dar n-ai încotro. Reacționezi emoțional, dar, dacă ai putea gândi corect, ai ști că noi avem dreptate.

— Noi. De când treaba asta a devenit „noi”? Nu înțeleg de ce i-ai implicat pe Malone și pe gașca lui. Nu-i pasă decât de fică-sa. Îl doare undeva de nemernicul care mi-a omorât băiatul.

— Fiecare se preocupă mai întâi de propriul interes, replică Gray. Faith este o victimă nevinovată, Mick. Nu pot permite să fie folosită mai mult decât a fost deja. Și dacă asta te deranjează, ghinion.

— Niciodată nu mi-am imaginat că o să trădezi. Niciodată nu am crezut că o să-i întorci spatele lui Alex.

— La dracu', Mick, nu mai întinde coarda. Ai făcut asta de la început, iar eu te-am lăsat. M-am săturat să te văd jucând rolul victimei. Dacă Samuels acționează în direcția lui Faith, Pop și ceilalți o să-l înșface. Asta e tot ce ar trebui să te intereseze. Ca la carte. Nu mai are nicio portiță legală ca să scape.

Urmă o pauză prelungă, în care nu se auzi decât respirația greoaie a bătrânului. Într-un final, acesta rupse tăcerea.

— Dacă n-o să mă ajuți să-l prind pe ucigașul lui Alex, o s-o fac singur. Nu am de când să stau pe tușă și să văd cum scapă. Nu când e așa de aproape.

— Mick, termină cu prostiile și liniștește-te, zise Gray exasperat. Mick. Mick?

La naiba, închisese. Gray înjură cu năduf. Mick își ieșise din minți. Era atât de măcinat de durere, încât nu mai gândea rațional. Trebuia să-și miște fundul înapoi la Dallas, dar știa că îi era imposibil.

Deschise din nou telefonul și formă numărul lui Micah. Scutură din cap, încercând să-și alunge furia, în timp ce aștepta ca Micah să răspundă. În ciuda tuturor slăbiciunilor, era băiat bun.

— Salut, bătrâne, zise el.

— Salut..

— Care-s noutățile? Vreo veste de la Samuels?

— Nu, încă nimic. Polițaii au pus o sosie în locul lui

Faith. Stă în apartamentul ei și merge la birou, la fel ca fata noastră.

Gray oftă. Probabil că era prea devreme, dar scrisoarea îi dăduse de înțeles că Samuels era pe aproape. Chiar dacă nu se afla în Houston, avea să ajungă în curând. Mai mult ca oricând, Gray era bucuros că Faith ieșise din peisaj și că o putea ține în siguranță. Nu avea o presimțire prea bună legată de Mick, de Samuels sau de mamă. Și oricum, Faith avea să sufere, dacă nu fizic, în mod sigur emoțional.

Din nou, dorința lui Pop de a-i ascunde toate acele lucruri îl puneă cu spatele la zid. Deși se opusese vehement, nu era sigur că omul nu avusese dreptate.

— Uite ce e, amice, trebuie să fug. Lucrurile sunt cam agitate pe aici. Eu, Nathan și Connor stăm cu ochii pe apartament. Avem câțiva oameni care îl supraveghează, dar nu am vrut să-l speriem pe Samuels și să-i dăm de bănuț că am fi pe urmele lui. Sosia lui Faith trebuie să iasă din casă în câteva minute și e rândul meu să o urmăresc până la birou.

— Bine, să mă ții la curent, da?

— Sigur. Tu ai grijă ca Faith să fie teafără și fericită.

— Fac tot ce pot, chicoti Gray.

Reveni în casă și se duse să caute o bucată de hârtie și un pix. După ce scrisese rapid un bilet pentru Faith, intră încet în dormitor. Se uită la fața ei adormită, studiindu-i trăsăturile liniștite. Nu putu rezista și se aplecă să-și treacă un deget pe obrazul ei. Faith se mișcă și se întinse la atingerea lui, dar nu se trezi. Gray se îndepărtă fără tragere de inimă și îi lăsă biletul pe pernă.

Când Faith se trezi, Gray nu mai era lângă ea. Lumina strălucitoare scălda camera, făcând-o să se strâmbe. Când privirea îi căzu pe perna de alături, observă foaia de hârtie rezemată de ea. O luă și văzu scrisul lui Gray aproape indescifrabil. „Când te trezești, vino în bucătărie. Am pregătit micul dejun. Nu pune nimic pe tine.”

Dădu drumul biletului, conștientă că urma să roșească până în vârful degetelor. Goală. Sincer, nu știa la ce să se

aștepte. El reușise până în acel moment să o țină în suspans. În loc să facă sex, își petrecuse toată seara trecută copleșind-o cu atenții. Nu se mai simțise niciodată atât de răsfățată.

— Nu fi lașă, își spuse ea când se dădu jos din pat.

Se duse în baie și își trecu repede peria prin părul aproape impecabil. Gray îl pieptănase atât de mult, încât strălucea căzându-i peste umeri în valuri diafane. Se privi în oglindă. Femeia din fața ochilor ei o fascina.

O aură strălucitoare de fericire i se reflecta din priviri și din zâmbet.

Trase adânc aer în piept și ieși din baie. În timp ce se apropia de bucătărie, pulsul îi atinse un ritm amețitor. El stătea la bar și, cu o paletă, așeza ochiurile în farfurii. Când își ridică privirea și se uită la ea, primul ei instinct fu să se acopere. Se opri la câțiva metri distanță și înghiți nodul pe care îl simțea în gât. Gray lăsă paleta și își șterse mâinile pe o cârpă, apoi ocoli barul fără să-și desprindă ochii de la corpul ei gol.

— Bună dimineața, șopti el aplecându-se să o sărute și trăgându-i mâinile care încercau să-i acopere nuditatea. Nu te ascunde. Ești mult prea frumoasă. Vreau să mă uit la tine. În ochii lui se citi satisfacția când o văzu roșind. Niciodată nu avea să înțeleagă de ce îi plăcea așa de mult această trăsătură. Părea bizar ca o femeie în toată firea să roșească într-atât de ușor. Haide, stai jos să mâncăm, zise el conducând-o spre bar. Tot mai derutată, Faith se conformă. În dreptul ei avea o farfurie cu șuncă, ouă și pâine prăjită și un pahar înalt cu suc de portocale. Gray se așeză vizavi și o contempla cu ochii lui superbi, albaștri. Era îmbrăcat, ceea ce-l puneă în avantaj. Purta un tricou și blugi, însă era desculț, amănunt care, fără să-și dea seama de ce, i se păru foarte sexy.

Era greu să se concentreze la mâncare când nu avea nici cea mai vagă idee la ce să se aștepte în viitorul apropiat. El nu prea se potrivea rolului de mascul dominator. Ba din contră, de fapt. Afirmase limpede că lucrurile aveau să se întâmple după cum voia el, dar, în mod ciudat, ceea ce voia era s-o răsfete. Observându-i deruta,

Gray lăasă furculița jos.

— Faith, nu te sfii. Văd un milion de întrebări care-ți trec prin cap.

— Cred că nu știu la ce să mă aștept. Sunt confuză, iar asta mă scoate din minți.

El ridică o sprânceană și se uită la ea intens.

— Te așteptai să te pun în genunchi? Să ceri voie să vorbești? Te așteptai să te bat și apoi să ți-o trag nebunește? Faith tresări la descrierea crudă, dar știa că parțial el avea dreptate. Jenată, aprobă printr-un gest. Faith, nu sunt un ticălos. Nu am de gând să te tratez ca pe un gunoi. Niciodată. Nu ai nevoie să ceri voie să vorbești, pentru Dumnezeu. A îngenunchea este o prostie. Sunt multe moduri de a-ți arăta supunerea și respectul pentru mine. Niciunul dintre acestea nu include umilirea sau mojicia din partea mea. O senzație de căldură îi inundă obrajii când o sfredeli cu privirea. Vorbea sincer și în mod cert era convins de propriile cuvinte. Fără îndoială că vor fi momente în care te voi forța, continuă el. Amândoi avem fantezii. Îmi plac lucrurile deochete, la fel ca oricărui tip, și mă voi aștepta să mă ascuți, dar ăsta nu e un joc. Nu știu cum să mă exprim mai clar. Nu sunt părintele tău. Nu am nicio dorință să mă văd în această postură. Amândoi suntem adulți, iar jocul enervant stăpân-sclav mă plictisește cumplit. Scenariul în care sclavul pretinde că este neascultător, iar stăpânul îl pedepsește este ridicol. Dacă te voi plesni, o voi face pentru că mă excită să văd semnul pe care-l las pe fundul tău și pentru că tu te vei simți bine. Nu pentru că nu m-ai ascultat. Ești adultă și judeci. Faith simți un gol în stomac, o senzație de tensiune între picioare, iar sfârcurile i se întăriră și deveniră dureroase. Fu nevoită să deschidă gura și să se forțeze să respire. Mai ai și alte întrebări? rosti el calm.

Ea scutură din cap, încercând să-și potolească tremurul. Colțurile gurii lui se ridicară într-un zâmbet de pură apreciere masculină. O strălucire de animal de pradă i se aprinse în ochi când o măsură cu privirea.

— Perfect. Deci ieri a fost totul pentru tine. Astăzi? Totul este pentru mine.

Capitolul 31

Faith înghiți în sec. Nu dorise niciodată un alt bărbat așa cum îl dorea pe Gray. Niciodată. Voia atingerea lui. Gura lui. Penisul lui. Fiecare centimetru din corpul lui. Uită de mâncare. Nu că ar fi gustat din ea.

— Ai terminat? întrebă el.

Ea aprobă din cap, nefiind în stare să vorbească. Gray se ridică și adună farfuriile.

— Du-te în sufragerie și așează-te pe canapea. O să vin cât de repede pot după ce spăl vasele.

Se ridică nesigură în picioare și ieși din încăpere, conștientă că avea nevoie de timp ca să se adune. Când ajunsese la canapea, se cufundă în pielea moale și se ghemui pentru a-și acoperi cât mai mult nuditatea.

Dacă ar fi fost mai curajoasă, s-ar fi tolănit într-o poziție senzuală și ar fi jucat rolul seducătoarei, dar în realitate era incredibil de emoționată. Auzi zgomotul vaselor, după care se lăsă tăcerea. Un freamăt de nerăbdare i se ridică pe șira spinării. Se uită în sus și îl văzu contemplând-o din pragul ușii.

Își înfipse unghiile în palme până când nu mai putu să îndure. Gray se opri la numai un pas de ea, cu degetele mari agățate de buzunarele blugilor. Radia putere. Cu mișcări lente, metodice, își desfăcu nasturele de la șliț și, sub privirea ei vrăjită, coborî fermoarul.

Își vârî mâna dreaptă în pantaloni și își scoase penisul. Ochii ei se măriră apreciativ. Data trecută, în bezna holului de la club, nu putuse decât să-l simtă și să-l guste. Acum putea vedea membrul gros ieșind din cuibul de păr șaten-deschis. Mâna puternică îl apucă de bază și îndreptă capătul gros spre gura ei. Faith se linse pe buze, iar respirația lui se transformă într-un șuierat.

— Ai cea mai sexy gură din lume, zise el.

Întinse spre ea cealaltă mână și îi apucă ceafa cu degetele. Apoi o trase spre el și își poziționează penisul în dreptul gurii ei.

— Deschide-o pentru mine, comandă el.

Faith își depărtă buzele, iar el se strecură înăuntru. Bombardată de senzații, strânse din pleoape. Îl simțea gros

în gură, moale pe limbă și rigid pe buze. Se împinse și mai mult, lăsând-o fără suflare. Peste o clipă își mută mâna de pe penis și i-o trecu prin păr până o întâlnește pe cealaltă, la baza craniului. Țintuind-o astfel în loc, se împinse și mai mult în ea. Atunci când vârful membrului îi atinse gâtul, Faith inhală adânc pe nări.

— Înghite, îi ordonă el. Înghite odată cu mișcarea și relaxează-ți maxilarul. Ia-o adânc.

Ea se conformă, iar la următoarea mișcare Gray se împinse și mai tare, pătrunzând-o până la capăt chiar în clipa în care ea înghiți. Preț de câteva secunde nesfârșite rămase înfipt în ea apăsându-i ceafa cu degetele. Într-un final, se retrase și o eliberă din strânsoare. Își apucă din nou penisul și îl ținu aproape de buzele ei.

— Linge-l, zise el cu voce groasă. Faith își trecu limba în jurul coroanei de satin și lipăi micuța deschidere din vârful. El gemu și zâmbi satisfăcut. Ți place, nu-i așa?

Ea răspunse încercuind capul membrului cu limba și se opri pentru a acorda o atenție specială zonei expuse când dădu pielea de deasupra la o parte. Suge-l, comandă el. Ea își desfăcu buzele și, cuprinzând cu tandrețe vârful, îl supse încet. Acum ia-l adânc. Faith își deschise gura mai larg și îl supse în interior. Gemând, Gray îi puse mâna pe creștet și apucă penisul cu cealaltă. Stai nemișcată!

Începu să-și frece mădularul cu mișcări rapide înainte și înapoi. Ea închise ochii și se relaxă, lăsându-l să preia controlul. Când mișcările lui deveniră frenetice, un jet mic îi atinse cerul gurii. El se retrase din gura ei și un șuvoi fierbinte de spermă o împrășcă pe sâni. Deschise ochii și-i văzu capul dat pe spate și expresia de agonie de pe față. Mâna lui freca în continuare membrul enorm în timp ce direcționa jetul pe pieptul ei. Lichidul cremos alunecă peste sâni și se scurse spre abdomen.

Privirea lui strălucind de mulțumire o mângâie în jos, urmând traseul parcurs de spermă. Întinse un deget și îl plimbă pe sub sâni ei, de unde adună o picătură pe vârful. Îi deschise gura și o mânji cu spermă pe buze și apoi pe limbă.

— Linge-l! Faith gustă esența delicată de mosc și îi supse degetul până când el și-l retrase. Corpul o durea de

nerăbdare. Voia atingerea lui. Avea nevoie de orgasm. Era mai excitată decât fusese cu o seară în urmă, când el o adusese pe culmile plăcerii cu degetele. Îmi place cum arăți. Teribil de sexy cu sămânța mea împrăștiată pe tine.

În ochii lui se oglindea puterea masculină, era un bărbat pe deplin mulțumit de controlul pe care îl exercita. Faith își dădu seama că ideea ca el să-și marcheze teritoriul îi provoca un fior delicios. Totuși, de teama ridicolului, preferă să lase gândul nerostit.

Gray îi întinse mâna, ajutând-o să se ridice. Privirea îi coborî pentru o ultimă oară spre urmele de spermă de pe pieptul ei înainte de a o conduce spre baie. Deschise robinetul și, când apa se încălzi, o trase în cabina de duș împreună cu el. Își înclină capul și îi prinse buzele într-ale lui, apăsându-le cu vigoare în timp ce ploaia caldă se scurgea peste amândoi.

Mâinile lui îi alunecară ușor pe brațe până când o apucară de coate. Nu era brutal, dar îi copleșea simțurile. Deși sărutul lui era blând, îl simțea în fiecare zonă a sufletului. Nu mai era nimeni altcineva. Nu mai erau decât el și ea. Și felul în care o făcea să se simtă.

Faith își strecură mâinile în jurul taliei lui și își răsfiră degetele pe spatele musculos în timp ce buzele lui i se mutară pe gât. Penisul lui o apăsa pe abdomen. Se dădu în spate câțiva centimetri și își vârî o mână între ei, dorind să-l atingă, să-l mângâie, dar Gray îi apucă încheietura mâinii și o opri.

— Nu încă, murmură el. Dacă mă atingi, n-o să rezist, îi privi atent chipul și se simți transfigurată de emoția vădită ce se ascundea acolo. Fluturii din stomac decolară intempestiv spre gâtul ei. Îmi place cum te uiți la mine, zise el pe când se întindea după săpun.

— Cum mă uit la tine?

— Ca și cum aș fi atotputernic. Ca și cum aș fi singurul bărbat. Dacă te-ai uita astfel la altul, l-aș omorî.

— Și eu care tocmai apreciam modul în care te uitai la mine, surâse ea.

— Cum anume? se miră el ridicând din sprâncene.

— Ca la o femeie frumoasă. De parcă aș fi singura

femeie care te-a mișcat în acest fel. Ca și cum într-o cameră plină cu femei m-ai vedea numai pe mine.

— Foarte adevărat, confirmă el venind mai aproape, începu să-i săpunească trupul cu atingeri când ferme, când blânde. După ce termină, ea se luptă să-i ia săpunul, în ciuda protestelor lui, și se apucă să-l spele, în timp ce degetele îi alunecau pe fiecare mușchi neted, se minună de perfecțiunea lui fizică. Niciun centimetru de grăsime nu era în plus. Urmă liniile pătrățelelor de pe abdomenul lui, apoi se îndreptă în jos, de-a lungul liniei de păr care pornea de la piept și continua spre buric. Ai grijă, șopti Gray. Faith chicoti și sări când el o lovi peste fund. Dacă ai terminat cu joaca, hai să ieșim de aici, zise el închizând robinetul.

Se șterseră împreună, deși el făcu cea mai mare parte a muncii. Când termină, aruncă prosopul și o împinse jucăuș de la spate.

— În dormitor. Pe pat.

Faith nu zăbovi. Se grăbi să iasă din baie și se urcă în pat așteptând. El apăru un moment mai târziu și rămase o clipă s-o admire. Picioarele lui erau ușor depărtate, iar penisul semierect. Într-un cuvânt, era desăvârșit. Splendid. Tare. Neted. Ca un animal de pradă. Sută la sută masculin. Sută la sută al ei.

Se apropie de pat, își puse mâna pe piciorul ei și o lăsă să alunece peste curba soldului, după care, cu o împingere fermă, o răsturnă pe spate și se cățăără deasupra ei. Își plecă fruntea și începu s-o sărute.

— Am așteptat prea mult ca să te gust, murmură el lăsându-se tot mai jos.

Îi cuprinse fesele între palme, strângându-le cu blândețe, apoi își strecură abil mâinile între coapsele ferme, ajungând la doar câțiva centimetri de zona intimă.

Se împinse într-o parte și în sus, forțându-i genunchii să se îndoaie. Faith închise ochii și își înfipse degetele în cearșaf. Gura lui era atât de aproape de clitoris! Ajungea să sufle o dată și i-ar fi provocat un orgasm devastator, întregul trup îi era încordat și pulsa, fiecare zonă fremăta ca o țâșnitoare care stropea în toate direcțiile.

Cu un deget îi despărți pliurile carnoase, după care mai

adăugă un deget ca să le țină la distanță unul de altul.

— Atât de frumoasă, murmură el. Roz și așa de feminină. Moale. Pun pariu că ești la fel de dulce pe cum arăți. Ea tremură și își arcui soldurile. Își dorea mai mult, îl voia pe el. În clipa următoare începu so lângă. Ochii ei se deschiseră, iar capul i se ridică atunci când limba lui îi linse intrarea în vagin și înaintă spre clitoris. Toți mușchii corpului ei se încordară și apoi fură cuprinși de spasme ca și când creierul pierduse orice control asupra lor. Mmm... am avut dreptate. Ești delicioasă, toarse el.

— O, Doamne! gemu ea.

Îi lipăi din nou zona intimă, iar Faith își încleștă dinții în timp ce o săgeată de plăcere nemaiîntâlnită îi zdruncină ființa. Avea nevoie de mai mult, dar el parcă știu cât de aproape era și de cât era nevoie pentru a o aduce pe culmile plăcerii, căci se retrase. Încet, jucăuș, o linse în continuare. Ea gemu și se zvârcoli sub el. Gray își ridică privirea cu un aer sever.

— Observ că va trebui să te leg dacă vreau să stai liniștită.

Știa, bineînțeles, ce efect urmau să aibă acele cuvinte. Faith observă tenta de îngâmfare ce i se aprinse în ochi când sfârcurile ei se întăriră și un fior îi străbătu corpul. Bărbatul își plecă din nou capul și îi cuprinse ușor clitorisul în gură. Ea încercă să nu se miște. Doamne, cât încercă! Dar când începu să-l sugă ritmic, își pierdu stăpânirea de sine. Se arcui înspre el și fu șocată să se audă implorând. Dar deschisese gura? Era aproape. Atât de aproape. Avea nevoie...

El eliberă micuța umflătură sensibilă și o linse în jos până când ajunse cu limba la intrare. Faith se lăsă pe pat când dorința i se diminuează din pragul orgasmului. Mult prea repede, mângâierile abile îi provocară un nou iureș de senzații. Vaginul îi era cuprins parcă de flăcări. Pelvisul i se încordă. Stomacul i se strânse. Cu degetele crispate, adună cearșaful în palme. Își strânse pleoapele când mângâierile lui ușoare ca o pană îi atinseră cele mai sensibile zone o dată și încă o dată. Aproape... aproape...

El își săltă capul, iar ea țipă de dezamăgire când o lăsă

să aștepte. O atingere. Era tot ce-i trebuia. Mâna îi coborî automat între picioare. Avea nevoie de ceva care să o catapulteze pe culmile plăcerii. Dar el îi prinse încheietura și chicoti încet.

— O, nu, Faith. Nu încă. Ne ocupăm de mine, îți amintești? Iar eu mă distrez de minune. Oftă frustrată, însă nu avea de ales. Îi sărută pielea de pe abdomen, puțin deasupra cârlionților blonzi. De acolo parcurse în sus cu limba o linie imaginară, după care se poziționează între picioarele ei desfăcute. Fără să se grăbească, se aplecă și își trecu limba alene în jurul unui sfârc, apoi se îndreptă spre celălalt și îi oferă la fel de multă atenție, smulgându-i un geamăt de mulțumire. Îi plăcea să-i fie stimulate sfârcurile. Dinții lui trecură peste vârfurile sensibile și, pe neașteptate, le mușcară, făcând-o să țipe când fiorul de plăcere îi explodă în ventre.

Îi supse un vârf și își frecă dinții de el înainte și înapoi, mușcându-l și dezmierdându-l cu limba. Apoi îi prinse celălalt sfârc între degete și continuă să sugă. Apucă protuberanța tare între degetul mare și cel mijlociu, o apăsă și îi dădu drumul. Ea simțea că nu mai avea aer când într-un final gura lui se ridică de pe sâni și se mută în sus, pe buze.

Își puse penisul între picioarele ei în timp ce o săruta cu o intensitate ce se apropia de violență, sugându-i aerul din plămâni. Faith ardea. O durea. Niciodată nu mai trăise o asemenea pasiune. Zona ei intimă îi întâlnește erecția, dar indiferent cât de mult se mișca și se arcuia, nu-l putu atrage înăuntrul ei.

Îi sărută buzele, obrații, ochii, gâtul... O mușcă de lobii urechilor pe rând și apoi își încleștă dinții în gâtul ei până când o auzi gemând. Era disperată. Pe jar. Își ieșise din minți. Era tandru, aprig, o controla și o domina. Era o combinație pe care nu o mai întâlnise niciodată.

Într-un final... într-un final, Gray întinse mâna și își poziționează penisul la intrarea în vagin. Se sprijini pe un cot, privind-o intens. În ochii lui se puteau citi lucruri pe care Faith nu putea să le descrie.

Capul membrului pătrunse prin deschizătură, iar ea își închise ochii în timp ce el începu să se împingă în trupul ei.

Încet. Aproape reverențios. Era mare. Era tare. Pereții canalului fierbinte erau atât de întinși, încât Faith, cu lacrimi în ochi, se întrebă cât de mult putea încăpea. Și totuși, el continua să se împingă fără grabă, arcuindu-și șoldurilor în față. Când într-un final se opri adâncit în ea, îi cuprinse în brațe partea de sus a corpului și o apropiă de piept.

— Ești așa de strâmtă, șopti el. Îmi vii mânușă. Ești făcută pentru mine. Numai pentru mine.

O sărută tandru pe ureche, pe obraz și apoi pe buze. Gura lui alunecă în jos pe gâtul delicat, îi supse și îi linse zonele în care se simțea pulsul. Degetele ei se răsfirară pe mușchii încordați. Șoldurile lui înaintau și se retrăgeau într-un ritm implacabil. Cum de putea fi atât de blând și totodată atât de hotărât, de puternic și de autoritar? I se părea de neconceput, și totuși, cu fiecare clipă în care se împingea în ea, cu fiecare atingere, cu fiecare mângâiere sau sărut o făcea să se simtă prețuită, protejată și iubită.

Gray își puse antebrațele de-o parte și de alta a capului ei, sprijinindu-și astfel greutatea corpului. Se potriveau ca două bucăți de puzzle alăturate. El era înfipt între picioarele ei și o mângâia pe obraji netezindu-i șuvițele umede. Se uită în jos la ea, vrând parcă să-i absoarbă fiecare trăsătură a chipului. Faith ridică o mână, îi luă obrazul în palmă, și el închise ochii în timp ce degetele ei se răsfirară pe pomete. Când îi deschise, ochii lui reflectau o dorință aprigă, nestăpânită. Își încordă șoldurile și se afundă mai mult.

— Pune picioarele în jurul meu.

Faith își uni gleznelor în jurul taliei lui, iar el îi luă fesele în palme. Se împinse și mai tare, presându-i spatele coapselor cu șoldurile în timp ce se adâncea în ea. Strânse pleoapele ca și când ar fi fost pe culmile celei mai dulci agonii. Orgasmul ei era pe-aproape. Se găsea la marginea unui uragan ce devenea din ce în ce mai puternic. Ajunsese în pragul extazului de atâtea ori, și în ultimul moment fusese privată de plăcere. Acum n-o mai putea opri nimic.

El crescua intensitatea mișcărilor, iar în încăperea nu se auzeau decât plesniturele pielii lui peste a ei. Faith îi cuprinse gâtul cu mâinile și își întrepătrunse degetele pe

ceafa lui de parcă s-ar fi agăţat de viaţă.

— Nu te opri, şopti ea.

— Nu, iubire, de data asta nu. Dă-ţi drumul. Te prind eu. Te ţin.

Cuvintele lui o apropiată de culme. Inima fremătă la încurajarea tandră. Corpul îi explodează într-un milion de direcţii diferite. Pentru prima oară, inima şi mintea erau la unison cu trupul ei. Niciodată nu se simţise atât de completă. De satisfăcută. De mulţumită. Atât de convinsă că acolo trebuia să fie. Lacrimile începură să-i curgă pe obraji în timp ce fiecare muşchi din corpul ei se întări într-o intensitate de nesuportat. Într-un final, orgasmul îi aduse eliberarea, relaxându-i muşchii tensionaţi. Pluti fericită, ţinută de mâinile lui.

Când îşi reveni în fire, el îi săruta urechea şi îi şoptea cuvinte liniştitoare. Apoi se încordă din nou şi începu să se împingă în ea nerăbdător, ca şi cum nu putea să ajungă destul de adânc şi îndeajuns de repede. Îi pronunţă numele în şoptă exact când se prăbuşi în trupul ei. Îl trase şi mai aproape, bucurându-se de greutatea corpului lui, de bătaile inimii pe care le simţea pe piept.

Pentru un moment îndelungat rămase neclintit, respirând rapid, apoi se ridică şi o sărută tandru.

— Nu te-a durut, nu-i aşa?

Ea zâmbi şi îi mângâie maxilarul puternic.

— Ai fost perfect.

— Iar te uiţi la mine aşa, spuse el în timp ce îşi încordă soldurile, iar penisul lui alunecă de-a lungul pereţilor vaginului. Ieşi din corpul ei împreună cu un şuvoi cald de lichid. Stai să aduc un prosop.

Faith îl urmări cu privirea când se duse gol la baie. Mişcările lui radiau atâta încredere... Nu exista nicio urmă de aroganţă. Niciun legănat prefăcut. Era doar mersul unui bărbat extrem de încrezător. Închise ochii, amintindu-şi de modul în care făcuseră dragoste. Îşi simţea corpul saturat. O invadă o senzaţie de căldură şi de somnolenţă. De mulţumire supremă. De plăcere. Patul se mişcă din nou când el îi desfăcu picioarele cu blândeţe şi apăsă prosopul pe pielea încă tremurândă. Mijind ochii, îl văzu uitându-se la

ea. Gray aruncă prosopul într-o parte și se urcă în pat.

— Ador privirea unei femei satisfăcute, șopti el trăgându-o mai aproape. Nu există provocare mai mare pentru un bărbat decât să știe că este responsabil de apariția acelei priviri pe fața femeii. Ea se cuibări la pieptul lui și își dori să poată toarce ca o pisică. El o cuprinse cu brațele și îi puse capul pe umăr. Își întinse mâna pe spatele ei până îi cuprinse fundul într-un gest posesiv. Culcă-te, o îndemnă în șoaptă.

Faith căscă, dornică să-i urmeze sfatul. În timp ce ațipea, Gray își petrecu un picior peste al ei, iar ea își dădu seama, ca prin ceață, că nu avea nicio zonă a corpului care să nu fie ținută într-un fel sau altul. Adormi cu un zâmbet pe chip.

Capitolul 32

În lumea incertă dintre vis și realitate, Faith se simțea mulțumită și letargică. Mâini calde se mișcau pe pieptul ei și apoi o apucară de umeri. Deschise ochii când se trezi cu fața pe pernă. Ambele mâini îi fură duse la spate până când se întâlniră în zona mijlocului. Gray îi prinse încheieturile cu o sfoară aspră.

Inima îi bătea cu putere în saltea, iar respirația i se accelera pe măsură ce își dădea seama ce se întâmpla. Când mâna lui se retrase, vru să se elibereze, dar sfoara era bine legată. Își întoarse obrazul pe pernă și încercă să se relaxeze, dar încântarea care-i alerga prin vene o menținu încordată și nerăbdătoare.

Mâinile lui hotărâte îi cuprinseră fesele și i le masară. Picioarele îi erau depărtate, expunând-o complet. Fundul, zona intimă... Și era neputincioasă în fața intențiilor lui. Strânse din pleoape cutremurându-se. Adrenalina pompa în corpul ei mai tare ca niciodată. Pe unde avea s-o penetreze? În vagin? În fund? Numai ideea de a fi pătrunsă într-un mod așa de primitiv o excită până la orgasm.

Răspunsul veni rapid când el o ridică îndeajuns de mult ca să pătrundă în vaginul ce fremăta de nerăbdare. Faith gemu când Gray se apăsă în ea, strecurând fiecare milimetru al penisului în culoarul strâmt. Își puse mâinile de

o parte și de alta a capului ei, dominând-o, în timp ce soldurile i se arcui au pe fesele bombate.

— Spune-mi, Faith, ți-a tras-o cineva în fund? șopti el. Aș fi primul?

Ea simți că i se făcuse pielea de găină.

— Da, gemu ea.

— Da, ce?

— Ai fi primul, murmură aproape inaudibil.

Cu un zvâcnet, se împinse în ea din toate puterile și îi mușcă urechea.

— Vrei să ți-o trag în fund? Te excită ideea actului interzis?

— Da, mormăi ea. Da!

— Vrei să te dezleg? Sau vrei să ți-o trag așa cum ești acum? Neputincioasă. Fără să te poți mișca. În voia mea. Cuvintele de un erotism ucigător îi încordară fiecare nerv. Buzele lui nu se mișcară, așteptându-i răspunsul. Acum se simțea plină, întinsă la maximum. Cât de strâmtă avea să se simtă cu mădularul lui în tunelul virgin? Gray îi adună părul în pumn și o trase ușor de el. Răspunde la întrebare, îi comandă.

— Vreau să mi-o tragi așa, șopti ea.

Strânsoarea lui slăbi, dar continuă să-i țină între degete suvițele în timp ce își încetinea mișcările. Apoi se retrase. Peste câteva clipe, Faith auzi un zgomot slab de lichid care se scurgea dintr-un recipient. Lubrifiant?

Măinile lui îi depărtară fesele și unseră cu gel zona din jurul anusului. Își trecu un deget peste deschizătură, după care îl vârî lent înăuntru și îl scoase, vârându-l iarăși într-o mișcare de du-te-vino. Faith gemu de durere. Era un singur deget, dar avea senzația că-și băgase tot penisul în ea.

El se retrase, adăugă mai mult lubrifiant și apoi introduse două degete. Lărgi canalul strâmt pregătind-o pentru ce avea să urmeze. Faith își înfipse unghiile în palme, la spate, și se crispă când el își scoase degetele, li depărtă și mai mult picioarele. Și se lăsă deasupra ei, poziționându-și membrul și menținându-i fesele despărțite cu ambele mâini. Capul penisului apăsa inelul de mușchi, iar ea se încordă din instinct împotriva invaziei.

Gray gemu simțindu-și mădularul prins în menghină, dar nu dădu înapoi. Se înfipse în ea cu putere, apăsându-și degetele pe fesele albe și ispititoare. Se lăsă în față, forțându-se să pătrundă mai adânc.

— Relaxează-te, șopti el. O să doară. După aceea însă o să te simți în al nouălea cer. Lasă-mă să intru, iubire. Primește-mă în întregime.

Cuvintele senzuale curseră peste ea ca mierea caldă, și își impuse să se relaxeze. Imediat ce o simți cedând, Gray se împinse înainte până la limită. Pradă unei dureri insuportabile, combinate cu o anume plăcere, Faith încercă în primul moment să scape, zvârcolindu-se și mușcându-și buza.

— Faith, iubito, trebuie să te oprești, gemu el. Stai liniștită sau o să mă pierd. Mă omori cu zile.

O plesni peste fund de parcă ar fi vrut să-și sublinieze rugămintea agonizantă, iar ea înțepeni și trase câteva guri de aer în timp ce se lupta cu o forță ce creștea în interiorul ei. Îi apucă soldurile cu ambele mâini și se retrase parțial. Se opri tremurând de excitație.

— Ai idee ce înnebunitor poți să arăți cu scula mea înfiptă în fund? Se împinse din nou în ea, făcând-o să geamă. Nici măcar nu părea posibil să mă cuprinzi. Ești așa de încordată în jurul meu... E al dracului de bine. Se ridică în genunchi, apoi se retrase murmurând: Absolut splendid.

Vru să-l implore să nu se oprească, dar nu apucă.

O întoarse dintr-o mișcare, fără să-i pese că avea mâinile legate la spate. Pentru prima oară de când se trezise, îl privea în ochi. Se cutremură când îi văzu expresia de posesivitate sălbatică.

li depărtă picioarele și i le ridică până când fundul ei deveni iarăși vizibil. Își trecu mâna peste zona ei intimă și îi atinse clitorisul cu degetul; în același moment, îi înfipse mădularul în anus, provocându-i un țipăt.

— Uită durerea, o îndemnă cu asprime. Simte plăcerea. Caut-o.

Îi frecă și îi apăsă clitorisul, apoi își strecură degetul mai jos și îl împinse în vagin. Faith se arcui dorindu-și să se miște, să se împingă în ea, dar el rămase imobil, îngropat

atât de adânc pe cât putuse.

— Te rog, imploră ea.

Gray se retrase încet, după care se împinse iarăși. Cu ochii închiși, cu maxilarul încordat, se lupta să-și mențină controlul.

— Nu pot încet. Se împinse mai tare, mângâindu-i clitorisul cu degetul. O, Doamne, Faith! murmură el accelerând mișcarea ca de piston în vreme ce șoldurile i se plesneau ritmic de fundul ei.

Umezeala îi inundă vaginul în clipa în care se ivi orgasmul. Nu fusese o senzație de crescendo către o răbufnire mare, ci mai multe explozii, una după alta. Fiecare dintre ele erupsese într-o combinație de durere și plăcere dusă la extrem, iar efectul cumulat o purtă pe culmile extazului. Apoi, când îl simți împingându-se pentru ultima oară și inundând-o cu jetul fierbinte, pierdu orice noțiune a timpului și a spațiului. Tipă când trupul i se desfăcu în bucăți.

Continuă să o pătrundă până când penisul ajunsese să i se miște spasmodic în ultimele zvâcniri ale orgasmului. Abia atunci ieși din corpul ei. Faith simți un șuvoi cald de spermă scurgându-i-se pe carnea ce o durea. El o întoarse pe o parte, cu atingeri tandre, ajutând-o să se ghemuiască. Mușchii o dureau și tremura din car până în picioare, dar se simțea mai vie ca oricând. Excitată, epuizată și sătulă.

Gray se aplecă și îi sărută șoldul înainte să se dea jos din pat. Ea închise ochii, prea istovită ca să schițeze vreun gest. În câteva secunde, el trase de sfoara care îi ținea mâinile legate. După ce o eliberă, o ridică din pat și o sărută pe creștetul capului în timp ce o purta spre baie.

Faith răsuflă ușurată simțind cum apa caldă se lovea de corpul ei. El îngenunche lângă cadă și o mângâie pe păr.

— Totul e în regulă?

— Niciodată n-am fost mai bine, surâse ea mulțumită.

Ochii lui licăriră, îngăduindu-i să observe satisfacția pe care i-o produsese răspunsul.

O spală, ocupându-se de fiecare centimetru al corpului ei. Când termină, o ajută să se ridice din apă și, luând unul dintre prosoapele mari care atârnavă pe suport, îl înfășură în

jurul ei. Îi prinse fața între palme și își apropie gura de a ei. Sărutul lui fu tandru, iubitor.

— Ești incredibil de dulce, șopti el. Atât de perfectă...

Ea se încălzi la auzul acestor cuvinte și îi zâmbi timidă. Gray o luă de mână și o trase afară din baie. Îl urmă în sufragerie, unde se opriră lângă canapea. Fără să rostească vreo vorbă, își puse o mână în jurul ei și o așeză în capătul sofalei, după care o împinse până când obrazul ei se sprijini de tapițeria catifelată. Fundul îi era ridicat sus în aer, iar abdomenul se sprijinea pe brațul canapelei.

Dispăru preț de câteva secunde, iar când reveni, îi trase mâinile la spate, așa cum făcuse și mai devreme. Trecu sfoara în jurul încheieturilor și i le legă una de alta, apoi îi depărtă picioarele astfel încât zonele intime să-i fie expuse și vulnerabile.

— Excelent. Mă duc la duș. Vreau să te găsesc exact așa cum te-am pus când mă întorc.

Avertismentul din vocea lui îi provocă un fior rece pe piele. Auzi zgomotul pașilor lui pe pardoseala din baie. Rămase nemișcată, iar corpul îi trepida deja de excitare.

N-ar fi crezut că era posibil să se recupereze așa de repede după ultimul orgasm. Era o putere cum nu mai simțise până atunci. Nimeni nu reușise să-i ofere atât de mult, să o facă să primească atât de mult.

Oare Gray era alesul? Mintea și inima îi spuneau da. Da, fără echivoc. Corpul îi spunea da. Îndrăzneală spere că ea și Gray puteau pune bazele unei relații? Închise ochii. Îi era teamă să spere, ar fi fost o dezamăgire pe care nu ar fi putut-o suporta dacă lucrurile n-ar fi mers bine pe viitor.

Simțindu-i prezența, deschise ochii și îl văzu stând lângă canapea cu o cravașă rezemată de picior. Căldura îi inundă trupul. Avea să o plesnească. Vârful de piele îi atinse obrazul, apoi se plimbă pe linia maxilarului. Urmă șira spinării, până la fese.

Peste o fracțiune de secundă simți lovitura. O pată roșie apăru în locul în care aterizase cravașa, lăsând-o fără suflare. Imediat însă, durerea fu înlocuită de o căldură senzuală care, pornind din bucă, îi străbătu corpul, îi întări sfârcurile și îi făcu zona intimă să se încordeze de dorință.

O altă lovitură căzu pe cealaltă fesă, iar ea tresări când un țipăt de surpriză îi ieși dintre buze. Urmară două lovituri în succesiune rapidă până când Faith pluti suspendată între durere și excitare profundă.

— Îți place durerea, observă el.

Ea gemu ușor ca răspuns. Îi plăcea. Nu putea explica de ce. Fiecare lovitură îi producea inițial disconfort, dar în același timp îi oferea mai multă plăcere decât precedenta.

— Îmi place să văd că te marchez. Îmi place cât de roșu devine fundul tău cu fiecare plesnitură a pielii pe piele, îmi place să te văd cum te zvârcolești de durere și apoi te predai plăcerii care urmează.

— Mai vreau, șopti ea. Te rog.

El îi lovi din nou fundul bombat, mai tare decât înainte. Faith țipă și apoi se înfioră când mâinile lui mângâiară locul încins. Din nou cravașa coborî, iar în cameră să auzi zgomotul bucății de piele care întâlnește în drumul ei carnea.

— Dar vrei să știi ce-mi place și mai mult? întrebă el încet. Drept răspuns primi doar un geamăt. Gândul că după ce îți fac fundul roșu o să ți-o trag. O să te călăresc tare în timp ce fundul tău e în flăcări, în timp ce urmele mele sunt încă vizibile pe pielea ta. Faith mai avea puțin și exploda. Doar de la vorbele lui și de plesnituri. Mai avea puțin și își pierdea controlul. Câte mai vrei? Câte lovituri crezi că ar trebui să-ți mai dau înainte să-mi îndes scula atât de adânc în tine încât să mi-o poți gusta?

— Te rog, te rog, imploră ea. Am nevoie...

Tresări când el o lovi din nou. Și din nou. „O, Doamne.”

— O duzină? Poți suporta, Faith? Să mă opresc?

— Nu! strigă ea. Te rog, nu te opri.

— Asta vreau să aud, murmură el.

Lăsă cravașa să cadă din nou pe buclele ei, apoi se mută câțiva centimetri în cealaltă direcție și o plesni din nou. De cinci, șase, șapte ori. Ea pierdu șirul loviturilor în timp ce fundul îi lua foc. Era pierdută într-o lume a durerii aprige și a plăcerii euforice. Și mai tare. Fiecare lovitură era mai puternică decât cealaltă. Începuse încet și crescuse intensitatea cu fiecare plesnitură.

O căldură greu de suportat se accentuă în interiorul ei

până când tot ce simțea era usturimea de pe fese. Atunci se opri. Cravașa căzu pe podea, iar el îi cuprinse fundul cu mișcări ferme și îi depărtă picioarele. Înainte ca ea să-și dea seama ce se întâmpla, o pătrunse dintr-o zvâcnire. Tot corpul ei ardea de la un foc pe care numai el putea să i-l aprindă.

Gray prinse coarda care-i lega mâinile la spate și o ținu în timp ce se împingea în ea cu toată forța. Faith nu mai putea îndura. Adusă la limită cu mult înainte ca el să o penetreze, se afla în pragul unei explozii cataclismice. Țipă o dată și încă o dată în vreme ce el o călărea fără milă.

— Dă-ți drumul pentru mine!

Simți un val de umezeală și își dădu seama că ea era vinovată. Sunetul produs de șoldurile lui care se izbeau în ale ei umplea camera. Sunete ude, erotice, care nu făcură altceva decât să-i ducă orgasmul pe culmi și mai înalte.

— Nu pot, începu ea cerând ceva ce nici măcar nu-și explica și nici nu putea să priceapă.

Strânsoarea lui se înteti pe mâinile ei în timp ce o penetra și mai profund. Bucile, iritate de la plesnituri, o usturau la fiecare împingere.

— Dă-ți drumul, repetă el blând.

Tonul era în contradicție cu forța pistonului care îi invada măruntaiele. În cele din urmă, îl ascultă. Stomacul i se strânse. Vaginul se tensionă și el strângându-se spasmodic în jurul mădularului. Închise ochii și își apăsă buzele în timp ce o forță teribilă apăru și crescua în ea, cerând să fie lăsată afară, forțând eliberarea.

Exact când se gândi că nu mai putea îndura nicio secundă, lumea din jur explodează. Încăperea se roti și se disipă din fața ochilor ei. Trupul ei luă o viață proprie, se scutură și tremură, tensionat ca o bandă de cauciuc întinsă la maximum. De sub pleoape îi alunecară lacrimi de ușurare. O ușurare dulce și binevenită...

Pe când își revenea din orgasm, constată că el nu-și încetase mișcarea ritmică, explorându-i adâncurile vaginului. Era aproape dureros. Era prea sensibilă după extazul meteoric. Penisul îi întindea mușchii și o umplea până la refuz, făcând-o să geamă.

Gray se retrase și o întoarse rezemând-o cu mijlocul de brațul canapelei. Faith se strădui să-și îmbunătățească poziția incomodă în timp ce el, îndoindu-și genunchii, se apropie de fața ei și îi vârî mădularul în gură. Apucă spătarul cu mâna stângă, iar cu cea dreaptă se sprijini de banchetă, în zona capului ei. În clipa următoare, se împinse cu putere.

— Înghite, îi ordonă. Fu singurul avertisment pe care-l primi înainte ca primul jet de spermă să-i inunde gura. El se opri ca să o lase să înghită, după care o pătrunse iarăși până în străfundurile gâtlejului, rămânând nemișcat câtă vreme membrul îi pulsa aruncând și mai multă sămânță caldă, îi călări gura așa cum îi călărise vaginul. Tare, adânc și fără să se oprească. Buzele ei se întinseră în jurul penisului și se adaptară dimensiunii lui. Bărbatul nu-i dădu drumul până ce nu vărsă ultima picătură pe gâtul ei.

Încet, ezitant, se retrase, dar se opri când penisul alunecă din gura ei la câțiva centimetri distanță.

— Linge, spuse el cu voce răgușită.

Faith îl luă din nou în gură și își trecu limba în jurul vârfului umed, făcându-l să geamă de plăcere. Când termină de lins și ultimul strop, Gray se ridică lângă canapea.

Veni în spatele ei ca să-i dezlege mâinile, după care o ajută să se așeze, spunându-i:

— Lasă-mă o secundă să-mi pun niște pantaloni scurți și vin imediat. Ea rămase nemișcată; corpul îi tremura, iar fundul o ardea de la plesniturele pe care le încasase. Gray se întoarse după un minut și se așeză lângă ea, luând-o în brațe și apăsându-i obrazul pe pieptul musculos. Ești incredibilă, șopti el. Niciodată nu mi-am imaginat că o să găsesc pe cineva ca tine. Ea surâse și se cuibări și mai mult în îmbrățișarea lui. El continuă să își treacă degetele prin părul ei, despărțindu-i cu blândețe șuvițele. M-am înșelat în privința ta. M-am purtat urât, și totul din cauză că am crezut despre tine un neadevăr.

Ea își înălță fruntea și îl privi. Sinceritatea ardea în ochii lui albaștri. Și regretul. Își coborî apoi capul spre al lui până când buzele li se atinseră. Îl sărută dulce, blând, prea extenuată ca să ofere mai multă pasiune. Pe el nu părea să-l

deranjeze. O cuprinse în brațe și o sărută explorându-i gura cu limba. Apoi o întoarse astfel încât să stea cu fața la el.

— Mă storci, mărturisi el. Ești mult prea tânără pentru mine. Nu pot ține pasul.

Ea râse.

— Mulțumesc lui Dumnezeu că ești stors, pentru că nu-mi mai pot mișca un mușchi.

— Atunci culcă-te, zise el cu blândețe. Eu vreau să te țin în brațe o vreme. Când te trezești, o să fac ceva de mâncare.

Faith simți un fior când el își frecă obrazul de al ei. În nicio fantezie, nici în cel mai frumos vis nu se apropiase de realitatea felului în care făceau dragoste. Gray era combinația perfectă de putere și tandrețe. Se lipi de el și îi sărută pielea caldă. El o strânse mai tare, iar ea închise ochii fericită.

Capitolul 33

Gray deschise încet ochii și fu cuprins imediat de o senzație de mulțumire. Se uită în jos la capul lui Faith sprijinit pe pieptul lui. Mâna dreaptă îi amortise, dar nu voia să se miște. Ea se simțea bine în brațele lui. Ca și cum era singurul loc căruia îi aparținea. Îi sărută creștetul capului și o mângâie pe păr cu mâna stângă. Ea se mișcă și își frecă obrazul de pieptul musculos, căscând. Cu un zâmbet, o întrebă:

— Vrei să mergem să înotăm? Presupun că ți-ai adus costumul de baie, dar nu m-ar deranja dacă ai fi goală.

Ea își săltă capul și se uită la el cu ochi somnoroși, în care se citea încântarea.

— Mi-am adus costumul de baie. Nu vreau să-mi întrec nisip și sare la pășărică, mersi mult.

— Nisipul la pășărică ar fi într-adevăr o tragedie, râse el. Mai ales pentru că am de gând să-mi petrec ceva timp acolo.

Ea se încruntă.

— Da, ar fi ca șmirghelul, nu-i așa? Gray izbucni în râs și o lovi peste fund. Își lăsă palma acolo, uitându-se la urmele estompate de pe fesele ei. Priveliștea îl excită din nou. Se

mișcă până când ea ajunse sub el pe canapea. Se luptă cu pantalonii scurți, pe care îi aruncă deoparte, apoi îi depărtă picioarele cu genunchiul și o penetră în două secunde.

Nu era un act tandru. Nevoia lui era urgentă și voia să i-o tragă nebunește. O apucă de șolduri și o călări tare și adânc. Vaginul ei se înfășură în jurul penisului, îl trăgea înăuntru, cald, mătăsos. La fel de strâmt cum fusese fundul ei dulce. Își simți testiculele retrăgându-se și încordându-se dureros. Cu fiecare împingere, scotea din ea câte un geamăt.

Îi luă mâinile și i le ridică deasupra capului. Strângându-i cu putere încheieturile, o ținui sub corpul lui. De data aceasta voia să ejaculeze în ea. Să o marcheze în cel mai primitiv mod cu putință. Voia să se golească pe cât de adânc putea.

Vaginul ei catifelat fu cuprins de spasme în jurul membrului rigid și, spre surprinderea lui, Faith avu orgasm. Țipă, arcuindu-și pieptul înainte sub strânsoarea lui. Sunetul plăcerii ei îl aduse imediat pe culmea extazului. Se mai împinse o dată, își încleștă dinții și își dădu drumul în căldura ei primitoare.

După ce simți ultima mișcare a penisului, se prăbuși peste ea. Îi dădu drumul la încheieturi și o trase la pieptul său. Faith abia dacă mai putea să răsuflă astfel, dar în acel moment lui nu-i păsa. Voia s-o simtă cât mai aproape cu putință. Îi sărută tâmpla și dintrodată simți dorința de a-i spune mai multe, de a-i promite că, deși nu era sigur că putea ține pasul, voia să încerce oricum.

Când își dădu seama că ea se lupta să tragă aer în piept, se dădu la o parte. Penisul alunecă din corpul ei împreună cu un val de lichid. Se uită în jos, între picioarele ei, la zona intimă care era roz și umflată după partida de sex. Lichidul lucind pe rozul pielii ei îi dădu o senzație de satisfacție profundă. A lui. Faith era a lui. Îi întinse mâna.

— Hai să mergem să înotăm.

Ea își trecu palma mică într-a lui, uimindu-l cu încrederea pe care o denota gestul respectiv. Sentimentele i se citeau în ochi ca într-o carte deschisă. Era vulnerabilă, iar el avea puterea să-i facă rău sau să-i facă plăcere într-un

mod în care niciun bărbat nu o mai făcuse. Pentru prima oară, îl stingherea într-o anumită măsură gândul că avea putere deplină asupra ei.

O ajută să se ridice, iar ea îl luă prin surprindere îmbrățișându-l. În timp ce își ținea capul pe pieptul lui, Gray o mângâie pe păr și o sărută pe creștet.

Faith se îndepărtă puțin să-l privească, iar în ochii verzi licărea fericirea.

— Lasă-mă câteva minute să-mi pun costumul de baie.

O însoți în dormitor ca să-și ia și el slipul. Când se uită din nou la ea, o văzu luptându-se cu bretelele sutienului.

— Lasă-mă pe mine, se oferi el. Faith îi întinse șireturile, iar el i le înnodă la ceafă. Privirea îi coborî apoi spre bucățica de material menită să-i acopere fundul. Își ridică o sprânceană când ea se întoarse cu fața spre el. Nu că m-aș plânge, dar mă îndoiesc sincer că n-o să-ți între nisip la păsărică dacă porți chestia aia minusculă pe care o numești costum de baie.

— Atunci cred că trebuie să fiu foarte, foarte atentă, zâmbi ea.

Îi luă bărbia în palmă și o sărută, după care se îndepărtă ezitant apucând-o de mână.

— Hai să mergem, altfel mă transform iarăși în bestie și ți-o trag până nu mai știi de tine!

Ea roși, dar Gray observă o scânteie de dorință în ochii ei înainte să-și mute rapid privirea. Deschiseră ușa vitrată și pășiră pe terasă. Soarele strălucea fierbinte în timp ce coborâră pe rampa din lemn ce ducea la plajă.

Faith constată că apa era mai verde și mai curată față de prima zi când ajunsese acolo. Licărirea de smarald parcă o chema. Se uită la mâna lui Gray, ale cărei degete se întrepătrundeau cu ale ei, și nu-și putu stăpâni valul de fericire. Cu un zâmbet șmecheresc, se eliberă din mâna lui și fugi spre apă.

— Cine ajunge ultimul e un ou stricat!

Se repeziră amândoi în apă, improșcând stropi în toate direcțiile. Faith încetini când valurile îi ajunseră la genunchi, dar continuă să se avânte în apa caldă.

Gray o ajunse din urmă și o luă în brațe, smulgându-i un

strigăt.

— Poate că sunt un ou stricat, dar tu o să fii un șoarece murat, rânji el răutăcios.

— N-ai face-o, îl provocă ea.

El își ridică o sprânceană și o aruncă în larg. Faith ieși de sub apă scuipând și tușind, dar el era acolo și își petrecu mâinile în jurul ei, o trase mai aproape și o sărută. Ea îl luă în brațe și îi întoarse sărutul. Când Gray se îndepărtă, fugi după el și îl împinse în apă, dar o prinsese zdravăn de mână, astfel că se duseră amândoi la tund. Luă din nou o gură cu apă sărată, însă meritase să-i vadă fața în timp ce cădea.

Râseră și se jucară. Faith nu-și putea aminti când se simțise atât de fericită și lipsită de griji, iar din ochii lui Gray dispăruse privirea sobră și intensă pe care o avusese de când îl cunoscuse. În sufletul lui Faith se cuibări o mică speranță că ei i se datora expresia relaxată pe care el o arbora mai nou.

După o oră de înotat, se târâră înapoi pe plajă. Pielea i se încrețise, iar zonele sensibile începuseră s-o ardă de la sare și nisip. Gray o luă pe după talie și îi sărută tâmpla.

— Hai să facem duș, să scăpăm de nisip, și apoi o să prepar cina.

Faith începu să tremure când pășiră în interiorul răcoros. Gray îi frecă brațul în sus și-n jos și o împinse spre duș, deschizând robinetul câtă vreme ea își dădu jos costumul de baie și așteptă ca apa să se încălzească. În cele din urmă, îi făcu semn să între alături de el în cabina aburită. Cu ochii închiși, oftă de mulțumire când el o trase sub jetul de apă fierbinte și îi săpuni corpul cu atingeri blânde, având grijă să îndepărteze tot nisipul.

Câteva secunde mai târziu el îi luă obrazul în palmă, iar ea deschise ochii și îl văzu privind-o.

— Ești gata să ieșim? Faith zâmbi și aprobă din cap. El închise robinetul și păși afară din cabină. Fără grabă, o șterse din nou pe tot corpul cu prosopul. Când termină, o ridică și îi sărută buzele cu blândețe. Du-te și îmbracă-te, iar eu pregătesc cina. O să mâncăm pe terasă.

Îi ținu companie în timp ce gătea. Vorbiră despre lucruri neimportante. Râseră. Pălăvrăgiră. Erau în largul lor. Nu

existau momente jenante de tăcere.

Gray îi dădu farfuriile și tacâmurile, iar ea se duse afară să pună masa. Soarele apusese, astfel că briza ce venea de pe mare era mai rece. Aranjă farfuriile și se întoarse. Dădu nas în nas cu Gray, care ducea un platou cu paste într-o mână și o sticlă cu vin în cealaltă.

— Pâinea e pe bar, adu-o tu dacă vrei.

Când ea apăru cu un coșuleț de chifle, el pusese deja porțiile și stătea la masă așteptând-o. Faith se așeză admirând pastele îmbietoare. Ridică furculița și luă o înghițitură. Scoase un sunet de apreciere constatând că se topeau în gură.

— Mă simt foarte răsfățată, recunosc eu ea. La mirarea lui tacită, explică: N-am făcut nimic de când am venit aici. Nici măcar n-am ridicat un deget.

— Faci exact ceea ce ți-am spus să faci. Nu aș putea cere mai mult și nu aș putea fi mai mulțumit, zâmbi el leneș. Căldura îi cuprinse obraji. Înghiți în sec văzându-i privirea sfredelitoare. Mănâncă, spuse el cu voce groasă. Mâncară împreună în timp ce noaptea se lăsa împrejurul lor. Când stelele apărură, iar luna, de data aceasta plină, se ridică deasupra apei, Faith sorbi din vin și se lăsă pe spătarul scaunului urmărindu-l pe Gray, care începu să adune vasele. Când vru să-l ajute, el îi făcu semn să se așeze la loc: Mă întorc într-o secundă. Tu stai acolo și relaxează-te. Este o seară frumoasă. Așa și era. În fundal se auzeau valurile ce se spărgeau de mal. Luna își împrăștiă lumina palidă peste plajă. Cristalele de nisip străluceau și licăreau în timp ce apa se alerga în sus și în jos pe țărm. Câteva minute mai târziu, el se întoarse cu o pătură. Ea îl privi curioasă când se întinse pe șezlong, apoi îi făcu semn cu un deget: Vino aici.

O trase alături de el și puse pătura deasupra, apoi își împreună mâinile în jurul ei, strângând-o la piept și sprijinindu-și bărbia pe creștetul blond. Contemplată împreună oceanul.

— Gray? întrebă ea cu voce joasă.

— Da, iubire.

— Pot să te întreb ceva?

— Bineînțeles.

Ea ezită, neștiind cum să se exprime.

— Este... este numai sex între noi?

Brațele lui o strânseseră mai tare.

— Nu, Faith. Cu siguranță nu e numai sex.

Ar fi vrut să insiste. Voia să-l întrebe mai multe, dar se mulțumi cu acel răspuns. Nu voia să-l forțeze. Așa că se relaxă, lipită de el, și se bucură de noaptea pe care o petrecea în brațele lui.

Capitolul 34

Gray se trezi când simți o vibrație în buzunar. Clipi dezorientat în timp ce lucrurile din jur începeau să capete formă. Lumina palidă de dinainte de ivirea zorilor se oglindea ușor în ocean. În brațele lui, Faith oftă și se cuibări sub pături. Dormiseră toată noaptea pe terasă.

Vibrația încetă, iar el își dădu seama că fusese telefonul mobil. Cu grijă, ca să n-o trezească, își vârî mâna în buzunar și scoase aparatul, deschizându-l ca să vadă cine îl sunase. Era Micah. Apăsă butonul de apelare și duse telefonul la ureche.

— Hei, zise Micah. Sper că nu v-am trezit pe tine sau pe Faith.

— M-ai trezit pe mine, mormăi Gray. Pe Faith n-ai trezit-o.

— A, bine. Uite ce e, tocmai am intrat în Galveston și mă îndrept spre voi. Voiam să-ți spun ultimele noutăți.

— Totul e-n regulă?

— Da, vreau doar să-ți dau raportul și să văd ce faceți.

Gray se uită în jos la Faith.

— Bine. Și eu voiam să trec să-ți spun ceva. Am senzația că s-ar putea să te intereseze.

— Acum sunt intrigat. Ne vedem în câteva minute.

Închise telefonul și îl așeză lângă șezlong. O îmbrățișă pe Faith și, trăgând-o mai aproape, îi sărută părul moale. Era curios să vadă cum avea să reacționeze la ceea ce plănuiise. Până în acel moment fusese deschisă la toate inițiativele.

Cu o grijă nemăsurată, se ridică, apoi se aplecă și o luă

în brațe, purtând-o până la pat. Ea se mișcă în momentul în care începu s-o dezbrace, dar îi murmură câteva cuvinte liniștitoare care o făcură să adoarmă la loc.

O dezveli și caută sfoara pe care o aruncase pe jos în noaptea precedentă. Îi luă mâinile cu blândețe, le ridică deasupra capului și îi legă încheieturile una lângă alta, după care atașă celălalt capăt al sforii de stâlpul patului.

Constatând satisfăcut că îi asigurase o poziție confortabilă, intră în baie ca să facă un duș. Cinci minute mai târziu se îmbracă și aruncă o privire în dormitor pentru ultima oară. Faith dormea în continuare. Se duse și porni filtrul de cafea.

Tocmai umplea o cană când se auzi un ciocănit la ușa din față. Se îndreptă într-acolo ca să deschidă și îl văzu pe Micah pe verandă.

— Vrei o cafea? îl întreabă el fără să-l salute.

Micah îl urmă înăuntru.

— Da, sună bine. M-am trezit al dracului de devreme în dimineața asta. Gray îi turnă și lui o cană și i-o pasă pe bar. Micah o prinse cu ambele mâini și sorbi din lichidul fierbinte.

— Deci, care-s noutățile?

Micah se uită la el și apoi privi în jur.

— Faith doarme?

— Mda. No să vină dacă nu mă duc eu so iau, așa că nu-ți face probleme că ar putea să ne audă. Când prietenul său ridică o 6prânceană, adăugă râzând: Am legato de pat.

În ochii lui Micah apăru o scânteie de interes care nu trecu neobservată de Gray.

— Ei bine, până acum, planul de a pune mâna pe Samuels n-a mers prea grozav, zise Micah.

— Povestește-mi.

— A deconspirat-o pe sosia pe care am pus-o în locul lui Faith. Nu știm exact cum. A urmărit-o într-o dimineață până la muncă. Am crezut că o să acționeze, dar acolo ne-a scăpat.

Gray înjură.

— De atunci a mai făcut vreo încercare de a comunica în vreun fel cu el?

Micah scutură din cap.

— Probabil că a ajuns deja în Mexic.

— Ar fi prost să rămână pe-aici. Știe că suntem pe urmele lui.

— Asta cred și eu. Amicului tău, Mick, nu i-a picat prea bine.

— Mick trebuie să se întoarcă naibii la Dallas și să lase poliția locală să se ocupe de caz, oftă Gray. Și-a pierdut mințile. Este înnebunit de durere și nu mai poate vedea dincolo de nevoia de răzbunare.

Micah dădu aprobator din cap.

— Oricum, am vrut să-ți spun ce se întâmplă. Și trebuia să plec din locul ăla câteva ore. Tensiunea a atins cote maxime. Pop e nervos, Connor este și el la limită. Eu și Nathan încercăm să ne dăm din drum și să-i lăsăm să-și facă treaba.

Gray îl studie atent.

— Ai putea sta pe aici o vreme. Am o propunere pe care s-ar putea s-o găsești interesantă.

Faith căscă și deschise ochii. Când încercă să se întoarcă pe partea cealaltă, brațele i se răsuciră deasupra capului și o ținură în loc. Trase ușor și își dădu seama că avea mâinile legate de pat. Mai mult de atât, era goală.

Zâmbi. Ultimul lucru pe care și-l amintea era că ațipise pe terasă, în brațele lui Gray. Cândva în timpul nopții probabil că o adusese înăuntru, o dezbrăcase și o legase de pat. Ceea ce nu putea să însemne decât că plănuise noi experiențe deocheate.

Simți o furnicătură între picioare și fluturași în stomac, iar sfârcurile i se întăriră de dorință. Oare avea s-o plesnească din nou? Să i-o tragă în fund? gemu încet când își aminti modul în care el o posedase și îi stăpânise cu pricepere corpul. Fusesse a lui. Nu era niciun centimetru pe care să nu-l fi marcat în vreun fel, iar rememorarea senzațiilor pe care le trăise îi provocă un fior delicios.

Un sunet la ușă o făcu să-și întoarcă rapid capul în acea direcție. Rămase cu gura căscată de surprindere când îl văzu pe Micah în prag măsurând-o cu o licărire primitivă în ochi. Dintr-odată, se simțea prea goală și mult prea vulnerabilă.

— Superbă, șopti bărbatul.

Se apropie lent, cumpănindu-și pașii de parcă nu ar fi vrut s-o sperie. Însă ea era speriată. Ba nu, confuză. Dar și excitată. Unde era Gray?

Răspunsul veni câteva secunde mai târziu, când Gray își făcu apariția. Faith se uită la el cu o privire întrebătoare. Micah se opri la un metru de pat, în timp ce Gray se întinse și îi dezlegă sfoara din jurul încheieturilor.

— Dacă nu vrei asta, nu trebuie decât să spui nu, șopti el. Dacă nu vrei să se întâmple asta, îi zic să plece și o să rămânem numai noi doi.

Încântarea îi inundă venele și îi pătrunse în tot corpul. Își studie atent iubitul, căutând un semn care să-i trădeze gândurile. Teama ei cea mai adâncă nu era legată de sexul cu Micah. Dacă era vorba să fie sinceră cu ea însăși, ideea o excita. Se temea de reacția lui Gray. Oare risca să piardă orice șansă de a fi cu el în cazul în care consimțea să se culce cu alt bărbat?

— Tu ești de acord? vru ea să știe.

El îi atinse fața și îi mângâie obrazul cu degetul.

— Dacă nu aș fi fost de acord, Micah nu s-ar fi aflat aici. Cu toții avem fantezii. Întâmplător, asta este una dintre fanteziile mele. Se aplecă, îi prinse sfârcul între dinți și îl mușcă ușor. Apoi se întinse, trase de bucata de sfoară care rămăsese agățată de mâinile ei și se dădu înapoi. Faith se uită la Micah, care-și desfăcea pantalonii. Inima îi bătea cu putere, iar gura i se uscă. Privirea ei se mută la Gray, care se uita la ea cu ochi strălucitori. Fă ce-ți spune, îi ceru el cu glas răgușit. Deocamdată ești a lui. Mai bine zis, ești a noastră și o să facem tot ce vrem cu tine.

Excitarea o făcu să se cutremure. Se uită din nou la Micah, care își scosese penisul din pantaloni și se îndrepta spre marginea patului. Se holbă la el neputând să-și ia ochii de la părul negru din zona lui intimă. Negru și mătăsos. Mâna lui prinse membrul de bază, și totuși mai rămaseră câțiva centimetri descoperiți. Nu era la fel de gros ca al lui Gray, dar părea mai lung.

— Vino aici, păpușă, și ia-l în gură, zise Micah pe un ton aspru.

Se ridică în patru labe și se târî încet spre marginea patului. Era agitată. Cât de multă inițiativă își putea permite? Cu Gray știa că avea nevoie să ia decizii ciudate, dar nu știa cât de posesiv era Micah. Nu trebui să aștepte mult ca să afle.

Imediat ce se apropie, el o prinse de păr. Cu cealaltă mână ținea penisul, pe care îl ghidă spre gura ei. Îi adună părul în palmă și îi trase capul pe spate până când vârful trecu dincolo de buze, după care își eliberă membrul erect și își arcui șoldurile adâncindu-se în gura ei. Îi ținu capul cu ambele mâini în timp ce io trăgea în gură împingându-se cu forță.

— Faith, iubire, să te văd goală era în primele zece locuri pe lista de fantezii, dar să ți-o trag era în mod cert pe primul loc. Am fantezii foarte clare cu toate modurile în care mi-ar plăcea să te am. Ea gemu cu gura plină și închise ochii. Îți place? murmură el pe când îi atingea profunzimile gâtului. Ea dădu aprobator din cap. Bărbatul își trecu cu blândețe mâinile prin părul ei și îi prinse șuvițele între degete. În acea clipă, fără niciun avertisment, Faith simți o durere înțepătoare pe fund. Icni, iar Micah își adânci și mai mult penisul în gura ei. În spate, Gray îi coborî din nou cravașa pe fese, zgomotul plesniturii făcând-o să tresară. Mamă, Doamne, șopti Micah. Ai cel mai frumos fund, Faith. Arată beton cu urmele alea roșii.

Gray o plesni din nou, iar ea gemu când arsura dispăru și un val de plăcere radie din pielea încinsă. El impuse un ritm menit să o împingă până la limită. Prinsă între cei doi bărbați, nu mai ținu cont de nimic altceva decât de propria plăcere, deși, simultan, oferea la rândul ei plăcere.

Pierdu socoteala loviturilor care curgeau pe fese, fiecare mai puternică decât cea de dinainte. Nu mai știa de nimic altceva în afară de membrul care i se strecura înăuntru și afară din gură și de cravașa care cădea peste buci.

Micah se trase afară din gura ei fără să-i dea drumul la păr. Faith trase aer în piept când loviturile încetară.

— Întoarce-te, ordonă Micah.

Se roti ușor și se sprijini pe mâini și pe genunchi, cu

fundul încins de usturime înspre Micah. Se uită în sus la Gray, care, ținând cravașa încă în mână, stătea lângă pat cu o licărire de aprobare în ochi.

Auzi fâșăitul unui ambalaj. În secunda următoare, Micah îi cuprinse brutal fundul, făcând-o să geamă când un val de plăcere îi inundă zona intimă. Îi depărată brusc picioarele și se împinse în ea. Fără preludiu, fără mângâieri. Era hotărât. Grăbit. Nerăbdător. Ea își lăsă capul în jos, dar Gray îi atinse bărbia cu cravașa și i-o ridică.

— Uită-te la mine, îi comandă el. Vreau să-ți văd ochii când ți-o trage.

Se uitară unul la altul în timp ce Micah îi apucă soldurile strâns și începu să o călărească într-un ritm frenetic. Era prea mult pentru ea. Fiecare atingere a soldurilor lui de fundul ei sensibil îi trimitea un spasm de extaz prin corp. Mădularul lui se adânci și mai mult, atingându-i cele mai profunde simțuri.

Exact când mai avea puțin și exploda, el se retrase. Faith mormăi în semn de protest, însă bărbatul o plesni peste fundul care o ustura. Gray se întinse, luă lubrifiantul de pe noptieră și i-l aruncă lui Micah. Răsuflarea ei se opri brusc, astfel că trebui să facă eforturi pentru a expira aerul din plămâni.

Gray duse mâna la șliț și începu să-și desfacă blugii. Sub privirea ei lacomă, își scoase penisul și îl țină în mână. Se apropie și se așeză pe pat în genunchi în fața ei.

— Eu o să ți-o trag în gură, iar el în fund. Poți să faci față, Faith? Poți să-l primești cum ai făcut cu mine?

Ea aprobă tacit, neputând să articuleze vreun cuvânt. Micah îi apucă fundul și îi depărtă fesele. Capul penisului pătrunse prin deschizătură în timp ce Gray îi trase bărbia în jos și îi deschise gura. Micah se împinse înainte, iar ea scoase un țipăt care se estompă imediat, când Gray îi atinse străfundurile gurii.

— Așa, iubire, murmură Gray. Doamne, arăți superb. Știi cât de excitant poate fi pentru mine să văd un bărbat înfipt în fundul tău pentru că i-am dat eu voie?

Ea închise ochii meditănd la vorbele lui. Apartenență. Doamne, ideea de a-i aparține îi provocă dorințe interzise,

nebănuț de adânci. Micah îi dilata anusul la maximum și se mișca în ea ca un piston. Gray îi umplea gura, având grijă să se sincronizeze cu partenerul său.

Micah se împinse și mai mult și rămase nemișcat în ea, cu membrul îngropat pe cât de adânc se putuse.

— O să-mi scot prezervativul și o să-mi dau drumul pe tine, păpușă, o anunță pe un ton gutural.

Ieși complet, iar ea tresări când capătul gros trecu de inelul strâmt. Gray se împinse până în străfundurile gâtului ei, după care se îndepărtă și el. Începu să-și frece penisul cu mâna. În clipa în care primul jet o lovi peste față, Faith simți pe fund un alt val de spermă care se scurse între fese și alunecă în anusul încă deschis.

Cei doi bărbați gemură de plăcere în timp ce-și vărsau sămânța pe corpul ei. Ea tremura de dorință. Fusese extrem de aproape, iar acum nu mai voia decât ca ei să termine ceea ce începuseră.

Gray îi șterse sperma de pe buze cu degetul mare și își băgă membrul înapoi în blugi. Avea o privire sfredelitoare, iar pe chip i se citea posesivitatea. În spatele ei, Micah o mângâie pe fese și o sărută tandru pe spate. Apoi Gray o luă în brațe ca și cum n-ar fi cântărit mai mult decât o pană. O duse în baie, se dezbracă repede și o trase în cabina de duș împreună cu el. După ce o dăți, o săltă și o rezemă cu spatele de peretele cabinei. Își puse mâinile sub picioarele ei și o împinse și mai sus, până când zona ei intimă ajunse la nivelul gurii lui.

— Nu te-am lăsat să te eliberezi la atingerea lui, murmură el răsuflând în cărlionții ei uzi. Orgasmele tale sunt ale mele și numai ale mele.

Faith tremură la auzul vorbelor sale posesive. Gray își îndesă nasul între pliurile cărnoase și începu să-i lăngă clitorisul. Ea îi prinse capul între mâini, gemând în timp ce el sugea micuța umflătură și o prindea între dinți.

Limba lui găsi intrarea în vagin, pe care o lipăi și o supse de parcă ar fi fost lihnit. Coapsele ei începură să tremure incontrolabil pe măsură ce senzațiile deveneau greu de suportat.

Mâinile lui îi alunecară pe fese, strângându-le în timp

ce-și întetea asaltul. O linse, o supse și apoi își vârî limba în vagin. Faith țipă răgușit când, într-un final, orgasmul o năpădi, fierbinte și dureros. Îl strânse de cap și îl ținu aproape în timp ce el lipăia valul de lichid care i se scurgea dintre coapse. Continuă până când ea nu mai putu îndura, crispându-se în momentul în care limba îi atinse carnea sensibilă. Gray se retrase și o lăsă să alunece în jos pe peretele cabinei.

Știind că i se înmuiaseră picioarele, o ținu de talie ca s-o ajute să-și recapete echilibrul. Închise robinetul, apoi se întoarse spre ea cu o expresie serioasă. Îi ridică bărbia cu un deget.

— Spune-mi adevărul. Am mers prea departe?

În acea clipă își dădu seama că îl iubea. Indiferent cât de puternic și de dominant era, nu mergea mai departe decât accepta ea. În realitate, dorința lui era de a-i face pe plac. Îi luă fața în palme și îl trase mai aproape ca să-l sărute. Trupurile li se întâlneau, iar ea îl luă în brațe.

— Ai fost perfect, șopti ea.

Și era adevărat. Gray avea grijă de ea. Nu era vorba de dominare. De fapt, ceea ce voia era un bărbat puternic, care s-o ocrotească și să-i satisfacă dorințele. Ceea ce interpretase greșit ca fiind supunere fusese, de fapt, nevoia unei conexiuni deopotrivă emoționale și fizice. Emoția fusese cea care lipsise din relațiile ei precedente. Fără ea, sexul nu însemna nimic. Lacrimile îi invadară pleoapele: în sfârșit înțelesese.

El o strânse și îi sărută creștetul capului înainte de a o scoate din cabina de duș. O uscă, iar ea nu făcu nimic altceva decât să stea nemișcată, copleșită de profunzimea sentimentelor ei. Voia să-i spună ce însemna pentru ea, dar știa că nu era momentul potrivit. Nu cât timp Micah era acolo. Nu, asta era ceva ce trebuia păstrat pentru când rămâneau doar ei doi. Între timp, se bucura să aibă un bărbat care să-i îndeplinească toate fanteziile. După ce îi șterse bine corpul, o sărută și îi strecură după ureche o suviță udă.

— Mi s-a părut fenomenal să te văd cu Micah. Să văd un alt bărbat care ia ce-i al meu... Nu pot explica cât de

îneebunitor poate fi. E greu de descris în cuvinte.

— Îți place să te uiți. El dădu din cap aprobator, cu o flacăra albastră în ochi. Și mie îmi place să te privesc când te uiți la mine, adăugă ea.

Își trecu mâna pe spatele ei și o lăsă să alunece până pe fund.

— Te doare?

Faith roși.

— Puțin.

O sărută din nou.

— O să lăsăm zona aia a corpului tău să se odihnească o vreme. A fost prima oară, și nu vreau să-ți fac rău. Inima ei se topi încă puțin când auzi tonul lui blând, în care se reflecta îngrijorarea. Du-te în dormitor și așează-te pe pat, zise el. Cred că Micah ar vrea să-ți guste dulceața dintre picioare.

Cu genunchii moi, se îndepărtă ascultătoare. Când intră în dormitor, îl văzu pe Micah pe pat, gol, mângâindu-și penisul semierect. O privi galeș în timp ce se apropia cu pași ezitanți. Cercelul lui sclipi într-o rază de lumină, iar părul brunet, lung până la umeri și umed de la transpirație, îi alunecă pe lângă urechi.

Faith se uită agitată în spate, peste umăr, ca să verifice unde era Gray. Când îl văzu stând la doar câțiva metri distanță, se relaxă.

— Vino aici, o chemă Micah făcându-i semn cu degetul și lăsându-se mai jos, până spre mijlocul patului. Hai încoace, păpușă. Vreau să te gust.

Un tremur ușor îi străbătu corpul, sfârcurile i se întăriră și simți că se udă între picioare. Se urcă în pat, iar el se întinse și o cuprinse de talie. O ajută să îi încalece fața și o apropie încet spre gura lui lacomă. Când limba lui o atinse, Faith tresări. El își înteți strânsoarea în jurul soldurilor ei și o trase mai jos. În clipa în care limba lui pătrunse între pliurile pielii și găsi clitorisul, ea își întoarse privirea spre Gray, care stătea în cealaltă parte a camerei.

Își aduse aminte ce îi spusese el despre faptul că îi plăcea să privească, așa că se hotărî să-i ofere un spectacol penare avea să nu-l uite prea ușor.

Își puse mâinile sub sâni, îi apucă în palme și cuprinse sfârcurile între degete. Cu o licărire de interes în ochi, Gray își schimbă poziția corpului. Ea continuă să-și ciupească sfârcurile și își masă și mângâie sâni. Respirația i se accelerează sub acțiunea limbii flămânde a lui Micah. Era aproape. Doamne, cât de aproape era! Dar își aduse aminte că Gray îi mai zisese un lucru: orgasmele ei erau numai ale lui.

Deschise gura ca să spună ceva, însă Gray traversase deja încăperea. Întinzându-i mâna, o ajută să se dea jos de pe Micah.

— Întinde-te, îi ordonă el.

Când ea se supuse, o împinse astfel încât capul să-i atârne peste marginea patului, apoi se târî peste ea și îi despărți picioarele. Penisul lui, tare, rigid, ca oțelul, se poziționează între coapsele ei și o pătrunse cu o mișcare nerăbdătoare.

Micah se apropie de capul ei. Din cauza poziției, îi vedea membrul erect de jos în sus. Bărbatul îi atinse buzele cu vârful penisului și apoi îl împinse înăuntru până când ea își deschise larg gura, moment în care începu să i-o tragă cu mișcări prelungi și puternice.

Gray îi ridică picioarele și i le depărtă în timp ce se împinse și mai adânc în ea. Ea gemu din gât și vibră pe lângă mădularul lui Micah. El îi răspunse cu mișcări și mai puternice.

— În tine, iubire, zise aspru Gray. De data asta terminăm în tine. O să te umplem de spermă. Vrei asta?

Era o întrebare fără rost. Ea se răsucea și se zvârcolea așteptând cu nerăbdare orgasmele lor și dorindu-și-l și pe al ei la fel de mult. Se simțea liberă fiindcă nu trebuia să dicteze, să coordoneze sau să indice ce trebuia să se întâmple. Ei îi ofereau exact ceea ce avea nevoie fără să le spună în detaliu. Tot ce trebuia să facă era să stea pe spate și să simtă. Să le permită să aibă grijă de ea.

Micah se întinse și îi răsuci sfârcurile între degete. Ea gemu și se convulsiona pe marginea orgasmului. Gray aluneca înainte și înapoi, iar frecarea membrului gros de pereții vaginului îi trimitea săgeți de plăcere în vintre.

— Dă-ți drumul pentru mine, spuse Gray. Numai pentru mine, iubito. Dă-ți drumul.

În timp ce ambele penisuri se împingeau până la limită în corpul ei, ceva înlăuntrul ei cedă. Ca un borcan cu zahăr care se spargea, la fel și corpul ei se cristaliză și se desfăcu în zeci de direcții diferite. Faith se zvârcoli între cei doi bărbați care îi prinseră corpul la mijloc. Zgomotul de piele care întâlnea pielea răsună cu ecou împreună cu gemetele lor.

Ea deschise gura ca să țipe, dar Micah i-o astupă când se avântă mai adânc în ea. Gray îi luă picioarele, le sprijini pe brațele lui și o trase mai aproape de el. O duru. Era o plăcere pe care nu o mai cunoscuse niciodată. Durea. Era cel mai delicios extaz din viața ei. Gura ei se umplu când Micah o inundă și înghiți cât de mult putu. În același timp, simți în adâncurile vaginului jeturile fierbinți ale orgasmului lui Gray.

O țineau, o posedau, o umpleau. Rămase fără vlagă, revenindu-și după orgasm, în vreme ce bărbații de deasupra se mișcau înainte și înapoi eliberându-se în adâncurile ei.

Micah se retrase primul. Se întinse să-i ridice capul și o sărută pe frunte. Gray ieși ușor din vagin, iar un val cald se scurse odată cu el.

— Stai acolo, îi spuse Gray. Aduc o cârpă ca să te curăț. După aceea poți să dormi cât fac eu ceva de mâncare.

Micah se așeză pe pat lângă capul ei și o privi. Degetele lui îi mângâiară obrazul în timp ce îi îndepărta părul din ochi. Ea nu spuse nimic, dar nici el. Nu prea aveau ce să-și spună. Faith se gândi că ar fi trebuit să se simtă ciudat, dar el o văzuse deja goală, o mai atinsese în zona intimă.

Gray se întoarse puțin mai târziu și o șterse cu blândețe între picioare. Când termină, bătu cu palma în perna de la capătul patului.

— Hai, iubito. Vino aici ca să te pot înveli. Te-am epuizat.

Ea nu-l putu contrazice. — Căscă, se mută mai sus, se cuibări și își puse capul pe pernă. Gray trase pătura și se aplecă s-o sărute.

— Te trezesc eu peste ceva vreme.

Ea zâmbi și dădu aprobator din cap, dar nu mai putu ține ochii deschiși.

Capitolul 35

— Ești al dracului de norocos, zise Micah în bucătărie.

Gray îi împinse o bere și dădu din cap.

— Știu. Crede-mă, știu.

— Dacă nu era așa de aprinsă după tine, îți jur că o trăgeam după mine acasă și o legam de patul meu. Nu aș mai fi lăsat-o niciodată să iasă de acolo. Gray chicoti. Înțelegea sentimentul acela, pentru că se apropia foarte mult de ceea ce simțea el. Zâmbetul îi dispăru însă când își aminti în ce măsură o mințea pe Faith. Ce s-a întâmplat? îl întrebă Micah când se așeză pe scaunul de la bar.

Gray scoase un desfăcător și îl puse pe tejghea cu zgomot.

— Sper să înțeleagă atunci când o să-i dezvălui motivul pentru care mă aflu de fapt aici.

— Cred că va înțelege, zise celălalt după o clipă de gândire. Eu sunt de partea ta, nici eu nu am priceput de ce trebuia să-i ascundem adevărul. Dar, în același timp, înțeleg dorința lui Pop de a o proteja. Cine îl poate învinovăți? Orice bărbat se simte dator să o protejeze și să aibă grijă de ea.

— Exact. Am venit hotărât să-i spun adevărul și să dau dracului ordinele lui Pop, dar n-am fost în stare. Am ajuns să fac orice pentru a mă asigura că nu are de suferit.

— O iubești.

Gray făcu o pauză, pregătit să nege. Dar nu, nu putea. Nu când era atât de adevărat.

— Da, o iubesc.

— Asta complică lucrurile.

— Ce vrei să spui?

— Tu stai în Dallas. Slujba ta e acolo. Faith trăiește aici. Familia are o mare importanță pentru ea. Gray îi evită privirea. Nu știa ce să-i spună. Pe de-o parte, îi era rușine: de când venise la Houston se gândise mult prea puțin la slujba lui sau la Alex. De fapt, atinsese performanța de a se trezi în fiecare dimineață de bunăvoie, fără a trebui să se

lupte cu deșteptătorul. Acum se ducea la muncă plin de entuziasm, nu de silă. Și mai era și Faith... Stai așa, n-am vrut să te deprim, urmă amicul său. Vreau doar să spun că ai multe lucruri la care trebuie să reflectezi.

— Da, recunosc el trist. Așa se pare.

Micah bătu darabana cu degetele pe bar.

— E cazul să plec. Sunt convins că ați prefera să vă petreceți timpul singuri, iar eu trebuie să mă întorc să văd ce se întâmplă.

Gray aprobă din cap.

— Sună-mă. Ține-mă la curent. Nu vreau să o duc pe Faith la Houston până ce nu știu că va fi în siguranță.

— Sigur, zise Micah ridicându-se. A, și dacă vrei să repetăm experiența, să mă anunți. Faith... ei bine, nu trebuie să-ți spun cum e.

— Ne vedem, zâmbi Gray făcându-i un semn de rămas-bun. Când auzi ușa din față închizându-se, se uită abătut la tigaia pe care o ținea în mână. Dintr-odată nu mai avea niciun chef să gătească. Ce voia era să discute cu Faith. Să-i spună că o iubea. Să-i mărturisească adevărul despre tot ce se întâmpla.

Se uită la ceas și văzu că nu trecuse decât o jumătate de oră de când adormise. Era obosită. El și Micah fuseseră destul de duri cu ea. Avea nevoie de odihnă. Oricât de mult ardea de nerăbdare să o trezească, trebuia să o lase să se refacă. Își puse în gând să-i prepare un fel delicios și să o răsfete după ce se trezea. Abia atunci puteau avea o discuție lungă despre relația lor.

Faith se întinse și căscă. Deși corpul ei protesta, înțepeneala și micile dureri îi stârneau o plăcere pe deplin explicabilă. Se ridică și își lăsă picioarele să atârne pe marginea patului. Gray nu-i spusese dacă putea să se îmbrace sau nu, dar știind că Micah era acolo, nu avea chef să se plimbe goală prin casă. O puteau dezbrăca oricând mai târziu.

Rânjind, se ridică și se duse la geamantan, de unde scoase o pereche de pantaloni scurți și un maiou. Apoi își puse cămașa și încălță o pereche de papuci.

Înainte de a ieși din cameră, se uită în oglindă, într-un

cuvânt, arăta răvășită. Foarte iubită. Buzele îi erau umflate, iar în ochi îi strălucea suprema încredere tipic feminină. De genul celei pe care o femeie o are numai după ce știe că a satisfăcut un bărbat. Își aranjă părul trecându-și şuvițele răzlețe după urechi înainte de a se considera pregătită.

Când intră în sufragerie, îl văzu pe Gray, care stătea în fața ușii vitrate admirând oceanul. Îi studie în tăcere silueta puternică; peste o clipă, ca și cum i-ar fi simțit prezența, el se întoarse și o privi. Expresia i se relaxă, iar în ochi i se aprinse o lumină. Reacția lui îi provocă lui Faith un fior pe șira spinării.

— Ai dormit bine? Ea zâmbi și încuviință din cap. Gray își întinse mâinile și o chemă spre el. Cuprinzând-o în brațe, își trecu mâna prin părul ei și lăsă şuvițele să-i alunece printre degete. La un moment dat, o anunță: Micah a plecat. Faith simți un val de ușurare. Oricât de mult se bucurase de experiența în trei, își dorea foarte mult să fie numai ei doi. Haide să stăm jos. Vreau să discut cu tine, 2ise el în timp ce o ghidă spre canapea, unde se așezară unul lângă altul.

Îi ridică mâna și îi sărută vârfurile degetelor. Faith se uita la el cu o privire întrebătoare. Era evident că voia să-i spună ceva. Nerăbdarea îi clocotea în piept.

— Faith, ultimele zile... au fost absolut incredibile. Nu am cuvinte ca să le descriu.

— Știu, surâse ea. Și eu simt la fel. Trase adânc aer în piept și știu că era ocazia perfectă. Voia să-i spună ce simțea pentru el. Se uită în jos ca să-și adune curajul, însă Gray îi ridică bărbia cu degetul.

— Aud un „dar” pe acolo? întrebă el.

Ea clătină din cap.

— Nici un „dar”. Se uită fix în ochii lui, sperând ca emoțiile să-i fie citite ca atare. Gray, te iubesc. Bărbatul încercă s-o întrerupă, dar ea îi puse un deget pe buze. Lasă-mă să termin. Am atât de multe de spus! Când el încuviință tacit, își retrase degetul și continuă: Ar trebui să mă simt slabă, oarecum înjosită din cauză că m-am lăsat controlată astfel. Dar nu e așa. De fapt, niciodată nu m-am simțit mai puternică decât acum. Niciodată nu am avut atât de mult control asupra destinului meu. Poate că înainte nu știam

exact ce vreau, însă acum știu. Te vreau pe tine. Și am înțeles de ce nici un alt bărbat nu a fost capabil să mă satisfac pe deplin. Deoarece nu am avut cu niciunul o asemenea conexiune emoțională. Nu aveam încredere în ei, iar încrederea este totul. Fără ea nu mă pot lăsa în voia altcuiva, și atât timp cât dețineam controlul eram predestinată să fiu mereu dezamăgită.

El îi luă mâinile și i le sărută pe rând.

— Ești o femeie incredibilă, iar sinceritatea ta e zguduitoare. Slabă? Nu cred că ai putea fi vreodată slabă. Ce-ți poate demonstra mai mult puterea decât faptul că ți-ai recunoscut nevoile și că nu te-ai rușinat sau nu ți-a fost teamă să le accepți? Majoritatea oamenilor își petrec întreaga viață ascunzându-și adevărata fire, trăind într-o lume a farselor și a fanteziilor, fără să accepte realitatea.

Prin faptul că te-ai abandonat voinței mele, prin faptul că ți-ai recunoscut necesitățile cu fruntea sus te-ai eliberat din cea mai cruntă sclavie. Și nimic nu dovedește mai multă putere. Sau mai mult curaj. Se întinse s-o mângâie pe obraz cu tandrețe. Te iubesc, Faith. Dumnezeu știe cât am încercat să nu te iubesc. Am vrut să cred că te jucai, că nu-mi puteai da ceea ce voiam. Dar tu chiar ești ceea ce vreau. Ceea ce am vrut dintotdeauna. Șocată, închise ochii făcând eforturi să-și stăpânească lacrimile. Una îi scăpă totuși, alunecând pe obraz. Gray o îndepărtă cu un gest drăgăstos. Deschide ochii și uită-te la mine. Ea clipi și se strădui să-i distingă trăsăturile prin perdeaua de lacrimi. Mai e ceva despre care vreau să vorbim, zise el încet.

Ea se încruntă când îi percepse îngrijorarea din voce, dar nu apucă să-și formuleze întrebarea, că ușa de la intrare explodă. Gray o aruncă la podea și sări în picioare.

— Nu te mișca, sau amicul tău o pățește!

Faith se uită disperată și văzu un individ ciudat care ținea un pistol la capul unui necunoscut. Teamă și disperarea radiau din cel cu arma, iar ostaticul arăta mânios. Cu toate acestea, nu era speriat.

Gray își ridicase mâinile într-un gest de predare, dar în sinea lui înjura de mama focului. Lângă el, Faith se ridică de pe podea. O apucă de încheietura mâinii și o trase în

spatele lui. Siguranța ei era prioritară.

— O să încerc să ghicesc... Ești Samuels? rosti cu o voce echilibrată.

Bărbatul cu pistolul mârâi.

— Contează cine sunt?

— Contează dacă tu mi-ai omorât partenerul. Faith se agăță de Gray, care o acoperea cu trupul lui. Putea simți cât de speriată era, și asta îl enerva cel mai mult. Cum naiba îi găsisese Samuels? Și cum de reușise Mick să ajungă într-o asemenea ipostază? Într-adevăr, ameninț»-se că avea să-l urmărească pe individ de unul singur, dur acum idiotul era pe cale să-i omoare pe toți! Ce vrei? întrebă el. Cum naiba ai ajuns aici?

— Vreau fata, zise Samuels.

Gray o simți pe Faith tremurând în spatele lui și îi strânse mâna încercând s-o liniștească.

— Nicio șansă, declară el pe un ton amenințător.

— Dă-i drumul, spuse Mick cu amărăciune. Ea nu contează.

— Taci dracului, Mick! Ce-ai avut în cap când te-ai dus singur după Samuels? Încerci să ne omori pe toți?

— Tăceți amândoi! lătră Samuels. Mă-sa abia așteaptă s-o vadă. Sunt sigur că bătrânul ei va fi bucuros să arunce niște bani dacă vrea s-o vadă vie.

Faith înțepeni. Înainte ca Gray so poată trage în spate, se răsti la Samuels:

— Dar ce legătură are mama cu toate astea? Ce se întâmplă?

— Faith, treci în spatele meu, murmură Gray.

Samuels își încordă brațul în jurul gâtului lui Mick și îndreptă pistolul spre ea.

— Mișcă-te, ordonă el arătând spre stânga cu arma. Mișcă sau te împușc.

Faith rămase împietrită ori de spaimă, ori din cauza șocului.

— De unde o știi pe mama? întrebă ea, dar își dădu răspunsul singură. Tu erai cu mama când m-a sunat ca să-mi ceară bani. Tu ești cel pe care l-am auzit în fundal. Dar ce legătură are asta cu partenerul lui Gray?

— Te-au folosit ca momeală, drăguță, spuse Samuels. Păcat că sunt atât de incompetenți. Acum, mișcă! N-am timp de drame.

Inima lui Gray se strânse când văzu privirea confuză și rănită a lui Faith. Mai mult decât atât, situația începea să fie disperată. Nu-l putea dobori pe Samuels, nu când avea pistolul îndreptat asupra lui Faith.

— Ce vrei să spui, că m-au folosit ca momeală? întrebă ea.

— Eu l-am trimis la Houston, interveni Mick roșu la față din pricina mâniei ajunse la paroxism.

— Mick, taci, îi ceru Gray. — De ce l-ați trimis la Houston? întrebă ea încet.

— Ca să se apropie de tine.

— Dar de ce? Nu înțeleg.

Vocea ei îi oglindea uimirea. Într-o fracțiune de secundă, Samuels îl împinse pe Mick și îl propulsă în sufragerie. Se întinse, o prinse pe Faith la piept și îi puse pistolul la tâmplă.

— E mai bine așa, zise el cu satisfacție în voce. Hai să simplific eu lucrurile, drăguță. Doar ca să știi ce nemernic e iubitul tău. Bătrânul de aici l-a trimis la Houston ca să se dea pe lângă tine pentru că știa că eu o să apar cu maică-ta. Și apoi iubițelul te-a ascuns aici ca să mă ducă de nas. Mutându-și privirea către Gray, îl întrebă: Plănuiai să mă prinzi singur? Pun pariu că nu le-ai suflat o vorbă amicilor din Houston. Au pus la cale o operațiune măreață. Sosia lui Faith semăna foarte mult cu ea. Probabil că m-aș fi lăsat prostit dacă bătrânului nu i-ar fi scăpat numele locului în care o țineai. Însă am presupus că și asta făcea parte din plan, așa că am decis să fac unele schimbări. Nu sunt chiar așa de prost.

Faith părea șocată. Durerea și confuzia îi inundară chipul.

— E adevărat? șopti ea.

Gray nu avea de gând să piardă vremea implorând-o să-l înțeleagă. Asta avea să urmeze mai târziu. În acel moment nu se gândea decât cum să-l împiedice pe Samuels să o răpească. Prin urmare, alese să o ignore.

— N-o să ajungi prea departe, zise el. Ești pe o insulă, pentru numele lui Dumnezeu! Cum crezi că o să ieși de aici cu un ostatic?

— La fel cum am intrat cu unul, chicoti celălalt.

Cu colțul ochiului, Gray îl văzu pe Mick făcând o mișcare. Încercă să ajungă la el, să prevină o acțiune stupidă, dar bătrânul se aruncă în față ca un nebun scăpat de la ospiciu. Nu îi păsa de Faith sau de faptul că ea putea fi rănită. Nu-l vedea în fața ochilor decât pe ucigașul fiului său. Totul se petrecu foarte repede. Bubuitura pistolului zgudui casa din temelii. Faith țipă. Mick se prăbuși pe podea.

Gray rememorează noaptea în care fusese ucis Alex și se simți la fel de neputincios. Răsună o altă împușcătură, iar brațul îi tresăltă cuprins de o durere mistuitoare. Ultimul lucru pe care și-l aminti în cădere fu privirea lui Faith în care se citeau teama și conștiința trădării.

Capitolul 36

Durere. Atât știa când deschise ochii și se uită la tavan. Gray clipi, și apoi amintirea celor întâmplare îi reveni cu repeziciune. Se răsuci, ignorând valul de agonie care îi cuprinsese pieptul, și își duse mâna la umăr. Era roșie. Plină de sânge. La dracu'!

Se târî până în locul unde zăcea Mick. Îl răsturnă pe spate și simți un gol în stomac văzându-i rana imensă de pe piept. Încercă să-i ia pulsul, deși era convins că nu avea să simtă nicio mișcare. Lacrimile îi ardeau ochii. Era incredibil de furios. Moartea lui Mick era la fel de inutilă ca și a lui Alex. În plus, Faith se afla în pericol.

Încăperea deveni neclară. Era amețit și slăbit de la sângele pierdut. În buzunar simți telefonul vibrând. Ignoră durerea care îi străpungea corpul și, cu eforturi chinuitoare, scoase aparatul și îl duse la ureche pe când se prăbușea la loc.

Micah nu așteptă ca el să bolborosească un salut, începu să vorbească repede.

— Mai rar, spuse Gray cu voce slabă. Ce e cu știrile?

— Nenorocitul de prieten al tău, Mick, te-a turnat.

Trebuie să pleci de acolo, Gray! A apărut la știri și a vorbit despre operațiune și despre faptul că tu și Faith vă ascundeți...

— E prea târziu, reuși Gray să spună. A fost aici. O are pe Faith. Mick e mort. Eu am fost împușcat. Am nevoie de ajutor.

— Fir-ar să fie! Ești OK? Spune-mi! Stai pe linie cât sun la salvare.

— Nu sunt pe moarte. Doar mă simt ca și cum aș fi. Cred. Micah înjură din nou. Gray îl auzi țipând la cineva din fundal și apoi explicându-i situația unui dispecer de la urgențe și dând adresa casei de pe plajă. Vocea lui Micah deveni din ce în ce mai slabă. Gray își încleștă dinții și încercă să reziste. La un moment dat, Nathan vorbi la telefon, dar nu înțelese nimic din ce îi spuse. Totul era turbure. Găsiți-o pe Faith, șopti el. Lăsați-mă pe mine. Trebuie s-o găsiți pe Faith.

Ca prin ceață auzi pe cineva strigându-l pe nume, însă nu mai avea putere să țină telefonul la ureche. Căzu pe podea în timp ce camera se întunecă din nou.

O lumină orbitoare îi străpunse retina când cineva îi ridică pleoapele. Scutură din cap încercând să se dezmeticească.

— Haide, băiete, trezește-te. Gray clipi de mai multe ori. A, așa e mai bine.

Imaginea se limpezi, iar Gray constată că era pe un pat de spital. Un bărbat despre care presupunea că era medic se uita la el de la o oarecare depărtare cu un clip board în mână. Privirea lui Gray dădu ocol încăperii până îl văzu pe Micah stând în colțul opus cu telefonul la ureche.

— Unde e Faith? întrebă el cu vocea răgușită.

Micah lăsa telefonul și se grăbi spre pat.

— La naiba, omule, m-ai speriat de moarte. Era și timpul să te trezești.

Gray se uită când la el, când la doctor.

— Cât timp am fost inconștient?

— Puțin peste douăzeci și patru de ore, răspunse bărbatul în halat alb. Gray dădu drumul unui șuvoi de înjurături și se luptă să se ridice din pat. Ușor, fiule, unde

crezi că te duci? Medicul îi puse mâna în piept, împingându-l la loc pe cearșaf.

Gray se uită disperat la Micah. — Faith. Unde e? Ați găsit-o?

— Îmi pare rău, zise acesta mohorât. Încă nu avem nicio veste.

Închise ochii și își lovi capul de pernă, murmurând:

— Trebuie să ies de aici. Trebuie s-o găsesc.

Doctorul se încruntă și îi aruncă o privire dezaprobatoare.

— Nu o să mergi nicăieri azi.

— Cât de grav e? se interesă Gray arătând spre umărul bandajat.

— Putea fi mai rău, spuse calm medicul. Este doar o rană superficială. Am cusut-o. Principala noastră preocupare a fost pierderea de sânge. Uneori, o rană simplă sângerează enorm.

— Dacă e doar o rană superficială, atunci pot să plec de aici, bombăni Gray.

— Trebuie să te odihnești. Este posibil să te las să pleci mâine, deși aș fi preferat să mai rămâi câteva zile. Trebuie să te monitorizăm să nu apară o infecție.

— Plec azi, rosti Gray printre dinții încleștați. Scrie-mi o nenorocită de rețetă pentru niște analgezice și niște antibiotice și o să fiu gata de plecare.

— Dacă pleci, va trebui să semnezi o declarație.

— Puțin îmi pasă. Plec de aici cu sau fără permisiune.

Se uită la Micah așteptându-se să audă vreun reproș, însă prietenul său rămase tăcut. Doctorul oftă.

— Bine, dar o să trebuiască să raportez că pleci împotriva sfaturilor medicului. O să scriu rețeta. Ai grijă să iei antibioticele. Dacă faci febră sau rana devine roșie ori se inflamează, vii imediat aici.

Gray se ridică în șezut și aproape leșină când îl cuprinse un val de durere. Gemând, întinse mâna liberă ca să se sprijine. Micah îl prinse de braț.

— Ține-te de mine și nu încerca să te ridici prea repede.

Medicul se întoarse peste câteva minute și îi dădu rețeta lui Micah, după care îi întinse lui Gray un document. Acesta

îl luă fără a se obosi să-l citească.

Știa ce conținea. Era povestea că spitalul nu-și asuma responsabilitatea dacă avea să cadă mort în parcare. Mda, pricepuse. Scrijeli semnătura și îi restitui doctorului hârtia.

Așteptă ca Micah s-o ia în față și îl urmă anevoie, încercând să nu bage de seamă că podeaua se mișca și se unduia sub pașii lui. Se simțea un fătălău. Într-un final, trebui să apeleze la ajutorul prietenului său ca să se deplaseze.

— Nu știu sigur dacă a fost o idee bună, bombăni Micah. Arăți ca naiba. Crezi că o să reușești?

— Trebuie s-o gălesc, zise el cu disperare în voce. Ai aflat ceva? Ce se întâmplă? În clipa în care ieșiră pe ușa spitalului fu orbit de razele soarelui. Clipi și își scutură capul. Unde naiba suntem?

— La Houston. Fii atent, rămâi aici. Stai, te rog, pe banca aia și nu te mișca până nu aduc mașina. Vin într-o secundă.

Gray se așeză pe bancă, străduindu-se să-și potolească stomacul. Simțea că mai avea puțin și vomita. Își șterse fruntea cu dosul palmei și încercă să nu se lase cuprins de panică. Faith. Doamne, ce credea oare? Nu numai că era speriată de moarte, dar se gândea că o trădase. Că se folosisese de ea. Pe toți dracii, o făcuse, dar nu așa cum își imaginase ea. Strânse din pleoape într-o tentativă de a-și controla furia mistuitoare.

Câteva minute mai târziu, simți o mână pe umăr, iar când ridică privirea îl văzu pe Micah stând în picioare lângă el. Gemu când îl ajută să se ridice; oricât de mult l-ar fi deranjat, fu nevoit să se sprijine de prietenul său ca să se poată urca în camionetă.

— O să las rețeta la farmacia de lângă birou și o să mă întorc mai târziu după medicamente, când sunt gata, îl informă acesta când se urcă la volan.

— Spune-mi ce se întâmplă, zise Gray când se urniră din loc. Ce era cu Mick și cu știrile? Și ce e cu Faith? Ați reușit să dați de vreun fir? Nenorocitul ăla de Samuels l-a contactat pe Pop?

— Mai încet, ia-le pe rând, te rog. Îmi pare foarte rău de

Mick, apropo.

Gray închise ochii și își lăsă capul pe spătar.

— Îl vreau pe ticălosul ăsta, Micah. Mai întâi Alex. Apoi Mick. Iar acum o are pe Faith. Îl vreau!

— Știu, frate. Cu toții vrem să-l prindem. Și o să reușim, fii convins.

— Și restul? întrebă Gray epuizat.

— Mick era supărat că nu se făceau destule eforturi pentru prinderea lui Samuels. Astea sunt vorbele lui, nu ale mele. Așa că a pornit pe cont propriu și a încercat să-l scoată pe nemernic la lumină. A fost un gest prostesc și disperat. Nu știu ce naiba avea în minte. A contactat postul local de știri și le-a spus întreaga poveste. Nu gândea normal. Interviuul a fost un dezastru. Nici măcar nu-mi vine să cred că l-au difuzat. Era evident că-și ieșise din minți. El s-a expus, iar Samuels a profitat. Nu știu mai mult decât atât. Nici polițiștii nu știu. Cu toții așteaptă să discute cu tine. O să fie nervoși când o să afle că ai ieșit din spital înainte să apuce să-ți pună întrebări.

— Puțin îmi pasă, mormăi Gray. Sfinte Sisoe! Ce-a fost în capul lui Mick? Așa o pierdere... Dar cum a ajuns Samuels la el așa repede? Și cum dracu' a aflat Mick unde ne găseam? Văzând că Micah nu răspundea, avu o revelație: Doar nu crezi că am folosit-o pe post de momeală, nu? Nu i-am spus niciodată lui Mick unde era Faith. Nu a știut nimeni în afară de tine și de restul băieților.

— Eu nu, zise Micah după o pauză lungă. Dar știu sigur ce cred Pop și ceilalți. Toată treaba asta s-a împuțit rău de tot. Și nu avem niciun fir din cauza prietenului tău.

Gray închise ochii și lovi cu pumnul în scaun, ignorând durerea ascuțită care îl străbătu. Micah parcă pe aleea spre farmacie și lăsă rețeta la ghișeu. Răspunse la câteva întrebări, îi ceru lui Gray data nașterii și apoi demară iarăși.

Peste câteva minute ajunseră în fața clădirii unde-și avea sediul compania Malone Sons. Gray rămase pe loc, vrând să își adune puterile pentru confruntarea ce avea să urmeze. Pop avea dreptul să fie supărat, ținând seama de modul îngrozitor în care o dezamăgise pe Faith.

Micah deschise portiera.

— Hai, amice. Te ajut eu. Arăți de parcă mai ai puțin și leșini..

Gray coborî din scaunul pasagerului și se strâmbă când picioarele îi atinseră pământul. Simțind un junghi atroce, se bălăbăni până la ușă sprijinit de Micah.

Biroul era cuprins de haos. Când Gray intră, Connor, Pop și Nathan se întoarseră și se uitară la el. Pop veni spre el.

— Ce naiba cauți aici? Ar trebui să fii în spital.

Nathan îi împinse repede un scaun într-un gest foarte inspirat, pentru că mai avea puțin și cădea din picioare. Se așează încet, bucurându-se că încăperea nu se mai rotea atât de iute. Connor, în schimb, rămase încruntat, cu brațele încrucișate.

— Vreo veste? îl auzi pe Micah întrebând.

— Ticălosul a sunat acum o jumătate de oră, zise Pop mohorât.

Gray se săltă în picioare. Camera se învârti amețitor, și dacă Micah nu l-ar fi prins la timp ar fi căzut în față.

— Iisuse, termină cu prostiile și stai jos! se răsti el.

— Faith. E bine? întrebă Gray reglându-și cu dificultate respirația.

— El așa zice, dar nu m-a lăsat să vorbesc cu ea, spuse Pop. Vrea un milion mâine-dimineată sau o s-o omoare.

Lacrimile pe care făcuse eforturi să și le rețină îi invadară pleoapele. Gray închise ochii și încercă din răputeri să-și astâmpere furia și durerea care dădură buzna în capul lui ca o locomotivă. Când îi deschise, văzu mânia din privirea lui Pop, dar nicio urmă de condamnare.

— N-am trădat-o, bolborosi el în ciuda nodului din gât. O iubesc.

Pop oftă și îi puse o mână pe umăr.

— Știu. N-ar trebui să fii aici. Trebuie să te întorci la spital sau cel puțin să stai acasă. Lasă-ne pe noi să ne ocupăm de asta. O so aducem înapoi.

Gray scutură cu hotărâre din cap.

— E speriată. Singură. Crede că am trădat-o. N-am de gând să stau cu mâinile în sân. Se uită dincolo de Pop, la Nathan și la Connor. Nenorocitul mi-a omorât partenerul,

iar acum l-a omorât pe Mick. N-o să-l las să o ia pe Faith de lângă mine.

Observă o notă de acceptare în ochii lui Connor. Micah interveni:

— Sunt doi polițiști din Galveston care vor să discute cu tine despre ce s-a întâmplat la casa de pe plajă.

— Aș vrea și eu să asist, zise Pop. Am nevoie să știu tot ce se poate ști despre ticălosul ăla ca să-mi pot aduce fata acasă.

Capitolul 37

Faith tresări când cineva o scutură de umăr. Încercă să deschidă ochii, dar o dureau prea tare.

— Faith, Faith, fetița mea, scoală-te!

Șoapta aspră, grăbită, o trezi de-a binelea. Clipi când își văzu mama uitându-se în jos la ea.

— Mamă?

— Șșș, făcu Celia Martin punându-i un deget tremurător pe buze. Se poate întoarce în orice clipă. Trebuie să vorbești încet.

Faith încercă să-și pună ordine în gândurile amestecate, dar avea dificultăți de concentrare. Când încercă să-și miște mâinile, descoperi că nu și le simțea. La fel se întâmpla și cu picioarele.

— Ce s-a întâmplat? șopti ea.

— Trebuie să te dezleg. Nu te mișca, da?

Faith dădu din cap aprobator și se strâmbă când o săgeată de durere i se înfipse în creier. Câtă vreme Celia se lupta cu nodurile, închise ochii și încercă să pună cap la cap evenimentele din ultimele zile.

Simți un junghi sfâșietor în piept când își aminti împușcăturile. Îl văzuse pe Mick la podea, apoi pe Gray. Trădare. Suferință. Confuzie. Nimic nu avea sens.

Lacrimi fierbinți i se prelinseră de pe pleoape. Sfoara care-i ținea prizoniere mâinile cedă și o mie de ace o atacară când sângele reîncepu să-i circule prin vene. Gemu în agonie, iar Celia îi făcu din nou semn să tacă.

Câteva minute mai târziu își simți picioarele libere, dar rămase acolo neputând să se miște. Celia o luă în brațe și

încercă s-o ridice în șezut.

— Ascultă-mă, draga mea, trebuie să fugi de aici. E nebun. O să te omoare indiferent dacă ia banii sau nu. Teama din vocea maternă o trezi din letargie. Mă auzi, Faith? Trebuie să pleci. Nu avem timp. O să te ajut să ieși prin spate. Eu o să stau aici cât de mult o să pot.

— Nu poți sta aici, șopti Faith. Trebuie să vii cu mine.

— Pe mine no să mă omoare. Are nevoie de mine.

Dar tu trebuie să pleci. N-are rost să ne certăm. Haide!

Graba mamei ei o determină să se pună în mișcare. Se clătină când durerea o săgetă pe șira spinării. Oare fusese rănită? Trebuia să se gândească bine. Tot ce se întâmplase după casa de pe plajă era în ceață. Își aminti că se luptase și încercase să scape. Apoi individul o lovise în cap cu patul pistolului. Își duse mâna pe creștet și privi îngrozită sângele închegat de pe degete.

Celia o trase afară din încăperea întunecată. Unde erau? Locul semăna cu un fel de depozit abandonat. Mama ei se opri în dreptul ușii și apoi o îndrumă pe Faith spre un spațiu mai larg. Betonul aspru îi înțepă picioarele goale, făcând-o să se împleticească. În spatele clădirii, Celia deschise o ușă ruginită și o împinse pe Faith în noapte.

— Aleea duce la o stradă. Trebuie să pleci. Se va întoarce în curând. Te iubesc.

Acestea fiind zise, închise ușa și o lăsă pe Faith singură și tremurând de frig pe aleea umedă. Cu mâinile strânse la piept, Faith porni către strada luminată ce se vedea în zare.

Amețită, dezorientată și chinuită de dureri, o luă la fugă. Nemernicul care îi împușcase pe Mick și pe Gray intenționa s-o omoare și pe ea. Nu avea nicio îndoială în privința asta.

Pașii îi duduiau pe cimentul spart al aleii înguste, acoperit de gunoaie și de resturi în descompunere. Aproape de capăt se împiedică și căzu cu o bufnitură, ținând. Știa că nu trebuia să facă niciun zgomot, însă durerea o săgetase prin tot corpul când se lovise de pavaj.

Se ridică disperată și își relua goana. Când ajunse în stradă, se uită în dreapta și în stânga. Doamne, nu era nimeni! Nicio mașină și nici o altă lumină în afara becurilor de pe stâlpi. Era o zonă veche a orașului, unde firmele

trăgeau oblonul devreme.

Alese la întâmplare o direcție și își continuă alergarea. Aerul îi ieșea din gât în explozii dureroase. Vedea lucrurile din jur trecând pe lângă ea ca prin ceață și simți o amețeală năucitoare. Era ca și cum cineva i-ar fi împlântat un cuțit în ceafă.

Un cvartal. Două. Nu slăbi ritmul, de teamă că avea să leșine. La a treia intersecție se împiedică din nou și căzu, dar apucă să se protejeze cu mâinile. Ateriză cu fața în jos pe asfaltul crăpat. Cu lacrimi în ochi, deschise gura ca să tragă aer în piept. Durerea o țintuia la pământ. Se luptă ca să se ridice în genunchi și își privi oripilată palmele pline de sânge.

Când se uită în spate, fu orbită de o lumină puternică. Își duse mâna la ochi pentru a-i proteja.

— Doamnă, doamnă, sunteți bine? Lumina se mișcă și Faith reuși să observe silueta unui bărbat care se îndrepta spre ea. Gemu și reuși să se ridice, pregătită s-o ia la goană. Poliția din Houston. Sunt aici să vă ajut. Îngheță, dându-și seama de imaginea pe care i-o oferea. Hainele ei erau rupte și pline de sânge. Părul îi atârna dezordonat în jurul feței. În timp ce se apropia, bărbatul deplasă fasciculul lanternei ca să n-o orbească. Doamnă, sunteți rănită? Aveți nevoie de o ambulanță? Vocea lui era blândă și liniștitoare, de parcă i-ar fi fost teamă să n-o pună pe fugă. O atinse pe umăr, făcând-o să se înfioare. Când își îndreptă din nou lumina spre fața ei, Faith tresări și se feri. Doamnă, sunteți Faith Malone? Întrebă el cu o undă de bucurie în voce.

— D-da, îngăimă ea, însă vocea îi cedă. Mai încercă o dată: Da, sunt Faith Malone.

— De când vă căutăm! Doamne, Dumnezeule, cum ați reușit să scăpați? Luă stația radio și, pe un ton profesional, comunică adresa locului în care se aflau și ceru o ambulanță, după care își îndreptă din nou atenția asupra ei. Doamnă, îmi puteți spune ce s-a întâmplat? Cum ați ajuns aici?

— El e acolo, bolborosi Faith. Polițistul se răsuci și scoase pistolul. La depozit, continuă ea. M-a ținut închisă într-un depozit. La câteva străzi mai în spate. Mama... m-a

ajutat să scap. Trebuie să o salvați. E în pericol.

Epuizarea o împiedică să mai rostească vreun cuvânt. Polițistul o prinse înainte să cadă pe stradă.

— Ușor, șopti el. O să fiți bine. Ambulanța e pe drum.

În timp ce o ținea, ceru prin stație ajutoare și relatează ceea ce-i spusese Faith despre depozit și despre mama ei. Restul se pierdu în ceață. Tânăra femeie îi auzea vag murmurul liniștitor, dar numai atât. Închise ochii așteptând să scape de realitate, chiar și pentru scurtă vreme. După sunetele îndepărtate ale sirenelor nu mai percepu nimic.

Capitolul 38

Gray se lupta cu efectele analgezicelor pe care le luase. Îi potoliseră durerea, dar era extrem de amețit. Se ridică decis să ignore vârtejul care-i perturba gândurile. Începu să se plimbe prin birou, pe cale să-și iasă din minți de îngrijorare. Când sună telefonul lui Pop, tresăriră cu toții. Bătrânul îl duse imediat la ureche, iar Gray, Micah, Connor și Nathan se aplecară în față cu expresii crispate.

— Unde? îl auziră pe Pop întrebând. Apoi spuse: Mulțumesc lui Dumnezeu. Venim imediat. Pop închise ochii. Cu mâini tremurânde, puse telefonul jos. Au găsit-o, anunță el. E la spital.

Gray sări în față.

— La spital? E rănită? Unde au găsit-o? L-au prins pe Samuels?

Pop ridică mâna.

— Ușurel, fiule. Știu că ești îngrijorat. Cu toții suntem. Nu știu prea multe. Era ofițerul de serviciu. Un polițist aflat în patrulare a găsit-o în zona depozitelor. Se pare că a reușit să evadeze. E rănită, nu știu cât de grav. Polițistul a stat cu ea până când a venit ambulanța și, din câte am înțeles, Faith le-a dat informațiile necesare despre Samuels. Asta este tot ce am.

— Atunci hai să mergem, zise Gray cu vocea sugrumată. Trebuie s-o văd.

Pop dădu din cap aprobator.

— Te duc eu.

Gray stătea în prag, incapabil să-și ia privirea de la ea. Faith dormea pe patul de spital și părea foarte fragilă. Fruntea îi era încrețită chiar și în somn, de parcă ar fi fost chinuită de coșmaruri. Avea un bandaj mare pe cap și altele mai mici pe palme și genunchi. Chiar și tălpile îi erau bandajate.

Simți o atingere reconfortantă pe umăr, iar când se uită în spate îl văzu pe Pop stând lângă el.

— Ce-a spus doctorul? întrebă Gray pe un ton îngrijorat.

— Nenorocitul a lovit-o în cap cu patul pistolului. Are o contuzie. Dar în rest este teafără. Tăieturile și julturile sunt de când a încercat să scape. Doctorul zice că vrea s-o țină sub observație peste noapte și, dacă totul este în regulă, mâine îi dă drumul acasă.

Gray își strânse pleoapele, năpădit de un val de ușurare.

— Slavă Domnului, șopti el.

— Fiule, trebuie să te odihnești. Nu-i ești nimănui de folos aici. Poți s-o vezi mâine.

— No părăsesc. Nu pot.

— Ai două opțiuni. Fie îți miști singur fundul acasă și te odihnești, fie îi pun pe băieți să te ducă cu forța, zise bătrânul arătând peste umăr spre Nathan, Connor și Micah. Tu decizi. Gray înjură mânios în barbă. Oricum, nu cred că se va trezi curând, adăugă Pop. I-au dat ceva pentru durere, iar ea reacționează foarte puternic la chestiile astea. Odată, dentistul i-a prescris un analgezic ușor de la care a dormit douăsprezece ore fără întrerupere.

Micah făcu un pas în față.

— Hai, Gray. Te duc eu acasă. Ne întoarcem dimineață ca s-o vezi.

Polițistul cedă oftând.

— Lăsați-mă un minut. Se duse lângă Faith și îi mângâie ușor obrazul cu mâna sănătoasă. Îmi pare rău, șopti el. Te iubesc. O sărută pe buze inhalându-i parfumul dulce. Mă întorc mâine. Jur. Se întoarse cu mișcări ezitante către ușă, unde îl aștepta Micah. Pop și Connor se mutaseră înăuntru. Stă cineva cu ea? Nu vreau să fie singură.

Pop încuviință din cap.

— O să fim noi aici. Tu du-te și odihnește-te. No să-i facă

nicio plăcere să te vadă în halul ăsta.

— O iubesc, rosti Gray privindu-l în ochi. Vreau să știi asta.

Expresia de pe fața lui Pop se înmuie.

— Știu.

Gray porni greoi pe hol. Micah îl prinse din urmă.

— Poți să dormi la mine noaptea asta. N-ar trebui să stai singur cu ditamai rana.

Celălalt aprobă din cap, prea obosit ca să-l contrazică.

— Ce s-a întâmplat, l-au prins pe Samuels?

— Da, l-au prins, zise Micah sumbru.

— Vreau să-l omor pe nenorocit.

— Da, și eu.

— Și mama ei? întrebă Gray. Pop a zis ceva despre faptul că ar fi ajutat-o să evadeze.

— Din câte am înțeles, acum o interoghează. Nu știu dacă i-au stabilit gradul de implicare.

— În orice caz, pentru Faith o să fie teribil de greu.

— Da, e o porcărie.

Ieșiră amândoi din spital și se îndreptară spre camioneta lui Micah. Mai era puțin până la ivirea zorilor, iar Gray avea nevoie de circa douăzeci și patru de ore de somn. Se lăsă pe spate în scaun și își închise ochii.

Micah porni motorul, însă rămase pe loc. Gray se uită la el.

— Ce e?

— Ce ai de gând să faci, omule? Cu slujba ta, vreau să spun. Te duci înapoi, acum, că totul s-a terminat?

Gray se încordă. Se terminase. Cel care îi omorâse pe Alex și pe Mick și care o rănisese pe Faith fusese arestat. Misiunea lui ajunsese la final. Nici din concediu nu-i mai rămăsese prea mult. Cu o lună în urmă ar fi spus că nu mai avea niciun motiv ca să amâne revenirea la slujbă. Dar nu mai avea nimic în Dallas.

— Nu mă pot întoarce, zise el.

Decizia, care i se conturase treptat în minte, se clarifică dintr-odată. Micah dădu din cap mulțumit.

— Am sperat că o să spui asta. Faith este o femeie minunată. Vă potriviți extraordinar. În plus, ești un atu

pentru firmă.

— Nu sunt sigur că Pop e de aceeași părere. Dar fie că rămân angajatul lui sau că fac altceva, nu o pot lăsa pe Faith.

— Bravo. O să fie bine.

Gray se gândi cu recunoștință la faptul că era teafără și nevătămată. În sfârșit, i se ivise ocazia de a-i dovedi cât de mult o iubea.

Capitolul 39

Faith se trezi cu senzația că avea gura plină cu vată. Clipi și încercă să-și amintească unde se afla, dar totul era cufundat în întuneric. Începea să urască întunericul. Un geamăt își făcu drum din gâtul ei când se mișcă și încercă să-și recapete reperele.

— Faith, ești bine? întrebă Connor.

— Lumină, strigă ea răgușită. Aprinde-o, te rog.

Îl auzi bâjbâind; peste câteva secunde, o lumină caldă inundă camera. Se strâmbă, clipi și își acoperi ochii cu palma. Patul se lăsă, și îl văzu pe Connor aplecându-se deasupra ei cu o expresie îngrijorată.

— Ești bine, scumpo?

Își umezi buzele, reflectând la întrebare.

— Cred că sunt bine. Vreau să știi, Gray... este mort? îngăimă ea.

— O, Doamne! E în regulă. L-am trimis acasă pentru că, deși a încasat un glonț în umăr, nu poate sta liniștit. A ieșit din spital împotriva sfaturilor medicului și a făcut ca toți dracii.

Faith se lăsă pe pat ușurată.

— Am văzut când a fost împușcat. Crezusem c-a murit.

Simți o lacrimă scurgându-i-se pe obraz și închise ochii la acea amintire oribilă. Connor își puse o mână pe fruntea ei.

— Nu-ți face probleme, Faith. Nu are mare lucru. Sunt îngrijorat însă pentru tine.

Se întâmplaseră atâtea! Chiar și fără rana de la cap, lumea ei tot s-ar fi învârtit.

— De ce naiba e lumina aprinsă? întrebă Pop din pragul

ușii.

Faith ridică privirea și-l văzu ținând două pahare de cafea. Arăta epuizat și răvășit. Grijile îi trasaseră linii adânci pe față, amintindu-i că ea fusese cauza lor. Tot ce se întâmplase fusese din vina ei. Își strânse pleoapele, conștientă că nu-și dorea nimic altceva decât să adoarmă și să se trezească oriunde în altă parte.

Mâna aspră a lui Pop o cuprinse pe a ei. Faith își deschise ochii plini de lacrimi și îl zări stând lângă pat.

— M-ai speriat de moarte, fetițo. Și nu știi ce-ți trece acum prin capșorul ăla frumos, dar te asigur că nu sunt de acord.

— Totul e un dezastru, șopti ea. Nu vreau decât să mă duc acasă.

— O să te duci, spuse Pop cu blândețe în timp ce o mângâia pe mână. Doctorul a zis că, dacă ești bine, poți pleca acasă azi. Trebuie să apară pentru vizită.

— Să-ți aduc ceva? se interesă Connor.

— Apă, murmură ea.

Se grăbi să toarne un pahar cu apă și apoi i-l duse la buze astfel încât ea să poată sorbi.

— Gray a fost pe aici, dar l-am obligat să plece acasă, o informă Pop. A fost rănit destul de serios. Ar trebui să fie încă în spital.

Faith închise ochii.

— Nu vreau să vorbesc acum despre el.

— Faith, scumpo...

— Te rog, șopti ea.

— Pop, las-o, spuse Connor cu fermitate. Trebuie să se odihnească și să se facă bine.

Bătrânul oftă și încuviință din cap. Se auzi o bătaie în ușă. Din moment ce nu intră nimeni, Pop ieși pe hol să verifice. Reveni puțin mai târziu cu o expresie ciudată pe chip.

— Cine era? întrebă Faith.

El își dres glasul.

— E mama ta. A venit să te vadă. Vrea să știe dacă poate intra un minut. Inima ei se opri în loc și tristețea îi umplu pieptul. Nu trebuie să faci nimic dacă nu vrei, spuse

Pop liniștitor.

Lacrimile îi umplură ochii și alunecară pe obraji. Un suspin rămase suspendat în gât. Cât de grav era dacă îi venea să plângă la simpla menționare a Celinei?

Connor îi strânse mâna.

— N-o lăsa să te supere, Faith. Dacă vrei să plece, nu trebuie decât să spui. Nu trebuie s-o vezi dacă nu vrei.

— Las-o să între, șopti ea.

— O să fiu aici, dulceață, o asigură Connor.

Pop se duse înapoi la ușă și o deschise. Câteva secunde mai târziu, Celia Martin intră cu mișcări ezitante. Făcu o pauză la câțiva metri de pat, după care înaintă. Pentru prima oară, Faith își cercetă mama, pe care n-o mai văzuse de trei ani. Timpul fusese nemilos cu ea. Arăta obosită, epuizată, bătrână. Nu mai era tânăra plină de viață pe care și-o amintea din copilărie. În ochii ei se reflectau regretele acumulate o viață întreagă.

Faith așteptă, neștiind ce să spună. Mulțumesc? Pentru că o salvase din situația de care Celia era, de fapt, răspunzătoare? Înghiți furia care creștea în interiorul ei și își încleștă maxilarele până când o durură.

Connor îi mângâia mâna, iar ea îi cuprinse palma cu degetele ținându-l strâns. Celia se uită la cei doi bărbați.

— O să vă fiu întotdeauna recunoscătoare pentru modul în care ați ajutat-o pe Faith. Am dezamăgit-o. Mă bucur însă că v-a avut pe voi. Faith își mușcă buza încercând să-și stăpânească emoțiile. Celia arăta de parcă se lupta să nu plângă. Am dat-o-n bară, fetițo. Dar nu e nimic nou, nu? Am vrut neapărat să-ți spun cât de rău îmi pare. Și să-ți mulțumesc pentru declarația pe care le-ai dat-o polițiștilor. N-o să mă acuze atât timp cât depun mărturie împotriva lui Eric.

— Mă bucur, șopti Faith.

— Speram... speram că o să ne putem vedea odată... Poate când te faci bine.

Simțind că Faith se încordase, Connor își trecu degetul mare peste mâna ei într-un efort de a o calma.

— îmi pare r... rău. Nu pot face asta acum, zise ea. Nodul din gât îi crescuse atât de mult, încât o împiedica să

respire. De acum, lacrimile îi curgeau nestingherite pe obraji. Vreau să pleci.

Nu putu să-și alunge durerea din voce. Și senzația de trădare. În acea clipă, se simțea dezamăgită de toți cei pe care îi iubise. Închise ochii și își ascunse fața în pernă în timp ce suspinele deveneau și mai puternice.

— E de ajuns, interveni Pop sever. A suferit destul.

— Sigur. Îmi pare rău, zise Celia. O să plec.

— Șșș, dulceață, nu plânge, murmură Connor dându-i părul după ureche. O să te doară și mai rău capul.

— Vreau să merg acasă, gemu ea.

— O să discut cu doctorul să văd ce zice, spuse Pop.

După plecarea lui, Faith nu-și mai stăpâni plânsul.

Îi mulțumi lui Dumnezeu că nu erau suspine zgomotoase, pentru că i-ar fi crăpat capul. În schimb, șiroaie tăcute de lacrimi îi curgeau pe obraji. Mai repede, tot mai repede. De parcă s-ar fi spart un baraj.

Connor se așeză pe pat lângă ea și o luă în brațe. Nu spuse nimic, doar o ținu sărutând-o pe frunte. Câteva minute mai târziu, Pop intră, urmat de doctor, care îi aruncă pacientei o privire muștrătoare.

— Tatăl tău mi-a spus că ești gata să pleci, dar, ținând cont de starea în care te afli, eu nu te-aș externa. Te doare?

— Nu vreau decât să merg acasă, șopti ea.

— O să mergă acasă cu noi, interveni Pop. Și direct în pat. Nu va fi nevoită să ridice nici măcar un deget. Aveți garanția mea personală.

— Ei bine, rezultatul tomografiei computerizate a ieșit normal și, în afară de cucui, celelalte răni sunt neglijabile. Sunt de acord să plece, dar dacă starea ei se înrăutățește, dacă simte greață, dacă vomită sau își pierde cunoștința o vreau înapoi numaidecât.

— O să fim cu ochii pe ea, aveți cuvântul meu.

— în regulă, atunci. O să-i dau asistentei biletul de externare. Cineva trebuie să coboare imediat ca să îndeplinească formalitățile.

— Mulțumesc, domnule doctor, spuse Pop. După ce medicul plecă, bătrânul se apropie de ea și o mângâie pe braț. O să te ducem acasă și o să avem grijă de tine. O să te

refaci cât ai bate din palme.

Ea dădu din cap, dar simți o greutate lăsându-i-se pe piept. Încercă din răsputeri să nu se gândească la Gray, însă după ce fusese rezolvată problema cu mama ei, el era tot ce îi rămăsese. Oricât de laș suna, nu avea puterea să dea ochii cu el.

Capitolul 40

Gray se trezi brusc. Razele soarelui pătrundeau prin fereastră și îl loveau direct în față, ceea ce îi spunea că dormise mult prea mult. Se rostogoli, însă corpul îi urlă de durere. Când se lovi la umărul rănit, respirația i se transformă într-un geamăt.

Ignoră protestele trupului său și se ridică din pat. Recuperându-și de pe jos ceasul, constată că era zece și jumătate. La ieșirea din cameră se împiedică de pantofii de pe hol. Efortul de a se apleca îl aduse în pragul leșinului, dar luă încălțărilor și se duse în sufragerie.

— S-a trezit mortul, remarcă Micah de pe canapea.

— Ar fi trebuit să mă trezești naibii cu câteva ore în urmă! se răsti Gray.

— Aveai nevoie de somn, iar Faith nu pleca nicăieri.

— Trebuie neapărat so vād. Am multe explicații de dat.

Micah ridică din umeri.

— Plecăm imediat ce-ți pui pantofii.

Gray se așeză și își trase încălțărilor în picioare, apoi se îndreptă spre ușă privindu-și întrebător prietenul.

— Bine, bine, omule, vin, zise acesta ridicându-se de pe canapea. Ar trebui să se uite cineva la umărul tău cât timp suntem la spital. Să ne asigurăm că nu-ți putrezește mâna sau ceva de genul ăsta.

Gray se încruntă la el.

— Iau antibiotice. O să fie bine.

Ieșiră din apartament și se urcară în camioneta lui Micah.

— Ai vreo veste de la Pop? întrebă Gray în timp ce demarară. Știi ce face Faith?

— Nu. Probabil că încă doarme.

Gray oftă nerăbdător. Faptul că nu o vedea, că nu o

atingea, că nu o ținea în brațe îl scotea din minți.

Ar fi trebuit să rămână cu ea. Să-i aline durerea. S-o liniștească atunci când îi era teamă. I se rupea sufletul că un polițist o găsisse pe străzi, speriată din cale-afară și alergând ca să se salveze.

— Nu te mai învinovăți, murmură Micah. Nu vei schimba nimic. Gray își strânse buzele și nu scoase o vorbă. Douăzeci de minute mai târziu, Micah opri în fața spitalului. Coboară aici, eu mă duc să parchez. Ne întâlnim în camera lui Faith.

Gray ieși din vehicul străduindu-se să-și mențină durerea la un nivel minim. Nu luase analgezicele în acea dimineață pentru că voia să aibă capul limpede în timpul discuției cu Faith.

Ușile automate se deschiseră, permițându-i să între. Se opri când o văzu pe Faith în hol, într-un cărucior cu roțile împins de o asistentă. Connor se apropie de ea, își puse o mână în jurul ei, ținând-o în timp ce înaintau. Inima lui Gray bătea de să-i iasă din piept. Pe toți dracii! Era externată, iar el nu se dusese să o vadă. O lăsase singură toată noaptea.

Se grăbi spre ea, în ciuda durerilor cumplite. Când ajunsese la doar câțiva metri, Faith ridică privirea și îl văzu. Gray înțepeni observând amărăciunea care-i apăruse în ochi.

— Faith, începu el. Buzele ei tremurau, iar lacrimile îi umpleau ochii. Se apropie și întinse o mână s-o atingă, dar ea își retrase mâna și o acoperi cu cealaltă. Iubito, ești bine? Doamne, îmi pare rău că n-am fost aici. Abia m-am trezit.

— E-n regulă, spuse ea cu o voce ezitantă. Pop și Connor au stat cu mine.

Își mută privirea, dar Gray văzu urma unei lacrimi pe obraz.

— Faith, iubito, uită-te la mine, o imploră el, însă tânăra femeie refuză și închise ochii.

— Nu e momentul, interveni Connor. E de ajuns pentru azi. Are nevoie să meargă acasă și să se odihnească. Făcu un pas înainte, dar Gray nu se dădu bătut.

— Faith, te iubesc. Asta e tot ce contează. Nimic

altceva.

Rămase fără suflare când îi văzu toată durerea din ochi. Faith deschise gura ca să spună ceva, dar o închise rapid, retrăgându-se în sine. Umerii i se lăsară, iar oboseala acută căzu peste ea ca o mantie.

Mâna lui Connor se strânse în jurul ei ca și cum se temea că ar fi putut ceda. Însă Gray era cel care ceda. Connor, cu o expresie fermă pe chip, o sprijinea să pășească alături de el spre ieșirea din spital unde Pop parcase mașina.

În acel moment apăru Micah, care se opri în fața lui Faith și o sărută pe obraz.

— Ce faci, păpușă? Gray nu auzi răspunsul ei, însă văzu reacția preocupată a lui Micah. Du-te acasă acum și odihnește-te. Lasă-i pe Pop și pe Connor să aibă grijă de tine o vreme.

Când Connor o ajută pe Faith să se urce în mașină, Micah se apropie de Gray, iar în ochii lui se putea citi compasiunea.

— Am dat-o-n bară, murmură Gray. Ar fi trebuit să-i spun adevărul. Dacă aș fi făcut-o, nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat. Ar fi fost acum în brațele mele, în patul meu, în siguranță.

Micah clătină din cap.

— Nu poți gândi așa. Trebuie să-i dai timp. Las-o să-și liniștească avalanșa de emoții.

— N-o pot lăsa, replică Gray. Nu când abia am găsit-o, în sfârșit.

Capitolul 41

Faith acceptă mâna lui Damon, care o ajută să coboare din mașină. Închise ochii și lăsă briza oceanului să-i atingă fața cu blândețe. Razele soarelui îi încălzeau pielea, însă ea se simțea rece în interior.

— Nu-mi place ideea de a te lăsa singură, Faith, spuse Damon cu îngrijorare în glas. Ea oftă. Pop și Connor nu fuseseră deloc încântați când le spusese că voia să plece așa de repede după ce ieșise din spital, dar avea nevoie disperată să se îndepărteze de toată nebunia. Trebuia să

chibzuiască. Să-și pună ordine în gânduri. Să nu mai zacă neputincioasă în timp ce Pop și Connor se fâțâiau în jurul ei.

— O să mă descurc, Damon. Ești foarte drăguț că faci toate astea pentru mine.

El roti cheia în yală și deschise ușa.

— Știi că nu trebuie decât să ceri. Dacă îmi stă în putere, poți să fi sigură că fac orice.

Păși înaintea ei și lăsă valiza în foaier. Casa lui de pe plajă fusese sigilată de poliție și nu avea să fie disponibilă în următoarele luni. Când Faith îl sunase în căutarea unui refugiu, el închiriasse o locuință similară în apropiere de Galveston.

Pe de o parte, nu-i plăcea să profite de generozitatea lui, știind prea bine că nu-i putea da în schimb ceea ce el își dorea. Însă Damon îi oferise prietenia, de asta avea cea mai mare nevoie în acele clipe.

— Am angajat pe cineva care să treacă pe la tine de două ori pe zi, spuse Damon. Ridică mâna când ea încercă să protesteze. Mâncarea îți va fi livrată acasă. Nu vreau să te epuizezi. Ai nevoie de liniște și de recuperare. Dacă vrei ceva, orice, sună-mă.

— Îți mulțumesc, spuse ea încet.

El se aplecă în față și o sărută pe frunte.

— Vreau să zâmbești din nou.

Faith se supuse și îi oferî cel mai bun zâmbet care-i stătea în puteri.

— Am nevoie de câteva zile ca să mă adun. Să-mi pun ordine în gânduri. Pop mi-a spus tot ce s-a întâmplat, dar mi-e greu să procesez informațiile. Aș fi vrut să nu fi complotat toată lumea ca să nu îmi spună nimic.

Damon îi luă bărbia în mână și își trecu degetul mare peste pielea ei, într-un gest liniștitor.

— Nu-i poți învinovăți că au vrut să te protejeze, Faith. Și eu aș fi făcut același lucru.

Ea îl luă în brațe și îl strânse.

— Îmi doresc...

— Da, știu, spuse el retrăgându-se. Îi zâmbi și îi atinse vârful nasului cu degetul. Te las în pace. Să mă suni dacă ai nevoie de ceva.

Ea încuviință din cap și îl privi ieșind din casă. Când rămase singură, se duse spre canapea și se cufundă în pernele ei, recunoscătoare. Nu-și dorea decât să ia un analgezic și să doarmă vreo douăsprezece ore, însă ar fi fost un gest laș care nu ar fi rezolvat nimic.

Totuși, un pui de somn nu suna deloc rău. Nu mai avea energie să se ridice, așa că se cuibări pe canapea. După tot ce se întâmplase, îi venea foarte greu să se împace cu sentimentele pe care le avea față de Gray. Îl iubea. Sau îl iubea pe Gray, cel pe care credea că-l cunoaște. Dar cum putea fi sigură?

Gândul că se îndrăgostise de o fantasmă o umplu de disperare. Niciodată nu se simțise mai singură. Nu putea fugi de realitate pentru totdeauna, știa asta. Dar avea nevoie de timp, avea nevoie să fie cu mintea limpede atunci când afla adevărul.

Gray înjură când prinse din nou roșu la semaforul de pe Seawall Boulevard. Mâna brațului sănătos i se strânse pe volan în timp ce aștepta nerăbdător să se facă verde. Cealaltă mână i se odihnea în poală. Rupsesse bandajele de pe umăr și își eliberase brațul, în ciuda avertismentelor medicului. Păstrase un mic pansament peste cusături. Era destul. Nu mai putea sta doar cu o mână liberă.

După ce petrecuse câteva zile pline de frustrare pentru că nu o putea vedea pe Faith, se simțise pregătit să acționeze, dar când se dusesse la Pop hotărât să nu accepte un refuz, aflase că ea plecase. În orele următoare, gândurile negre îl torturaseră cu brutalitate. Sentimentul neputinței absolute îl făcea să-și piardă mințile. Nu că i-ar fi rămas prea multe.

Când Pop îi spusese unde se dusesse ea și cum ajunsese acolo, speranțele lui se năruiseră. Știa al naibii de bine că Damon Roche era interesat de Faith și că, dacă ea îi oferea cel mai mic gest de încurajare, avea să se repeadă asupra ei.

Soarele se lăsa la orizont când parcă pe aleea casei de pe plajă. Ieși din mașină și urcă scările cât de repede putu. Se gândi un moment dacă să bată, dar renunță la idee. În cel mai rău caz avea să-i spună să se care.

Încercă mânerul rotund și, descoperind că ușa nu era încuiată, o deschise și pași înăuntru. În timp ce traversa sufrageria, privirea îi căzu pe mogâldeța adormită pe canapea. Gura i se uscă, iar inima începu să-i bată cu putere.

Se lăsă în genunchi lângă canapea și se desfătă cu înfățișarea ei. Arăta incredibil de fragilă, ca un bibelou. Aproape îi era teamă s-o atingă. Aproape.

Incapabil să se abțină, își trecu un deget peste bărbia ei și apoi îi atinse buzele catifelate. O senzație dureroasă îi străbătu pieptul când văzu urmele de lacrimi uscate. Se aplecă și sărută fiecare punct înroșit. Faith se mișcă și deschise ochii.

— Gray? șopti ea.

— Da, iubito, eu sunt. O umbră se lăsă peste privirea ei, iar el o simți încordându-se, ca și cum s-ar fi întărit împotriva lui. Acest lucru îi frânse inima. Se întinse și o luă ușor în brațe, bucurându-se de faptul că era nevătămată. N-aș fi suportat gândul să te pierd, murmură el emoționat. Zilele astea au fost un iad. Nu voiam altceva decât să te țin în brațe, să te ating, să-ți spun cât de mult te iubesc.

— Aveam nevoie de timp ca să reflectez, spuse ea după o pauză.

— Faith, nu te-am folosit ca momeală. Nu am plănuit să stăm în casa de pe plajă ca să-l atragem pe Samuels. Nu ți-aș face niciodată așa ceva.

Ea își puse un deget pe buzele lui.

— Știi, Gray. Pop mi-a povestit tot. Înțeleg. Mi-a zis că te-a rugat să nu-mi spui despre pericolul în care mă aflu. Se simte oribil.

El se încruntă confuz.

— Atunci de ce... Nu înțeleg. Dacă știi... Se opri și o luă de la capăt. De ce ești supărată? Întrebă el într-un final. În ochii ei se putea citi o mâhnire profundă. Gray își simți inima onorându-i în stomac. Doamne, era în stare să facă orice să-i alunge tristețea. Văzând că pe obrazul ei se prelingea o lacrimă, întinse mâna și o îndepărtă cu degetul mare. Nu plânge, iubirea mea. Spune-mi ce s-a întâmplat ca să pot repara lucrurile.

— Nu poți, zise ea trăgând aer în piept. Gray, înțeleg de ce ai procedat așa. Nu sunt supărată. Accept că nu ai venit la casa de pe plajă ca să-l atragi pe ucigașul partenerului tău. Ceea ce nu pot accepta este faptul că nimic din ce s-a întâmplat nu a fost real. Nu pot trăi cu ideea că mi-ai oferit ceea ce știai că îmi doream ca să te apropii de mine, ca să obții informații și apoi ca să mă protejezi. Ai fost atât de sigur că eu mă jucam și nu-mi doream decât să-mi îndeplinesc niște fantezii... dar, la rândul tău, mi-ai oferit doar o fațadă.

— Faith, o, Doamne!...

Ea clătină din cap.

— Nu, lasă-mă să termin. Te vreau. Dumnezeu știe cât de mult te vreau. Dar numai dacă totul e real. Nu pot trăi cu gândul că am găsit exact ceea ce voiam și ceea ce aveam nevoie, dar că totul a fost doar teatru. Nu vreau nimic dacă nu e real.

El îi cuprinse fața cu mâinile, disperat s-o facă să-l audă, să afle ce era în inima lui, ce îl mistuia în interior.

— Ascultă-mă, Faith. Și ascultă-mă bine. Te iubesc. Pe tine, nu vreo fantezie, așa cum nici eu nu sunt o fantezie care ți se îndeplinește, ci un bărbnt în carne și oase. Te iubesc. Pe tine. Pe tine! Doamne, Dumnezeule, n-a fost niciodată un joc. Niciodată. Urăsc faptul că am fost nevoit să te înșel. Eram hotărât să-ți spun adevărul, chiar dacă Pop voia să tac. Dar când am ajuns acolo, iar tu arătai atât de vulnerabilă, nu m-am gândit decât cum să te protejez. Nu am vrut să suferi. Niciodată. Și am plătit pentru asta. Am plătit scump. Te iubesc. Te iubesc al dracului de mult, încât mă doare. Te vreau. Dar vreau totul. Dragoste, căsătorie, predarea ta completă. O să-mi petrec restul zilelor având grijă de tine și niciodată n-o să-ți mai dau vreun motiv să n-ai încredere în mine. Numai dacă mi-ai mai putea oferi din nou încrederea ta... Am nevoie de tine, Faith!

În ochii ei mari se reflecta un amalgam de emoții. Dragoste. Teamă. Speranță. Incertitudine. El își dădu seama că-și ținea respirația în timp ce aștepta răspunsul. Trecu o eternitate înainte ca Faith să dea ușor din cap.

— O, da, spuse ea încet. O să-ți ofer încrederea mea. Și

dragostea mea. Se aruncă în brațele lui. El o strânse și își îngropă fața în părul ei, atingându-i cu degetele bandajul de la ceafă. Cum rămâne cu slujba ta?

O îndepărtă ușor și îi atinse fața, neputând să-și țină mâinile departe de ea.

— Trebuie să mă întorc la Dallas să aranjez niște lucruri. Să particip la înmormântarea lui Mick... și să anunț departamentul. Dar apoi mă întorc. Nu mai am nimic acolo. Pop vrea să rămân și să lucrez pentru el aici. Zâmbi fericită. Pentru prima oară în ultimele zile, soarele răsări în inima ei. Te iubesc, Faith. Am nevoie de tine. Nici o altă femeie n-ar putea completa cealaltă jumătate a sufletului meu mai bine ca tine.

— Și eu te iubesc, zise ea. Nimeni nu mă poate înțelege la fel ca tine.

Gray se aplecă so sărute. Ușor, delicat, buzele li se atinseră.

— Putem merge acasă acum? Vreau să fii cu mine, lângă mine, să mă atingi... în patul meu.

— Da, du-mă acasă, răspunse ea surâzând.